

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 JANUARI 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	155
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	155
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	177
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	181
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	189
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	199
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	200
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	202
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	205
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	215
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	215
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	218
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	220
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	221
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	224
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	228
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	230
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	232
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	235
REGISTER	238

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 16
van 6 december 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Waterverdragen met Nederland — Stand van zaken

De besprekingen met Nederland aangaande de Waterverdragen worden voortgezet. Via de pers vernemen we dat het niet steeds van een leien dakje verloopt.

1. Wat is de actuele stand van het dossier ? Welk zijn de posities van de beide landen ?
2. Hoe zal het Gewest de verdieping van de Schelde en de aanleg van het Baalhoekkanaal financieren ? Zal dit ten nadele zijn van de andere overheidsinvesteringen ? Welk financieringsschema zal worden gevolgd ?
3. Wanneer mag het sluiten van een verdrag over respectievelijk het Baalhoekkanaal en de verdieping van de Schelde worden verwacht ? Wanneer zullen dan de werken gestart worden ?

Antwoord

De aangelegenheid waarover het lid vragen stelt, behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 22
van 16 december 1993
van de heer J. VALKENIERS

Nieuwe autobussen voor de Waalse vervoermaatschappij SRWT - Toewijzing van de bestelling

Niemand betwijfelt dat de Vlaamse gespecialiseerde firma Van Hool het beste bod deed in antwoord op de offerteaanvraag in dit verband. Toch wordt de bestelling toegewezen aan de Waalse firma EMI die voor eerst geen ervaring heeft in dit domein, verder niet voldoende financieel onderbouwd is en bovendien een dekmantel is om de bestelling door te schuiven naar de Franse firma Renault.

Omdat zowel de aankoopprijs, als het verbruik van de bussen geleverd door de firma Van Hool voordeliger zijn, zal uiteindelijk de belastingbetaler de dupe worden van dit communautair belangenspelletje.

Niet alleen worden de winsten van deze levering doorgeschoven naar het buitenland en zijn de beloofde compensaties betwifelbaar maar vooral worden aan Vlaanderen 204 arbeidsplaatsen gedurende drie jaar onthouden. Naast de voortdurende financiële, onverklaarbare, transfers van Vlaanderen naar Wallonië waarbij het gevolg van onze Vlaamse inspanningen wordt afgeroomd, lijkt dit mij het toppunt van sarcasme vermits hier ook de bron van deze transfers, de Vlaamse arbeid zelf, op wederrechtelijke wijze wordt belemmerd.

Zal de minister ingrijpen in deze hoogst onrechtvaardige situatie ?

Antwoord

Zoals ik reeds meedeelde aan de Vlaamse Raad op 29 oktober jongstleden heb ik hierover onmiddellijk na de klacht van Van Hool contact opgenomen met de minister-president van de Waalse regering opdat alle wettelijke bepalingen ter zake strikt zouden worden nageleefd.

Meteen na de afwijzing van de vordering tot schorsing door de Raad van State (en de effectieve toewijzing van de opdracht aan de NV EMI) heb ik minister-president Spitaels opnieuw aangeschreven. Ik heb hierbij duidelijk gesteld dat deze inbreuk op de federale loyaliteit weegt op de relaties tussen Vlaanderen en Wallonië en dat de Vlaamse regering zich met alle wettelijke middelen zal verzetten tegen dergelijke protectionistische houding.

De Vlaamse regering heeft op 1 december jongstleden dan ook beslist om deze zaak als belangenconflictenberoep aanhangig te maken bij het Overlegcomité Federale Regering - Gemeenschaps- en Gewestregeringen. Het overleg over dit belangenconflict is heden nog niet afgerond.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 23
van 19 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Ramsar-conventie - Kustbanken en Vlaamse banken

Internationaal belangrijke waterrijke gebieden worden op wereldschaal beschermd door de Ramsar-conventie. Dergelijke bescherming is bijvoorbeeld van toepassing op het unieke gebied van de IJzerbroeken te Woumen, Merkem en naburige IJzerdorpen.

Het World Wildlife Fund (WWF) wijst er zeer terecht op dat het westelijk deel van de Kustbanken voor onze kust en een deel van de Vlaamse Banken in alle opzichten voldoen aan de criteria die een bescherming in het kader van de Ramsar-conventie rechtvaardigen.

Overigens is een deel van de Kustbanken al erkend als Ramsar-gebied omwille van de aanwezigheid van duizenden overwinterende zeevogels, inzonderheid de zwarte zeeëenden.

Honderden exemplaren van die zeevogels vallen elk jaar ten prooi aan de tol van de zogeheten vier v's : verstoring, voedselconcurrentie, vervuiling en vervolg. Zo telde het WWF 849 dode vogels, stookolie-slachtoffers, tijdens de voorbije winter. Extrapolatie van dat aantal schat het totaal aantal dat op onze kusten aanspoelt op 1.500 à 2.000.

Vandaar dat het uiterst zinvol lijkt om het westelijk deel van de Kustbanken voor onze kust en een deel van de Vlaamse Banken uit te roepen tot „marien reservaat”, overeenkomstig de bepalingen van de Ramsar-conventie. Bovendien zou dat gebied dan kunnen aansluiten bij de eveneens door de Ramsar-conventie beschermde gebieden IJzervallei en IJzermonding.

1. Welk gedeelte van de Kustbanken is momenteel al beschermd door de Ramsar-conventie ?
2. Welke wettelijke mogelijkheden liggen voorhanden om ook het westelijk deel van de Kustbanken en het noodzakelijk deel van de Vlaamse Banken te laten erkennen als beschermd Ramsar-gebied ? Welke initiatieven heeft de minister daartoe al genomen, in overleg met de bevoegde Europese instanties ? Welke initiatieven plant hij daartoe in de (nabije) toekomst ?
3. Welke initiatieven zal de minister nemen voor realisatie van andere vormen van bescherming die wellicht mogelijk zijn binnen zijn eigen bevoegdheid als gemeenschapsminister ?

Antwoord

De overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, in het bijzonder als woongebied voor watervogels, opgemaakt in Ramsar (Iran) op 2 februari 1971, werd bij wet van 22 februari 1979 goedgekeurd.

Een koninklijk besluit van 27 september 1984 heeft, in uitvoering van artikel 2 van voormelde overeenkomst, zes watergebieden van internationale betekenis aangewezen voor **België**.

Vier van deze gebieden liggen in het Vlaams Gewest zoals dit is afgebakend door artikel 2 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, het vijfde gebied ligt in het Waalse Gewest en het zesde, namelijk de Vlaamse Banken in de kustwateren ligt volledig in de Belgische territoriale zee waarvoor de federale regering bevoegd is.

Dit gebied dat door sommigen ook het Kustbanken Ramsar-gebied wordt genoemd, beslaat ongeveer 1.900 hectare in het westelijk deel van de kustbanken en is begrepen tussen :

- ten zuiden de laagwaterlijn van het Belgisch strand ;
- ten westen, een lijn in het verlengde van de Frans-Belgische grens tussen Bray-Dunes en De Panne ;

- ten noorden de lijn van -6 m in de territoriale zee zoals deze in 1984 bestond (3-mijls-zone) ;
- een lijn in het verlengde van de havengeul van Oostende.

Een uitbreiding van voormeld Ramsar-gebied, die zou kunnen rekening houden met de uitbreiding van de territoriale zee of de aanwijzing van een ander gebied in de territoriale zee, behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

Wat het Vlaamse Gewest betreft, wil ik onderlijnen dat in de afgelopen jaren tal van gebieden als beschermde zone worden aangewezen of vooropgesteld (4 Ramsar-gebieden, 23 vogelrichtlijngebieden).

De federale minister van Leefmilieu, mevrouw De Galan laat thans onderzoeken of een geïntegreerd beheer van de kust en de Vlaamse Banken, eventueel samen met de IJzermonding aangewezen is.

Vraag nr. 24 van 19 november 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Polders en wateringen – Beheer en werking

Reeds lang is er sprake van dat de waterbeheersing in Vlaanderen te wensen zou overlaten.

Sinds soms honderden jaren bestaan er polders en wateringen die in het verleden steeds de waterbeheersing, blijkbaar tot voldoening van iedereen, vervuld hebben.

Heeft de minister recentelijk wijzigingen gebracht in het beheer en de werking van polders en wateringen ?

Antwoord

De wetgeving van 1956 en 1957, respectievelijk betreffende de wateringen en de polders, is thans nog steeds het wettelijk kader voor deze openbare besturen.

Deze wetgeving regelt in hoofdzaak de structuur, de organisatie en het beheer van de Polders en de Wateringen en in mindere mate de werking van deze besturen.

De werking van de Polders en de Wateringen behoort in grote mate tot hun autonome bevoegdheid waaromtrent in eerste orde de provinciale en pas in tweede orde de gewestelijke overheid als toeziende overheid kan optreden binnen de marges die de betrokken wetgeving toelaat.

De Polders en Wateringen hebben in het verleden, soms inderdaad zelfs honderden jaren, de waterbeheersing tot grote voldoening gevoerd wanneer hun taken en opdrachten vooral gericht waren enerzijds op het voorkomen van overstromingen en wateroverlast en anderzijds op het voeren van waterbeheer ten behoeve van de plattelandseconomie.

Sinds enige tijd wordt de noodzaak erkend om de waterbeheersing van alle met het water betrokken besturen en dus ook van de Polders en Wateringen, in het kennelijk ruimer perspectief te plaatsen van de integrale waterhuishouding waarbij de kwantitatieve waterhuishouding mede gericht is op duurzaamheid en gezamenlijk gebruik.

In deze optiek is het noodzakelijk om zowel de structuur, de organisatie, het beheer en de werking van de Polders en de Wateringen aan te passen.

Wat hun werking en hun (water)beheer betreft, worden de Polders en de Wateringen thans samen met de andere waterhuishouders betrokken in de werking van de bekkencomités die ik met het oog op een integrale waterhuishouding in het Vlaamse Gewest heb opgericht. Inzake het beheer en de werking van de Polders en de Wateringen betekent dit voor deze besturen in een aantal gevallen kennelijk wel een wijziging tegenover vroeger.

Wat hun structuur en organisatie betreft, werd door de dienst Polders en Wateringen van mijn bestuur Landinrichting en -beheer onlangs een concept uitgewerkt voor de herziening van de verouderde wetgeving op de Polders en de Wateringen.

De voorgenomen herziening van de wetgeving moet de polder- en wateringbesturen zowel qua structuur als qua organisatie aanpassen aan de hedendaagse opvattingen, maar ook hun doelstellingen, hun taken en hun werking inzake de kwantitatieve waterhuishouding verder richten op duurzaamheid en gezamenlijk gebruik.

Over dit concept zal binnenkort ambtelijk overleg gepleegd worden met de betrokkenen waarna ik de resultaten en de voorstellen zal evalueren met het oog op het definitief uitwerken van een nieuw decretaal initiatief.

**Vraag nr. 25
van 22 november 1993
van de heer F. VERMEIREN**

Zuiveringsstation voor de Zennewateren in het Brussels Gewest – Toepassing van de Europese normen en betrokkenheid van de Vlaamse regering

Het Brussels Gewest heeft een lastenboek opgesteld voor de aanbesteding van een eerste zuiveringsstation voor de afvalwateren alvorens deze in de Zenne terecht komen.

Het lastenboek wordt echter aangevochten door de Inspecteur van Financiën omdat deze meent dat geen rekening is gehouden met de Europese zuiveringsnormen die van toepassing zullen zijn vanaf 1995.

Aangezien de Zenne, vooraleer het Brussels Gewest aan te doen doorheen Henegouwen en Vlaams Brabant loopt, komt het mij voor dat de Vlaamse regering ook bij de zuivering betrokken is van de wateren, vooraleer deze het hoofdstedelijk gebied bereiken.

In dat verband vernam ik dan ook graag :

1. of, ten zuiden van het Brussels hoofdstedelijk gebied, de Vlaamse regering instaat voor de zuivering van de Zennewateren vooraleer zij Brussel binnenstromen. Beantwoordt de graad van zuiverheid van deze wateren aan de Europese normen die voor 1995 van toepassing zullen zijn ?
2. in welke mate beantwoorden de wateren van de Zenne, die vanuit het Brussels hoofdstedelijk gebied Vlaams Brabant binnenstromen aan voornoemde normen ? Wordt er dienaangaande overleg

gepleegd met de overheid van het Brussels Gewest ?

3. bestaan er reeds plannen voor de bouw van een zuiveringsstation voor de Zennewateren vooraleer deze in de Rupel vloeien ? Wanneer zullen deze zwaar bezoedelde wateren aan de Europese normen beantwoorden ? Welk is het bedrag van de investering die is voorzien om ervoor te zorgen dat de Zennewateren beantwoorden aan de Europese normen in 1995 ?
4. zijn deze Europese normen toepasselijk op de Zennewateren of gelden zij alleen voor gevoelige zones ? Ligt het Zennebekken in een gevoelige zone, met andere woorden zal het water bij het verlaten van het zuiveringsstation beschouwd worden als viswater of drinkbaar water ?

Antwoord

1. a) Ten zuiden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is tot op heden reeds een aanvang genomen met de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur. In het zuiveringsgebied Halle-Lot zijn medio de jaren tachtig een aantal collectoren aangelegd. Tevens zijn er in deze zone twee kleinschalige zuiveringsinstallaties gebouwd namelijk de RWZI Halle-Windmolen voor de sanering van een sociale woonwijk en de RWZI Lembeek voor de sanering van een in het kanaal uitmondende rioolstreng. Nadat met de goedkeuring van het investeringsprogramma 1992 (IP 92) de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie Halle (RWZI) ter uitvoering opgedragen werd aan de NV Aquafin werd als gevolg van een scenariovergelijking beslist de oorspronkelijke zuiveringsgebieden Halle en Lot samen te voegen en de volledige vuilvracht aan te sluiten op de te bouwen RWZI Lot (investeringsprogramma 1993).

De projecten opgenomen op de investeringsprogramma's 1991 t.e.m. 1994 zijn :

- RWZI Lot — bedrag T.P.	± 322,0 milj. BEF
- Koll. Halle fase 2 — bedrag T.P.	± 110,5 milj. BEF
- Uitrusting 3 pompstations — bedrag T.P.	± 18,0 milj. BEF
- 2 pompstations Koll. Buizingen — bedrag T.P.	± 1,9 milj. BEF
- Koll. Buizingen — bedrag T.P.	± 103,0 milj. BEF
- Koll. Halle fase 2B — bedrag T.P.	± 46,0 milj. BEF
- Koll. Dworp fase 1 — bedrag T.P.	± 30,5 milj. BEF

Totale ramingsprijs ± 649,0 milj. BEF

Het betreft ramingsbedragen na uitwerking van de TP's (technische plannen) door de NV Aquafin.

Op het programma 95-99 werden volgende projecten opgenomen :

IP 95 — verbindingsriolering Gemeenteplein (gecombineerd met aanpassing sporen i.f.v. HST)

IP 96 :

- collector Dworp fase 2 ;
- de verbindingsrioleringen Bergensesteenweg en Edingsesteenweg ;

IP 97 :

- de collector Huizingen ;
- de collector Dworp fase III ;

IP 98 :

- de collector Beersel ;
- de collector Kwadebeek ;
- verbindingsriolering Dr. Spitaelstraat in Halle ;

IP 99 :

- een belangrijke verbindingsriolering.

b. In het zuiveringsgebied St.-Pieters-Leeuw zijn tot op heden aangelegd :

- de collector langsheen de Krombeek ;
- de kleinschalige RWZI — Negenmanneken de kleinschalige RWZI — Vlezenbeek.

Projecten opgenomen op de investeringsprogramma's 1991 t.e.m. 1994 : geen.

Op het programma 95-99 werden volgende projecten opgenomen :

IP 97 :

- de RWZI ;
- de collector Zuunbeek fase 1 ;
- de collector Vlezenbeek fase 1 plus verbindingsriolering ;
- de collector Vlezenbeek fase 2 ;

IP 98 :

- de collector Zuunbeek fase 2 ;
- de collector Zuunbeek fase 3 plus verbindingsriolering ;

IP 99 :

- de collector Zuunbeek fase 4 ;
- de collector Slagvijverbeek fase 1 ;
- de collector Slagvijverbeek fase 2 ;
- de collector Diepenbroekbeek plus verbindingsriolering ;
- de collector Slagvijverbeek fase 3 ;
- de collector Neerpedebeek fase 1 ;
- de collector Neerpedebeek fase 2 plus verbindingsrioleringen ;
- de collector Neerpedebeek fase 3 ;
- de collector Varenbergbeek ;
- de verbindingsriolering Pepingen.

In 1992 werden door de Vlaamse Milieumaatschappij 19 monsters genomen met het oog op fysica-chemisch onderzoek (vertaald in een zogenaamde basis-Prati index) binnen het Zennebekken op Vlaams grondgebied, alsook 13 stalen voor de bepaling van de biotische index (BI). Aan de hand van beide indices kunnen we dit bekken als zeer zwaar verontreinigd beschouwen. De kwaliteit gaat sterk achteruit vanaf Neder-Over-Heembeek, de basis-Prati index stijgt

er aanzienlijk. Op de hoofdwaterloop zijn 10 monsters genomen voor fysicochemisch onderzoek. Van Lembeek tot Beersel voldoet ongeveer de helft van de metingen aan de basisnorm voor opgeloste zuurstof. Stroomafwaarts daalt de concentratie en vanaf Neder-Over-Heembeek voldoet geen enkele meting nog aan de norm. De basisnorm voor chemisch zuurstofverbruik wordt niet gehaald. Stroomafwaarts Vorst wordt de norm 5 tot 10 maal overschreden. Het ammonium- en ortho-fosforgehalte volgen ongeveer hetzelfde verloop. Eerst een lichte stijging, gevolgd door een sterke concentratieverhoging stroomafwaarts, waardoor de norm overschreden wordt.

In het bekken van de Zenne is de Woluwe in haar bovenloop nog van goede kwaliteit (BI = 7). De Willebroekse Vaart (BI = 6) en het Dok in Vilvoorde (BI = 6) zijn matig tot licht verontreinigd.

Alle andere onderzochte zijbeken zijn zwaar verontreinigd.

2. Voor wat betreft de kwaliteit van de Zenne ten noorden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt verwezen naar hetgeen hierboven is vermeld. Met de goedkeuring van het Richtplan Brussel op 28 april 1980 werden reeds meer dan 13 jaar geleden de grote lijnen uitgezet voor de sanering van de oppervlaktewateren binnen het Zennebekken. In zitting van 12 december 1990 heeft de Vlaamse Executieve het ontwerp van overeenkomst met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarin de verdeling der kosten voor de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur binnen de Brusselse zone werd vastgelegd, goedgekeurd en tegelijkertijd het richtplan herbevestigd. De voorbije jaren werd deze overeenkomst vooral wat de participatie van het Vlaamse Gewest in de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur in de Brusselse Zone betreft (collectoren in de zuiveringsgebieden Brussel-Zuid en Brussel-Noord en uitbouw 1ste fase zuiveringsstation Brussel-Zuid) strikt nageleefd.

3. Naast de hogerop vermelde projecten voor de zuiveringsgebieden Halle-Lot en Sint-Pieters-Leeuw is volgende zuiveringsinfrastructuur bestaand of gepland ter sanering van de Zenne :

- In het zuiveringsgebied Brussel-Zuid sluiten de collectoren op het grondgebied van het Vlaamse Gewest afwaarts aan op de bestaande en geplande zuiveringsinfrastructuur binnen het Brussels Gewest. De nog aan te leggen collectoren Drogenbos en Ruisbroek zullen met het Brussels Gewest als opdrachtgevend bestuur worden uitgevoerd (gecombineerd dossier). Deze projecten werden bijgevolg niet opgenomen op het programma dat het Vlaamse Gewest heeft opgedragen aan de NV Aquafin. Het optimaliseringsproject sanering collector Groot-Bijgaarden (aanleg wachtbekken) wordt wel opgedragen aan de NV Aquafin evenals de verbindingsriolering Ruisbroek (IP 95).

- In het zuiveringsgebied Brussel-Noord dient de collectoreninfrastructuur die gedeeltelijk gesi-

tueerd is in het Vlaamse Gewest aan te sluiten op de zuiveringsinfrastructuur te bouwen binnen het Brussels Gewest. Aangezien deze collectoren vuilvracht van het Vlaamse én Brusselse Gewest transporteren zal de financiële verdeling tussen beide gewesten gebeuren op basis van de hogergenoemde overeenkomst. In dit zuiveringsgebied is door het Vlaamse Gewest de bouw van volgende collectoren gepland :

IP 98 :

- de collector Woluwe C ;
- de collector Woluwe A ;
- de collector Woluwe A1 ;
- de collector Woluwe B ;
- de collector Woluwe B1 ;
- de verbindingsrioleringen Veldwaterloop, Groot-Bijgaarden en Harenssteenweg.

IP 99 :

- de collector Kleine beek fase 2 ;
- de collector Maalbeek fase 2 ;
- de verbindingsrioleringen Molenbeek, Eleggembek, Gentssteenweg en Nossegem.

- In het zuiveringsgebied Grimbergen-Zemst zijn de collectoren Tangebeek en Zennecollector reeds aangelegd en voorziet het Vlaamse Gewest volgende projecten :

IP 91-94 :

Koll. Maalbeek 1ste fase —	
bedrag T.P.	± 41,5 milj. BEF
Prioritaire riol. Poddegemstr. —	
bedrag T.P.	± 34,0 milj. BEF
Verlenging Tangebeek —	
bedrag T.P.	± 30,0 milj. BEF
	± 105,5 milj. BEF

IP 95 :

- de RWZI ;
- de verbindingscollector tot RWZI.

IP 96 :

- de collector Maalbeek fase 2 plus een verbindingsriolering ;
- de collector Maalbeek fase 3 plus 2 verbindingsrioleringen ;
- de collector Cargovil ;
- de Zennecollector fase 1 ;
- de Zennecollector fase 2 plus verbindingsriolering.

IP 97 :

- de collector Amelvonnebeek fase 1 plus verbindingsriolering ;
- de collector Amelvonnebeek fase 2 plus verbindingsriolering ;
- de collector Maalbeek fase 4 plus 1 verbindingsriolering ;
- de collector Zemst-Eppegem fase 1 ;
- de Trawoolcollector.

IP 98 :

- de collector Gillebeek ;
- de collector Maalbeek 5 ;
- de collector Weerde plus verbindingsriolering ;
- de collector Zemst-Eppegem fase 2 ;

IP 99 :

- de collector Eppegem-Zemst ;
- de collector Schom

Het Vlaamse Gewest voorziet in het hele Zennebekken een totale investering van 3,153 miljard BEF (excl. BTW en algemene kosten) gespreid als volgt :

IP 92 :	243,5 milj. BEF
IP 93 :	480,5 milj. BEF
IP 94 :	30,6 milj. BEF
IP 95 :	565,0 milj. BEF
IP 96 :	247,3 milj. BEF
IP 97 :	684,0 milj. BEF
IP 98 :	931,0 milj. BEF
IP 99 :	271,0 milj. BEF

Hierbij dient nog de deelname gevoegd in de investeringen die het Brussels Gewest plant voor de uitvoering van de richtlijn.

4. De Europese normen zoals vastgelegd in de richtlijn Zuivering Stedelijk Afvalwater (RL 91/27/1/EEG) zijn verschillend voor kwetsbare en gewone gebieden. In kwetsbare gebieden dienen de strengste normen gehaald te worden tegen 31 december 1998, in gewone gebieden moeten de normen voor secundaire behandeling gehaald worden tegen 31 december 2000 voor stedelijke waterzuiveringsinstallaties groter dan 15.000 IE en tegen 31 december 2005 voor installaties groter dan 10.000 IE.

In het Vlaams Gewest zijn volgens Vlarem II de kanalen en waterlopen met een specifieke bestemming aangeduid als kwetsbare gebieden (hiertoe behoren ook een aantal waterlopen in het Zennebekken).

De effluentnormen zijn uitdrukkelijk in Vlarem vastgesteld, zowel wat de kwetsbare gebieden betreft als wat de overige gebieden betreft. Door het Waals en het Brussels Gewest werden tot op heden geen kwetsbare gebieden aangeduid. Momenteel wordt overleg gepleegd tussen de gewesten om de diverse opties op elkaar af te stemmen.

Vraag nr. 27
van 23 november 1993
van de heer L. BARBE

Milieuvergunningdecreet en Vlarem – Tegenstelling

Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningdecreet) en het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning bepalen dat bij het overschrijden van bepaalde termijnen in de beroepsprocedure een stilzwijgende vergunning wordt verleend. Er lijkt echter een tegenspraak te zijn tussen het decreet en het uitvoeringsbesluit.

Artikel 25, § 1 en 2 van het milieuvergunningdecreet luiden :

“Wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, wordt de vergunning geacht te zijn

bekomen en mag de exploitatie worden gestart mits eerbiediging van de algemene en de sectoriële voorwaarden indien in eerste aanleg de vergunning werd geweigerd of indien er geen uitspraak werd gedaan binnen de vastgestelde of verlengde termijn.” “Indien in eerste aanleg een vergunning werd verleend en er beroep werd ingediend door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen of de adviesverlenende overheidsorganen wordt, bij het verstrijken van de vastgestelde termijn in beroep, de schorsing bedoeld in artikel 24, 3, van rechtswege opgeheven en wordt de in eerste aanleg verleende vergunning geacht definitief te zijn.”

Er is in dit artikel echter geen sprake van het geval waarin er in eerste aanleg een vergunning wordt verleend en er beroep wordt ingediend door de aanvrager van de vergunning of door de personen vermeld in artikel 24, § 1, 5° van het milieuvergunningsdecreet (omwonenden, milieuverenigingen, . . .). In dat geval gaat het dus blijkbaar niet om een vervaltermijn, maar om een termijn van orde en is er dus geen sprake van het verlenen van een stilzwijgende vergunning.

In Vlarem 1 is dit onderscheid echter niet gemaakt. In de artikelen 50 en 52 van Vlarem 1 wordt de beroepstermijn altijd beschouwd als een vervaltermijn zodat er bij overschrijden van deze termijn sprake is van een stilzwijgende vergunning. Deze bepalingen in Vlarem 1 missen dus een decretale grondslag. Vlarem 1 is dus in strijd met het milieuvergunningsdecreet. In een recent arrest van de Raad van State (nr. 44.768 van 28 oktober 1993) wordt dit trouwens ook duidelijk gesteld.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen hij genomen heeft om deze fundamentele tegenspraak tussen het milieuvergunningsdecreet en Vlarem 1 op te lossen ?

Antwoord

Artikel 23 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning legt een dwingende termijn op waarbinnen uitspraak dient gedaan over beroepen tegen beslissingen over vergunningsaanvragen in eerste aanleg. Artikel 25 van hetzelfde decreet voorziet daarbij drie situaties :

- 1" de gevraagde vergunning werd in eerste aanleg expliciet of stilzwijgend geweigerd : in dat geval wordt volgens § 1 de vergunning stilzwijgend toegekend en zijn de algemene en sectoriële voorwaarden van toepassing ;
- 2" de gevraagde vergunning werd in eerste aanleg toegestaan : in dat geval wordt de in eerste aanleg verleende vergunning definitief ; gelet op het schorsende karakter van sommige beroepen wordt daarbij gepreciseerd dat de schorsing bedoeld in artikel 24, § 3 van rechtswege wordt opgeheven ;
- 3" de gevraagde vergunning heeft geresulteerd in een proefvergunning : in dat geval wordt de proefvergunning een definitieve vergunning.

Uit het decreet blijkt inderdaad niet eenduidig welke rechtsgevolgen er verbonden zijn aan het niet respecteren van de behandelingstermijn ingeval van een niet-schorsend beroep tegen een verleende vergunning.

Wat de verwijzing naar het arrest nr. 44.768 van 28 oktober 1993 van de Raad van State betreft, weze aangestipt dat het hier gaat om een vordering tot schorsing van het besluit waarmee de bestendige deputatie uitspraak heeft gedaan over beroepen door derden aangetekend tegen een door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning voor een tweede klasse-inrichting.

Bij voornoemd arrest werd de vordering tot schorsing verworpen. Bij het onderzoek van de verschillende middelen stelt de Raad van State ter zake onder meer “dat op het eerste gezicht aangenomen lijkt te moeten worden dat in een dergelijk geval de termijn van vier maanden om op het beroep te beschikken enkel een termijn van orde is”.

Aangezien het hier gaat om een schorsingsarrest en uit de stelling van de Raad van State enige terughoudendheid blijkt (“op het eerste gezicht”), wens ik in deze aangelegenheid een uitspraak ten gronde af te wachten vooraleer ik dienaangaande een definitief standpunt inneem.

Vraag nr. 28 van 23 november 1993 van de heer G. ANNEMANS

Koolskamp — Milieuvergunning voor de vestiging van een varkensbedrijf

Is het correct dat de minister in Koolskamp een milieuvergunning heeft afgeleverd voor de vestiging van een varkensbedrijf ?

Van welke datum is de meest recente milieuvergunning die in Koolskamp werd afgeleverd en wat is de omvang van het bedrijf waarvoor deze milieuvergunning werd afgeleverd ?

Antwoord

Ik kan het lid bevestigen dat ik inderdaad een milieuvergunning heb afgeleverd voor de vestiging van een varkensbedrijf in Koolskamp.

De meest recente door mij afgeleverde vergunning dateert van 8 oktober 1993. Het betreft een vergunning aan de heer Callewaert voor de exploitatie van 1.520 mestvarkens tot 31 december 2003.

Vraag nr. 29 van 24 november 1993 van de heer M. CAPOEN

Oostduinkerke — Home Georges Theunis

Bij beslissing van de Ministerraad van 10 november 1993 heeft de Vlaamse regering het Home Georges Theunis in Oostduinkerke overgedragen aan het bestuur voor Natuurbehoud en -ontwikkeling.

De minister die de voogdij over dat bestuur uitoefent heeft de intentie het 16,5 ha groot domein (met daarin het home zelf) in zijn oorspronkelijke staat te doen herstellen. Dat betekent in principe de afbraak van het gebouw.

Zelf ben ik er altijd voorstander van geweest om het gebouw een openbare bestemming te geven. In die zin komt het mij voor dat een mogelijke afbraak van het gebouw niet (volledig) hoeft te gebeuren. Het blijft mijn overtuiging dat dit gebouw, gelegen middenin het definitief beschermd landschap van Zeebermduinen, Ter Yde, Hannecartbos, Plaatsduinen en Oostvoorduinen, de ideale inplantingsplaats is voor een natuurwetenschappelijk centrum.

Als uitvalsbasis voor natuureducatief onderricht, dit tentoonstellingen en wandelingen met oog voor ontstaan, ontwikkeling, fauna en flora van strand, duingordel en overgang naar polders, is deze plaats uiterst geschikt voor een natuurwetenschappelijk centrum, naast het meer archeologisch-historisch georiënteerde museum van de Duinenabdij en het ambachtelijkvolkskundig georiënteerde Visserijmuseum, ook allebei gelegen in Koksijde-Oostduinkerke.

Inmiddels is het interieur van het gebouw zelf op ongeloflijke wijze verkommerd. Dat is niet alleen het gevolg van de tand des tijds en het gebrek aan onderhoud, maar vooral van het gebrek aan toezicht waardoor vandalen heel het interieur hebben kapotgeslagen. Ruiten, grote en kleine zalen, grote en kleine keukens, slaapzalen, kamers, kantoren, toiletten, huisraad : het is allemaal in elkaar geslagen, geplunderd, vernield. Men waant zich in een Joegoslavisch gebouw. Het domein en het gebouw zijn vrij toegankelijk, ook voor spelende kinderen die er vanzelfsprekend een heel avontuurlijk terrein vinden. Maar hoeft het gezegd dat dit tot levensgevaarlijke toestanden leidt. Wie is verantwoordelijk als zich daar een ernstig ongeval voordoet ?

1. Kan de minister het idee bijtreden tot inplanting van een natuurwetenschappelijk centrum in (een gedeelte van) Home Georges Theunis ?
2. Als de minister tot herstel van het domein in zijn oorspronkelijke staat besluit, welke procedure tot de afbraak dient dan gevolgd ? Welke termijn stelt de minister voorop ? Hoeveel zal de afbraak kosten ?
3. Welke (heel dringende) maatregelen zal de minister nemen om te beletten dat het gebouw voort door vandalen afgetakeld wordt, om te beletten dat kinderen er nog voort spelen, om te vermijden dat er zich ernstige ongevallen voordoen ?

Antwoord

1. De overname van het gebouw van het vroegere Home Theunis door mijn diensten geschiedt alleen met het inzicht dit gebouw volledig af te breken en het terrein als duingebied te herstellen.

De waarde van het landschap is te hoog om het te belasten met een gebouw, zelfs voor een natuurcentrum.

Dit is des te meer waar omdat er reeds een natuurcentrum van de Vlaamse Gemeenschap bestaat achter de kust te Jabbeke (domein De Hoge Dijken) en dat de onderhandelingen over een tweede natuurcentrum in de omgeving van het staatsnatuurservaat De Westhoek reeds vergevorderd zijn.

De beslissing van de Vlaamse regering tot overdracht van het volledige domein Home George Theunis in Oostduinkerke aan het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling gaat uit van de intentie het terrein te herstellen als duingebied, onder meer door het gebouw volledig af te breken.

Uit onderzoek door het Instituut voor Natuurbehoud blijkt de uitzonderlijk hoge natuur- en landschapswaarde van het domein, dat gebruik van de gebouwen, zelfs als natuurcentrum, uit dit oogpunt niet aangewezen is.

Dit standpunt werd bevestigd, naar aanleiding van een recent onderzoek met betrekking tot een geschikte vestigingsplaats voor een educatief centrum aan de Westkust, door deskundigen van het bestuur voor Natuurbehoud en -ontwikkeling, van het Instituut voor Natuurbehoud van de Westvlaamse Vereniging voor Vrije Tijd en door lokale natuurverenigingen.

2. De afbraak zal geschieden bij openbare aanbesteding en de termijn zal 120 werkdagen bedragen. De raming is confidentieel om de inschrijvingsprijzen niet te beïnvloeden en kan niet worden meegedeeld.
3. Op dit ogenblik is het terrein niet toegankelijk en zijn er bijkomende afsluitingen geplaatst. De dienst Natuurontwikkeling wordt opgedragen het probleem van de veiligheid na te gaan en mij verslag uit te brengen.

Op 19 november jongstleden werd reeds opdracht gegeven aan de bevoegde diensten onverwijld uitvoering te geven aan de beslissing van de Vlaamse regering en de nodige voorbereidingen te treffen tot het afbreken van de gebouwen.

Vraag nr. 30 van 26 november 1993 van de heer M. MAERTENS

Nieuwpoort – Milieusanering van de verlaten fabrieksterreinen van de voormalige NV Produits Chimiques

Sedert ongeveer 1965 bestaat er in Nieuwpoort een verlaten stortplaats, gelegen nabij de stedelijke werkhuizen en toegankelijk via de P. Deswartelaan. Daar was vroeger een fabriek namelijk de Produits Chimiques de Niepoort die verf produceerde. Eerst op basis van zinksulfaat en bariumsulfide. Later werd gebruik gemaakt van een lithophoonoven voor het vervaardigen van verfpigment. Afvalprodukten kwamen terecht op een stortplaats juist naast de fabriek die met haar activiteiten omstreeks 1965 stopte.

Het terrein werd een tiental jaren geleden ontoegankelijk gemaakt na vraag van het stadsbestuur op 25 oktober 1982, van OVAM om dienaangaande een onderzoek in te stellen. Uit de resultaten van de genomen stalen bleek dat nagenoeg alle sedimentstalen verontreinigd waren met zware metalen (As, Cd, Pb enzovoort). Sindsdien zijn ontelbare rapporten en onderzoeken gebeurd alsook onderhandelingen gehouden om het terrein te saneren. Het oude fabrieksgebouw verdween en heeft plaatsgemaakt voor een loods met burelen.

Wat het verlaten stortterrein betreft werd op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juni 1985 met betrekking tot de ambtshalve sanering van stortterreinen en van artikel 21 paragraaf 2, c van het afvalstoffendecreet en artikel 54 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid de procedure tot ambtshalve sanering van de betrokken terreinen, ingezet. De huidige eigenaars werden verzocht om een concreet saneringsvoorstel, dat beantwoordt aan de door OVAM gestelde vereisten, voor te leggen of hier toe een formele en vaste verbintenis aan te gaan. Ten slotte kregen de eigenaars van OVAM het bericht dat het studiebureau Belconsulting momenteel bezig is met het **opmaken** van een recent en volledig opmetingsplan ter voorbereiding van het opmaken van een conceptuele **voorstudie** (periode 1 december 1992 tot 1 juni 1993). Nadien wordt het definitief ontwerp voort uitgewerkt en in bestekvorm gegoten, waarna de werken kunnen worden aanbesteed.

1. Hoeveel en welke studies werden tot nu toe verricht voor deze sanering en door welke studie burelen werd dit uitgevoerd ? Hoeveel bedroegen de kosten dienaangaande ?
2. Werden de huidige eigenaars betrokken bij dit onderzoek en werden ze achteraf op de hoogte gesteld van de resultaten ?
3. Is het normaal dat een dergelijk relatief kleine black-point zoveel tijd in beslag neemt om te saneren ? Wat dan met de serieuze overige black-points ? Hoeveel black-points werden reeds in Vlaanderen gesaneerd ? Wanneer gebeurde dit en welke waren daarvan de kosten ?
4. Werd bij de studies naar de sanering genoeg rekening gehouden met alternatieven als daar zijn :
 - plantaardige zuivering zoals recent ontdekt is in het Westduitse Krefeld. Een milieuvriendelijke en goedkope manier van opruimen ;
 - bacteriële bodemreiniging. Eind 1987 deelde de afdeling biochemie van het SCK mee dat er een ontdekking was gedaan van een bacterie die zware metalen opvreet. De kostprijs bedraagt amper de helft van andere meer omslachtige methodes.
5. De voornaamste klacht van de omwonenden betreft stofoverlast van het stort, vooral tijdens perioden van droogte. Werd in de studies onderzoek gedaan naar de kans op besmetting via die stof en waarom werd niet van in het begin overgegaan tot het afdekken van het stort in afwachting van de sanering ?

Antwoord

1. Door het studiebureau Belconsulting NV werden, in opdracht van OVAM, de volgende studies reeds uitgevoerd :
 - a. inventarisatierapport (van 20 april 1990) ;
 - b. karakterisatierapport (van 10 juli 1990) ;
 - c. risico-analyse (van 18 september 1990) ;

- d. raming van afvalstoffenvolume – evaluatie van toepasbare saneringstechnieken (van 15 november 1990) ;
- e. saneringsontwerp (van 12 februari 1991) ;
- f. opmetingsplan (van 31 maart 1993).

De kostprijs dienaangaande bedroeg om en bij 3.287.000 BEF.

2. Via tussentijdse vergaderingen werden de betrokken personen op de hoogte gebracht van de onderzoeken.
3. De sanering van een verontreinigde site of de verwijdering van afvalstoffen kunnen worden uitgevoerd door de direct betrokken onderneming (het zogenaamde circuit “derden” of “vrijwillige saneringen”) ofwel ambtshalve door de Afvalstoffenmaatschappij, bij in gebreke blijven van de betrokkenen. In situaties waarbij door OVAM ambtshalve moet worden opgetreden wordt bij de toewijzing van het onderzoek of van de saneringswerken meestal via de procedure algemene of beperkte offerteaanvraag gewerkt. Rekening houdend met de tijd die een voorafgaand onderzoek in beslag neemt, de procedure die moet worden doorlopen en het aanwezige personeelsbestand is het logisch dat het enige tijd duurt vooraleer kan worden overgegaan tot de daadwerkelijke sanering van een site.

Ambtshalve werden in Vlaanderen reeds diverse verwijderingen van afvalstoffen uitgevoerd en zijn momenteel een viertal saneringen van verontreinigde sites in uitvoering (in Bocholt, Middelburg, Mariakerke en Tongeren). De totale geraamde kostprijs voor deze vier ambtshalve saneringen samen bedraagt circa 475 miljoen BEF. In veel gevallen wordt het zogenaamde circuit “derden” of “vrijwillige saneringen” bewandeld, waar in samenspraak met en onder toezicht van de dienst Sanering van OVAM een concrete oplossing voor de plaatselijke problemen wordt uitgewerkt.

4. Alternatieve saneringstechnieken (zoals bioremediëring) zijn in een aantal gevallen uitvoerbaar en spitsen zich voornamelijk toe op bodem en water. Het gericht gebruik van deze technieken naar slib en afval is nog in een beginstadium.

Door het studiebureau Belconsulting NV werden eveneens alternatieve saneringstechnieken van dichtbij bekeken, echter met als besluit dat dergelijke technieken niet het gewenste resultaat opleverden.

5. De sanering van een verontreinigde site wordt steeds voorafgegaan door een uitgebreid onderzoek. De uitvoering van een dergelijk uitgebreid onderzoeksprogramma omvat ondermeer een exacte dimensionering van het verontreinigingsprobleem, evenals de verspreidingsmogelijkheden van gecontamineerde stoffen in het milieu en het daarmee gepaard gaande gevaar voor de volksgezondheid en de milieuhygiëne.

Aangaande de verontreinigingsproblematiek van PCN in Nieuwpoort werden, door het studiebureau Belconsulting NV in het rapport Risico-analyse van 18 september 1990 met behulp van de verzamelde

gegevens, de risico's, de dringendheid en de noodzaak tot maatregelen op of tot sanering van de stortplaats geëvalueerd. Uit de opgemaakte risico-analyse kan worden gesteld dat gezien het slibachtig karakter van het stortmateriaal een eerder lokaal en sterk discontinu karakter van de verspreiding door de lucht kan worden verwacht en de bijdrage tot de dagelijkse zwaremetalbelasting eerder minimaal is.

Vraag nr. 31
van 26 november 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Heffing op de oppervlaktewateren – Taalgebruik in het aanslagbiljet

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vond het nodig de belastingbetaler te tutoyeren in het aanslagbiljet dat aan deze laatste overgemaakt werd met betrekking tot de heffing op de oppervlaktewateren. In de toelichting wordt hij immers 11 keer met je aangesproken. Dit familiair taalgebruik komt bij heel wat mensen verkeerd over. Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Bij de heffingsbiljetten, die door de VMM werden verzonden, in uitvoering van het decreet van 25 juni 1992, met betrekking tot de heffing van het Vlaamse Gewest ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, werd een informatieve folder gevoegd. Deze folder hernam de thema's van de campagne H200P, die in 1992 gevoerd werd naar aanleiding van de inning van bovenvermelde heffingen.

In deze folder werd inderdaad de je-vorm gebruikt. Daar waar overheidsinformatie vaak nogal stroef overkomt en voor de burger in een onbegrijpelijke taal geformuleerd wordt, wenste de VMM met deze bijsluiter gemakkelijk begrijpbare informatie te verstrekken. Het gebruik van de je-vorm is in dergelijke hedendaagse communicatie een courant gebruik, zeker omdat de u-vorm meer afstand schept. Tot hiertoe hebben slechts 2 burgers, op een totaal van meer dan 2 miljoen heffingsplichtigen, bij de VMM hun ongenoegen geuit over de gebruikte aansprekingsvorm.

Derhalve ben ik van mening dat geen maatregelen zich opdringen met betrekking tot het taalgebruik van de VMM.

Vraag nr. 32
van 26 november 1993
van de heer J. DE MOL

Gebruikte batterijen – Heffing van statiegeld

In Nederland bestaan plannen om op korte termijn statiegeld te heffen op batterijen om de aantasting van het milieu te beperken.

1. Is de minister op de hoogte van deze Nederlandse intenties ?
2. Op welke manier en in hoeverre worden momenteel in Vlaanderen gebruikte batterijen weer ingezameld ?

3. Bestaat de mogelijkheid om ook in Vlaanderen statiegeld op batterijen te heffen ?

Antwoord

1. Ik ken de Nederlandse intenties terzake. In Nederland ligt thans een ontwerp van maatregelen voor met betrekking tot een statiegeldsysteem voor batterijen. Hierop kan eenieder tegen 1 januari 1994 zijn/haar commentaar indienen. Hieruit zal blijken of men al of niet zal overgaan tot de invoering van dit statiegeldsysteem.
2. De inzameling van batterijen verschilt naar gelang de herkomst. Wat de inzameling van batterijen betreft, ingezet voor industriële toepassingen, gebeurt dit door bedrijven gespecialiseerd in de verwijdering van deze afvalsoorten. Indien de batterijen op basis van hun samenstelling kunnen ingedeeld worden onder de wetgeving op de giftige afval dan is de ophaling ervan gekoppeld aan de vereiste van het vergund verwerverschap voor giftig afval.

Voor de batterijen en accu's voor huishoudelijk gebruik werden bijkomende maatregelen inzake selectiviteit gepland door het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 juni 1993 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen.

3. Vooreerst wens ik het lid erop attent te maken dat de vraagstelling dubbelzinnig is vermits het gebruik van het woord heffing een fiscale maatregel suggereert terwijl een statiegeldsysteem een middel is om verbruikte goederen terug te lokken naar een verkooppunt.

Indien het lid in zijn vraag het fiscaal aspect bedoelt, dan verwijs ik hem naar de maatregelen opgenomen in de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, waarin de milieutaksen worden geregeld. Hierin worden ook maatregelen met betrekking tot batterijen genomen, en is vrijstelling van milieutaks voorzien indien onder meer een systeem van statiegeld wordt ingevoerd.

Het betreft hier een maatregel die door de desbetreffende industrie dient te worden uitgewerkt.

In elk geval dient een maatregel in deze context met name fiscale maatregel of statiegeldsysteem geïntroduceerd te worden met respect voor de Belgische Economische en Monetaire Unie.

Vraag nr. 33
van 26 november 1993
van de heer J. DE MOL

Mestbeleid – Normen en controle op werkelijk geproduceerde mesthoeveelheid

1. Hoe worden in Vlaanderen de officiële cijfers waarop het mestbeleid is gebaseerd, vastgesteld ? Hoe worden de normen bepaald van de mest die jaarlijks mag worden geproduceerd ? Kan worden gegarandeerd dat deze normen overeenstemmen met de werkelijke productie ?

2. Werden in Vlaanderen, zoals onlangs in de Nederlandse provincie Brabant, reeds verschillen vastgesteld tussen de vooropgestelde normen en de werkelijk geproduceerde mesthoeveelheid ?
3. Hoe wordt gecontroleerd dat de mestproduktie deze normen niet overschrijdt ? Wat zijn de resultaten van deze controles ?

Antwoord

1. Om een verantwoord mestbeleid te kunnen voeren, is het in de eerste plaats belangrijk dat men de mestdruk kan inschatten. Met mestdruk wordt hier bedoeld de produktie aan dierlijke mest – uitgedrukt in kg fosfaat en in kg stikstof – per oppervlakte-eenheid cultuurgronden.

De geproduceerde hoeveelheid mest wordt geschat door het aantal dieren dat per 15 mei werd aangegeven aan het Nationaal Instituut voor Statistiek (NIS), te vermenigvuldigen met de zogenaamde produktiegetallen. De produktiegetallen zijn forfaitaire getallen die voor iedere diersoort uitdrukken hoeveel fosfaat en hoeveel stikstof er per dierplaats en per jaar geacht wordt geproduceerd te worden onder vorm van mest. Deze produktiegetallen zijn vastgelegd in het mestdecreet. De oppervlakte cultuurgronden wordt eveneens ingeschat aan de hand van de gegevens die jaarlijks gepubliceerd worden door het NIS.

Anders dan in Nederland, gelden er in Vlaanderen voor bedrijven geen normen inzake maxima aan mesthoeveelheden die per jaar mogen geproduceerd worden (de zogenaamde “referentiehoeveelheden” of “mestquota”). Wel zijn er in Vlaanderen milieuvergunningen, die aangeven hoeveel dieren er maximaal per bedrijf mogen worden gehouden. Met de goedkeuring van het mestactieplan in september laatstleden, heeft de Vlaamse regering de intentie kenbaar gemaakt om in de toekomst wel een vorm van normen inzake maximale jaarlijkse mestproduktie op te leggen. Deze mestnormen zouden echter geen betrekking hebben op individuele bedrijven, maar veeleer op gemeenten.

Het mestbeleid wordt vandaag om volgende redenen gebaseerd op de NIS-gegevens :

- Momenteel bestaat nog geen globale databank inzake verleende vergunningen. De gegevens zijn verspreid over de verschillende gemeenten en provinciebesturen.
- Hoewel de aangiftegegevens ten aanzien van het NIS en ten aanzien van de Mestbank elkaar benaderen, wordt vastgesteld dat de eerstgenoemde gegevens nog steeds dichterbij de werkelijkheid liggen.

Wat de milieuvergunningen betreft heb ik initiatieven genomen opdat binnen een relatief korte tijdspanne een globale inventaris voor Vlaanderen zal bestaan. Deze inventaris zal binnenkort dan ook mede bepalend kunnen zijn bij het vastleggen van het mestbeleid.

2. De mineralenoverschotten bij de huidige difosforpentoxidelimieten 200/150 kg P_2O_5 /ha (eerste getal is de bemestingsnorm voor grasland en maïs, de tweede voor andere gewassen) en stikstoflimieten op Vlaams niveau en gemeenteniveau tonen aan dat er nu reeds op gemeenteniveau een overschot van 4,8 miljoen kg P_2O_5 en 10 miljoen kg stikstof bestaat. Omwille van noodzakelijke verlaging van de bemestingslimieten naar de evenwichtsbemesting toe in 2002 zullen deze overschotten bij gelijkblijvende veestapel sterk toenemen.

3. Aangezien er in Vlaanderen momenteel geen normen zijn vooropgesteld inzake maximaal toelaatbare mestproduktie, werd er uiteraard ter zake nog geen controles uitgeoefend noch verschillen vastgesteld tussen deze normen en de werkelijke produktie.

Wel wordt nagegaan of veehouders een correct aantal dieren opgeven in hun aangifte voor de Mestbank. Dit wordt ondermeer gecontroleerd via vergelijking van de milieuvergunningen met de mestaangiftes en via bedrijfsbezoeken.

Uit een gecoördineerde scanning van 105 veebedrijven in de provincie Antwerpen midden 1993 blijkt dat meer dan de helft van de veehouders hun gedragscode inzake naleving van het mestdecreet moeten bijsturen. Inzake de aangifte bij de VLM-Mestbank waren 56 percent van de bedrijven niet in orde. Inzake het register waren 82 percent van de registerplichtige bedrijven niet in orde. Inzake de mestafzet waren er 50 percent van de bedrijven niet in orde.

Vraag nr. 34 van 6 december 1993 van de heer W. VERREYCKEN

Verhuis- en huurkosten – Overheidstegemoetkoming in bepaalde situaties

Graag vernam ik of er situaties bestaan waarin de overheid (ook, in voorkomend geval, de ondergeschikte overheden), verhuiskosten voor personen en eventueel zelfs tegemoetkomingen voor verhoogde huurkosten, ten laste neemt (of nemen). Ik denk hier bijvoorbeeld aan gedwongen verhuis wanneer de eigenaar het huis zelf wil gaan bewonen.

Welke normen worden ter zake gehanteerd en tot welke maximumbedragen kunnen de verschillende tegemoetkomingen oplopen ?

Antwoord

1. Wat het Vlaams Gewest betreft wordt deze tussenkomst gereguleerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1991 gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juni 1992, houdende instelling van individuele huursubsidies en een installatiepremie bij het betrekken van een gezonde of aangepaste huurwoning.

2. De normen die worden gehanteerd en de maximale bedragen van deze tegemoetkomingen zijn weer te vinden in deze twee besluiten van de Vlaamse Executieve en in de ministeriële omzendbrief HV 92/4 van 4 oktober 1992 betreffende de toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1991 gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juni 1992, houdende instelling van individuele huursubsidies en een installatiepremie bij het betrekken van een gezonde of aangepaste huurwoning.

Vraag nr. 35
van 6 december 1993
van de heer J. VANDEURZEN

Geen tweede rentetussenkomst bij hypothecaire leningen – Gevolgen voor de mijnwerkers

Het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de hypothecaire lening om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren voorziet dat – om cumulaties van subsidies tegen te gaan – een koper van een sociale woning, die reeds een andere dan de rentetussenkomst in de hypothecaire lening heeft gekregen, geen tussenkomst in de rente van de aangevraagde hypothecaire lening kan krijgen.

Het bekomen van deze rentetegemoetkoming is een essentiële voorwaarde om een sociale woning te kunnen kopen.

Vermits mijnwerkers een tussenkomst genieten via hun mijnwerkerslening, konden zij geen tussenkomst in de hypothecaire lening meer krijgen. Zij konden bijgevolg ook geen sociale woning meer kopen.

De minister heeft intussen bij omzendbrief medegedeeld dat het niet bekomen van de rentetussenkomst in de hypothecaire lening geen bezwaar is voor mijnwerkers om alsnog een sociale woning te kopen.

Deze omzendbrief stelt evenwel geen einde aan een 2-tal problemen die het gevolg zijn van de strikte toepassing van het besluit van de Vlaamse regering. Dit besluit stelt immers dat als sociale koper enkel diegene beschouwd wordt die een woning koopt met een tussenkomst in de rente van de aangevraagde hypothecaire lening. Het feit dat mijnwerkers alsnog tot de aankoop van een sociale woning werden toegelaten verleent hen alsnog niet het statuut van sociale kopers. Dit heeft thans voor gevolg dat mijnwerkers wel een sociale woning kunnen kopen maar dat zij dit moeten doen :

- onder het verhoogd registratierecht (6,5 percent of 12 percent naargelang het kadastraal inkomen van de woning) daar waar registratierecht in de sociale koopsector 1,5 percent bedraagt ;
- met de in principe mogelijke terugvordering van het evenredig aandeel van de kosten van de door de overheid gesubsidieerde infrastructuur. Er zouden dossiers bekend zijn waarin deze terugvordering ca. 400.000 frank zou bedragen.

Kan de minister mij meedelen of deze effecten van de omzendbrief hem bekend zijn ?

Acht de minister dit billijk ? Zo neen, overweegt de minister de huidige regeling te corrigeren ?

Antwoord

1. Door het Vlaams Gewest wordt reeds een zeer grote inspanning gedaan onder de vorm van een tussenkomst in de leningslast voor mijnwerkers die bijvoorbeeld voor een hypothecaire lening van 2 miljoen op 20 jaar varieert van 1,7 miljoen tot 2 miljoen naar gelang het aantal dienstjaren van de mijnwerker.

Deze tussenkomst bedraagt dus het tienvoudige van wat een ander gezin ontvangt, wanneer zij een huis bouwen, aankopen of renoveren. De cumulatiebeperking opgenomen in artikel 25 van hogergenoemd besluit moet in dit licht gezien worden.

2. Deze regeling heeft ook voor gevolg dat de mijnwerkers die een sociale woning aankopen van een erkende bouwmaatschappij geen aanspraak kunnen maken op het verlaagd registratierecht.

3. Een cumulatieverbod van twee toelagen van het Vlaams Gewest, houdt echter niet in dat een bepaalde categorie van kandidaat-kopers zou worden uitgesloten van de mogelijkheid tot aankoop van een sociale woning. Daarom werden in hoofdstuk V van de ministeriële omzendbrief HV 92/3 van 22 juli 1993 de gevallen opgesomd waarbij de VHM en de door haar erkende vennootschappen woningen mogen verkopen aan kopers zonder dat aan hen een tegemoetkoming in de leningslast wordt uitbetaald.

In dat geval zijn zij kopers van een middelgrote woning zoals bepaald werd in artikel 10, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990, houdende uitvoering van artikel 80 van de huisvestingscode. In dit geval is er geen terugvordering mogelijk van het aandeel in de gesubsidieerde infrastructuur. Aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal een richtlijn worden gegeven inzake de toepassing van deze maatregel.

Vraag nr. 36
van 6 december 1993
van de heer M. MAERTENS

De Blankaart – Stijging van het kaliumgehalte in het drinkwaterproductiecentrum

Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992 werd aan de VMM de toelating verleend om tot 16 augustus 1993 leidingwater geproduceerd door het waterproductiecentrum De Blankaart te distribueren met een maximaal gehalte aan kalium van 30 mg/l.

Op 13 september 1993 heeft de minister vice-president van de Vlaamse regering – bevoegd voor leefmilieu en natuurbehoud – deze toelating verlengd voor de periode van één jaar met ingang van 17 augustus 1993. De aanvraag van de VMW is gesteund op artikel 5, paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater. Met name wordt aangetoond dat het kaliumgehalte verband

houdt met de natuurlijke staat en de structuur van de bodem, en in de Blankaart bovendien een stijgende trend vertoont.

In de overwegingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 augustus 1990 nopens dezelfde aanlegenschap wordt eveneens gesteld dat een selectieve methode voor kaliumverwijdering niet bestaat, en dat andere methodes onverantwoorde kosten met zich brengen, gezien de afwijking van 25 mg/l naar 30 mg/l geen impact heeft op de gezondheid van de gebruiker.

Anderzijds wordt in de overwegingen gesteld dat moet worden **nagegaan** of de stijgende trend zich zal doorzetten, dat bovendien bijkomend onderzoek vereist is naar mogelijke oorzaken, en dat de verhoging slechts voor een periode van twee jaar wordt toegestaan op voorwaarde dat dit onderzoek wordt uitgevoerd.

Aangezien de Blankaart vooral oppervlaktewater capteert in een landbouwgebied waar het gebruik van kunstmest, die vooral bestaat uit natrium, fosfor en kalium, en de polderklei zeer veel kalium bevat, is de stijging van het kaliumgehalte mogelijk in verband te brengen met de bemestingsdruk.

Aangezien in de Blankaart een denitrificatie-eenheid zal worden gebouwd bestaat de mogelijkheid daaraan een ontkalkingseenheid toe te voegen.

1. Wat is het resultaat van het onderzoek naar de mogelijke oorzaken van de vermelde verhoging ? En welk verder gevolg werd daaraan gegeven ?
2. Welke redenering heeft ertoe geleid af te stappen van de overweging dat de verhoging slechts voor twee jaar werd toegestaan, onder de voorwaarde dat het genoemde onderzoek wordt uitgevoerd, en de periode nu toch naar een vierde jaar wordt verlengd ?
3. Werd de mogelijkheid onderzocht aan de denitrificatie-eenheid ook een ontkalkingseenheid toe te voegen, en zo nee, waarom is dit niet gebeurd ?
4. Bestaat er een officiële internationale, Europese of federale norm waaraan drinkwater inzake kaliumgehalte moet voldoen, en zo ja, welke ?
5. Op welke medisch-wetenschappelijke gegevens steunen de bevoegde diensten zich in het negatieve geval om de norm 25 mg/l aan te houden ?
6. Welke kunnen de gevolgen zijn op medisch gebied, wanneer gedurende een lange periode de norm 25 mg/l wordt overschreden ?

Antwoord

1. Het onderzoek heeft uitgewezen dat naast de aanvoer van kalium tegenover andere bemesting ook door een welbepaald bedrijf grote vrachten kalium geloosd worden in het oppervlaktewater van de Blankaart bestemd voor de produktie van drinkwater.
2. Uit het onderzoek bleek dat het nodig is een sanering aan de bron door te voeren enerzijds door de lozing van kalium door betrokken bedrijf terug te schroeven en door in het captatiegebied de overbe-

mesting aan banden te leggen. Op 1 oktober 1993 heb ik het bestuur Milieuvergunningen de opdracht gegeven om de lozingsvergunning van het betrokken bedrijf te heronderzoeken. Deze maatregelen vergen echter tijd. De enig haalbare oplossing bestaat erin de afwijking te verlengen om de sanering aan de bron mogelijk te maken en de drinkwatervoorziening niet in het gedrang te brengen zonder evenwel de volksgezondheid in gevaar te brengen.

3. Ontkalking zou geen oplossing bieden voor het kaliumprobleem. Een verwijdering van kalium door b.v. demineralisatie is niet haalbaar noch wenselijk voor de te behandelen hoeveelheden.
4. De richtlijn 80/778/EEG van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water geeft in bijlage 1 voor kalium (parameter 14) een richtniveau van 10 mg K/l en een maximaal toelaatbare concentratie van 12 mg K/l. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater (BS 30 mei 1989) legt een maximale toelaatbare concentratie van 12 mg K/l op.
5. De dagelijks opname van kalium via de voeding bedraagt voor een volwassene 2.000 à 4.500 mg/dag. De dagelijkse opname van kalium via drinkwater vertegenwoordigt hier slechts 1/100 van.

Kaliumopname via de mond wordt volledig afgescheiden via de nieren. Integengesteld tot b.v. natrium $Zl3n$ er voor kalium geen retentieververschijnselen. Noch de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) noch de Environmental Protection Agency (EPA) hanteren een norm voor de parameter kalium.

6. Een inname van 25 mg K/l drinkwater, zelfs gedurende de hele levensduur heeft normaal geen enkel gevolg op medisch gebied.

Vraag nr. 37 van 6 december 1993 van de heer J. CAUBERGS

Invoer van Duits ongezuiverd plasticafval – Onbeheerd achterlaten

In de pers werd heden uitvoerig gewag gemaakt van de invoering vanuit Duitsland van plasticafval afkomstig van huisvuil. Dit ongezuiverd afval werd door vervoersmaatschappijen vanuit Duitsland ingevoerd, meestal zonder dat deze vervoersmaatschappijen voor kennis hadden van de invoerreglementering met het gevolg dat momenteel, vooral in Limburg, dit afval onbeheerd en op plaatsen waar daarvoor geen toelating bestaat, ligt opgestapeld.

1. Kan de minister mij meer inlichtingen geven over deze toestand, in het bijzonder over de overtreding van de wetgeving ter zake ?
2. Kan de minister mij meedelen waar deze afvalstoffen liggen opgestapeld of werden gestort en over welke hoeveelheden het gaat ?
3. Hoe zal de minister deze toestand oplossen ?

4. Kan de minister mij meedelen wie de financiële lasten van de eventuele opruiming ten laste zal moeten nemen ?
5. Bestaan er mogelijkheden om deze afvalprodukten, op kosten van de herkomstproducent-afvalleverancier, terug naar de afzender-verzender te zenden of te doen ophalen ?

Antwoord

Het bestuur Milieu-Inspectie van Aminor heeft op dit ogenblik twee dossiers geopend i.v.m. illegale stortingen van plasticafval afkomstig uit huisvuil van Duitsland, één in Ham en één in Houthalen-Helchteren.

1. De overtredingen die in deze gevallen begaan werden, zijn overtredingen van de wet van 6 juli 1984 betreffende de invoer, de uitvoer en de doorvoer van afvalstoffen (BS 4 oktober 1984) en het KB van 2 juni 1987 houdende reglementering van de invoer, de uitvoer en de doorvoer van afvalstoffen (BS 19 juni 1987), gewijzigd bij het KB van 18 februari 1988 (BS 12 maart 1988).
2. De illegale stortingen gebeurden in Ham, Staatsbaan 77a, volgens de afmetingen van de stortplaats \pm 300 ton, en in Houthalen-Helchteren, Brugstraat, volgens gegevens van de politie 140 ton.
3. In het geval van Houthalen-Helchteren werd de overtreder aangemaand de afvalstoffen te verwijderen. In het geval van Ham werd de Openbare Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) verzocht de procedure tot ambtshalve verwijdering in te zetten aangezien een maand na de termijn gegeven voor verwijdering aan de betrokkene deze nog geen maatregelen had genomen.
4. OVAM beschikt over een fonds „ambtshalve verwijdering afvalstoffen”. Deze geldmiddelen worden gebruikt om toe te laten de opruiming van de afvalstof te verzekeren. Na ingebrekestelling van de feitelijke overtreder via gerechtelijke weg, zal OVAM dit bedrag van hem terugvorderen.
5. Het artikel 13 van het in punt 1 vermeld KB voorziet inderdaad in die mogelijkheid.

Vraag nr. 38 van 6 december 1993 van de heer J. PEETERS

Sociale huurwoning – Terbeschikkingstelling voor een gemeentelijke bibliotheekfiliaal

Kan een bestaande sociale huurwoning, eigendom van een erkende sociale woningmaatschappij, ter beschikking gesteld worden van een gemeente en/of een OCMW om definitief een andere functie te krijgen, met name een bibliotheekfiliaal in een sociale wijk waar aan die nieuwe functie grote behoefte bestaat.

Onder welke voorwaarden dient deze terbeschikkingstelling te gebeuren ?

Kan de sociale woningmaatschappij deze woning verkopen aan een gemeente en/of een OCMW om deze

nieuwe functie mogelijk te maken ? Onder welke voorwaarden ? Is er hiervoor een financiële tussenkomst mogelijk van het Vlaamse Gewest ?

Antwoord

Sociale huurwoningen, eigendom van door de VHM erkende vennootschappen, zijn in principe bestemd om verhuurd te worden aan personen die voldoen aan de voorwaarden bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 tot reglementering van het sociaal huurstelsel.

In het verleden hebben echter een aantal erkende vennootschappen van de VHM of haar rechtsvoorganger, de NMH, in bepaalde gevallen toelating gekregen om huizen of appartementen aan hun oorspronkelijke bestemming te onttrekken om ze te verhuren aan de administratie of aan openbare instellingen met het oog op het inrichten van een openbare nutsvoorziening, ten behoeve van de bewoners van een sociale wijk. In de meeste gevallen betrof het de inrichting van klaslokalen in nieuwe wijken, in afwachting dat de noodzakelijke infrastructuur kon worden voorzien. In andere gevallen ging het om het inrichten van bijvoorbeeld een postkantoor, een consultatiebureau voor zuigelingen of een ontspanningslokaal voor bejaarden.

Die verhuringen werden steeds slechts voor een beperkte periode toegestaan, totdat een andere, definitieve oplossing beschikbaar was.

De huurprijs voor dergelijke verhuringen wordt vastgesteld op minimum 5,5 percent van de geactualiseerde kostprijs van de woning. De kosten van eventuele verbouwwerken, van de inrichting en van het in de oorspronkelijke staat herstellen na het beëindigen van de verhuring dienen ten laste te worden genomen door de huurder.

Onder die voorwaarden zou een sociale huurwoning eventueel ook verhuurd kunnen worden aan een gemeente of OCMW om gebruikt te worden als bibliotheekfiliaal in een sociale wijk waar daaraan grote behoefte bestaat.

Gelet op de oorspronkelijke bestemming van de sociale woningen, op het beperkte aantal ervan en de grote behoefte aan sociale huisvesting, kan een dergelijke verhuring uiteraard slechts tijdelijk zijn.

Vraag nr. 39 van 6 december 1993 van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Toegekende saneringspremies – Laattijdige uitbetaling

In het Beknopt Verslag van de Vlaamse Raad van 22 juni 1993 las ik in het antwoord van de minister op een interpellatie van de heer Van Eetvelt, dat aanvragen voor saneringspremies ingediend voor 1 april 1993, nog volgens het oude premiestelsel worden behandeld.

In die oude procedure zaten 3 fasen. De eerste fase was deze van de voorlopige toezegging, waarin werd onderzocht of de aanvrager aan alle gestelde criteria voldeed. Pas wanneer alle dossierstukken voorhanden waren, kon de administratie haar werk beginnen en

diende normaliter binnen de maand over de voorlopige toezegging te worden beslist. Na het binnensturen van de nodige formulieren en facturen bij het beëindigen van de saneringswerken, kon pas met de daaropvolgende tweede fase, deze van de definitieve toezegging, een aanvang worden genomen. In geval van sanering diende deze fase van definitieve toezegging binnen een termijn van drie maanden te worden volbracht. Pas daarna kon de laatste fase, namelijk de uitbetalingsprocedure, worden gestart. Deze nam op haar beurt uiteindelijk ook zo'n drie maand in beslag.

Tot zover de normale gang van zaken bij de aanvraag van een saneringspremie. Op 11 december 1992 diende een aanvrager de laatste ontbrekende documenten in verband met zijn aanvraag voor een saneringspremie in, zodat zijn dossier volledig was en binnen de maand tot de voorlopige toezegging kon worden overgegaan. Dit duurde echter drie maanden (10 maart 1993). De definitieve toezegging volgde daarna pas op 27 juli 1993 (ongeveer drie en een halve maand later, terwijl de nonnale termijn drie maanden is). Hoewel dan onmiddellijk met de uitbetalingsprocedure kon worden gestart, bleek na een telefonisch onderhoud met het Vlaams Ministerie, bestuur voor Huisvesting, op 4 oktober 1993 (twee en een halve maand later) dat nog steeds diende te worden gewacht op de ondertekening van het ministerieel besluit dat deze saneringspremie omvatte, alvorens de uitbetalingsfase kon worden gestart. Immers, zoals ook op de formulieren van de definitieve toezegging stond vermeld, zou het na de ondertekening van het ministerieel besluit nog zo'n drie tot vier maanden duren vooraleer de premie kon worden uitbetaald. Als alles dus verder zou evolueren volgens de normale gang van zaken, zal de aanvrager pas begin 1994 de reeds eind 1992 aangevraagde saneringspremie ontvangen, terwijl de normale wachtermijn voor de uitbetaling (het doorlopen van de verschillende fasen) zo'n zeven tot acht maanden beslaat.

1. Hoe komt het dat zo vaak alle vooropgestelde termijnen worden overschreden ?
2. Hoe komt het dat de ondertekening van het ministerieel besluit, dat de premie omvat, zo lang op zich laat wachten ?
3. Zullen de vooropgestelde termijnen met de nieuwe procedure beter worden gerespecteerd ?

Antwoord

De door het lid geciteerde termijnen inzake de definitieve toezegging en uitbetaling van premies in het kader van de voormalige stelsels worden op dit ogenblik in schier alle gevallen nageleefd.

Aangezien ik bij mijn aantreden als minister bevoegd voor huisvesting talrijke klachten ontving van laattijdige uitbetalingen van premies heb ik reeds op 15 maart 1992 een telling laten uitvoeren om de achterstallige dossiers te bepalen. Op 15 juni 1993 heb ik naar aanleiding van de interpellatie van de heer J. Van Eetvelt een nieuwe telling laten uitvoeren. Het resultaat was dat de totale achterstand aan dossiers in een periode van 15 maand gedaald was van 10.672 dossiers naar 3.789 dossiers of een inhaaloperatie van 6.853 dossiers.

Op 10 november 1993 werd een laatste telling uitgevoerd waaruit gebleken is dat er nagenoeg geen achterstand in de dossierbehandeling meer was.

Alleen wanneer er nog problemen zijn betreffende de volledige uitvoering van de noodzakelijke saneringswerken, het ontbreken van juiste rekeningnummers of de weigering door het Rekenhof van het uitbetalingsvisum kan het gebeuren dat die termijnen worden overschreden.

Aldus werden nagenoeg alle dossiers die in 1993 definitief werden toegezegd nog in de loop van dat jaar vereffend.

Wat de uitbetalingsbesluiten betreft, worden deze mij ter ondertekening voorgelegd zodra de afgewerkte dossiers door de buitendiensten en het hoofdbestuur worden overgezonden en de ontwerpen van besluiten via het geëigende computerprogramma zijn opgemaakt. Zoals reeds aangestipt gebeurt dit meestal zonder dat er vertraging vastgesteld wordt. Uit een onderzoek op de agendadienst van mijn kabinet blijkt dat de ministeriële besluiten tot uitbetaling 2 tot 12 werkdagen nadat zij zijn ingeschreven, terug aan de administratie worden overgemaakt.

In het nieuwe besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren – met inwerkingtreding op 1 april 1993 worden wanneer een volledig dossier wordt ingediend telkens de termijnen vastgelegd waarbinnen moet worden beslist of het eventueel aangetekende beroep moet worden afgehandeld.

Voorts wordt tevens bepaald wanneer de tegemoetkoming bij wijze van maandelijks schijven dient in te gaan.

Het nieuwe besluit geeft derhalve betere waarborgen om een tijdige afhandeling van de dossiers te garanderen.

Vraag nr. 40 van 6 december 1993 van de heer M. CAPOEN

Laag radioactief afval – Berging

De Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen (Niras) legt momenteel de laatste hand aan een studie over de optie "oppervlakteberging" van het Belgisch laag radioactief kernafval. Deze studie, waarvan de besluiten eertlang zouden moeten worden bekendgemaakt, zal volgens het Niras nog geen definitieve plaats voor een mogelijke bergingsinstallatie aanwijzen. Daarvoor moet immers worden gewacht op de resultaten van de bijkomende terreinverkenningen. De studie zal wel klaarheid brengen in de technische uitvoerbaarheid en de veiligheid van oppervlakteberging, indien voor die optie wordt geselecteerd.

Het Niras wil een breed debat inleiden rond de berging van laagradioactief afval. Daarom zond zij alle gemeentebesturen van het land een vragenlijst waarin gepeild wordt naar het belang dat zij hechten aan de problematiek en naar de informatiebehoefte.

Ongeveer vijf jaar geleden had het Niras al het oog laten vallen op vijf Belgische gemeenten indien voor oppervlakteberging zou geopteerd worden. Eén van die gemeenten was het landelijke Lo-Reninge in de Westhoek. Alleen al het spook van de mogelijkheid zorgde in West-Vlaanderen in het algemeen en in de Westhoek in het bijzonder voor massaal volksprotest. Dat protest kreeg gestalte in de anti-kernafvalbetoging op tweede Paasdag 1989 toen ruim 10.000 betogers in Alveringem en Veurne tegen die mogelijkheid manifesteerden. Nooit had de Westhoek een grotere manifestatie gekend. De boodschap was duidelijk : de Westhoek is geen vragende partij. Meer dan vier jaar later is daar nog niets aan veranderd.

Onder meer ten gevolge van deze manifestatie werd het dossier bevroren : namen werden niet meer genoemd en een definitief besluit, dat nochtans een paar jaar later zou genomen worden, kwam er niet. Inmiddels werkte het Niras verder aan een studie die dus (nagenoeg) af is.

1. Waarom werden al vanaf 1988 namen van gemeenten voor mogelijke oppervlakteberging van laagradioactief afval genoemd, daar waar nu blijkt dat pas de huidige studie klaarheid zal brengen in de technische uitvoerbaarheid en de veiligheid van dat soort berging ? Daar waar bovendien ook nu pas blijkt dat er nog terreinverkenning moet gebeuren ? Heeft men bovendien vier à vijf jaar nodig om zo'n studie te maken ?
2. Op welke wijze zullen de bevindingen van de huidige studie openbaar worden gemaakt ?
3. Idem voor de enquête die bij alle gemeentebesturen van het land wordt gevoerd ?
4. Welke bijkomende terreinverkenningen moeten er gebeuren ? Wanneer gebeurt dat ? Hoe zullen de resultaten ervan worden bekendgemaakt ?
5. Wanneer wordt de definitieve beslissing genomen over de bergingsoptie, en over de lokatie, indien voor oppervlakte berging wordt gekozen ?
6. Wil het Niras rekening houden met de mening van de gemeenten ? Tot op welke hoogte ?
7. Op welke wijze kan een gemeente zich verzetten indien zij getroffen wordt door de (politieke) keuze als zijnde geschikt voor oppervlakteberging ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat berging van radioactief afval tot de bevoegdheid behoort van de federale regering.

Vraag nr. 41
van 7 december 1993
van mevrouw M. VOGELS

Uitbreiding van een hinderlijk bedrijf klasse 1 – Bevoegdheid voor het verlenen van de vergunning

Door de bestendige deputatie van de Antwerpse pro-

vincieraad werd op 15 oktober 1992 een exploitatievergunning verleend voor een hinderlijk bedrijf klasse 1 in een woongebied. Hiertegen werden 6 ontvankelijk verklaarde beroepsschriften ingediend. Zonder het besluit van de minister hieromtrent af te wachten werd door de exploitant reeds vergunning voor uitbreiding aangevraagd voor nog 2 hinderlijke inrichtingen in een woongebied, aanvraag die gedaan werd bij het provinciebestuur (openbaar onderzoek met aanvangsdatum 26 februari 1993).

Tot op heden is er nog steeds geen openbare bekendmaking gebeurd betreffende de beslissing over deze milieuvergunningsaanvraag.

Kan de minister bevestigen dat het verlenen van een vergunning voor uitbreiding in onderhavig geval enkel behoort tot de bevoegdheid van de minister voor leefmilieu ?

Antwoord

Wanneer tegen een afgeleverde milieuvergunning voor de uitbating van een hinderlijk bedrijf klasse 1 beroep wordt aangetekend door derden (buren, milieuverenigingen), houdt dit niet in dat deze vergunning gesichert zou zijn. De exploitant mag dan ook uitbreidingsaanvragen indienen bij de overheid die hem de laatst lopende vergunning heeft verleend. De overheid die in beroep uitspraak doet, wordt – in de huidige regeling – slechts bevoegd om over nieuwe uitbreidingsaanvragen uitspraak te doen, na haar beslissing in beroep en op voorwaarde dat zij de uitspraak in eerste aanleg gewijzigd heeft.

Vraag nr. 42
van 7 december 1993
van de heer L. BARBE

Dioxines – Emissiemetingen

De minister werkt aan een inventaris van de problematiek van dioxines in Vlaanderen. Er werden al emissiemetingen uitgevoerd.

Hoever staat het met het programma inzake emissiemetingen ?

Bij welke bedrijfssectoren gebeuren ze ?

Welk budget is hiervoor voorzien ?

Wat is de timing van de werkzaamheden ?

Welk is het begeleidend bestuur ?

Wie voert de metingen uit ?

Antwoord

Door het bestuur Milieu-Inspectie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn volgende emissiemetingen van dioxines en dibenzofuranen uitgevoerd of gepland :

1. Uitstoot door de 18 huisvuilverbrandingsinstallaties in het Vlaamse Gewest die in werking waren begin

1993. De metingen zijn uitgevoerd tijdens het eerste semester 1993, De kostprijs van deze metingen bedraagt 16.431.413 frank. De metingen zijn uitgevoerd door daarvoor erkende laboratoria, met name de VITO, Boeretang 200 in Mol en Lovap v.z.w., Kleinhoefstraat 4 in Geel. Bij deze metingen werden ook andere parameters onderzocht als daar zijn PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) en totaal-koolwaterstof. Van de onderzochte chemische verbindingen is niet enkel het gehalte in de rookgasemissie bepaald, maar ook deze in de assen en desgevallend ook in het afvalwater en zuiveringsslib.

2. Uitstoot door de 20 industriële verbrandingsovens in het Vlaamse Gewest. Het betreft verbrandingsovens die :
- overwegend spaanplaatafval ;
 - overwegend behandeld houtafval ;
 - een gemengde fractie van diverse afvalsoorten ;
 - overwegend chemisch of biologisch afval verbranden.

De metingen worden uitgevoerd tijdens het eerste semester van 1994. De kostprijs van deze metingen zal 13.468.683 frank bedragen. De metingen worden opgedragen aan Lovap V.Z.W. en aan SGS – De Pauw & Stokoe n.v., Polderdijkweg te Antwerpen. Ook bij deze meetcampagne vormt de bepaling van de uitstoot van dioxines en dibenzofuranen slechts een onderdeel van het gehele meetplan.

3.

1. Investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij
- A. Arrondissement Eeklo-Gent
Sector Verhuring en Beheer

Maatschappij	Aantal woningen + ligging					
	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Eeklo				21 w Cocquytstraat Burggravenhof		24 W Roze Raboutstraat
Zelzate			6 W Moerbeke- Waas			
Volkshaard Gent	11W Vlierlinden Evergem			17w "Prinsenhof" (4)	33 W Gasmeter- straat 9 W Prinsenhof	16 W Gent/ Mariakerke 43 Ap. Hippo- droomlaan (3)
Gentse Haard	59 W Zavel- poort (2)			15 W Muide- poort (4)	18 Ap. Spade- straat	
Gentse Mij.		9 W Kasteellaan 12 W Patershol	37 W Violier- straat 22 W Patershol Lange Steenstr. Drongendreef	24 W Spijkstr. (4)	19 w st. Macharius 13 W Fricandon- straat 7 W Kerkstraat Evergem 6 W Warandestr. Wachtebeke 5 W Kouter Aalter	24 W Maisstraat (1) 26 W Spijkstr.

Vraag nr. 43 van 7 december 1993 van de heer C. LISABETH

Arrondissement Gent-Eeklo – Behoeftte aan sociale woningen

Graag kreeg ik van de minister volgende gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo :

1. hoeveel sociale huurwoningen er momenteel beschikbaar zijn in het arrondissement ;
2. hoeveel kandidaat-huurders er op de wachtlijsten staan voor het huren van een sociale woning ;
3. hoeveel sociale woningen er sinds 1988 tot heden werden gebouwd of zullen worden aanbesteed en waar deze zich situeren ?

Antwoord

1. Er zijn momenteel 2.187 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Gent-Eeklo.
2. Op dit moment staan er 1.105 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning (mutatie-aanvragen en dubbeltellingen inbegrepen).

Maatschappij	Aantal woningen + ligging					
	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Deinze					20 W Pontstraat	8 W Assene 6 W St.-Martens-Latem
De Goede Werkmanswoning Gent				26W Zwijnaardesteenweg (4)		20 W Musselestraat

- (1) Aanb. ggk.
 (2) Zware ren. (met 9 nieuwe dakapp.) 1.678.000 prijs/won.
 (3) Opbouw voorzien 1994
 (4) 100 percent gesubsidieerd

B. Arrondissement Eeklo-Gent
 Sector Kredietverlening en Verkoop

Maatschappij	Aantal woningen + ligging					
	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Gew. Mij. het Volk Gent	8 W Evergem-Ertvelde 20 W Gent-St. Amandsberg 9 W Oosterzele Gijzenzele	7 W Destelbergen Heusden 14 W Gent-Gentbrugge 6 W Wachtebeke	12 W Zulte	5 W Oosterzele Balegem 15 W Destelbergen-Heusden	8 W Wachtebeke 15 W Gent-Gentbrugge 2 W Oosterzele Balegem	6 W Evergem-Ertvelde-Kluizen 4 W Gent-St. -Amandsberg
Noord-Vlaamse Huisvestingsmaatschappij Zelzate	8 W Kaprijke			12 W Assenede-Oosteeklo		21 W Maldegem

II. Alternatieve financiering

St.-Macharius : 143 woningen
 Buitenhof : 33 woningen

III. Inbreidingsprojecten in kansarme buurten

1990 :	Zwijnaardsesteenweg	26
	Muldepoort	15
	Spijkstraat	24
	Prinsenhof	17
1991 :	Valkeniersstraat – Musschestraat	15
	Musschestraat – De Pintelaan	5
	Spadestraat	18
	St.-Macharius	19
	Friedonpoort	13
	Rabotstraat	9
	Gasmeterlaan	33
1992 :	Zwijnaardsesteenweg	23
	Maisstraat	24
	Spijkstraat	26
	Rustoord Hoorebeke	56
1993 :	Hippodroomlaan	43
	Scheldekaai	20
	Maisstraat	30
	Boererijstraat	22
	Zwijnaardsesteenweg	10

IV. Urgentieprogramma

Visitatiestraat	12
Hippodroomlaan	43
Honingsdal	8
Planetenwijk	16
de Hemptinne	64 koopw.

**Vraag nr. 44
 van 7 december 1993
 van de heer J. DE MEYER**

Arrondissement Sint-Niklaas – Tekort aan sociale woningen

Op 6 november jongstleden was er de viering van het 70-jarig bestaan van de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting. De minister sprak hier trouwens de feestrede uit. De voorzitter en ook andere sprekers wezen op het schrijnend tekort aan sociale woningen.

- Hoeveel sociale huurwoningen zijn momenteel beschikbaar in het arrondissement Sint-Niklaas ?
- Hoeveel kandidaat-huurders staan op dit moment op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning (per gemeente) in het arrondissement Sint-Niklaas ?

3. Hoeveel sociale woningen werden gebouwd (en waar) van 1987 tot 1993 in het arrondissement Sint-Niklaas ?
4. Graag ontvang ik eveneens een overzicht van de projecten in het arrondissement Sint-Niklaas waarvoor een definitieve goedkeuring werd verkregen bij Domus Flandria.

Antwoord

1. Er zijn momenteel 4.706 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Sint-Niklaas.

2. Op dit moment staan er 1.105 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in het arrondissement Sint-Niklaas (mutatie-aanvragen en dubbeltellingen inbegrepen).

Beveren-Waas :	758
Lokeren :	970
Sint-Gillis-Waas :	293
Temse :	419
	3.456

3-4.

1. Investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

A. Arrondissement Sint-Niklaas Sector Verhuring en Beheer

Maatschappij	Aantal woningen + ligging						
	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Beveren-Waas			10 W Doel	2 W Doel Havenweg 6 W Gaver- land	2 W Gaver- land	18 W Gaver- land 9 W Perstraat	32 W Gaver- land
Lokeren	12 W Bos- mansstraat						36 W Paters- hof
Sint-Gillis-Waas					6 W Stekene		
Sint-Niklaas			4 W Tabak- straat			10 W Hovenier- straat	26W Brouwershof 20 W Lang- halsbeekstraat
Temse				8 W Herder- en Vrede- straat	7 W 't Foort Ph. Hauman- straat	5 W Steen- dorp 9 W 't Foort	20 W 't Foort

B. Arrondissement Sint-Niklaas Sector Kredietverlening en Verkoop

Maatschappij	Aantal woningen + ligging						
	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
“Waasse Landmaatschappij” Sint-Niklaas	20 W Beve- ren-Waas 12 W Stekene Kemzeke	14 W Lokeren	6 W Beveren 11 W Lokeren Eksaarde 8 W Stekene	12 W Belsele	9 W Stekene 8 W Lokeren 4 W Belsele	20 W Sint- Niklaas -Belsele 6 W Lokeren	11 W Beveren 6 W Eksaarde 5 W Stekene

II. Alternatieve financiering

Sint-Niklaas

III. Inbreidingsprojecten in kansarme buurten

Sint Niklaas

1990 : –

1991 : Patershof 33 Lokeren
 De Gravestraat 3
 Langhalsbeekstraat 20) Sint-Niklaas
 Brouwershof 26
 't Foort 9 + 20 Temse
 Lepelstraat 5 Temse (Steendorp)

1992 : Gentstraat 12 St. -Pauwels
 Nieuwstraat 14 Stekene

1993 : Dalstraat : 7) Sint-Niklaas
 Lindenstraat 5
 Polderstraat 21

IV. Urgentieprogramma

Sint-Niklaas

Groene Vlasdam 1 en 2 170 huur
 55 koop
 8 middelgrote wonin-
 gen Lokeren
 Sompershoek 1 & 2 138 Temse

Vraag nr. 45
van 7 december 1993
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Arrondissement Aalst – Gemiddelde rioleringsgraad

Mag ik van de minister vernemen welke de gemiddelde rioleringsgraad is in het arrondissement Aalst, uitgesplitst per gemeente ?

Hoeveel inwoners (of uitgedrukt in percentage) zijn aangesloten op een zuiveringsstation ?

Antwoord

Het arrondissement Aalst omvat de fusiegemeenten Aalst, Denderleeuw, Erpe-Mere, Geraardsbergen, Haaltert, Herzele, Lede, Ninove, Sint-Lievens-Houtem en Zottegem, waarbinnen het rioleringsnet reeds goed uitgebouwd werd.

Momenteel is het afvalwater van 226.000 inwoners aangesloten op riolering, wat overeenstemt met een gemiddelde rioleringsgraad van 87 percent. Naargelang de uitbouw van de hoofdzuiveringsinfrastructuur kan het afvalwater van deze rioolozers verder gezuiverd worden op een openbare zuiveringsinstallatie. In het arrondissement Aalst zijn er 4 rioolwaterzuiveringsinstallaties gevestigd, namelijk in Aalst, Lede, Ninove en Geraardsbergen. De zuiveringsinstallaties Lede-Kleine Kouter zuivert enkel het afvalwater van de wijk Kleine Kouter. De investeringsprogramma's 1992-1993 voorzien de afschaffing van deze installatie en de aansluiting van de vuilvracht richting geplande zuiveringsinstallatie Lede-Wichelen. Het afvalwater van een deel

van de fusiegemeente Zottegem wordt op de zuiveringsinstallatie van Zwalm behandeld maar deze is buiten het arrondissement Aalst gelegen.

Op deze installaties wordt het afvalwater van 51.000 inwoners, wat overeenkomt met een zuiveringsgraad van 19 percent, voort behandeld. Bij ontstentenis van een aaneengesloten rioleringsnet komt het afvalwater van 210.000 inwoners nog steeds ongezuiverd in oppervlaktewater terecht.

Bij de opmaak van de investeringsprogramma's werden het Dender- en Bovenscheldebekken, waarbinnen het arrondissement Aalst gelegen is, prioritair gesteld. Door de uitvoering van deze talrijke goedgekeurde projecten zijn serieuze verbeteringen inzake afvalwaterzuivering te verwachten evenals de stijging van de riolerings- en zuiveringsgraad.

Voor een meer gedetailleerd overzicht per fusiegemeente wordt verwezen naar bijlage 1. De vermelde gegevens geven de situatie op 31 december 1992 weer.

Bijlage 1 : Riolerings- en zuiveringsgraad binnen het Arrondissement Aalst

Fusie-gemeente	Totaal aantal inwoners	Inwoners op riool	Rioleringsgraad	Inwoners op RWZI	Zuiveringsgraad
Aalst	76.514	73.453	96 %	22.954	30 %
Denderleeuw	16.695	16.027	96 %	0	0 %
Erpe-Mere	18.890	12.815	68 %	0	0 %
Geraardsbergen	30.524	24.114	79 %	6.715	22 %
Haaltert	16.988	15.459	91 %	0	0 %
Herzele	15.808	11.543	73 %	0	0 %
Lede	16.929	14.942	88 %	953	6 %
Ninove	33.835	31.128	92 %	9.317	28 %
St.-Lievens-Houtem	8.940	7.085	79 %	0	0 %
Zottegem	24.574	19.221	78 %	10.666	43 %
TOTAAL	259.697	225.787	87 %	50.605	19 %

Vraag nr. 46
van 7 december 1993
van de heer L. GOUTRY

Arrondissement Brugge – Behoeftte aan sociale woningen

- Hoeveel sociale huurwoningen zijn er momenteel beschikbaar in het arrondissement Brugge ?
- Hoeveel kandidaat-huurders staan er op dit moment op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning ?
- Hoeveel sociale woningen werden er van 1987 tot 1993 gebouwd (en waar ?) of zullen worden aanbesteed ?

Antwoord

- Er zijn momenteel 4.600 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Brugge.
- Op dit moment staan er 7.161 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in het arrondissement Sint-Nikaas (mutatieaanvragen en dubbeltellingen inbegrepen).

3.

1. Investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

A. Arrondissement Brugge
Sector Verhuring en Beheer

Maatschappij	Aantal woningen + ligging						
	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Blankenberge	2 w Klemskerke (verbouwing)		36 Ap. De Smet de Naeyerlaan 13 W De Zwaantjes Blankenberge 15 W Hotel Park Wenduine				4 WK. Deswiertlaan (Herbesteding)
Brugse Maatschappij			32 W Vispaan- straat	12 W Wulpen- straat 2 W Gotje	10 W Wulpen- straat		21 W Balistr. 6 W Vlaming- dam
Interbrugse	9 W Been- houwersstraat Verv. bouw		8 W Rave- straat	6 W Molen- wijk Damme (Sijsele)		3 W Ganze- straat 19 W "Kaproen" Assebroek	15 w De Garre
't Heist-Best						4 w. I. Devische- straat (1)	

(1) Aanbesteed maar nog geen verbintenis genomen.

B. Arrondissement Brugge
Sector Kredietverlening en Verkoop

Maatschappij	Aantal woningen + ligging						
	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Gew. Landmaat- schappij	18 W Beer- nem-Oedelem	19 W Brugge- Lissewege	7 W Damme- Moerbeke	–	–	1 8 W Beer- nem-Oedelem	–
Haard en Kouter Sint-Kruis-Brugge	12 W Knokke- Heist-Rams- kapelle 17 w Oost- kamp- Nieuwenhove	33 W Brugge- Sint-Kruis				4 W Zedelgem Aartrijke	

II Alternatieve financiering

Hoeistraat : 14 woningen
Hoedemakersstraat : 6 woningen

III. Inbreidingsprojecten in kansarme buurten

1990 : –
1991 : Baliestraat 21 Brugge
Dewertlaan 4 Blankenberge
1992 : De Garre 15 Knokke
1993 : –

IV. Urgentieprogramma

Vlaamse Straat	8 koopw. Blankenberge
De Craene 1	18 Blankenberge
St. Paulusstraat	10)
St. Andries - Zandestr.	28)
Dudzele	13 + 5 koopwoningen)
St. Kruis	7 + 3 koopwoningen)
St. Pietersmolenstraat	50 + 1 koopwoningen)
Koolkerke	60 + 20 koopwoningen)
Assebroek	24 + 9 koopwoningen)
Assebroek - V.d.Bussche	4 + 3 koopwoningen)

Vraag nr. 47
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vervuiling van de Laak — Onderzoeken met tegenstrijdige resultaten

Naar verluidt zou destijds een onderzoek zijn uitgevoerd naar de giftigheid van de Laak, met positief resultaat.

Klopt het dat na 1988 door OVAM een tweede onderzoek werd verricht, deze keer met negatief resultaat ?

Is er een verklaring voor deze tegenstrijdigheid ?

Kan de minister mij meedelen of er intussen nog onderzoeken plaatsvonden die uitsluitsel geven ?

Antwoord

Verscheidene studies welke o.a. werden uitgevoerd door het IHE (Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie) en het PIH (Provinciaal Instituut voor Hygiëne) in verband met de verontreiniging van het slib van de Laak hadden aangetoond dat dit sterk verontreinigd was met vooral zware metalen.

Gezien de noodzaak voor het ruimen van de Laak werd op 11 maart 1988 tussen de OVAM en de NV Herbosch-Kiere een overeenkomst afgesloten voor het uitvoeren van een pilootproject inzake de behandeling van het verontreinigde slib van de Laak via hydrocyclonage. De proeven werden uitgevoerd in de periode van 24 maart 1988 tot 1 april 1988 (wetenschappelijke en praktische begeleiding door het SCK in Mol).

De bedoeling was na te gaan in hoeverre het slib van de Laak door hydrocyclonage kon gescheiden worden in twee fracties, namelijk een fijne fractie en een grove fractie, waarbij er vanuit wordt gegaan dat de verontreinigingen zich bij voorkeur vastzetten op de fijne deeltjes. Door het toepassen van deze techniek zou het volume slib dat op een gecontroleerde stortplaats moest gedeponeerd worden, aanzienlijk gereduceerd kunnen worden.

Uit de resultaten bleek o.a. dat de absolute concentratie aan zware metalen bijzonder hoog was, vooral As en Cd kwamen in zeer hoge concentratie voor. Wat betreft de organische pollutanten bleek het om een lichte verontreiniging te gaan.

Voorts bleek het arseen deels gebonden te zijn aan vaste korrelvormige ijzeroxide deeltjes met hoge dichtheid die moeilijk uit de grove fractie afgescheiden konden worden. Voorts bleven ook de restconcentraties voor sommige metalen zoals lood, cadmium en kwik nog belangrijk in die grove fractie.

In juni 1988 werd een bijkomende studie uitgevoerd door het SCK naar het gedrag en de mobiliteit van Arseen en zijn verbindingen in terrestrische en aquatische systemen, met inbegrip van vrijstelling uit afvalstorten. Daarnaast werd ook de radioactiviteit bekeken. Dat bleek geen probleem te zijn.

Op basis van alle uitgevoerde analyses (totaalanalyses en uitloogproeven) dienden al de fracties (afkomstig van de hydrocyclonage) te worden beschouwd worden

als niet-giftige industriële afvalstoffen, overeenkomstig het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval.

De afvalstoffen dienden te worden gestort op een klasse 1-stortplaats, waarbij de nodige maatregelen dienden te worden getroffen om uitloging van de afvalstoffen te voorkomen.

Gezien de stortplaats van de NV Tessenderlo Chemie bedoeld was voor het bergen van waterzuiveringsslib dat inzake aard en samenstelling vergelijkbaar was met het slib uit de Laak, werd ervoor geopteerd om het slib uit de Laak naar die stortplaats af te voeren.

Bij de ruiming zelf werd gebruik gemaakt van een baggerboot. Op die manier werd het materiaal verpompt naar twee tussenbekkens, en van daaruit door de hydrocycloon gestuurd. Belde fracties werden naar de stortplaats gebracht. De fijne fractie werd gestort en de grove fractie werd gebruikt voor de drainage van de stortplaats.

Vanaf september 1989 werd een inventarisatiestudie uitgevoerd door het PIH waarbij de ganse problematiek van de Laak werd samengevat.

Zowel voor water, bodem, onderwaterbodem als grondwater werden verscheidene studies uitgevoerd.

Voor de problematiek van de verwijdering van het slib van de Laak was toen echter reeds een oplossing gevonden.

Vraag nr. 48
van 10 december 1993
van de heer E. BEYSEN

Mogelijke verontreiniging van het Maaswater — Stortplaats te Hallembaye

Recentelijk ontstond in het Waalse Gewest opnieuw de vraag naar een wetenschappelijk debat met betrekking tot een stortplaats Klasse 1 te Hallembaye dat mogelijk het water van de Maas zou kunnen verontreinigen.

Naar verluidt zijn de Nederlandse autoriteiten op de hoogte. De discussie spitst zich toe op het al dan niet ondoordringbare karakter van de bodem aldaar.

1. Is de Vlaamse Regering op de hoogte van dit dossier ? Zo ja, wat is de stand van zaken ?
2. Heeft de Vlaamse Regering of haar bevoegde minister hierover reeds contact opgenomen met de Waalse collega's ? Zo ja, welke zijn de resultaten ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 264 van 1 september 1993 van de heer F. Van den Eynde, lid van de Vlaamse Raad (Vragen en antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 21 van 4 oktober 1993, blz. 1106).

Ik heb hierover reeds contact opgenomen met mijn Waalse collega, maar ik heb het dossier tot op heden nog niet ontvangen. Ik zal nogmaals aandringen bij mijn Waalse collega om mij het dossier zo vlug mogelijk over te maken.

Vraag nr. 49
van 10 december 1993
van de heer M. OLIVIER

Natuurreservaten in West- Vlaanderen — Erkenning en beheer

1. Welke gebieden in West-Vlaanderen zijn als natuurreservaat erkend (naam, ligging, oppervlakte) ?
2. Welke van deze reservaten worden beheerd door de staat, door andere openbare instellingen of door een privé-vereniging, en welke is de naam van de respectieve beheerder ?
3. Hoeveel bedragen de uitgaven voor het beheer van de reservaten ?
4. Voor welke gebieden in West-Vlaanderen werd een erkenning als natuurreservaat aangevraagd maar is de procedure nog niet afgerond ?
5. Zijn er verder nog verenigingen die natuurreservaten in West-Vlaanderen beheren waarvoor geen dossier voor erkenning werd ingediend (oppervlakte, ligging) ?

Antwoord

- 1 + 2. a) Staatsnatuurreservaten

De Westhoek	De Panne	340 ha
Viconia-Kleiputten	Diksmuide	22 ha
Hannecartbos	Koksijde	82 ha
Houtsaegersduinen	De Panne	78 ha

- b) Erkende private natuurreservaten

De Blankaart	Diksmuide	71,1810 ha
De Fonteintjes	Brugge	12,0000 ha
Oude Stadswallen	Damme	4,0740 ha
De Leiemeersen	Oostkamp	2,9460 ha

De staatsnatuurreservaten worden beheerd door het Bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling. De 4 erkende private natuurreservaten worden allen beheerd door v.z.w. Natuurreservaten.

3. De arbeids- en investeringsuitgaven kunnen, naar gelang de beheersvorm becijferd worden op 4 à 6.000 BEF/ha/jaar.
4. Te erkennen private natuurreservaten

Vortebossen	Ruiselede	3,8000 ha
Sulferberg	Heuvelland	2,8000 ha
Broekelzen	Heuvelland	3,5000 ha

Ook deze natuurreservaten worden beheerd door de v.z.w. Natuurreservaten.

5. Gezien mijn administratie slechts die dossiers behandelt waarvoor een erkenningsaanvraag wordt ingediend, kan op deze vraag geen precies uitsluitend gegeven worden.

Vraag nr. 53
van 16 december 1993
van de heer M. AELVOET

Interleuven — Plannen voor glaszuiveringsinstallatie

Sedert midden jaren '80 bevindt zich op de terreinen van de intercommunale Interleuven te Kessel-Lo Leuven een piramidale constructie, in de verre omgeving bekend als de glasberg ; kwatongen hebben het ook wel eens over de berg der schande.

De intercommunale Interleuven wordt als geen ander gekonfronteerd met de groeiende afvalwaanzin van de wegwerpmaatschappij. Het toenmalige directiecomitee besloot hieraan op artistieke wijze expressie te geven. Geheel in de geest van de intercommunale zelf koos de directie voor een dynamisch concept d.w.z. jaar na jaar groeit deze berg. Daarmee volgt deze constructie niet alleen de dynamiek van de groeiende afvalberg maar staat bovendien symbool voor een boeiende en voor Vlaanderen ongekende politieke creativiteit. Ter versterking van de visuele attractiviteit werd onlangs zelfs gestart met de oprichting van een tweede gelijkaardig bouwwerk. Dit laat vermoeden dat Leuven binnen afzienbare tijd kan bogen op een toeristische bezienswaardigheid die de vergelijking met Egyptische piramiden kan doorstaan. Het zal de minister niet ontgaan dat deze bouwwerken naast de louter artistieke tevens een hoge educatieve en sensibiliserende waarde hebben. Deze constructies kunnen dus een belangrijke bijdrage betekenen in het preventiebeleid, wat toch nog steeds de eerste doelstelling van het Vlaamse afvalstoffenplan is. Uit diverse persberichten leid ik evenwel af dat de intercommunale de intentie heeft haar eigen project te willen afvallen door over te gaan tot de bouw van een glaszuiveringsinstallatie. Hierover geconsulteerde experts sluiten de haalbaarheid hiervan echter uit ; het bouw materiaal bestaande uit glasafval zou door diverse behandelingen en verplaatsingen niet meer in aanmerking komen voor recyclage.

1. Kan de minister mij bevestigen of deze constructies inderdaad op hun recyclagewaarde werden getest en welke zijn hiervan de resultaten ?
2. Werden door de intercommunale Interleuven inderdaad stappen gezet voor de bouw van een glaszuiveringsinstallatie en werd hiervoor een betoelagingsaanvraag ingediend ?
3. Acht de minister het gezien de hoge artistieke en educatieve waarde niet wenselijk deze kunstwerken op blijvende wijze in te schakelen in de preventiecampagne van het Vlaamse afvalstoffen beleid ?

Antwoord

1. De recyclagewaarde van de constructie zoals voorgesteld door Interleuven werd niet getest. Trouwens op dit ogenblik zijn in het buitenland glassorteer- en glaszuiveringsinstallaties operationeel die sterk vervuilde scherven van glasafval zeer efficiënt behandelen.
2. De intercommunale Interleuven heeft in 1991 de intentie gehad om een glaszuiveringsinstallatie te bouwen. Bovendien werd bij de OVAM ook een

principiële subsidiëringsaanvraag ingediend. De voornaamste reden waarom het project niet voort werd ontwikkeld ligt in het feit dat dergelijke installatie uit het oogpunt van rendabiliteit een capaciteit van minstens 30.000 ton per jaar moet bezitten. Aangezien de intercommunale Interleuven dergelijke hoeveelheid afvalglas niet ter beschikking heeft werd dan ook overleg gepleegd met andere Vlaamse intercommunales. De bedoeling was dat zij het in hun werkingsgebied opgehaalde afvalglas aan de Intercommunale Interleuven zouden aanleveren. Dergelijke handelwijze scheen echter in strijd te zijn met de vigerende federale wetgeving inzake intercommunales.

3. De waardenevaluatie laat ik over aan het appreciatie recht van het lid. Wel wens ik te stellen dat het hier mogelijke recyclage betreft en geen preventie. Voorkoming betekent het voorkomen van het ontstaan van afval. Dit kan b.v. door het gebruik van meermalige te gebruiken glazen verpakkingen.

Vraag nr. 54
van 16 december 1993
van de heer M. AELVOET

Studieopdracht uitgevoerd door Mens en Ruimte – Mededeling aan de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad

Enkele jaren geleden gaf minister Waltniel aan “Mens en Ruimte” een studieopdracht over de problematiek wie er in sociale woningen woont. Deze studie die intussen de titel draagt “Kwalitatieve woonbehoeften in de sociale huisvesting” blijkt reeds geruime tijd klaar te zijn maar staat tot nog toe onder embargo. Is het niet zo dat alle door de Vlaamse overheid bestelde studies in feite met gemeenschapsgeld gefinancierd worden en dus achteraf toegankelijk moeten zijn voor het publiek. Dit kadert toch volkomen in de filosofie van openbaarheid van bestuur? Wanneer gaat de minister deze studie bezorgen aan de leden van de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad.

Antwoord

Het is juist dat door één van mijn voorgangers een studie werd gevraagd aan Mens en Ruimte. Het eindrapport hiervan werd inderdaad Kwalitatieve woonbehoeften in de sociale huisvesting genoemd.

Op een gewone vraag van Mens en Ruimte werd dit onderzoeksrapport middels een brief van 5 mei 1992 voor verspreiding vrijgegeven. Vermits dit rapport dus al wel een tijdje werd vrijgegeven, veronderstel ik dat de vraag in verband met de door gemeenschapsgeld gefinancierde studies en de toegankelijkheid voor het publiek zonder voorwerp is.

Indien het lid dit wenst, kan zij een exemplaar van deze studie aanvragen. Dat zal haar dan worden bezorgd.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 38
van 23 november 1993
van de heer D. VAN DER MAELEN

Afschaffing opvulregel – Mogelijkheid van overgangsmaatregel voor welbepaalde gevallen

Volgens het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, kunnen uitzonderingsmaatregelen niet meer toegepast worden. Dit slaat dan meer bepaald op de zogenaamde opvulregel of het artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Deze eenzijdige maatregel van de overheid, zonder de mogelijkheid tot enig verhaal of indienen van bezwaren door particulieren, leidt in een aantal mij bekende gevallen tot een onbillijke toestand. Deze jonge gezinnen hebben namelijk met het oog op de bouw van hun gezinswoning een stuk grond aangekocht waarvan hen voorgehouden werd dat dit kon bebouwd worden. Ze hadden alle drie hiervoor het stedenbouwkundig attest nr. 2 ontvangen maar stelden hun bouwplannen nog even uit om via een tweede spaarinspanning het te ontlenen bedrag zo laag mogelijk te houden. De drie gezinnen moeten sinds de inwerkingtreding van het decreet van 23 juni 1993 een kruis maken over hun bouwplannen vermits hun stedenbouwkundig attest inmiddels vervallen is.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel soortgelijke gevallen er getroffen worden in Vlaanderen?
2. Moest de opheffing van artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 niet het voorwerp uitmaken van het wettelijk voorgeschreven openbaar onderzoek en de wettelijk vereiste raadplegingen?
3. Bestaat de mogelijkheid tot toekenning van een schadevergoeding aan de getroffen en?
4. Kan de minister laten onderzoeken of via een zeer doelgerichte overgangsmaatregel een oplossing kan gevonden worden voor de door mij aangehaalde gevallen?

Antwoord

1. Exacte cijfers kunnen niet worden gegeven omdat deze niet systematisch bijgehouden worden.
2. Wat deze vraag betreft, vestig ik de aandacht van het lid op het feit dat de opheffing van artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 voortspuit uit een decretale bepaling. Gelet ‘op de hiërarchie der rechtsnormen diende deze impliciete opheffing van het artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 derhalve niet meer het beroep uit te maken van een openbaar onderzoeksprocedure.

3. Het decreet van 23 juni 1993 schaft zelf de toepassing van artikel 37 zijnde de mogelijkheid tot het eisen van planschade van de stedenbouwwet af. Daarentegen blijft nog steeds artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek bestaan, dat de mogelijkheden tot het eisen van vergoeding voor geleden schade behoudt.
4. Overgangsbepalingen zijn niet genomen in het decreet. Wel werd op 10 november ll. de omzendbrief betreffende de BPA's welke afwijkingen inhouden ten opzichte van de gewestplannen aan de gemeentebesturen overgemaakt. Deze omzendbrief geeft aan in welke omstandigheden nog verdere bebouwing als opvulling kan worden onderzocht in het kader van een gemeentelijk bijzonder plan van aanleg. Het zal dus de gemeente zijn die op haar grondgebied zal voorstellen waar opvulling of uitbreiding mogelijk is binnen welbepaalde regels die op gewestelijk niveau zijn vastgesteld. Hierbij is het evenwel geenszins de bedoeling om terug een verdere bebouwing in het landelijk gebied te stimuleren.

Vraag nr. 40
van 24 november 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Afschaffing opvulregel — Gevolgen

Het is duidelijk dat over het principe zelf van de afschaffing van de opvulregel discussie kan ontstaan tussen voor- en tegenstanders. Maar zonder afbreuk te doen aan de maatregel die door de Vlaamse Raad goedgekeurd werd, stellen zich in de praktijk toch een aantal concrete problemen.

Kent de minister het aantal gevallen waarin bouwgronden verkocht werden op basis van een stedenbouwkundig attest nr. 2 in de periode tussen 1 januari 1993 en de afschaffing van de opvulregel, gevallen waarin dit stedenbouwkundig attest nr. 2 verkregen werd op basis van de opvulregel terwijl deze gronden dus nu geen bouwgronden meer zijn ?

Antwoord

Het exacte aantal gevallen is niet bekend omdat deze gegevens niet systematisch bijgehouden worden. Voorts, inhoudelijk, kan er worden verwezen naar het antwoord op de vraag nr. 328 van 30 juni 1993 van de heer L. Martens, lid van de Vlaamse Raad (Vragen en antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 19 van 23 augustus 1993, blz. 984). Een gunstig stedenbouwkundig attest, nr. 1 of nr. 2, blijft zijn rechtskracht gedurende één jaar behouden. Attesten afgeleverd tussen 1 januari 1993 en 23 juni 1993 zijn thans derhalve nog rechtsgeldig.

Vraag nr. 41
van 24 november 1993
van de heer F. VAN VAERENBERGH

Militaire domeinen in Halle- Vilvoorde — Bestemming

Op 29 september 1993 stelde ik in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een schriftelijke parlementaire

vraag aan de minister van Landsverdediging, omtrent de verkoop van Militaire domeinen in Halle-Vilvoorde (Vraag nr. 343).

In zijn antwoord meldde de minister dat het kwartier Commandant Eckstein, Relegemsestraat 40 te 1731 Asse (Zellik) en het onderkwartier Wezembeek (Meteo-Wing), Lange Eikstraat 86 te 1970 Wezembeek-Oppem in aanmerking komen voor vervreemding.

Kunt u mij ter zake de bestemming mededelen per basis ?

Antwoord

Het onderzoek naar de gewenste bestemming van de te vervreemden militaire domeinen gelegen in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is nog niet beëindigd. Het is mij derhalve op dit ogenblik nog niet mogelijk de bestemmingen mede te delen.

Vraag nr. 43
van 26 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Watersport — Belastingen

De infrastructuurwerken ten bate van de watersportsector in de havens aan de kust en langs kanalen in het hinterland (zowel voor grootzeilerij, kleinzeilerij als voor motorboten) worden, althans gedeeltelijk, uitgevoerd door het ministerie van Openbare Werken, thans het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De jachthavens zelf worden in hoofdzaak uitgebaat door de jachtclubs. Tot voor kort betaalden de jachtclubs daarvoor een belangrijke retributie, bijvoorbeeld de Nieuwpoortse jachtclubs aan de stad Nieuwpoort. Sinds kort komt daarbij nog een retributie die ingevorderd werd door de Vlaamse Gemeenschap, namelijk door BLOSO. Dit gaf aanleiding tot enorme protesten : enerzijds begrijpen de jachtclubs niet welke tegenprestatie zij daarvoor van BLOSO ontvangen en anderzijds werd een scherpe aanklacht geformuleerd tegen wat ervaren wordt als een overbelasting.

Thans echter bestaat het vaste voornemen om daar bovenop nog een derde retributie te leggen, nu ten behoeve van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, blijkbaar als tegenprestatie voor de uitrustingswerken. Wanneer de jachtclubs nog best kunnen begrijpen dat die infrastructuurwerken moeten betaald worden, begrijpen zij niet waarom daarvoor nu plots een nieuwe belasting wordt gecreëerd boven de andere taxen die reeds als zeer zwaar worden ervaren. Op deze wijze dreigt het hele watersportbedrijf stilaan gewurgd te worden. In recente studies is reeds benadrukt dat precies dit stuk van het toeristisch domein al onder zeer zware moeilijkheden lijdt.

Daarnaast is het zonder twijfel zo dat de watersportsector zeer belangrijke toegevoegde waarden bijbrengt voor de Vlaamse regio's waar dergelijke infrastructuur voorhanden is.

1. Welke plannen bestaan er omtrent belasting op de watersportsector ? Welke belasting ? Welke ramming ?

2. Is er coördinatie mogelijk met de belasting die reeds ingevorderd wordt ten voordele van de BLOSO-begroting ?
3. Is de Vlaamse regering en de minister in het bijzonder, zich bewust van de dreiging van wurging van de ganse sector ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het innen van belastingen een federale bevoegdheid is die niet door de gewesten kan worden uitgeoefend.

Het opleggen van retributies daarentegen is wel een gewestelijke bevoegdheid.

In tegenspraak met de beweringen neem ik mij momenteel niet voor om een nieuwe retributie op te leggen voor de jachthavens aan de kust.

Wel kan ik meedelen dat er gewerkt wordt aan een stelsel voor het toekennen van vergunningen en het innen van retributies voor het particulier gebruik van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken. Hierbij wordt een bestaand stelsel dat nog dateert van 1920 geactualiseerd en aangepast aan de huidige noodwendigheden.

Hierin zullen de retributies worden bepaald in functie van het gebruik en de voordelen die door de vergunninghouder verkregen worden.

Omwille van het gelijkheidsbeginsel zal de retributie verschuldigd zijn voor iedereen die een dergelijke vergunning krijgt en is zij onafhankelijk van de aard van de persoon of de club die ze aanvraagt. De retributies zijn ook niet specifiek gericht naar watersporters of verenigingen maar naar iedereen die een bepaalde gunst verkrijgt.

Het is zeker logisch dat iemand die een exclusief gebruiksrecht krijgt op een openbaar domein hiervoor een retributie betaalt. Deze toelatingen worden verleend op preciaire basis waardoor ze op ieder ogenblik in het belang van de waterweg intrekbaar zijn. Overeenkomsten van bepaalde duur of concessies vallen niet onder dit stelsel.

De jachthavens die door BLOSO beheerd worden vallen niet onder het stelsel van de preciaire vergunningen.

De recreatieve sector in het algemeen en de pleziervaart in het bijzonder zijn sectoren die een belangrijke economische waarde vertegenwoordigen. Er zijn mij geen studies bekend waaruit zou blijken dat deze sector bedreigt wordt.

Vraag nr. 46 van 6 december 1993 van de heer J. DE BREMAEKER

Liefkenshoektunnel — Evolutie van de concessie

Geruime tijd geleden werden alarmkreten geslaakt rond de concessie voor de Liefkenshoektunnel. Een

faling zou nakend zijn. We zijn nu meer dan een jaar verder en ondertussen is niets gebeurd, noch een faling, noch een inspanning van de overheid.

1. Hoe evolueert de concessie van de Liefkenshoek ? Is het exploitatieresultaat verbeterd ? Hoe zijn de vooruitzichten ?
2. Wat is gedurende de laatste 12 maanden als concrete stappen ondernomen om het probleem op te lossen ? Waarom wordt zo lang gewacht ?
3. Wat is de positie van het Vlaams Gewest bij een eventueel geding ? Welk risico loopt het Gewest, onder meer financieel ?
4. Welke invloed heeft het invoeren van het vignet voor vrachtwagens op het dossier ? Gaan de inkomsten aangewend worden om de concessie leefbaar te maken ?

Antwoord

Het dossier Liefkenshoektunnel maakt thans het voorwerp uit van diverse onderzoeken en besprekingen.

Deze zijn evenwel nog aan de gang en de conclusies ervan zijn materieel nog niet beschikbaar.

Gelet inzonderheid op de mogelijk aanzienlijke financiële weerslag van dit dossier voor elk van de betrokken partijen zou het overigens voorbarig zijn reeds inhoudelijk hierop nader in te gaan.

Voorts vergen een aantal aspecten een zeer volumineuze schriftelijke weergave.

Om die reden wens ik dan ook te gepasten tijde rechtstreeks aan het lid schriftelijk te antwoorden in verband met zijn vraag nr. 46.

Vraag nr. 61 van 10 december 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Evolutie van de gemeentefondsdotaties — Benadeling van de Vlaamse gemeenten

De financieringswet van 16 januari 1989 schafte het nationale gemeentefonds af door aan de gewesten de bevoegdheid toe te kennen om autonoom een dotatie en haar evolutie vast te stellen samen met de nodige verdelingsleutels.

De nationale overheid legde in 1989 voor het laatste beschikbare bedrag vast op 34.102 miljoen frank voor Vlaanderen, 25.298 miljoen frank voor Wallonië en 4.738 miljoen frank voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De stad Brussel genoot van oudsher reeds van een speciale dotatie, voor 1989 vastgesteld op 2.565 miljoen frank.

Jaarlijks stort de centrale overheid aan de gewesten nog steeds een genormeerd bedrag op basis van de sommen vastgelegd in 1989. Naar eigen budgettair vermogen vullen de gewesten deze initiële sommen dan aan. Zo besliste het Waalse Gewest in 1989 het toegevoegde bedrag aan te vullen met 1 miljard frank en in 1990 met 900 miljoen frank.

Sinds 1991 schrijft ook het Vlaamse Gewest 1.128,5 miljoen frank in als speciale dotatie aan gemeenten die niet in aanmerking komen voor trekkingsrechten uit het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen.

Naast het Gemeentefonds genieten een aantal gemeenten nog andere algemene dotaties voor de financiering van hun werking.

Zo bestaat er een nationale dotatie bedoeld als compensatie voor het verlies van inkomsten dat de gemeenten lijden doordat sommige openbare goederen van heffing en dus ook van opcentiemen op de onroerende voorheffing zijn vrijgesteld, de zogenaamde dode hand.

Wanneer we de evolutie van de gemeentefondsdotaties volgens de initiële gewest- en rijksbegroting overlopen komt dit neer op :

6.384 frank per inwoner in Vlaanderen ;
9.634 frank per inwoner in Wallonië ;
7.315 frank per inwoner in Brussel.

De evolutie gaat terug in de slechte richting en dit ten nadele van de Vlaamse gemeenten. De situatie was voor 1988 nog schandaliger. De Waalse gemeenten hadden gemiddeld dubbel zoveel ontvangsten per inwoner uit het Gemeentefonds dan de Vlaamse gemeenten. Deze situatie zou in 10 jaar afgebouwd worden, met de financieringswet. Het resultaat is echter nog niet hoopgevend.

Wat zal de minister ter zake doen ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat hij terecht opmerkt dat de gewesten sinds de financieringswet van 16 januari 1989 autonoom bevoegd zijn voor de vaststelling van de overheidsdotatie aan de gemeenten en de verdeling ervan. Dit betekent dat, terwijl de gewesten voorheen alleen bevoegd waren om de verdeling van hun aandeel in het bij de wet geregelde Gemeentefonds vast te stellen zij thans autonoom het bedrag vaststellen dat zij aan dat fonds willen spenderen. Dit is een logisch gevolg van één van de principes van de bijzondere financieringswet, nl. de Gemeenschappen en de Gewesten beslissen autonoom over de omvang en de structuur van de uitgaven, wat men de bestedingsautonomie noemt.

Het lid stelt eveneens terecht dat de federale overheid een welbepaald bedrag overdraagt aan de gewesten. Deze bedragen zijn inderdaad gebaseerd op de in de oorspronkelijke begroting voor 1989 voorziene kredieten.

Die middelen die ondermeer voor het Gemeentefonds worden overgedragen aan de gewesten groeien overeenkomstig het mechanisme van de financieringswet, maar men moet er rekening mee houden dat de gewesten autonoom de aanwending van die middelen vaststellen. Het is dus niet de dotatie aan het Gemeentefonds die van het federale niveau naar de gewesten gaat, maar een pakket aan middelen waar de gewesten zelf de bestemming van bepalen. De vaststelling van een vermeende benadeling van de Vlaamse gemeenten op basis van het bedrag per inwoner dat per Gewest aan de gemeenten wordt toegekend, mist dus iedere grond. Niet alleen bepalen de Gewesten zelf hoeveel

er aan de fondsen wordt toegekend, ook de verdelingsregelen verschillen fundamenteel van gewest tot gewest. Voor het Vlaamse Gewest heeft de Vlaamse Raad bij decreet van 31 juli 1990 tot instelling voor het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, het evolutiepercentage bepaald waarmee de dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds toeneemt. De verdelingsregelen van het Vlaams Gemeentefonds zijn door de Vlaamse Raad bij decreet van 7 november 1990 vastgelegd.

Ik wijs er bovendien op dat de Vlaamse gemeenten een grotere rechtszekerheid genieten dan de gemeenten van de andere gewesten. Inderdaad, zoals hiervoor vermeld evolueert de dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds met een bij decreet bepaald percentage. Deze regeling bestaat niet in de beide andere Gewesten.

Vraag nr. 63 van 15 december 1993 van de heer X. BUISSERET

Heldenhuldezerkjes - Onderhoud door de gemeente

Bij een recent bezoek aan het gemeentelijk kerkhof van Watou, stelde ik vast dat er een dertigtal heldenhuldezerkjes zich in een erbarmelijke toestand bevonden. Enig onderhoud door de gemeente was hier duidelijk in geen jaren verricht.

1. Kan de minister bevestigen of er zich op de burgerlijke kerkhoven nog heldenhuldezerkjes bevinden ?
2. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de gemeenten aan te zetten ook dit deel van ons cultuur-historisch patrimonium degelijk te onderhouden ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat ik een onderzoek zal instellen over de door hem bevraagde aangelegenheid.

De resultaten ervan zullen hem rechtstreeks worden meegedeeld.

Vraag nr. 67 van 15 december 1993 van de heer R. VAN HOOLAND

Gemeenteraden - Periodiciteit van de vergaderingen

De regelmatige vergadering van de gemeenteraad is een waarborg voor de lokale democratie.

Ik zou het op prijs stellen te mogen vernemen :

1. de periodiciteit (aantal per jaar) van de raadszittingen in de gemeenten van het Vlaams Gewest, naar de gangbare categorieën van gemeenten op basis van hun aantal inwoners ;
2. de specifieke initiatieven die totnogtoe genomen werden of in behandeling zijn - c.q. door wie -, tot verbetering van de werking van de gemeenteraden en vooral tot versterking van hun beleidsvoering en besluitvoering ?

Antwoord

Ik beschik als Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden niet over een boekhouding per gemeente van het aantal gemeenteraden dat wordt gehouden. Naar aanleiding van zijn vraag heb ik een steekproef verricht in een aantal steden en gemeenten van het Vlaamse Gewest, rekening houdend met de gangbare categorieën van gemeenten op basis van hun aantal inwoners. Uit deze steekproef is gebleken dat mag worden gesteld dat gemiddeld 10 à 12 gemeenteraden per jaar worden georganiseerd, a rato van één gemeenteraad per maand, de verlofmaanden juli en augustus meestal uitgezonderd.

Wat betreft het tweede deel van zijn vraag, deel ik het lid mee dat een ontwerp van wet van de federale regering tot wijziging van de nieuwe gemeentewet met het oog op de versterking van de gemeentelijke democratie werd ingediend in de Senaat (stuk 851-1 (1992-1993), 20 september 1993). In verband met de periodiciteit van de gemeenteraden wordt in dit wetsontwerp gesteld dat minstens 10 maal per jaar dient te worden vergaderd, een streefcijfer dat blijkens de bovenvermelde steekproef door de gemeenten van het Vlaamse Gewest wordt gehaald.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 10

van 16 november 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Berichtgeving van de betoging van 24 oktober 1993 in Brussel

Op zondag 24 oktober jongstleden vond in Brussel een betoging plaats die door links en extreem-links op het getouw gezet werd tegen racisme en voor werk. Volgens de kranten waren er 3.000 betogers, het agentschap Belga citeert het cijfer 3.200.

In de nieuwsuitzending van de BRTN-radio van 18 uur van die dag was er echter sprake van duizenden betogers. In het stuk dat teletekst die dag omtrent deze demonstratie bracht werd dezelfde terminologie gebruikt. Strikt gezien is er geen vuiltje aan de lucht. Duizenden is een meervoud van duizend en dus is het mathematisch juist van duizenden te spreken. In werkelijkheid geeft duizenden echter de indruk dat men het heeft over een getal dat veel groter is dan 3.000. Met andere woorden door het begrip duizenden te gebruiken heeft de BRTN de betoging veel groter laten overkomen dan ze in werkelijkheid was.

Is de minister van mening dat de openbare omroep zich hier gehouden heeft aan de objectiviteit die er moet van worden verwacht ?

Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Zoals het lid het stelt is het mathematisch juist over duizenden te spreken.

Dat de radionieuwsdienst de betoging van 24 oktober veel groter heeft laten overkomen dan ze in werkelijkheid was is een subjectieve interpretatie van wat er gezegd is.

Vraag nr. 11

van 16 november 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Berichtgeving over Haïti

Op zondag 31 oktober kwam in het nieuws van de BRTN-radio van 18.00 uur een correspondent uit Port-au-Prince uit Haïti aan het woord. Hij beschreef de sfeer die op dat ogenblik in de stad heerste en situeerde de aanhangers van het huidig militair regime als uiterst-rechts.

Niet alleen is het de eerste keer dat ik deze terminologie hoor gebruiken met betrekking tot de bittere strijd die in Haïti nu al jaren aan de gang is maar daarenboven werd tot hier toe door de BRTN, terecht of ten onrechte, het politiek begrip uiterst-rechts geassocieerd met racisme.

De mensen die in dit geval echter uiterst-rechts geëtiketteerd werden zijn zwarten in strijd met andere zwarten. Zou het kunnen dat de BRTN eens te meer uiting heeft willen geven aan haar politieke voorkeur door degene die aan de verkeerde kant staan het etiket extreem-rechts op te plakken teneinde het begrip rechts zo veel mogelijk te criminaliseren ?

Is de minister niet van mening dat deze werkwijze alles te maken heeft met opiniëring en niets met duiding en is hij er zich van bewust dat het reglement van de BRTN-journalisten opiniëring verbiedt ?

Is de minister niet van mening dat het voortdurend kleven van politieke etiketten van deze aard het voor de modale lezer of kijker zeer onduidelijk maakt ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De term extreem-rechts wordt in de politiek vaak gebruikt voor niet-communistische autoritaire regimes en partijen die het niet te nauw nemen met de parlementaire democratie. Toegepast op de toestand op Haïti is dit accuraat.

Vraag nr. 12

van 16 november 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Politieke voorkeur

Op 7 oktober 1992 stelde Hugo Gijssels zijn nieuw boek : "Het Vlaams Blok" aan de pers voor. Op die dag werd hij reeds 's morgens hieromtrent gedurende een tiental minuten geïnterviewd door de redactie van de BRTN-Radio 1 uitzending Voor de Dag. 's Avonds werden 4 minuten en 30 seconden van de TV-nieuwsuitzending van de openbare omroep aan het boek gewijd. De volgende dag, op 8 oktober dus, werd de auteur gedurende een klein kwartiertje door Radio

Donna aan het woord gelaten en daarenboven werd het boek gedurende drie dagen op teletekst vermeld met **verwijzing naar** prijs en uitgeverij. Deze bracht over een **ander boek** omtrent het Vlaams Blok, namelijk dat wat door de collega's Dewinter en Van Overmeire op donderdag 28 oktober 1993 aan de pers voorgesteld **werd** en dus ook aan de BRTN die aanwezig was. De **radio** bracht niets, de televisie bracht niets en teletekst **bracht ook** niets. Aan de ene kant betoont de openbare omroep een enorme belangstelling voor een boek dat duidelijk tegen het Vlaams Blok gericht is en aan de andere kant zwijgt de openbare omroep een boek **dood, dat** door mensen van deze partij over hun **eigen formatie** geschreven werd.

Is de **minister** niet van mening dat de BRTN door deze discriminatie eens te meer duidelijk haar politieke voorkeur heeft laten blijken ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Na een grondige evaluatie van het aanbod werd besloten op 28 oktober 1993 geen aandacht te besteden aan het boek van de heren Dewinter en Van Overmeire. Die dag had het parlamentsdebat over het Sociaal Pact plaats en waren er vakbondsacties. Dat heeft voorrang gekregen, ook al met het oog op de parlementaire rubriek.

Wat de grond van de zaak betreft kan er in dergelijke aangelegenheden geen sprake zijn van enig automatisering. Het nieuws zit ingewikkelder in elkaar dan het tegen elkaar plaatsen van twee boeken.

Vraag nr. 13 van 16 november 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Maatregelen na de bekendmaking van het rapport over het gebrek van objectiviteit in de uitgeverij Mismeestert van NV De Wereld

Op 22 juli 1993 stelde ik u een vraag omtrent een vertrouwelijk rapport aan de Gemeenschapsminister van Onderwijs waarin de inspectie van het secundair onderwijs de BRTN een gebrek aan objectiviteit verweet bij het maken van de uitzending : Mismeestert van NV De Wereld over de zogenaamde burn out bij leraars. In dit verslag werd ook de negatieve invloed van de socialistische leraarsvakbond ACOD gelaakt. U antwoordde hierop dat dit rapport bij de BRTN niet gekend was en dat er derhalve ook geen maatregelen getroffen werden.

In het antwoord dat ik van de minister van Onderwijs kreeg op een vraag van dezelfde datum omtrent dezelfde materie deelde deze nochtans mede dat hij vanzelfsprekend de BRTN van een en ander had geïnformeerd.

Ik meen te mogen aannemen dat ondertussen de inhoud van dit verslag bij de BRTN wel degelijk gekend is.

Mag ik dan ook van de minister vernemen welke maatregelen er in dit verband getroffen werden ?

Antwoord

De BRTN bevestigt dat het vertrouwelijk rapport ter zake aan de Vlaamse minister van Onderwijs de omroep niet heeft bereikt. Dat wil niet zeggen dat inhoud en strekking ervan de BRTN onbekend zijn.

Via de pers heeft de BRTN het bestaan van dat rapport **vernomen** en een aantal van de bezwaren die tegen het programma zijn geformuleerd. Bovendien zijn er inderdaad contacten geweest met het kabinet van de Vlaamse minister van Onderwijs.

Na bedoelde contacten en uitwisseling van informatie kon de BRTN tot de conclusie komen dat er in het dossier geen gegevens zijn die bepaalde maatregelen **zouden noodzakelijk** maken, laat staan rechtvaardigen. De BRTN meent volledig correct te hebben gehandeld.

Vraag nr. 14 van 16 november 1993 van de heer F. DEWINTER

Hoge Raad voor Openbare Bibliotheken — Portvrijdom

Ik verneem dat de Hoge Raad voor Openbare Bibliotheken pleit voor portvrijdom voor Interbibliotheccair Leenverkeer tussen openbare bibliotheken.

Bestaat deze portvrijdom nog niet ?

Zo neen, welke stappen heeft de minister reeds genomen om dit voor genoemde Hoge Raad te bekomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat voor interbibliotheccair leenverkeer tussen openbare bibliotheken er inderdaad geen portvrijdom bestaat.

De materie van het portvrijdom behoort niet tot mijn bevoegdheid maar tot die van de minister onder wiens bevoegdheid het autonoom overheidsbedrijf De Post ressorteert.

Ik overweeg eerlang een aanbeveling in die zin over te maken aan de bevoegde minister.

Vraag nr. 15 van 16 november 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Cultuursponsoring van de Nationale Loterij — Advies van de federale minister van Financiën

De minister heeft recentelijk aan de federale minister van Financiën Maystadt zijn advies verleend over de verdeling van de cultuurpot van de Nationale Loterij.

Kan de minister mededelen of hij, in navolging van de interpellaties die ten overstaan van hem gehouden werden, in zijn advies het cultuurpact gerespecteerd heeft ?

Heeft de minister, bij zijn advies aan de federale minister van Financiën rekening gehouden met de adviezen die hem verstrekt werden door de hele trits van adviserende organen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke criteria, buiten het cultuurpact en de adviezen die hem al dan niet verstrekt worden door zijn adviesorganen, hanteert de minister verder nog om aan de federale minister van Financiën zijn advies over te maken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen wil ik het lid er vooreerst aan herinneren dat de bestemming van de winst van de Nationale Loterij geregeld wordt door de artikelen 15 tot 18 van de wet van 22 juli 1991 betreffende de Nationale Loterij en bijgevolg tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Overeenkomstig deze bepalingen is het de federale minister van Financiën die over de winstbestemming beslist, op voorstel van andere overheden, voor zover deze bijdragen aan de verwezenlijking van doeleinden van openbaar nut voor dewelke winsten van de Nationale Loterij verdeeld worden.

In de praktijk betekent dit dat ik aan de Nationale Loterij advies verstrek over de verdeling van een door de federale regering vastgestelde enveloppe, over deze culturele initiatieven die een subsidieaanvraag hebben ingediend bij de Nationale Loterij.

Binnen de perken van wat voorafgaat, werd het Cultuurpact gerespecteerd.

Alhoewel de enveloppe Cultuur van de Nationale Loterij niet tot mijn begroting behoort, maak ik de lijst van de (geadviseerde) toelagen, telkenjare over aan de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad, zodat deze conform het Cultuurpact, gepubliceerd wordt als bijlage bij het verslag van de begrotingsbesprekingen. Dit gebeurde voorheen nooit.

Gelet op de laattijdige mededeling door de Nationale Loterij van zowel de omvang van de enveloppe als de lijst van aanvragen, en gelet op het feit dat het om één globale enveloppe gaat, wordt geen advies gevraagd aan de adviesraden en commissies die onder mijn bevoegdheid vallen en die telkens bevoegd zijn voor één beperkt onderdeel van de culturele sector.

Vermits de meeste aanvragers van een Lotto-subsidie ook structurele toelagen krijgen van mijn departement, is de appreciatie van de betrokken adviescommissie mij wel bekend en wordt deze mee in overweging genomen in mijn advies.

Zoals ik reeds verklaard heb in de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad (Stuk 15 (1992-1993) — Nr. 11-C), geef ik in mijn advies duidelijk prioriteit aan de kunsten. Verder zorg ik ervoor dat mijn adviezen aanvullend werken ten aanzien van het beleid dat wordt gevoerd met de begroting Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 16 van 16 november 1993 van de heer J. DE BREMAEKER

Bibliotheken — Subsiëring

Kan een privaatrechtelijke — onder het regime van de oude bibliotheekwet van 1921 door de gemeente zoge-

naamde aangenomen en erkende — bibliotheek nog verder genieten van enige gemeentelijke en/of provinciale subsidiëring zo er in de betrokken gemeente werd overgegaan tot de oprichting van een gemeentelijke (plaatselijke) openbare bibliotheek, zij het dat deze laatste nog niet werd erkend volgens het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 zoals gewijzigd, en zijn uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve van 13 november 1991 ?

Antwoord

Het decreet van 21 december 1990 houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk bepaalt in artikel 4 dat in gemeenten zonder een met toepassing van het decreet erkende gemeentelijke openbare bibliotheek blijft de wet van 17 oktober 1921 van toepassing tot 31 december 1994, met dien verstande dat de in die gemeenten bestaande erkende wet '21 bibliotheken het recht op overname slechts kunnen doen gelden tot 31 december 1991.

Vraag nr. 17 van 19 november 1993 van de heer J. VALKEMERS

Vlaamse Gemeenschapscommissie — Voogdij en statuut van het personeel

De Vlaamse Gemeenschap heeft gemeend de door het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie vastbenoemde ontvanger (met zijn eigen specifieke bevoegdheden) van zijn "opdracht" te ontheffen.

Hierdoor werd de controle op de uitgaven (en inkomsten) voorheen uitgeoefend door de ontvanger als een soort Rekenhof, met het nieuwe stelsel tot een verwaarloosbaar gegeven beperkt en beoogt men het Rekenhof buiten spel te zetten.

Dit ontheffen van specifieke bevoegdheden van zijn ambt van ontvanger roept bij mij de vergelijking op met het hoofd van de Staatsveiligheid die, recentelijk, van het hoger administratieve rechtscollege die de Raad van State heet te zijn, gelijk bekam om eenzelfde rangverantwoordelijkheid te bekomen.

Is het derhalve juist dat :

1. de ontvanger van de administratie van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zonder enige bevoegdheid werd gelaten ;
2. de voogdijoverheid zich bewust is van het feit dat dit een ernstige benadeling vormt in hoofde van de ontvanger, ambt en functie goedgekeurd door diezelfde overheid ;
3. aan de ontvanger, benoemd in die specifieke functie met die specifieke bevoegdheden, andere (bijkomende) opdrachten kunnen worden opgelegd. In bevestigend geval kende ik graag de reglementering waarop het College en de voogdijoverheid zich steunen ;
4. naar verluidt werd een rang 15 toegekend aan de ontvanger met volledig behoud van zijn anciënni-

teit. Is het juist dat hij derhalve een grotere anciënniteit heeft dan de adjunct-administrateur-generaal, eveneens van rang 15 met een latere benoeming in die graad ?

Antwoord

1. Algemeen

1. Artikel 82, § 1 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 bepaalt : „De Executieve van de betrokken gemeenschap regelt bij besluit het begrotings- en rekeningstelsel van de gemeenschapscommissies”.

Voor de rechtsopvolger van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd dit geregeld door het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de begrotingen en de jaarlijkse rekeningen van de Nederlandse Commissie, van de Franse Commissie en van de Verenigde Commissie voor de Cultuur van de Brusselse agglomeratie.

Dit besluit bepaalt onder andere in artikel 6 : „... zijn de bepalingen van het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, mutatis mutandis, van toepassing op de commissies voor de cultuur”.

Om zich behoorlijk van zijn taak te kunnen kwijten heb ik een opdracht gegeven aan het bureau Andersen Consulting om definitieve boekhoudregels en financiële procedures te ontwerpen voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie gelet op de gewijzigde institutionele context.

Ondertussen werd voor de begrotingsjaren 1989-1991 het bestaande stelsel aangehouden.

In zijn eindrapport opteerde Andersen Consulting voor een variatie op het stelsel van de boekhouding die op 1 januari 1995 zou in werking treden voor de gemeenten.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1991 tot vaststelling van het begrotings- en rekeningstelsel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie was dan ook grotendeels de weerslag van dit rapport.

2. De vraagsteller verwacht voortdurend de functie van ontvanger met de persoon van de ontvanger.

De Vlaamse Gemeenschap heeft immers een nieuw begrotings- en rekeningstelsel vastgesteld waarin de functie van ontvanger niet meer werd voorzien. Dit heeft uiteraard wel de consequentie dat het personeelslid dat deze functie uitoefende dat niet langer kan blijven doen.

3. De vergelijking tussen de ontvanger en het hoofd van de staatsveiligheid blijkt mijns inziens wat ver gezocht. Voor zover ik weet ging het daar om een tuchtprocedure, terwijl het hier gaat om het verdwijnen van een functie door de invoering van een nieuw begrotings- en rekeningstelsel.

2. Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op grond van artikel 82, § 1 van de bijzondere wet van 12 januari 1989

met betrekking tot de Brusselse instellingen het besluit van 3 mei 1991 tot vaststelling van het begrotings- en rekeningstelsel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie aangenomen. Dit stelsel is grotendeels gebaseerd op de nieuwe boekhouding die vanaf 1 januari 1995 van kracht wordt bij de gemeenten. Nochtans werden aan dit nieuwe stelsel een aantal belangrijke nuances aangebracht. Zo opteerde de Vlaamse regering voor een ander sturingsmechanisme. De opdrachten die door de vroegere ontvanger van de NCC werden uitgevoerd, zijn nu verdeeld tussen het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het hoofd van de financiële dienst, de boekhouder en de thesaurier. De leden van het College zijn voortaan persoonlijk aansprakelijk voor de uitgaven die niet gebeuren op grond van een op de begroting voorkomende post (artikel 69 van het voornoemde besluit). Op die manier wordt de verantwoordelijkheid gelegd bij politieke organen en niet bij ambtenaren.

De splitsing van de functie van ontvanger (zoals die vroeger bestond bij de NCC) in drie functies moet een voldoende garantie bieden voor een goed financieel beheer.

2 en 3.

Men kan moeilijk spreken van de benadeling van een personeelslid door een herstructurering van diensten. Er kan wel een individueel nadeel uit voortvloeien. In hoofde van de ontvanger is dit nadeel dat zijn functie werd afgeschaft en dat hij derhalve een nieuwe functie dient te krijgen.

Gelet op de verdwijning van de functie van ontvanger in uitvoering van het Executievebesluit van 3 mei 1991 was het de bedoeling in overleg met de autenaar die deze functie bekleedde een nieuwe functie te zoeken.

Dat kon slechts worden geconcretiseerd nadat de eindrekening die hij in uitvoering van artikel 77 van het voormelde besluit diende op te maken werd goedgekeurd.

Dat laatste gebeurde bij besluit van de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden van 17 september 1992. De gewezen ontvanger is echter in ziekteverlof vanaf 6 oktober 1992.

4. De ontvanger van de NCC wordt op basis van artikel 18 van het Collegebesluit 91/149 van 14 juni 1991 houdende uitvoeringsmaatregelen betreffende de loopbaan en de bevordering van het personeel van de diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, herbenoemd als ontvanger van de VGC.

Het Collegebesluit 91/144 van dezelfde datum betreffende de hiërarchische indeling van de graden kent aan de ontvanger een rang 15 toe. De functies van adjunct-secretaris en ontvanger zijn in de personeelsformatie uitdovende betrekkingen. Zij worden opgeheven bij afvloeiing van de titularis. Artikel 106 van het Collegebesluit 91/143 van 14 juni 1991 tot vaststelling van het sta-

tuit van het personeel van de VGC bepaalt dat de personeelsleden die benoemd zijn voor 1 september 1991, datum van inwerkingtreding van het nieuwe statuut, hun dienst-, niveau- en graadanciënniteit behouden die ze hadden opgebouwd op basis van het oude NCC-statuut. De ontvanger heeft derhalve een grotere anciënniteit dan de adjunct-administrateur-generaal.

Vraag nr. 18
van 19 november 1993
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapscommissie — Statuut van de ontvanger en controle op de uitgaven

Het personeel van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie behield zijn verplichtingen en rechten bij de overgang naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Sommige personeelsleden werden belast met een specifieke opdracht. Andere personeelsleden behielden in extenso hun welbepaalde opdracht, onder meer de ontvanger van de NCC, die uitdrukkelijk door het college benoemd werd (in feite herbevestiging) als ontvanger van de VGC.

Deze benoeming, goedgekeurd door de voogdijoverheid, in casu de gemeenschapsminister voor Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, gebeurde in 1991 nadat de Vlaamse Executieve het bestaande begrotings- en rekeningstelsel had omgevormd overeenkomstig de nieuwe gemeentelijke boekhouding maar met uitsluiting van de ontvanger.

1. Is het juist dat de nieuwe gemeentelijke boekhouding de ontvanger behoudt met zelfs uitgebreidere bevoegdheden als voorheen ?
2. Welke zijn de juiste bevoegdheden van de huidige vastbenoemde ontvanger van de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?
3. Heeft de Vlaamse Gemeenschap (en de minister van Brusselse Aangelegenheden) ter zake een uitzondering op de algemene principes willen maken door de controlefunctie van de ontvanger van de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie niet meer te voorzien ?
4. Is het juist dat de afgeschafte controle op de uitgaven in hoofde van de ontvanger niet door het Rekenhof werd overgenomen ?
5. Welke controlefunctie oefent het Rekenhof thans uit ?
6. Welke overheid voert nu controle uit op de uitgaven ? Op welke wijze ? Op welk tijdstip ?
7. Geschiedt enige controle voor de uitgaven ?

Antwoord

1. De nieuwe gemeentelijke boekhouding wordt geregeld in het koninklijk besluit van 2 augustus 1990 houdende het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit. Deze regeling vindt haar wette-

lijke grondslag in artikel 239 van de nieuwe gemeentewet en heft het besluit van de regent van 10 februari 1945 houdende algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit op. Verschillende overwegingen vormen de grondslag van deze nieuwe regeling. Enerzijds hebben de moderne informaticatechnieken het mogelijk gemaakt aan de reglementaire boekhouding bepaalde, niet absoluut vereiste, gegevens die onmisbaar zijn voor een efficiënt beheer, toe te voegen. Anderzijds heeft men gedacht aan de mogelijkheid om een beter geïnformeerd en bijgevolg rationeler beheer in te stellen door in de gemeentecomptabiliteit bepaalde technieken in te voeren die voorheen eigen waren aan de bedrijfsboekhouding. Het is dan ook vanuit deze invalshoek dat de vernieuwde en meer uitgebreide rol van de gemeenteontvangers moet bekeken worden.

2. en 3. De Vlaamse regering heeft op grond van artikel 82, § 1 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen het besluit van 3 mei 1991 tot vaststelling van het begrotings- en rekeningstelsel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie aangenomen. Dit stelsel is grotendeels gebaseerd op de nieuwe boekhouding die vanaf 1 januari 1995 van kracht wordt bij de gemeenten. Nochtans werden aan dit nieuwe stelsel een aantal belangrijke nuances aangebracht. Zo opteerde de Vlaamse regering voor een ander sturingsmechanisme. De opdrachten die door de vroegere ontvanger van de NCC werden uitgevoerd, zijn nu verdeeld tussen het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het hoofd van de financiële dienst, de boekhouder en de thesaurier. De leden van het College zijn voortaan persoonlijk aansprakelijk voor de uitgaven die niet gebeuren op grond van een op de begroting voorkomende post (art. 69 van het voornoemde besluit). Op die manier wordt de verantwoordelijkheid gelegd bij politieke organen en niet bij ambtenaren. De Vlaamse regering heeft dus geen uitzondering op de algemene principes gemaakt vermits de controlefunctie die vroeger inderdaad bij de ontvanger berustte ook in het nieuwe systeem werd behouden. Op grond van artikel 71 van het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1991 heeft het hoofd van de financiële dienst een controlerende taak.
- 4 en 5. In de regeling die op de vroegere NCC van toepassing was, werd aan het Rekenhof geen enkele controlebevoegdheid toegewezen. Ook het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie vermeldt geen bevoegdheid voor het Rekenhof.

Anderzijds legt artikel 50, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten het Rekenhof de verplichting op de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap te onderzoeken en zijn opmerkingen daarover aan de Vlaamse Raad mee te delen. De begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarin de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap is opgenomen, wordt als bijlage gevoegd bij de begroting van de Vlaamse Gemeen-

schap. Dit houdt in dat het Rekenhof een onrechtstreekse controle **kan** uitoefenen op de aanwending van de dotatie door de VGC.

Bovendien is het nuttig te verwijzen naar het advies dat door de Raad van State werd gegeven n.a.v. het besluit **van de** Vlaamse Executieve van 3 mei 1991 tot vaststelling van het begrotings- en rekeningstelsel **van de** Vlaamse Gemeenschapscommissie :

De bijzondere **wetgever** heeft voor de regeling van het financieel beheer van de Franse en Vlaamse Gemeenschapscommissies niet gekozen voor het systeem dat geldt **voor de** Staat, de Gemeenschappen, **de** Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissies en het Verenigd College. Voor die instellingen gelden de bepalingen van de Grondwet en van de bijzondere en gewone wetten in verband met de totstandkoming en de uitvoering van de begroting en het afleggen van de rekeningen. Kenmerkend **voor** dat stelsel is de organisatie van een door het Rekenhof uit te voeren externe controle zowel op de algemene rekeningen van die instellingen als op de individuele rekeningen van de rekenplichtigen die **met de** behandeling van de overheidsmiddelen zijn belast. (. . .) Evenmin als de gemeenten is de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan de directe controle van het Rekenhof onderworpen."

De besluiten van het College en de verordeningen van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kunnen door het Rekenhof geraadpleegd worden bij de dienst Administratieve Coördinatie Brussel van de Administratie Kancelarij en Voorlichting van het Departement Coördinatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

6. Artikel 71 van het voornoemde besluit van 3 mei 1991 bepaalt het volgende : "Het hoofd van de financiële dienst heeft een controlerende taak.

De controlerende taak beantwoordt aan de vereisten van een periodieke en algemene verificatie van de verschillende gerapporteerde cijfers en financiële staten. Deze taak houdt hoofdzakelijk in dat de verrichtingen van de boekhouder en de thesaurier geautoriseerd worden op basis van onder meer wettelijkheid, correctheid, tijdigheid, volledigheid en overeenstemming met het doel van de organisatie."

De externe controle berust bij de Vlaamse Gemeenschap :

- * De Vlaamse minister bevoegd voor begroting controleert de rekeningen (artikel 66 van het besluit) ;
- * De Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse aangelegenheden houdt toezicht op de begroting en de rekeningen (artikelen 11 en 67 van het besluit) ;

7. Er geschiedt inderdaad een controle vóór de uitgaven door de thesaurier. Op **grond** van artikel 58 van het hogervermelde besluit van 3 mei 1991 gaat de thesaurier de regelmatigheid van elk bevelschrift tot betaling na. De verrichtingen van de thesaurier worden daarnaast geautoriseerd door het hoofd van de financiële dienst.

Vraag nr. 19
van 19 november 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Toekenning aan Eric Antonis - Prijs van de Vlaamse Gemeenschap

Eén schuchter persartikeltje berichtte dat de minister de intentie heeft om de prijs van de Vlaamse Gemeenschap toe te kennen aan Eric Antonis. Dezelfde bron leert dat dit is omdat Eric Antonis in een eigenzinnig concept het Vlaamse cultuurgoed ruimte zou hebben gegeven. Bij deze prijstoekennende motivatie horen toch wel enkele bemerkingen, omdat de geloofwaardigheid van de prijs wordt ondergraven door de politisering ervan.

Het gaat hier om de intendant van Antwerpen '93 die reeds tijdens de openings-persontmoeting van 19 januari 1993 verklaarde : "het programma heeft geenszins de bedoeling de wereld te verbluffen met wat Antwerpen en Vlaanderen aan cultuur in huis heeft".

Het Vlaams-minachtende karakter van de intendant kwam nog meer aan het licht toen bleek dat de minister-president de dreiging met subsidie-inhouding moest hanteren, alvorens zelfs maar het embleem van onze Gemeenschap op de propagandafolders werd afgedrukt.

De ergerlijke bevoordeling van de theatergezelschappen waarmee de intendant professioneel verbonden was, het bewust niet programmeren van Vlaams-eigene manifestaties zoals Ommeganck en Rederijkswedstrijden, het inrichten van een openingsstoet die niet mocht worden gevormd door de vele muziekgroepen die Vlaanderen rijk is, het contracteren van een Frans vuurwerkmaker om een flop af te vuren, enkel omdat deze niet tot het eigen volk behoorde, het debiteren van vele, te vele, politiek geïnspireerde opmerkingen die enkel mijn partij viseren, al deze vaststellingen maken mijns inziens de betrokkene niet aangewezen voor het ontvangen van enige prijs, die dan nog namens de Vlaamse Gemeenschap zou worden toegekend.

Graag vernam ik van de minister of hij niet meent dat de misplaatste toekenning van deze prijs aan de heer Antonis, de geloofwaardigheid van de prijs in het gedrang zal brengen ?

Meent de minister niet, in het licht van de politieke democratie-wegwuivende uitspraken van de heer Antonis, dat hij zich met deze toekenning mengt in een Antwerps politiek debat ?

Bestaat de mogelijkheid dat de minister enige prijs namens zichzelf uitrekt, en niet namens de Vlaamse Gemeenschap, gezien het verzet vanwege het Vlaams Blok ?

Antwoord

In mijn antwoord wil ik er in de eerste plaats op wijzen dat de minister-president en elk lid van de Vlaamse regering jaarlijks één persoon mogen kiezen die volgens hem of haar in aanmerking komt voor de Prijs van de Vlaamse Gemeenschap.

Mijn keuze voor Eric Antonis werd niet geïnspireerd, daarin kan ik u geruststellen, door de intentie om me te mengen in een eng Antwerps politiek debat. Mijn keuze werd daarentegen wel bepaald door een brede visie op cultuur binnen een ruime, actuele, Europese context. In die zin sluit de prijs van 1993 ook mooi aan bij de prijs van 1992, die naar Jan Hoet ging.

In het persbericht waarin ik de prijsuitreiking aankondigde stelde ik reeds dat Antwerpen '93 perfect beantwoordde aan de doelstellingen van culturele hoofdsteden, zoals geformuleerd door initiatiefneemster Melina Mercouri ; namelijk een brede waaier bieden van de Europese en mondiale kunstactualiteit. Dit betekent dat de ploeg van Antwerpen '93 voor een internationaal platform gezorgd heeft. Op dit internationale podium hebben Vlaamse kunstenaars en gezelschappen als vanzelfsprekend een prominente plaats bekleed. Ik meen dan ook dat het project Antwerpen '93 de internationale bekendheid en de uitstraling van de Vlaamse oude en hedendaagse kunsten, van de pracht van de Vlaamse steden en van de Vlaamse Gemeenschap in haar geheel ten goede is gekomen.

Ik denk dan ook geenszins dat mijn keuze de geloofwaardigheid van de Prijs van de Vlaamse Gemeenschap op welke wijze dan ook in gedrang brengt.

**Vraag nr. 21
van 22 november 1993
van de heer H. SUYKERBUYK**

Het Europees Poëziecentrum te Leuven en te Gent — Subsidiëring

Het Europees Poëziecentrum te Leuven en te Gent werden lange tijd qua subsidiëring als gelijkwaardig aanzien.

Ik verneem dat Gent zes miljoen binnenhaalt en dat Leuven het met 800.000 frank moet stellen. Voor dat verschil zullen wel redenen zijn. Gelieve deze mede te delen.

Gelieve tegelijk mede te delen hoe men het rijmt met subsidiëring van poëzie-activiteiten, als de hoofdactiviteit van het Gentse Poëziecentrum een boekhandel is. Ik meen te weten dat de VBVB daartegen reeds verzet liet horen. In feite een boekhandel subsidiëren is nogal gortig. Als het allemaal zo is, kan de minister dan mededelen waarom hij aldus heeft beslist.

Wil de minister een en ander onderzoeken en zijn standpunt mededelen ³

Antwoord

De laatste jaren was de subsidiëring van beide poëziecentra als volgt

Poëziecentrum (Gent)	Europees Poëziecentrum (Leuven)
1990 : 3.000.000	1.700.000 ¹ + 800.000 ² = 2.500.000
1991 : 3.000.000	1.300.000 ¹ + 800.000 ² = 2.100.000
1992 : 3.250.000	877.500 ¹ + 800.000 ² = 1.277.500
1993 : 3.250.000	400.000 ¹ + 400.000 ² + 422.500 ³ = 1.222.500

¹ : Subsidie nationale werking.
² : Subsidie internationale werking
³ : Bijkrediet 1992

Het Europees Poëziecentrum in Leuven kreeg enkele jaren terug een redelijk hoge subsidie voor zijn nationale werking. Die subsidie bevatte de wedde van de secretaris van de vereniging, een gedetacheerd leraar. De afspraak was dat de vereniging met die subsidie de wedde zou terugstorten aan het ministerie van Onderwijs/departement Onderwijs omwille van de terbeschikkingstelling van de secretaris. De vereniging heeft zich echter niet aan die afspraak gehouden. Op de talrijke ingebrekestellingen van het departement Onderwijs werd niet gereageerd en op de recente eisen tot terugvordering van de Administratie Hoger Onderwijs werd slechts zeer gedeeltelijk ingegaan.

De afgelopen jaren heeft de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België geadviseerd de subsidie aan het Europees Poëziecentrum fors te verminderen. De motivering hiervoor was dat het Leuvense poëziecentrum te veel taken op zich nam die niet naar behoren werden gerealiseerd. Het terugschroeven van de subsidie was dan ook het signaal bedoeld om het centrum aan te zetten minder taken op zich te nemen die dan wel behoorlijk zouden worden afgewerkt. Om de vereniging in de gelegenheid te stellen haar schulden verder af te lossen, verleende ik haar dit jaar, naast de twee maal 400.000 frank voor de nationale en de internationale werking, nog een extra subsidie van 422.500 frank (bijkrediet 1992).

Wat betreft het Gentse Poëziecentrum kan ik het lid mededelen dat het centrum gesubsidieerd wordt als literaire vereniging en organisator van talrijke manifestaties.

Het centrum vervult een unieke functie binnen het Nederlands taalgebied : het bezit en verstrekt alle mogelijke documentatie en informatie in verband met de Nederlandstalige poëzie. Het beschikt over een uitgebreide gespecialiseerde bibliotheek waarin naast boeken en tijdschriften ook dokumentatiemappen zijn te vinden. Het Poëziecentrum is ook de uitgever van nieuwe kwaliteitsvolle dichtbundels en poëziebloemlezingen en verzorgt tevens de tweemaandelijks publicatie van de intussen in literaire kringen sterk gewaardeerde Poëziekrant. De voort toenemende kwaliteitsvolle werking rechtvaardigt de lichte toename van de subsidie die dit jaar 3,25 miljoen frank bedroeg. Dat het Gentse Poëziecentrum een gespecialiseerde boekhandel beheert waarin vooral dichtbundels en aanverwante 'poëzieproducten' zoals poëzieposters te koop worden aangeboden, draagt bij tot de verspreiding van de literatuur en de poëzie in het bijzonder, en kan men deze vereniging moeilijk ten kwade duiden.

**Vraag nr. 22
van 22 november 1993
van de heer H. SUYKERBUYK**

Commissie van advies ter bevordering van de Nederlandse letterkunde in België — Openbaarmaking of in-kijkrecht van de verslagen

De commissie van advies ter bevordering van de Nederlandse letterkunde in België is oorzaak van (of aanleiding tot) veel kritiek. Terecht of ten onrechte, daarover kan ik niet oordelen.

Worden de adviezen, die gegeven worden, in de vorm van een verslag opgesteld ? Zijn de adviezen gemotiveerd ?

Waarom maakt de minister de adviezen niet openbaar of geeft hij geen inblikrecht aan belanghebbenden die daarom verzoeken ?

Kan de minister terzake zijn houding mededelen ?

Acht hij het inderdaad wenselijk, of kan hij geen gevolg geven aan mijn overweging ? Wat is in het laatste geval dan de reden ?

Antwoord

De adviezen van de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België worden mij onder de vorm van een verslag per vergadering of per besproken onderwerp bezorgd. Aangezien ik als Vlaams minister bevoegd voor cultuur mijn beslissingen betreffende de ondersteuning van de Nederlandstalige literatuur baseer op deze adviezen zijn ze uiteraard gemotiveerd. Het spreekt vanzelf dat deze motivatie, gezien de honderden subsidieaanvragen waarover de Commissie binnen een zeer beperkte tijdsruimte mij van advies dient, een kernachtig en summier karakter hebben.

Conform het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve kan iedere belangstellende die daarvoor een schriftelijke aanvraag doet inzage of kennismaking krijgen van deze verslagen voor die elementen die op hem/haar betrekking hebben. Aangezien deze verslagen gegevens bevatten die behoren tot de persoonlijke levenssfeer, de intellectuele eigendom of de bedrijfsvoering van de subsidieaanvragers zijn deze beleidsvoorbereidende documenten evenwel niet openbaar als dusdanig.

Aangezien ik als Vlaams minister mijn cultuurbeleid in de grootst mogelijke openheid en klaarheid wil uitvoeren, heb ik aan de Commissie opdracht gegeven haar adviezen op grondige en duidelijke wijze te motiveren.

Vraag nr. 23 van 24 november 1993 van de heer M. CAPOEN

Afgedankte instrumenten — Nieuw Vlaams Symfonieorkest

Het Nieuw Vlaams Symfonieorkest (NVS) heeft in een periode van twee jaar nieuwe slagwerkinstrumenten voor een bedrag van 2,8 miljoen frank aangekocht.

Naar veruidd worden de afgedankte instrumenten, alhoewel zij wellicht nog best bruikbaar zijn, gewoon opgeborgen zonder dat ze ooit nog een bestemming hebben.

Diverse muziekverenigingen, orkesten, korpsen, enzovoort stellen zich de vraag of zij over dat instrumentarium zouden kunnen beschikken, desnoods door aankoop.

Dat lijkt mij in elk geval een interessant voorstel : de Vlaamse Gemeenschap kan een deel van haar investering recupereren, terwijl andere muziekgezelschappen zich voor een zachte prijs toch waardevolle tweedehandse instrumenten kunnen aanschaffen.

1. Wat gebeurt er met het afgedankte instrumentarium van gezelschappen die rechtstreeks onder de bevoegdheid van het Vlaams ministerie van Cultuur vallen ? Worden die instrumenten opgeborgen en nooit meer bespeeld ? Worden ze wel nog bespeeld ?
2. Wat denkt de minister over de terbeschikkingstelling of de verkoop van dit toch interessant materiaal aan geïnteresseerde muziekverenigingen ? Kan hij daartoe een initiatief nemen ?

Antwoord

Wat de aankoop van slagwerkinstrumenten door het Nieuw Vlaams Symfonieorkest betreft, blijkt uit een navraag bij de betrokken vereniging dat het hier gaat om een aankoop van nieuwe instrumenten met het oog op de aanleg van een nieuw instrumentarium en niet ter vervanging van oude instrumenten. Enkel de pauken werden vervangen met het oog op gebruik bij concerten ; het oude stel werd echter niet opgeborgen, maar doet dienst bij repetities.

Met betrekking tot het voorgestelde principe van verkoop van afgedankte instrumenten aan geïnteresseerde muziekverenigingen, kan het volgende worden gesteld. De Administratie Kunst subsidieert een aantal orkesten op basis van de bestaande reglementering, met een duidelijk accent op werking en artistieke profilering. De aankoop van instrumenten vormt een interne aanpak binnen het beleid van deze orkesten. Boekhoudkundig worden deze aankopen verwerkt en afgeschreven volgens een op voorhand vastgelegd ritme. Na afschrijving en bij slijtage kan het orkest vrij over zijn eigendom beschikken. Oudere instrumenten worden wel eens bij repetities of bij ontubbeling van de bezetting gebruikt. Uit navraag bij diverse orkesten blijkt dat de verkoop van oude instrumenten slechts zelden voorkomt. Veelal gebruiken de musici tijdens hun hele loopbaan hetzelfde instrument, dat aldus met de jaren een hege sentimentele waarde verkrijgt. In uitzonderlijke gevallen worden afgedankte instrumenten geschonken of verkocht aan harmonieën e.d. In dat laatste geval gaat het om een uitzonderlijke opbrengst voor het orkest.

Wat de door het lid vermelde "muziekverenigingen" betreft, durf ik aannemen dat hiermee amateurkorpsen en dergelijke worden bedoeld. Deze verenigingen worden door de administratie Sociaal-Cultureel Werk gesubsidieerd en kunnen onder meer de aankoop van orkestmateriaal in hun gesubsidieerde werkingen inbrengen.

Vraag nr. 24 van 24 november 1993 van de heer M. CAPOEN

BRTN — Vlaamse vredesdag

De Vlaamse openbare omroep BRTN heeft, zowel via

radio als televisie, op ongelooflijke nonchalante en banale wijze de berichtgeving verzorgd over de prachtig geslaagde Vlaamse vredesdag georganiseerd rond de IJzertoren te Diksmuide, ter gelegenheid van 75 jaar wapenstilstand.

Daarbij geflankeerd door vooraanstaande politici van diverse strekkingen (VU, CVP, SP, Agalev) zette de Vlaamse minister-president L. Van den Brande de dag op prachtige wijze in, door het neerleggen van een krans aan de crypte van de IJzertoren, wat zonder meer een historisch moment kan worden genoemd.

De daarbij gehouden toespraken van onder meer de minister-president en van de voorzitter van het ijzerbedevaartcomité Lionel Vandenberghe waren zonder meer merkwaardig en werden ook in die zin beschreven in de voornaamste Vlaamse dagbladen.

De Vlaamse vredesdag werd voorts gestoffeerd door inhuldiging van een nieuw auditorium in de IJzertoren, en door een hoogstaande academische viering, georganiseerd door de Vlaamse oudstrijders in het Diksmuidse cultureel centrum. Ook daar waren minstens opnieuw drie parlementsleden van verschillende Vlaamse politieke partijen aanwezig.

Groot was dan ook de verwondering over het bijna volledig ontbreken van inhoudelijke berichtgeving op de BRTN radio en televisie rond deze Vlaamse vredesdag.

Op 11 november ging opnieuw alle aandacht naar een opstappende militaire fanfare te Ieper, naar een Engelse oudstrijder die niets te vertellen had, naar het opgraven van obussen in de Westhoek enzovoort.

Heeft men bij de BRTN schrik van Diksmuide ? Hoe verantwoordt de raad van bestuur van de BRTN en de minister die de voogdij over de BRTN uitoefent, dit gebrek aan normale berichtgeving over wat in Vlaanderen ervaren werd als een historische gebeurtenis ?

Antwoord

De nieuwsdiensten van radio en televisie hebben ruime aandacht besteed aan de 75e verjaardag van het einde van de Eerste Wereldoorlog.

Het radionieuws heeft in de gebruikelijke, nuchtere stijl verslag uitgebracht van de belangrijkste officiële plechtigheden, waarbij die in de Westhoek voorrang kregen.

De TV-nieuwsdienst heeft rekening houdend met de eigenheid van het medium voor een enigszins andere aanpak gekozen. Er is kort gemeld dat er officiële plechtigheden waren en daarna is dieper ingegaan op de 75e verjaardag zelf van de oorlog en zijn gevolgen.

Voor het korte overzicht van de officiële plechtigheden werd heel bewust een beperkte keuze gemaakt : de Koning bij de Onbekende Soldaat in Brussel, minister-president Van den Brande bij de IJzertoren, de fakkeltocht van de oudstrijders in Brussel.

Daarop volgde een historische benadering met beelden van Ieper, van Compiègne, waar de Wapenstilstand is

ondertekend en van Flander's Fields, waar de Grote Oorlog vandaag nog aanwezig is, afgewisseld met archiefbeelden.

De nieuwsdienst heeft op die wijze geprobeerd een overzicht te geven en die zaken te tonen die essentieel waren.

Vraag nr. 32 van 7 december 1993 van de heer J. CAUDRON

Dopingcontrole - Weigering van de Italiaanse basketbalploeg Treviso na een wedstrijd in Mechelen

Na afloop van de Europabekermatch tegen Mechelen op 24 november 1993 werden spelers van Treviso verzocht een dopingcontrole te ondergaan. De Italianen weigerden pertinent aan het verzoek van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap gevolg te geven. Spelers en coach beweerden dat zij uitsluitend door de FIBA en door niemand anders kunnen gecontroleerd worden.

1. Kan het zo maar dat buitenlandse spelers weigeren zich te onderwerpen aan de plaatselijke wetten ?
2. Hoe reageerde de Vlaamse Gemeenschap en de bevoegde minister voor de sport ?
3. Welke sancties werden opgelegd zoals voorzien in het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening ?

Antwoord

Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van mijn collega, mevrouw Leona Detiège, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, die bevoegd is voor sportmedische aangelegenheden.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 18 van 19 november 1993 van de heer J. CAUDRON

Heilige Familie-Instituut in Tielt - Lichamelijke opvoeding

Leerlingen van het vrij gesubsidieerd Instituut voor meisjes Heilige Familie in Tielt laten mij weten dat zij in het laatste jaar van het middelbaar onderwijs slechts één uur lichamelijke opvoeding krijgen per week. In de praktijk betekent dit nog geen half uur bewegen. Dit is in strijd met de beslissing van de minister om geen enkel lesrooster meer goed te keuren waar niet minstens twee uur lichamelijke opvoeding in voorkomen.

1. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om zijn beslissingen te doen naleven ?

2. Zijn er nog andere scholen waar men de ministeriële beslissingen **naast zich neerlegt** ?
3. Heeft de minister reeds een onderzoek laten doen ?

Antwoord

1. In het licht van zijn opvoedende en vormende rol, kan het onderwijs **de** fysieke conditie van jongeren en adolescenten niet negeren.

Het beleid van mijn voorganger, gericht op het voorzien van minimum 2 lestijden lichamelijke opvoeding in de lessentabellen van het voltijds secundair onderwijs, wens ik dan ook consequent door te trekken.

Het belang van lichamelijke opvoeding wordt trouwens ook **bewezen** door de opname van dit vak in de voor **alle** leerlingen verplichte basisvorming, **inherent** aan de eenheidsstructuur van bedoeld secundair onderwijs (cfr. decreet van 31 juli 1990 betreffende **het onderwijs-II**).

Aangezien voorheen niet in alle onderwijsinstellingen **deze** 2 lestijden werden aangeboden (onder meer in een aantal gesubsidieerde vrije scholen die secundair onderwijs van het type II organiseren) en **aangezien een lestijdenverhoging een** aantal voorbereidingen met zich brengt, werd beslist dat desbetreffend minimum alleszins dient voorzien in die leerjaren die zich binnen de nieuwe structuur situeren. Deze structuur wordt sedert 1 september 1989 jaar per jaar ingevoerd derwijze dat het zesde leerjaar van het secundair onderwijs type 1 en type II per 1 september 1994 naar de nieuwe structuur zal overschakelen.

In aansluiting hierop werden in de van overheidswege vastgelegde minimum-lessentabellen rond de nieuwe structuur effectief 2 lestijden lichamelijke opvoeding opgenomen. Indien dit niet wordt gerespecteerd wordt de lessentabel van de onderwijsinstelling niet goedgekeurd.

Wat betreft het signaleerd geval van het zesde leerjaar algemeen secundair onderwijs, ingericht aan het Instituut voor Meisjes Heilige Familie in Tielt, verduidelijk ik dat het hier een uitdovend leerjaar van het secundair onderwijs type II betreft, waarvoor goedgekeurde lessentabellen met slechts 1 lestijd lichamelijke opvoeding gelden. Vanaf het schooljaar 1994-1995 komt, gelet op wat voorafgaat, aan deze toestand evenwel een einde,

2 en 3.

Er kan dan ook geenszins worden gesproken van onderwijsinstellingen die een ministeriële beslissing naast zich leggen.

**Vraag nr. 19
van 19 november 1993
van de heer J. ANSOMS**

Dienst VGV in de scholen — Problematiek van het diensthoofd bij de naleving van de reglementaire voorschriften

Onder meer op 18 maart 1993 te Gent, ter gelegenheid

van een studiedag van de VDVHB op de slothappening van **het Europees** Jaar voor de Veiligheid en Gezondheid op het Werk 1992-1993, op 26 april 1993 tijdens een onderhoud met drie veiligheidsdeskundigen, en bij andere gelegenheden, heeft een afgevaardigde van het kabinet van de minister, de heer **Damen**, kennis genomen van de problematiek van het statuut van het diensthoofd VGV in de scholen. Hij heeft daarbij **gesteld**, onder meer op basis van het feit dat diensten VGV in scholen op straffe van vervolging verplicht zijn, dat de minister zou onderzoeken wat terzake kan gebeuren.

Op genoemde studiedag heeft hij verklaard : “Blijkbaar beseffen de onderwijsnetten dat het nodig is om de nodige middelen en omkadering te mobiliseren voor **de realisatie van de veiligheid en de gezondheid** in het schoolmilieu. De minister is er zich van bewust dat dit te maken heeft met de uitvoering van de beschikkingen **betreffende dienst** VGV en ARAB, net zoals U ook zal beseffen dat dit te maken heeft met eventuele budgettaire implicaties. Vele inrichtende machten en directies in alle netten zijn terzake trouwens zeer creatief geweest”.

Deze opvatting namens de minister meegedeeld blijkt echter niet of onvoldoende bekend bij de ambtenaren van het departement Onderwijs.

Zo zou het volgens bepaalde ambtenaren (verificateurs en personeelsdienst) niet mogelijk zijn om werkings-toelagen te gebruiken voor het betalen van de kosten van deelname van scholen aan een gemeenschappelijke dienst VGV.

Sommige inspecteurs maken dan weer bezwaar tegen het gebruik van het lestijdenpakket om het diensthoofd VGV vrij te stellen, vrijstelling die overigens door het ARAB verplicht is.

Sommige scholen kunnen, rekening houdend met de reglementaire voorschriften betreffende de aanduiding van de leden van de dienst VGV, een **klasvrij** personeelslid aanstellen. Dit is echter niet steeds mogelijk omdat men voor deze functie personen moet vinden die bereid zijn ze waar te nemen en bekwaam zijn om dit te doen.

Graag had ik van de minister vernomen op basis van welke rechtsgrond het niet mogelijk zou zijn werkings-toelagen of het lestijdenpakket te gebruiken om het diensthoofd VGV vrij te stellen, of welke oplossing ziet hij voor de oprichting van diensten VGV rekening houdend met de reglementaire voorschriften betreffende de aanduiding van de leden ervan.

Antwoord

De opgeworpen kwestie werd ook aanhangig gemaakt door de dienst Veiligheid en Gezondheid op School van het NSKO in ongeveer dezelfde bewoordingen.

De aangesneden problematiek van de oprichting van diensten VGV en de aanstelling van diensthoofden VGV in de onderwijsinstellingen is overigens niet nieuw.

Ik heb echter mijn administratie opdracht gegeven de kwestie opnieuw grondig te onderzoeken en mij een gedetailleerd verslag dienaangaande te doen geworden.

Zodra ik een **klaarder** inzicht heb in de problematiek zal ik niet nalaten het lid dienaangaande nadere informatie te verstrekken.

Vraag nr. 20
van 23 november 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

European University — Erkennung door de Vlaamse Gemeenschap

In juli verspreidde de gemeenschapsminister voor onderwijs een communiqué waarin erop gewezen werd dat de European University in geen geval door de Vlaamse Gemeenschap wordt erkend en dat het bijgevolg officieel onmogelijk is om van hieruit naar een andere universiteit in Vlaanderen over te stappen.

Kan de minister bevestigen dat om officiële diploma's af te leveren, instellingen zoals de European University, cursussen in de landstaal dienen te organiseren en dat het onderwijzend personeel een wettelijk erkend doctoraat dient behaald te hebben ?

Kan de minister ook bevestigen of de titel universiteit in Vlaanderen beschermd is ?

Antwoord

1. De European University is gesticht door Xavier Nieberding in 1973 onder de juridische vorm van een vereniging zonder winstoogmerk en is een particuliere onderwijsinstelling die door de Vlaamse overheid niet wordt erkend en niet wordt gesubsidieerd. De afgestudeerden van de European University worden enkel toegelaten tot een cyclus van het academisch onderwijs indien zij voldoen aan de algemene toelatingsvoorwaarden, beschreven in afdeling 8 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Interuniversitaire Raad heeft middels een persbericht mijn standpunt bevestigd dat de Bachelor/licence getuigschriften van de European University geen toegang verlenen tot opleidingen aan Vlaamse universiteiten die minstens een licentiaatsdiploma vereisen.
2. Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap bepaalt niet alleen de onderwijstaal voor de universiteiten en de diplomaverenisten voor het academisch personeel, maar ook de definitie van het academisch onderwijs, de doelstellingen, de structuur, de opleidingsprogramma's, de studieomvang, de organisatie van de academische opleidingen, de organisatie van de voortgezette opleidingen, de toelatingsvoorwaarden, de onderwijs- en examenregeling, de studieduur, de studievoortgang, het voltijds en deeltijds studeren, het contactonderwijs en open onderwijs, het overleg met de studenten, het statuut van het academisch, administratief en technisch personeel, de kwaliteitsbewaking, de financiering en het toezicht. Alle universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap zijn ertoe gehouden deze bepalingen en randvoorwaarden toe te passen en te respecteren.
3. Artikel 3 van bedoeld decreet somt de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap op en stipuleert dat

alleen deze instellingen aanspraak kunnen maken op de benaming universiteit in de Vlaamse Gemeenschap en zich als dusdanig kunnen doen kennen.

Vraag nr. 21
van 23 november 1993
van de heer X. BUISSERET

Enquêtes in lagere scholen — Verplichte deelname van de leerlingen

In verschillende lagere scholen blijken de leerlingen enquêtes te moeten invullen uitgaande van de vzw Pygmalion, Stationsstraat 33 in 9700 Oudenaarde. De vragen handelen over racisme, vreemdelingen, rassen enzovoort.

Is de minister niet van oordeel dat de vrijheid van meningsuiting in die zin belemmerd wordt doordat in een gezagsverhouding leraar/leerling dergelijke vragen gesteld worden ?

Zijn de kinderen verplicht aan zulke enquêtes deel te nemen ?

Antwoord

Navraag bij een aantal scholen bracht aan het licht dat in het jeugdtijdschrift Kits, uitgegeven door de Eenhoorn, Wielsbeke een vragenlijst over de kennis van de Islam, over vreemde culturen, over rassendiscriminatie enzovoort werd gepubliceerd.

Er werd gevraagd de antwoorden van de leerlingen te zenden aan de VZW Pygmalion, Stationsstraat 33 in 9700 Oudenaarde. Als doel werd gesteld : nagaan wat onze kinderen weten over de Islam, over vreemde kinderen, over rassendiscriminatie... Op zichzelf is dit een verheven doelstelling.

Het staat elke inrichtende macht vrij mee te werken aan dergelijke enquête en er naargelang het eigen pedagogisch project duiding aan te geven.

Er is geen sprake van dat de vrijheid van meningsuiting hierdoor belemmerd wordt. Integendeel, in ons land is rassendiscriminatie verboden en elke school die werkt aan een goede verstandhouding onder de mensen, van welke ras of met welke godsdienstige overtuiging ook, handelt volledig binnen de bestaande wetgeving.

Bovendien strookt dergelijke bevraging volledig met de opvoeding met en tot waarden, een gegeven dat aanvaard wordt in alle scholen en in de hele Vlaamse gemeenschap.

Vraag nr. 22
van 24 november 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Koninklijk atheneum aan de Voskenslaan te Gent — Tweede scholierentrefdag tegen racisme door de vereniging Jongeren Tegen Racisme

De vereniging Jongeren Tegen Racisme hield op donderdag 11 november van 10 uur tot 16 uur 30 haar

tweede scholierentrefdag tegen racisme in het koninklijk atheneum van de Voskenslaan in Gent.

Eén van de behandelde thema's luidde : "De waarheid over het Vlaams Blok". Scholieren vanaf 12 jaar kregen er een zogenaamde vorming over het racismeprobleem en er werd ook een nieuw initiatief voorgesteld : de lagere school zonder racisme.

Er werd hier duidelijk aan partijpolitiek gedaan (een politieke partij werd hier bij name genoemd) en dit voor scholieren vanaf 12 jaar met daarenboven de bedoeling een en ander nog uit te breiden naar kinderen van de lagere school.

Is de minister de mening toegedaan dat de school die dit in haar lokalen laat gebeuren nog handelt in overeenstemming met het decreet over het onderwijs waarvan toch duidelijk staat dat politiek in de school verboden is ?

Vindt de minister het deontologisch verantwoord dat leraars en schoolinstellingen steun verlenen aan organisaties die jonge leerlingen over partijpolitiek benaderen en zelfs van plan zijn dit tegenover kinderen van lagere scholen te doen ?

Welke concrete en morele steun kreeg tot hiertoe de vereniging Jongeren Tegen Racisme vanwege het Departement Onderwijs ? Indien ik goed ingelicht ben werd deze vereniging zelfs door de minister ontvangen.

Aan welke criteria dient een vereniging, die zich partijpolitiek en metapolitiek opstelt, te voldoen om de reeds genoemde vormen van steun vanwege het departement Onderwijs te bekomen ?

Aan welke criteria dient een vereniging die zich tot scholieren richt te voldoen om te mogen beschikken over de lokalen van een instelling die van het departement Onderwijs afhangt ?

Antwoord

1. Bedoelde scholierendag heeft plaatsgehad op de feestdag van 11 november II.
2. Nadat er gevraagd werd om er die dag een voorlichtingsmanifestatie, in de vorm van een tentoonstelling en aansluitende persconferentie, te houden, heeft de school gratis een studiezaal ter beschikking gesteld van de organisatoren.
3. Aan deze toelating heeft de school de voorwaarde verbonden het verbod op laakbare praktijken, overeenkomstig artikel 41 van de schoolpactwet van 29 mei 1959, stipt te eerbiedigen.

Artikel 41, § 1, lid 1 van die wet bepaalt dat elke politieke activiteit en propaganda alsmede elke handelsactiviteit verboden zijn in de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs. Een concrete overtreding kan aan de minister worden gemeld die dan beslist of de zaak voor de in artikel 42 van de schoolpactwet

bedoelde commissie moet worden gebracht. Deze commissie heeft als opdracht de overtredingen op artikel 41 te onderzoeken en de te treffen maatregelen of sancties voor te stellen. Op advies van die commissie bepaalt de Vlaamse regering de eventuele sanctie die bij overtreding van artikel 41 tegen de verantwoordelijke inrichtende macht kan worden getroffen. Mij is geen klacht dienaangaande bekend.

4. In het kader van haar pedagogisch project heeft de school zich openlijk bekend als een "school zonder racisme". In ons land is rassendiscriminatie wettelijk verboden en elke school die werkt aan een goede verstandhouding tussen de burgers, van welke ras of met welke godsdienstige overtuiging ook, handelt volledig binnen de bestaande wetgeving.
5. Bedoelde onderwijsinstelling hangt af van de ARGO, die de inrichtende macht is van het onderwijs ingericht door de gemeenschap.
6. Op grond van wat voorafgaat besluit ik dat de school, in haar streven naar een maximale ontplooiing van democratische waarden, de wettelijke en reglementaire onderwijsbeschikkingen niet heeft geschonden.
7. Er is geen enkele band tussen een vereniging Jongeren tegen racisme en het Departement Onderwijs.

Vraag nr. 23

van 26 november 1993

van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUS-SCHE

Kleine scholen in de Westhoek – Bijkomende leerkrachten als hulp in het eerste leerjaar

Ik stel vast dat grote scholen, die reeds een A-klas hebben om kinderen bij te werken, ook nog extra hulp verkrijgen in het eerste leerjaar.

Vele kleine schooltjes uit onze dunbevolkte Westhoek vallen nogmaals uit de boot bij het toekennen van extra uren en leerkrachten in het eerste leerjaar. Deze kinderen hebben evenzeer recht op een degelijke begeleiding in het eerste leerjaar waar men meestal nog met een graadsklas moet werken.

1. Graag zou ik een lijst krijgen van de scholen uit het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide die voor het schooljaar 1993-1994 een extra hulp toegevoegd kregen, in welke klas, met de vermelding of het al dan niet gaat om een graadsklas.
2. Hoeveel scholen hebben een A-klas opgericht ?

Antwoord

Ik geef hierna de gevraagde gegevens – in tabelvorm – betreffende bedoelde onderwijsinstellingen.

Arrondissement Diksmuide

		Aantal extra lestijden	Klas le lj.	Graads- klas	A-klas	
Gemeenschapsscholen						
Diksmuide	(8600) :	Grauwe Broedersstraat 73	12	ja	neen	geen
Koekelare	(8600) :	AV Moerestraat 20	—	—	—	—
		V2 Veldstraat 58				
		V3 Westmeetstraat 15				
Gemeentescholen						
Diksmuide	(8600) :	AV Keiendorpstraat 51	0			—
		V2 Consciencestraat 7				
		V3 Roeselarestraat 16				
		V4 Lekedorpstraat 85A				
		V5 Grintweg 16				
		V6 Beerststraat 38A				
Houthulst (Klerken)	(8650) :	Smissestraat 7	—	—	—	—
Houthulst (Woumen)	(8650) :	Mgr. Schottestraat 38	—	—	—	—
Kortemark	(8610) :	AV Torhoutstraat 38	—	—	—	—
		V2 Elflijnenlaan 1				
Kortemark (Zarren-Werken)	(8610) :	Stadenstraat 14	—	—	—	—
Lo-Reninge (Lo)	(8647) :	AV Vaartstraat 9	6	ja	ja	11 1st
		V2 Ooststraat 58				
Vrije scholen						
Dismuide	(8600) :	AV Wilgendijk 30	9	ja	neen	20
		V2 Esenplein 15				
		V3 Groignestraat 8				
Diksmuide	(8600) :	AV De Breyne Peelaertstraat 23	—	—	—	—
		V2 Plumstraat 22				
Diksmuide (Pervijze)	(8600) :	Nieuwpoortstraat 4	—	—	—	—
Diksmuide (Vladslo)	(8600) :	AV Beerststraat 36	0	—	—	—
		V2 Consciencestraat 36				
Diksmuide (Woumen)	(8600) :	Iepersteenweg 8	6	ja	neen	5
Koekelare	(8680) :	Kleine Asstraat 2	—	—	—	—
Koekelare	(8680) :	AV Kerkstraat 2A	12	ja	neen	UB
		V2 Oudstrijdersstraat 4				
Houthulst (Woumen)	(8650) :	AV Merkemstraat 15	0	—	—	—
		V2 Schoolstraat 90				
		V3 Stokstraat 1				
Houthulst	(8650) :	AV Terreststraat 10b	—	—	—	—
		V2 4de Liniestraat 10				
Houthulst (Merkem)	(8650) :	Kouterstraat 30	9	ja	neen	14
Kortemark	(8610) :	AV Handzamestraat 14	6	ja	neen	12
		V2 Amersveldestraat 84				
Kortemark	(8610) :	AV Ieperstraat 47	6	ja	neen	8
		V2 Ieperstraat 50				
Kortemark (Handzame)	(8610) :	AV Kronevoordestraat 62	—	—	—	—
		V2 P. D. Van Houttestraat 12				
Kortemark (Zarren-Werken)	(8610) :	Hogestraat 15	6	ja	neen	—
Kortemark (Zarren-Werken)	(8610) :	Stadenstraat 57	—	—	—	—
Lo-Reninge (Reninge)	(8647) :	AV Ieperstraat 12	—	—	—	—
		V2 Ieperstraat 7				
		V3 Markt 11				

Arrondissement Oostende

			Aantal extra lestijden	Klas le Ij.	Graads- klas	A-klas
Gemeenschapsscholen ressort 3.2.						
Oudenburg	(8460) :	Brouwerijstraat 8	—	—	—	—
Vrije scholen ressort 3.2.						
Oudenburg	(8460) :	AV Hoogstraat 15				
Oudenburg (Roksem)	(8460) :	Brugsesteenweg 91	—	—	—	—
Oudenburg (Westkerke)	(8460) :	Oude Bruggeweg	—	—	—	—
Gemeenschapsscholen ressort 3.4						
Gistel	(8470) :	Putbekerstraat 30	—	—	—	—
Ichtegem (Eernegem)	(8480) :	J. Boedtslaan 14	—	—	—	—
Middelkerke	(8430) :	Dennenlaan 2				
Gemeentescholen ressort 3.4.						
Gistel (Snaaskerke)	(8470) :	Vrijheidstraat 1	—	—	—	—
Ichtegem (Eernegem)	(8480) :	AV Westkerkestraat 53 V2 Engelstraat 52	—	—	—	—
Middelkerke	(8430) :	AV Onderwijsstraat 5 V2 Schoolstraat 37	—	—	—	—
Middelkerke (Leffinge)	(8430) :	AV Bonte Pierstraat 22 V2 O. Spruyttestraat 1 V3 Jasparlaan 29b	—	—	—	—
Vrije scholen ressort 3.4.						
Gistel	(8470) :	AV Gravenbos 4 V2 Molenstraat 2 V3 Tempeldreef 6				
Gistel	(8470) :	AV Gravenbos 6 V2 Sint-Jansgasthuisstraat 16 V3 Zevekotestraat 58				
Ichtegem	(8480) :	AV Koekelarestraat 12 V2 Zeemeeuwstraat 6 V3 Zuster Clarastraat 16	12		Document BA0 1 nog niet ingestuurd	
Ichtegem (Eernegem)	(8480) :	AV Stationsstraat 1	12	ja	neen	ja (24 lest)
Middelkerke	(8430) :	Kerkstraat 41	9		Document BA0 1 nog niet ingestuurd	
Middelkerke (Spermalie)	(8433) :	Brugsesteenweg 5	—	—	—	—
Middelkerke (Westende)	(8433) :	Oude Nieuwpoortstraat 10	6	ja	neen	ja (4 lest)
Middelkerke (Westende)	(8433) :	Westendelaan 344	—	—	—	—
Gemeenschapsscholen ressort 3.5.						
Bredene	(8450) :	AV Europastraat 1 V2 Schoollaan V3 Schoonheidsleerlaan	18		Document BA0 1 nog niet ingestuurd	
De Haan	(8420) :	AV Einsteinlaan 1 V2 Hoefijzerlaan 6	12	ja	neen	ja (11 lest)
Oostende	(8400) :	AV Hendrik Serruyslaan 28 V2 Rogierlaan 18	9	ja	neen	ja (9 lest)
Oostende	(8400) :	Haverstraat 9	12	ja	neen	ja (24 lest)
Oostende (Stene)	(8400) :	Steense Dijk 352	—	—	—	—

		Aantal extra lestijden	Klas le lj.	Graads- klas	A-klas
Gemeentescholen ressort 3.5.					
De Haan (Wenduine)	(8420) :	Brugsesteenweg 2	—	—	—
Oostende	(8400) :	AV Ooststraat 29	—	—	—
		V2 L. Spilliaertstraat 30	—	—	—
Oostende	(8400) :	Stuiverstraat 81	—	—	—
Oostende	(8400) :	Kroonlaan 18	—	—	—
Oostende	(8400) :	Schermplantenstraat 36	—	—	—
Oostende	(8400) :	Thomas Van Loostraat 56	—	—	—
Oostende	(8400) :	August Vermeylenstraat 71	—	—	—
Oostende	(8400) :	Zandvoordedorpstraat 53	—	—	—
Zuienkerke	(8377) :	Nieuwe Steenweg 37	—	—	—
Vrije scholen ressort 3.5.					
Bredene	(8450) :	AV Peter Benoitlaan 13	12	ja	neen ja (18 lest)
		V2 Dorpsstraat 144			
Bredene	(8450) :	Prinses Elisabethlaan 1	—	—	—
Bredene	(8450) :	AV Nukkerstraat 106	12	Document BA0 1	nog niet ingestuurd
		V2 Buurtspoorwegstraat 34			
De Haan (Klemskerke)	(8420) :	AV Grotestraat 18	12	Document BA0 1	nog niet ingestuurd
		V2 Kloosterstraat 5			
De Haan (Klemskerke)	(8420) :	Heidelaan 24	6	ja	neen ja (3 lest)
De Haan (Wenduine)	(8420) :	AV Kerkstraat 70	—	—	—
		V2 Dorpsweg 67			
		V3 Nieuwe Steenweg 96			
Oostende	(8400) :	AV Schapenstraat 32	9	Document BA0 1	nog niet ingestuurd
		V2 Stuiverstraat 277			
Oostende (Zandvoorde)	(8400) :	AV Kloosterstraat 2	6	ja	neen ja (13 lest)
		V2 Kasteelstraat 13			
		V3 Gistelsesteenweg 22			
Oostende	(8400) :	AV Aartshertogstraat 26	12	ja	neen ja (17 lest)
		V2 Assisielaan			
		V3 Duinhelmstraat 2			
Oostende	(8400) :	Kaaistraat 22	—	—	—
Oostende	(8400) :	Guido Gezellestraat 19	12	ja	neen ja (27 lest)
Oostende	(8400) :	Thomas van Loostraat 34	12	ja	neen ja (28 lest)
Oostende	(8400) :	Steenbakkersstraat 80	—	—	—
Oostende	(8400) :	AV Aartshertoginestraat 38	—	—	—
		V2 Spilliaertstraat 32			
Oostende	(8400) :	Mac Leodstraat 11	9	ja	neen ja (14 lest)
Oostende	(8400) :	Gerststraat 109	9	ja	neen ja (12 lest)
Oostende	(8400) :	Steensedijk 151	9	ja	neen ja (12 lest)
Oostende	(8400) :	AV Lijsterbeslaan 5	9	ja	neen ja (11 lest)
		V2 Schoolstraat 24			
Zuienkerke (Houthave)	(8377) :	Pastoriestraat 4A	—	—	—

Arrondissement Veurne

	Arrondissement Veurne	Aantal extra lestijden	Klas le lj.	Graads-klas	A-klas
Gemeenschapsscholen					
Alveringem	(8690) : AV Sint-Rijkersstraat 8 V2 H. Deberghstraat 8 (Vleteren)	6	ja	ja	6 lestijden
De Panne	(8660) : Verenigingsstraat 17	6	ja	neen	8
Koksijde	(8670) : AV A. Fastenaekelslaan 24 V2 Goffinlaan 8	6	ja	ja	5
Nieuwpoort	(8620) : AV Arsenalstraat 35 V2 Willem De Rooiaan 1 V3 Franslaan 32	12	ja	neen	6
Veurne	(8630) : AV Noordstraat 21 V2 Brugsesteenweg	—	—	—	—
Gemeentescholen					
Alveringem	(8690) : AV Nieuwstraat 50 V2 Ijzerstraat 6	0	—	—	—
De Panne (Adinkerke)	(8669) : Dorpsstraat 24	—	—	—	—
Koksijde	(8670) : Veurnelaan 56	—	—	—	—
Koksijde	(8670) : Abdijstraat 101	12	ja	neen	24
Koksijde	(8670) : AV Dorpsstraat 4 V2 Dorpsplein 24	6		BA0 1 niet binnen	
Nieuwpoort	(8620) : Sint-Jorisplein 31	—	—	—	
Veurne	(8630) : Haenestraat	6	ja	neen	
Vrije scholen					
Alveringem	(8690) : AV Hoogstraat 15 V2 Weegschede 58 V3 Kloosterstraat 3	0	—	—	
Alveringem (Leisele)	(8691) : AV Dorp 17 V2 Groenestraat 24	—	—	—	
Alveringem (Stavele)	(8691) : Sint-Brigidaplein 3	—	—	—	
Alveringem (Stavele)	(8691) : Zwanestraat 11	—	—	—	
De Panne	(8660) : AV Duinenstraat 15 V2 Kloosterweg 2	9	ja	neen	14
De Panne	(8660) : AV E. D'Arripelalaan V2 Meeuwenlaan 2 V3 Veurnestraat 283 V4 Duinenstraat 11	0	—	—	
Koksijde	(8670) : AV Bliccklaan 20 V2 Helveticastraat 28 V3 Strandlaan 211	—	—	—	
Koksijde (Oostduinkerke)	(8670) : AV Vrijheidstraat 8 V2 Dorpplaats 14	—	—	—	
Nieuwpoort	(8620) : AV W. Deroolaan 72 V2 Hemmestraat 14 V3 Brabantstraat 6-8	15	ja	neen	24
Veurne	(8630) : Haenestraat 6	—	—	—	
Veurne	(8630) : AV Bulskampstraat 41 V2 Brugsesteenweg 77	12	ja	neen	26
Veurne	(8630) : AV Houtmarkt 14 V2 Zuidkapelweg 15	0	—	—	
Veurne	(8630) : AV De Haenelaan 6 V2 Blauwe Nonnenstraat 1	9	ja	neen	19
Veurne (Beauvoorde)	(8630) : Groenplaats 1	—	—	—	
Veurne (Houtem)	(8630) : Kerkhoek 8	—	—	—	

Vraag nr. 24
van 6 december 1993
van de heer J. EEMAN

Leerlingenvervoer — Besparingen

Op 10 november jongstleden besliste de Vlaamse regering besparingen door te voeren in de sector leerlingenvervoer, waarbij 53 miljoen frank bespaard worden in het gewoon zonaal vervoer.

In dit verband vernam ik graag hoeveel elk net hiervan te zijnen laste moet nemen.

Antwoord

Het zonaal vervoer is gemeenschappelijk voor de verschillende netten. De besparingen gebeuren uitsluitend op die ritten waar geen enkele rechthebbende leerling opzit.

Het koninklijk besluit van 14 maart 1960 stelt dat een leerling slechts rechthebbend kan zijn indien de afstand tussen woonplaats en onderwijsinstelling voor het basisonderwijs groter is dan 4 kilometer, voor het lager secundair onderwijs groter is dan 12 kilometer en voor het hoger secundair onderwijs moet de afstand groter dan 20 kilometer zijn.

Voor het buitengewoon onderwijs worden overigens geen besparingsmaatregelen voorzien.

Voor het totale zonaal vervoer bedragen de percentages van meerrijdende niet-rechthebbende leerlingen per net als volgt (100 percent = aantal meerrijdende, niet rechthebbende leerlingen voor alle netten samen) :

Gemeenschapsonderwijs (ARGO) :	23,7 percent
Officieel gesubsidieerd onderwijs :	19,4 percent
Vrij gesubsidieerd onderwijs :	56,9 percent.

Indien men dit percentage toepast op de 53 miljoen besparingen die doorgevoerd worden, bespaart elk net ongeveer :

ARGO :	12.561.000 frank
OGO :	10.282.000 frank
VGO :	30.157.000 frank.

Vraag nr. 26
van 6 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Scholierenbetoging van 24 november — Schoolplicht

Ik las in het dagblad De Gentenaar van 23 november dat met betrekking tot de scholierenbetoging van 24 november het atheneum van de Voskeslaan in Gent "nadrukkelijk soepelheid beloofde". De directie zou het volgende gezegd hebben : "Het is een onderwerp waar we helemaal achter staan. We hanteren dan ook een zekere soepelheid tegenover de groteren (leerlingen uit de twee laatste jaren). De stakers krijgen een gewone afwezigheidskaart thuis gestuurd. Als de ouders daarop invullen dat hun zoon of dochter woensdag op de betoging was dan hebben wij daar geen problemen mee. Met andere woorden dan is het schoolverzuim wettig."

In hetzelfde artikel kan er gelezen worden dat het atheneum van de Gentse Ottogracht nog geen standpunt ingenomen had maar dat de directie wel kwijt wou dat de leerlingen die vorig jaar aan dezelfde betoging deelgenomen hadden geen sancties opgelopen hadden.

Nog steeds volgende dezelfde krant zou de directie van het Gentse stedelijke atheneum uit de Wispelbergstraat op woensdag 24 november er zich toe beperken na te gaan of de afwezigen niet op café zouden zitten. Volgens het artikel zou deze directie letterlijk het volgende gezegd hebben : "Als je niet deelneemt aan de betoging speel je vals". Deze directie zou er ook prat op gaan, en ik citeer letterlijk : "de leerlingen aan te leren dat een betoging niet altijd even netjes verloopt en dat ze niet moeten schrikken met natte kleren thuis te komen of een matrak in de nek te krijgen". "Opvoeding in betogen" noemt de directie dit. Ook in deze school volstaat het dat de ouders op de afwezigheidskaart verantwoord worden waarom hun kind niet op school was opdat er geen sancties zouden getroffen worden. In het Stedelijk Secundair Kunstinstituut van Gent geldt dit principe ook.

Dit alles is in tegenstelling tot wat de minister mededeelde in de commissie voor Onderwijs van 23 november, namelijk dat er schoolplicht bestaat en dat betogen daar niet bij hoorde.

Graag vernam ik dan ook welke maatregelen de minister ten overstaan van de hierboven vermelde onderwijsinstellingen getroffen heeft en of hij hen meegeeft dat het niet de ouders zijn die er over moeten beslissen of hun kinderen zich al dan niet aan de schoolplicht houden ?

Graag vernam ik tevens of de minister het normaal vindt dat de Vlaamse scholen de hun toevertrouwde leerlingen "opvoeden in betogen" zoals het door de directie van het stedelijk atheneum van de Wispelbergstraat geformuleerd werd ?

Antwoord

Ik heb aan de betreffende scholen uitleg gevraagd met betrekking tot het geciteerde krantenartikel. De directies van de scholen verzekeren mij niet opgeroepen te hebben om deel te nemen aan de betoging. 24 november was een normale schooldag. Er werd geen toelating geven om deel te nemen aan de betoging tijdens de schooluren.

Er werd verantwoording van de afwezigheden gevraagd. Het beoordelen van het wettig zijn van de afwezigheden gebeurde conform met de vigerende reglementering. De omzendbrief SOZ 91 (7) en 3/5/91 somt de gewettigde afwezigheden op. Naast de afwezigheden wegens medische, familiale, sociale en wettelijke redenen kan de directie van de betrokken onderwijsinstelling persoonlijke redenen aanvaarden voor afwezigheden van maximum drie dagen.

Daar de wet op de leerplicht en de betreffende regeling niet werd overtreden, dienden er geen sancties te worden getroffen.

Verder wil ik er op wijzen dat voor de inhoud van een krantenartikel de exclusieve verantwoordelijkheid ligt bij de journalist die het geschreven heeft.

Vraag nr. 27
van 6 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Oostende — Centrum voor basiseducatie Cebero

Een wijziging van het decreet op de basiseducatie van 1990 zou naar verluidt in de maak zijn. Die wijziging betreft volgens mijn informatie het invoeren van een minimum van 20.000 deelnemersuren per centrum, om de leefbaarheid ervan te verhogen. Anderzijds schuift het VCOB berekeningen naar voren om het aantal deelnemersuren per gemeente vast te leggen.

Het Centrum voor Basiseducatie Regio Oostende (Cebero) vreest dat het door die wijzigingen niet langer als entiteit zal kunnen blijven bestaan. Dat centrum kent, onder andere namen, sinds de jaren '70 een lange en verdienstelijke voorgeschiedenis. In 1990 genoot het centrum 6.000 erkende deelnemersuren, maar presteerde (1991) 11.134 uren. In 1992 steeg de erkenning naar 10.000 uren (10.253 gepresteerde uren). In september 1993 bedroeg de erkenning 14.000 uren.

Oostende heeft op het vlak van de sociale armoede zeker zijn eigenheid. Stad en streek kennen een percentage hoge armoede. Er is veel seizoengebonden tewerkstelling met alle sociale en financiële gevolgen vandien. Sinds jaren zakt een schare binnenlandse armen en vreemdelingen naar Oostende af, ook laaggeschoolde Franstalige landgenoten. De nood komt steeds hoger te liggen. Volgens berekeningen zou het Cebero binnen één, twee jaar zeker 20.000 deelnemersuren kunnen bereiken.

Vastgesteld wordt dat het aantal erkende deelnemersuren voor West-Vlaanderen merkbaar onder het Vlaamse gemiddelde ligt. Die provincie telt nu vijf erkende centra. De vrees bestaat dat door de invoering van een norm van 20.000 deelnemersuren het aantal Westvlaamse centra nog zal dalen. In die context situeert zich de problematische toekomst van het Cebero. Voor de fusie was Oostende de grootste stad van West-Vlaanderen en nog is de urbanisatiegraad er het sterkst van alle Westvlaamse steden. Het zou ondenkbaar zijn dat Oostende en zijn hinderland niet langer een afzonderlijke regio voor de basiseducatie zouden vormen: het centrum is diep geworteld in de streek, van lang voor het decreet van 1990. De kleinschaligheid (14.000 deelnemersuren) laat een optimale overzichtelijkheid van doelgroepen en werkprestaties toe, om rustig-expansief verder te bestaan.

1. Wat is de precieze inhoud van de voorgestelde wijzigingen? Is het zo dat de voorgestelde wijzigingen moeten dienen om de bestaande centra te hergroeperen? Zal men eventueel de centra met te veel uren volgens deze berekeningen afbouwen? Is de vrees dat Cebero na de wijziging niet langer als zelfstandig centrum in de regio zal kunnen fungeren gegrond of ongegrond?
2. Hoeveel en welke centra voor basiseducatie zullen er na de wijziging nog overblijven in West-Vlaanderen in vergelijking met de huidige toestand?

Antwoord

Met de diverse beleidsvoorbereidende instanties ben ik inderdaad een herziening van het financieringssys-

teem in de basiseducatie aan het voorbereiden. Dit nieuw financieringssysteem impliceert echter gezinszins dat centra onder een bepaalde norm zouden hoeven te verdwijnen. Ik weet niet op basis van welke informatie of geruchten de betreffende vraag van het lid gesteld wordt. Net zoals in het huidige financieringssysteem zal in het nieuwe wel de norm van 18.000 deelnemersuren fungeren voor het toekennen van een voltijdse coördinator. In tegenstelling tot de huidige financiering echter zullen in het nieuwe systeem ook centra van minder dan 18.000 deelnemersuren een deeltijdse coördinatiefunctie gesubsidieerd kunnen krijgen, hetgeen de situatie van dergelijke centra gevoelig zal verbeteren.

De problematiek die zich voor het Oostendse centrum stelt is dat, net als voor een aantal andere centra, het werkingsgebied te klein is om op middellange termijn een professionele uitbouw van het centrum mogelijk te maken. Bij een objectieve verdeling van de middelen over Vlaanderen zal, ook bij een verdere stijging van het budget Basiseducatie, Oostende steeds een relatief klein centrum blijven, hetgeen gevolgen heeft voor de professionele uitbouw van het centrum. Ik heb echter geen enkel voornemen een welkdanige norm dan ook te stellen die zou impliceren dat kleine centra zouden moeten verdwijnen. Ik zal zelf niet ingrijpen in het aantal en de werkingsgebieden van de centra voor Basiseducatie. Mag ik er het lid overigens op wijzen dat ik reeds twee jaar na elkaar de situatie van de kleine centra heb verbeterd, door hen van 6.000 naar respectievelijk 10.000 en 14.000 deelnemersuren op te trekken?

Ik denk dat een eigen centrum voor basiseducatie in Oostende volkomen verantwoord blijft. Wel zou eventueel overwogen kunnen worden om, in samenspraak met de betrokken centra en onder begeleiding van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie, een proces van herverdeling van de werkingsgebieden met de naburige centra op te starten, teneinde elk centrum een voldoende grootte te bezorgen om een professionele ontplooiing te waarborgen. Gezien de gevoeligheid van dergelijke operatie wens ik een dergelijk initiatief echter pas na zorgvuldig onderzoek te overwegen. Een gedifferentieerde normering, zoals vermeld in deelvraag 4, behoort duidelijk niet tot mijn intenties.

Vraag nr. 29
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vijftigste verjaardag van de bevrijding — Voorbereiding en begeleiding van de viering

Blijkens de persmededeling van de Vlaamse regering van 1 december wordt het departement Onderwijs belast met de voorbereiding en de begeleiding van de viering van de vijftigste verjaardag van de bevrijding van België en van de concentratiekampen.

Kan de minister uitleg verstrekken wat dat juist inhoudt en wie er bij dit project wordt betrokken?

In welke mate zal de repressie worden behandeld?

Zal tot uiting komen dat heel wat onschuldige mensen werden vervolgd en veroordeeld louter op basis van hun Vlaamsgezindheid?

Antwoord

Het initiatief om de vijftigste verjaardag van de bevrijding van België en van de concentratiekampen met een zekere luister te vieren gaat uit van de federale overheid. De drie gemeenschappen, de provincies en lokale overheden verlenen hieraan hun medewerking. Het geheel van manifestaties en projecten wordt logistiek ondersteund door de Koning Boudewijnstichting.

Binnen het kader van inzonderheid één van deze projecten, namelijk Jeugd en Democratie, waaraan de Vlaamse Gemeenschap participeert besliste de Vlaamse regering de secretaris-generaal van het Departement onderwijs te belasten met de verdere voorbereiding en begeleiding van het project, wat de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Gelet op deze recent toegewezen opdracht is het voorbarig en niet mogelijk verdere informatie te verschaffen over de concrete inhoud van het project en de hierbij betrokkenen.

In ieder geval zal de klemtoon worden gelegd op een inhoudelijk toekomstgerichte actie naar jongeren toe, over democratie en verdraagzaamheid. Bij deze actie zullen alle aspecten van oorlog en bevrijding aan bod komen.

Vraag nr. 32
van 13 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Europees paspoort tegen racisme — Promotiekosten en selectieve vermelding van mensenrechtenorganisaties

Via het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ik in het bezit gesteld van het zogenaamd Europees paspoort tegen racisme dat ontworpen werd door France-Libertés en aangepast voor België door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding in samenwerking met de jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat heeft de uitgave van dit document gekost en welk bedrag werd er besteed aan de promotie ervan ?

Waarom werd bij de mensenrechtenverenigingen in dit document slechts één Nederlandstalige vermeld tegenover twee franstaligen ?

Op basis van welke criteria werden deze drie weerhouden en werd er van anderen geen gewag gemaakt ?

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vragen kan slechts worden verstrekt door de federale minister die het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding tot zijn bevoegdheid heeft.

Vraag nr. 33
van 13 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Bezoek van een schoolklas uit Gavere aan een klas in een sloppenwijk van Rio — Financiële steun van overheidswege

In haar antwoord op mijn vraag van 20 april 1993,

verschenen in het bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers van 16 november jongstleden, deelt de federale minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu mede dat een jaar na de Wereldkonferentie over milieu en ontwikkeling in Rio een schoolklas uit Gavere naar Brazilië trok om er een klas uit de favellas van Rio te ontmoeten.

Haar ministerie heeft echter geen financiële steun aan dit initiatief verleend en de minister weet dus ook niets over de kostprijs van deze reis.

Is het departement Onderwijs hierin tussengekomen, en eventueel voor welk bedrag ?

Antwoord

De tussenkomst lastens de begroting onderwijs bedroeg 829.660 frank.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 22
van 13 december 1993
van de heer D. RAMOUDT

E 40 tussen Affligem en Aalst — Gebrekkige bestrooiing

Op maandagavond 22 november om 23 uur was het wegennet ten noorden van Brussel onderhevig aan hevige ijzel. Terugkerend van Brussel naar Oostende stelde ik vast dat er op de E 40 gestrooid was van Brussel tot Affligem en vanaf Aalst tot in Oostende. Tussen Affligem en Aalst was er evenwel niet gestrooid, ondanks het feit dat de sneeuwval en de ijzel toen al enkele uren oud was.

Heel wat automobilisten werden dan ook verrast door het feit dat op dit één enkel stuk van de snelweg niet gestrooid werd en dat ze dit stuk bereikten nadat ze probleemloos hadden kunnen rijden op een welontdoode snelweg. Ik was getuige van een opvallende kettingbotsing tussen Affligem en Aalst.

Graag had ik dan ook van de minister willen vernemen of het normaal is dat een stuk van de snelweg niet bestrooid wordt en, zoniet, hoe dergelijke toestand mogelijk is. Gaat het hier om een gebrek aan organisatie of om een beroepsfout van de strooiers ? Gezien de oorzaak van de geciteerde kettingbotsing duidelijk te wijten is aan het niet-bestrooien op die ene plaats en het wel-bestrooien op de andere plaatsen, had ik graag vernomen wie verantwoordelijk is voor deze slechte coördinatie ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer T. Kelchtermans, ressorteert.

Vraag nr. 23
van 16 december 1993
van de heer R. WIERINCKX

Hinderlijke inrichtingen — Probleem van verplaatsbare installaties

De Vlarementreglementering verbiedt de geluidshinder van koelinstallaties op voertuigen. Deze reglementering is echter beperkt tot voertuigen op privé-terrein, maar is niet van toepassing op diezelfde voertuigen, in dezelfde toestand, die zich op de openbare weg bevinden.

Vaak gebeurt het dat dergelijke voertuigen geparkeerd worden op de openbare weg om aldus de beperkingen van de Vlarementreglementering te kunnen ontlopen.

Het vastleggen van produktnormen kan geluidshinder van motoren indijken, maar deze normen hebben geen betrekking op de geluidshinder die veroorzaakt wordt door in casu een koelinstallatie op bijvoorbeeld een vrachtwagen.

Gemeentelijke politiereglementen kunnen geluidshinder alleen boven een bepaald niveau verbieden, wat in de meeste gevallen niet voldoende is.

Mijn vraag aan de minister is de volgende :

Op welke wijze kan de gemeentelijke overheid de hinder van de bovenvermelde voertuigen aan banden leggen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het probleem van de geluidshinder van koelinstallaties op voertuigen tot de bevoegdheid behoort van de federale vice-eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, de heer G. Coëme.

Vraag nr. 27
van 21 december 1993
van de heer A. VERLINDEN

A 2 rond Aarschot — Aanbrenging van geluidwerend asfalt

Bij de aanleg van een autosnelweg kan het leven van de omwonenden zwaar belast worden. Zo ook voor heel wat bewoners van Groot-Aarschot sinds de bouw van de A 2. Op sommige plaatsen werd de geluidslast merkbaar verzacht door het plaatsen van geluidsschermen. Uiteraard vinden alle omwonenden van de A 2 dat ze daar eveneens recht op hebben. Naar verluidt heeft de minister echter besloten met de plaatsing van deze geluidsmuren te stoppen en heeft hij gepland om een bovenste laag van het beton te laten afschrapen en te vervangen door een laag geluidwerend asfalt.

1. Zal dit gebeuren in gans de streek van het Aarschotse tot aan de geplaatste geluidsmuren of tot aan de

bestaande asfaltlaag, inbegrepen op het deel van de A 2 grenzend aan Gelrode, of tot waar precies ?

2. Over welke periode worden deze werkzaamheden gespreid ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het aanbrengen van geluidwerend asfalt A2 rond Aarschot tot de bevoegdheid behoort van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer T. Kelchtermans.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 10
van 18 november 1993
van de heer A. VERLINDEN

Erfenisrechten — Ontwaarding van het gezinsvriendelijk vrijgestelde bedrag

Op basis van het wetboek van successierechten is bij een erfenis de taxatie tweemaal progressief de lasten stijgen in verhouding tot de grootte van de erfenis ; de lasten stijgen ook op basis van de graad van verwantschap die bestond tussen de overledene en de erfgenamen.

Essentieel hierin is het vrijgesteld bedrag, dat ter ondersteuning van het gezin bedoeld werd. Inderdaad, een erfgenaam in rechte lijn (tussen echtgenoten, ouders en kinderen), die erft ingevolge de gewone toepassing van de wettelijke erfenisregels, moet geen successierechten betalen op de eerste 500.000 frank. Welnu, door de geldontwaarding sinds het vastleggen van dit bedrag, verliest deze gezinsvriendelijke maatregel meer en meer zijn effect.

1. Is de minister het met mij eens dat hiervoor snel maatregelen moeten genomen worden, vooraleer dit voordeel zijn totale betekenis zal verloren hebben ?
2. Op hoeveel zou het bedrag moeten gebracht worden om, rekening houdend met de ontwaarding, verhoudingsgewijs dezelfde te hebben als op het ogenblik van het vastleggen van het bedrag van 500.000 frank ?
3. Zou de aanpassing van deze vrijstelling de huidige strekking van allerlei belastingontwijkende initiatieven kunnen ombuigen omwille van een duidelijk omschreven gezinsvriendelijker beleid ?

Antwoord

Deze materie behoort inderdaad tot de gewestelijke bevoegdheden, in het bijzonder met betrekking tot het wijzigen van de aanslagvoeten en de vrijstellingen inzake successierechten en rechten van overgang bij overlijden.

Het fenomeen van de geldontwaarding sinds 1978 zal ongetwijfeld een bepaald effect hebben gehad op het van successierechten vrijgesteld bedrag van een eerste schijf ad 500.000 frank.

De samenhang van deze vrijstelling met onder meer de indexatie van kapitaalgedeelten waarop schenkingsrechten worden berekend stelt onderhavig probleem uiteraard in een ruimer perspectief, zodat het bijvoorbeeld niet zou volstaan een afzonderlijk artikel van het wetboek der successierechten te wijzigen.

In het bijzonder dient hier te worden verwezen naar het artikel 54 dat betrekking heeft op de vrijstelling ten belope van de hogergenoemde eerste schijf van 500.000 frank.

Om dit alles in het juiste perspectief te plaatsen verwijs ik graag naar het voorstel van wet tot wijziging van het wetboek van de registratie-, hypotheek-, en griffierechten met het oog op de indexerings van de gedeelten van het nettoaandeel waarop de schenkingsrechten worden berekend, ingediend door de senatoren Y. de Seny, E. Cooreman, E. Pouillet, en R. Van Hooland (gedrukt stuk van de Senaat 220-1, buitengewone zitting 1991-1992, 5 maart 1992). In de toelichting bij dit voorstel van wet hebben de indieners vooropgesteld dat zij in hun respectieve gewesten eenzelfde voorstel van decreet zouden indienen met betrekking tot de successierechten en de rechten van overgang bij overlijden.

Ik meen derhalve dat het van mijnentwege in de gegeven omstandigheden voorbarig zou zijn om nu een ontwerp van decreet over deze materie in te dienen.

Ik wil er tevens op wijzen dat de indieners van dit voorstel van wet een verhoging van een bedrag van 500.000 frank naar 750.000 frank vooropstelden.

Tenslotte meen ik dat een positief of een negatief antwoord op de 3e vraag van het lid uitsluitend behoort tot het domein van de speculatie en dat daaromtrent geen zekerheid kan worden verstrekt. Het behoort tot de bevoegdheid van het gewest om de aanslagvoet en de vrijstellingen inzake het successierecht en het recht van overgang te wijzigen.

Iets concreter kan wel worden gesteld dat de budgettaire weerslag van een eventuele verhoging met bijvoorbeeld 300.000 frank kan worden geraamd op circa 700 miljoen frank op een gebudgetteerde ontvangst van 1,215 miljard in 1993. In budgettaire termen zou dit dus betekenen dat dit verlies aan inkomsten eventueel andere, hogere lasten zou kunnen noodzakelijk maken.

Vraag nr. 18
van 9 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Beschutte werkplaatsen — Uitbetaling van een crisistoelage

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 26 mei 1993, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 1 september 1993, werd aan de Vlaamse beschutte werkplaatsen een crisistoelage toegekend voor de laatste drie kwartalen van 1993.

Deze toelage had precies als doel onmiddellijk tegemoet te komen aan de noden van de beschutte werkplaatsen die lijdten onder de zware gevolgen van de economische crisis. De uitbetaling ervan diende dus onmiddellijk te geschieden, **zoniet** verloor de toelage haar doelstelling, namelijk directe steun verlenen aan de beschutte werkplaatsen. Het gebeurde echter niet. Tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie verklaarde de minister het nodige te zullen doen, maar dat de uitbetaling slechts kan binnen de perken van de middelen van het Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Ondertussen werd het tweede kwartaal toch uitbetaald. Maar dat volstaat niet.

Welke stappen gaat de minister ondernemen om de uitbetaling van het derde en vierde kwartaal van deze bij besluit toegekende crisistoelage zo spoedig mogelijk te verzekeren ?

Bovendien zou ik van de minister willen weten of zij akkoord gaat met een verlenging van de crisistoelage, gezien de escalatie van de economische crisis en de dalende tewerkstellingsmogelijkheden voor personen met een handicap.

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 mei 1993 (BS 1 september 1993) waarbij aan de Vlaamse Beschutte Werkplaatsen een crisistoelage wordt toegekend voor de laatste drie kwartalen van 1993 regelt eveneens de procedure van berekening en uitkering namelijk :

“Art. 2. Het bedrag van de bij artikel 1 bedoelde forfaitaire subsidie is vastgesteld op 5.000 frank per werknemer en per kwartaal.

Voor de toepassing van dit besluit wordt als werknemer beschouwd: elke gehandicapte werknemer die in de loop van het betrokken kwartaal in aanmerking genomen is voor de vaststelling van de onderhoudstoelagen, zoals bedoeld bij ministerieel besluit van 17 januari 1978 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der toelagen voor onderhoud van de beschutte werkplaatsen.

Art. 3. Het bedrag van de toegekende tegemoetkoming wordt vastgesteld en uitbetaald bij het verstrijken van elk kalenderkwartaal, op **bais** van de ingediende **drie**-maandelijkse verklaringen. ”

Dientengevolge kan de berekening en de uitbetaling per kwartaal maar uitgevoerd worden wanneer de **BW's** een aanvraag hebben gedaan voor hun **onderhoudstoelagen** van het volgende kwartaal. Inderdaad het ministerieel besluit van 17 januari 1978 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der toelagen voor onderhoud van de beschutte werkplaatsen bepaalt :

“Art. 9. § 1. Voor elk kwartaal waarvoor de toelage wordt gevraagd, is de beschutte werkplaats ertoe gehouden aan het Rijksfonds een verklaring op eer te laten geworden, die voor elke maand van het vorig kwartaal en voor elke tewerkgestelde minder-valide werknemer het aantal gepresteerde arbeidsuren detailleert.

§ 2. De bij § 1 bedoelde verklaring moet ingediend worden voor het verstrijken van de tweede maand van het kwartaal waarvoor de toelage wordt gevraagd.”

Derhalve zal de crisissubsidie voor het derde kwartaal nog in 1993 uitbetaald worden. De uitbetaling van het vierde kwartaal zal ongetwijfeld gebeuren wanneer de BW's aan de gestelde voorwaarden voldaan hebben.

Binnen het kader van de begroting 1994 van het Vlaams Fonds is momenteel een verlenging van de crisissubsidie niet mogelijk zonder herschikking van de bestaande toelagen.

Vraag nr. 19
van 9 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Beschutte werkplaatsen — Verhoging van het subsidieniveau

Door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd Andersen Consulting belast met het uitvoeren van een socio-economische analyse van de beschutte tewerkstelling en een doorlichting van het bedrijfsbeheer van de beschutte werkplaatsen.

Volgende elementen uit deze studie :

- "(.) zonder deze 5 percent extra op lonen en sociale lasten, blijft de globale bedrijfsactiviteit in de sektor van de beschutte werkplaatsen niet langer positief." (blz. 31)
- "Indien men deze 5 percent op lonen en sociale lasten in mindering brengt van de bedrijfsopbrengsten van de verschillende individuele werkplaatsen, dan merkt men dat er in plaats van slechts 23 percent verlieslatende werkplaatsen, er 35 percent van de werkplaatsen verlieslatend zou kunnen worden." (blz. 32)
- "De afschaffing van de economische recessiepremie (5 percent op lonen en sociale lasten) in een periode van laagconjunctuur, zal vermoedelijk de achteruitgang in de sector van de beschutte werkplaatsen versnellen." (blz. 32)

tonen aan op neutrale basis dat het subsidieniveau voor de beschutte werkplaatsen hersteld dient te worden op het niveau van 1991 (met andere woorden een stijging van de loonsubsidiëring van 65 percent naar 70 percent).

Tot op heden is daaraan ten dele gevolg gegeven door het invoeren van een eenmalige krisistoelage.

Is het mogelijk het subsidieniveau te verhogen van 65 percent naar 70 percent ?

Antwoord

Aan het subsidiëringssysteem van de beschutte werkplaatsen is sinds 1991 in feite weinig gewijzigd.

Wel werd bij beslissing van de Vlaamse regering de bijkomende toelage van 5 percent wegens economische recessie afgeschaft vanaf 1 januari 1992 (besluit van 29 mei 1991).

De problemen die de sector beschutte werkplaatsen momenteel doormaakt ingevolge de escalatie van de economische crisis zijn ons evenwel niet ontgaan. Inderdaad, in de begroting (bijblad) 1993 van het Vlaams Fonds werden belangrijke middelen die binnen het artikel „tegenoetkoming aan personen, instellingen en bedrijven” vrijkomen, onmiddellijk aangewend om tegemoet te komen aan de dringende nood die het gevolg is van de economische crisis. Zo werd hiermee een crisissubsidie voor de laatste drie kwartalen 1993 gefinancierd, die kan beschouwd worden als een equivalent van de toelage wegens economische recessie.

Binnen het kader van de begroting 1994 van het Vlaams Fonds is momenteel het optrekken van het subsidieniveau van 65 percent naar 70 percent niet mogelijk, zonder een herschikking van de bestaande toelagen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DE BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 137
van 18 oktober 1993
van de heer M. VAN PEEL

Haveninstallaties — Financiële constructies

Volgens verschillende krantenberichten zou een recente nota aan de raad van bestuur van de GIMV met betrekking tot de exploitatie van de containerterminals in Zeebrugge op manifeeste wijze het marktversturende spel reveleren dat door de Maatschappij voor Brugse Zeevaartinrichtingen met medewerking van GIMV, NIM en GOM georganiseerd wordt.

In de Vlaamse havenpolitiek was het een verworvenheid dat de oprichting en de financiering van de superstructuur onder de volledige verantwoordelijkheid en op risico gebeurden van de privé-exploitant.

Bij het afwerpen uit Antwerpen van Cast werd aan deze rederij echter tegen alle geplogenheden in een volledig uitgebouwde superstructuur aangeboden om in huur genomen te worden. De verantwoordelijkheid en het risico kwam dus niet bij de rederij te liggen maar bij de n.v. Hermes, samengesteld als volgt :

— NBZ :	51 %
— NIM :	22,5 %
— GIMV :	22,5 %
— GOM West-Vlaanderen :	4,0 %

Het spreekt vanzelf dat deze praktijk (die onlangs ook reacties uit Rotterdam uitlokte en ook de EG niet helemaal ontgaat) een scheeftrekking veroorzaakt in de concurrentieverhoudingen zowel tussen de privé-be-

drijven onderling, als tussen de havens in hun relaties met havengebruikers.

Uit bovenvermelde nota blijkt daarenboven dat ingevolge betalingsmoeilijkheden van Cast aan deze rederij zonder meer een betalingsmoratorium voor de eerste maanden van 1993 werd toegestaan, onder andere ook door Hermes. Hier stelt zich de vraag of ook op het vlak van de havenrechten vrijstellingen of uitstellen werden verleend.

Geconfronteerd met de nakende afwerking van de nieuwe containerterminal in de voorhaven (de zogenaamde Flanders Terminal) enerzijds, en het ontbreken van nieuwe trafieken anderzijds, overweegt Hermes nu al het rollend **materiel** te verhuizen naar de voorhaven en daar te verhuuren aan Flanders Terminal. Flanders Terminal zou dan Cast behandelen in de voorhaven. Vanzelfsprekend zullen de voorwaarden waaronder Hermes dit alles zal moeten organiseren en financieren bepalend zijn voor de belangstelling van de exploitant. Opnieuw dreigt hier dus een flagrante aantasting van de normale concurrentiële verhoudingen.

Ten slotte moet aan dit alles toegevoegd worden de onderbiedingen die vanuit de MBZ georganiseerd worden naar de Antwerpen aanlopende lijnen en rederijen. Vanzelfsprekend ondergaan deze zeer graag de prijsenslag die op deze manier onder Vlaamse havens georganiseerd wordt.

1. Werd ingevolge betalingsmoeilijkheden van Cast aan deze rederij inderdaad een betalingsmoratorium voor de eerste 9 maanden van 1993 toegestaan door Hermes ?
2. Werden in het kader van deze **betalingsmoeilijkheden**, op het vlak van havenrechten, vrijstellingen of uitstellen aan Cast verleend ?
3. Worden de miljarden investeringen in infrastructuur op deze wijze economisch en maatschappelijk gevaloriseerd ?
4. **Kaderen** dergelijke praktijken in een billijke spreiding van risico en verantwoordelijkheid over de particuliere en de publieke sector ?
5. Kunnen dergelijke **praktijk** ken worden geduld vanuit het oogpunt van een gecoördineerde Vlaamse havenpolitiek ?
6. Gaan de afgevaardigden van de toezichhoudende ministers hun verantwoordelijkheid niet uit de weg door alle beslissingen louter te ondergaan ?

Antwoord

Ik deel het lid aangaande de gestelde problematiek het volgende mee, op basis van de gegevens die mij werden verschaft door de Commissaris van de Vlaamse regering en MBZ.

1. De rederij Cast huurt de voor hen noodzakelijke infrastructuur containerterminal van Zeebrugge. De superstructuur en het behandelingsmaterieel werden gefinancierd door n.v. Hermes en n.v. Sea-Ro Terminal die hiervoor een investeringskrediet bekomen hebben van de banken aan de gangbare commerciële marktvoorwaarden. De huurcontracten

met Cast voorzien in betalingen die de n.v. Hermes en de n.v. Sea-Ro Terminal toelaten om o.m. de terugbetaling van de bankkredieten volledig te voldoen binnen bepaalde afspraken met de banken. Deze verbintenis van Cast werd tot op heden genoteerd.

Het is inderdaad zo dat voor de eerste 9 maanden van dit jaar een uitstel van betaling van de huurgelden wordt toegestaan door n.v. Hermes Stardoring, en dit op basis van eenzelfde betalingsmoratorium van de banken t.a.v. Hermes.

Het is belangrijk hierbij duidelijk te stellen dat de overeenkomsten opgesteld door Hermes met de bankiers en MBZ volledig in overeenstemming zijn met alle bedrijfseconomische principes, waarbij de bankiers voor 97 percent van de financiering instaan en de aandeelhouders slechts een zeer beperkte financiële tussenkomst hebben geleverd.

2. Op 30 september 1993 bedroeg het verschuldigde bedrag van Cast aan MBZ inzake onder meer havenrechten en sleepgeld 32.544.926 frank, waarvan 12.131.549 frank binnen de normale betalingstermijn van 60 dagen vallen, 17.886.767 frank buiten de normale betalingstermijn van 60 dagen vallen en dus laattijdig betaald zijn en aldus 2.526.510 frank aangerekende verwijlinteressen zijn.

Het huidig cijfer van de achterstallige laattijdige betalingen nl. ca. 17,9 miljoen frank dient gerelateerd te worden aan de gemiddelde maandelijkse bedragen die Cast aan MBZ verschuldigd is nl. 5 à 5,5 miljoen frank. Hieruit blijkt dat de laattijdige betalingen slaan op een gemiddelde periode van achterstand van ca. 3 maand. Cast behoort dus nog wel tot de groep van trage betalers maar staat hierin (helaas) niet alleen. Door de benarde economische situatie zijn dergelijke achterstanden van betaling helemaal geen uitzondering : sommige **terminaloperators** dienen bij bepaalde van hun klanten rekening te houden met een veel grotere achterstand.

Er worden wel degelijk verwijlinteressen aangerekend voor deze laattijdige betalingen zodat op termijn de MBZ geen enkel nadelig geval zal kennen i.v.m. de door Cast opgelopen achterstanden.

3. en 4. De overeenkomst tussen de MBZ en Seaport Terminals m.b.t. de uitbating van de nieuwe Flanders Containerterminal, dateert reeds van midden 1987. De MBZ bevestigt mij dat de terminal in de loop van 1994 volledig in gebruik zal worden genomen, op basis van de huidige bijna afgeronde onderhandelingen met diverse partijen. Hierdoor zullen vooral nieuwe trafieken afgehandeld worden in de voorhaven. Het door het lid voorgesteld scenario, dat heel wat achterhaventrafiek, waaronder dat van Cast zal verschuiven naar de voorhaven waardoor deze achterhaveninfrastructuur nog onvoldoende zal gebruikt worden en een laag economisch rendement zal halen, gaat voorbij aan de groeiende stelselmatig opgebouwde trafiekontwikkeling van de zeehaven van Zeebrugge. De voorbije 10 jaar is dit trafiekvolume verdrievoudigd door zowel het inspeelen op de algemene internationale trafiektoename in de scheepvaart en het aantrekken van nieuwe

volumes en cliënteel op specifieke terreinen die operationeel werden gesteld. Hierdoor kampt de haven met een permanent tekort aan capaciteit voor diverse goederenstromen. De haven van Zeebrugge kan de internationale vergelijking, alsook deze met de Antwerpse haven, doorstaan van de ratio ton overslag per lopende meter kaaimuur.

Indien de Castrafieken in de toekomst in de voorhaven zouden worden behandeld i.p.v. in de achterhaven, zullen de terreinen in de achterhaven quasi onmiddellijk worden ingenomen door andere trafieken.

Hierbij wordt voornamelijk gedacht aan auto's, hout- en staalproducten. MBZ heeft hiervoor een aantal aanvragen van cliënteel ontvangen, waarbij zelfs om opties op de betreffende terreinen is verzocht.

5. en 6.

Voor alle Vlaamse havens wordt in de toekenning van haveninvesteringsubsidies het subsidiepercentage van 60 percent vanwege het Vlaamse gewest gehanteerd. De prioritaire haveninvesteringen worden door het Vlaamse gewest opgenomen in een meerjarig investeringsprogramma, onder meer rekening houdende met de trafiekomvang en -evoluties en de moderniseringswerken van de 4 Vlaamse zeehavens. Dit op basis van een gefundeerd advies van de Vlaamse Havencommissie, waarin de 4 havens vertegenwoordigd zijn. Het door de Vlaamse regering recent goedgekeurd havendecreet voorziet trouwens een grotere uniformisering tussen en responsabilisering van de 4 Vlaamse zeehavens inzake beheer en subsidiëring.

**Vraag nr. 3
van 21 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Structuur- en milieubeleidsplan Halle – KMO-zone Hellebroek-Zuid

Het ontwerp van structuur- en milieubeleidsplan van het Halse stadsbestuur plant de aanleg van een KMO-zone Hellebroek-Zuid. De omwonenden zijn daar echter zwaar tegen gekant.

Zij verantwoordden hun protest met de volgende argumenten :

- de aanwezigheid van de woonzones Kriekveld, Prinsenbos (waar bovendien een aanzienlijke uitbreiding van de woonzone is gepland door het gelijknamig bijzonder plan van aanleg), de Europawijk en de Edingsesteenweg ;
- de gevoelige waardevermindering van de woningen in voornoemde woonzones ;
- de onverantwoorde aantasting van deze open ruimten ;
- de aantasting van een landbouwkundig waardevol gebied, gelet op de gehele exploitatie van dit gebied ;

– de aanleg van groene bufferzone is zeker geen garantie voor de geluidsoverlast van de rijkswegen N 5, N 7 en A 8, de spoorlijnen 94 en 96 en de te verwachten geluidshinder van de HST-lijn.

1. Kan de minister mij een stand van zaken meedelen inzake dit dossier ?

Hoever staan de plannen inzake de aanleg van een mogelijke KMO-zone ?

2. Kan de minister akkoord gaan met de argumenten van de omwonenden tegen de vestiging van deze KMO-zone ?

Wat is zijn standpunt ?

3. Hoeveel bezwaarschriften tegen deze KMO-zone zijn er reeds ingediend bij het gemeentebestuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord op vraag nr. 6 van 21 oktober 1993 van de bevoegde Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening, de heer T. Kelchtermans (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr 4 van 13 december 1993, blz. 135)

**Vraag nr. 10
van 12 november 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Elm Energy – Investering in Vlaanderen

Uit een artikel verschenen in het blad "Fortune" zou blijken dat de Firma Elm Energy, een investering plant van 75 miljoen US \$ voor de inplanting van een verbrandingsoven voor versleten autobanden. Het zou hier gaan om een zeer milieuvriendelijke inplanting die tevens dienst doet als energiecentrale.

Kan de minister mij meedelen of hij hiervan op de hoogte is ? Betreft het een investering die in Vlaanderen gesitueerd is ?

Antwoord

Ik ben wel op de hoogte van de interesse van de firma Elm Energy om in Vlaanderen een energiecentrale te bouwen die versleten autobanden als grondstof zou gebruiken.

Uit een eerste advies van mijn administratie blijkt dat het project gunstige milieueffecten zou kunnen hebben.

Aangezien tevens de creatie van 70 arbeidsplaatsen vooropgesteld worden volg ik dit project met grote aandacht.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 354
van 23 juli 1993
van de heer M. CAPOEN

Zelfstandige brugwachters — Laattijdige betaling

Uit de pers verneem ik het voor de Vlaamse administratie beschamend verhaal van sommige zelfstandige Westvlaamse brugwachters die na zes maanden nog geen frank loon hebben ontvangen voor hun prestaties van januari 1993 en volgende maanden.

Zelfstandige brugwachters moeten maandelijks hun factuur overmaken aan de administratie voor Waterinfrastructuur en Zeewezen in Oostende. Na goedkeuring vertrekt die factuur naar het departement Leefmilieu en Infrastructuur, directie Algemene Boekhouding in Brussel. Tussen het verzenden van de factuur van Oostende naar Brussel en de betaling verlopen volgens afspraak minstens vijf weken. Een factuur van januari wordt dus ten vroegste omstreeks half maart betaald.

Nu blijkt evenwel dat de facturen van de zelfstandige brugwachters lange tijd op de dienst in Oostende blijven liggen. Een brugwachter haalt het voorbeeld aan van mededeling van goedkeuring van de facturen van januari, februari en maart op 29 april 1993. Dat wil zeggen dat zijn factuur van januari liefst drie maanden (!) op de dienst in Oostende is blijven liggen, terwijl hij al omstreeks half maart 1993 voor zijn prestaties van januari had kunnen worden betaald. Na goedkeuring van drie facturen op 29 april 1993 had de brugwachter in kwestie dan toch omstreeks half juni zijn loon voor deze facturen moeten ontvangen. Maar ook dat is nog steeds niet het geval.

Dit is een ronduit schandalige toestand. Wie arbeid verricht moet daarvoor op het eind van de maand betaald worden. Geldt dat voor het bedrijfsleven, dan is dat zeker ook het geval voor de openbare en de overheidssector. Hier kan onomwonden worden gesteld dat de overheid contractbreuk pleegt. Ondertussen dienen de zelfstandige brugwachters wel zelf in te staan voor de betaling van hun sociale lasten en andere financiële verplichtingen.

1. Hoe komt het dat de facturen van de zelfstandige brugwachters onaanvaardbaar lang op de dienst in Oostende blijven liggen ?
2. Hoe verantwoordt de minister deze vorm van contractbreuk ?
3. Welke maatregelen zal de minister nemen opdat dergelijke bestuurlijke nalatigheden zich niet meer zouden voordoen ?
4. Hebben de betrokken zelfstandige brugwachters recht op verwijlrenten ? Waarom niet in geval van negatief antwoord ?

Antwoord

1. De contracten voor de zelfstandige brugwachters werden op 19 november 1992 in de dienst der Kusthavens opnieuw aanbesteed. Wegens redenen van budgettaire aard konden deze nieuwe contracten pas in de loop van maart worden betekend. De aanvangsdatum werd aldus noodgedwongen op 1 april 1993 gesteld.

Daar de lopende contracten op 31 december 1992 teneinde liepen werden de vroegere brugwachters, die ook de laagste inschrijving voor het nieuwe contract hadden geboden, verzocht de bediening verder te zetten in afwachting van de goedkeuring van dit nieuw contract. De prestaties die geleverd werden tijdens de overgangperiode moesten gedekt worden door verrekeningen op het vorige contract. Het bedrag nodig voor deze verrekeningen kon pas bepaald worden nadat de aanvangsdatum van het nieuw contract bekend was.

De facturen konden door de dienst der Kusthavens pas ter betaling worden voorgesteld na de goedkeuring en de betekening van het nieuwe contract en de verrekeningen. De eerste betalingen voor de prestaties geleverd in 1993 konden hierdoor pas ten vroegste in juli worden voorgesteld.

2. en 4. Deze vertraging die verschillende oorzaken heeft kan niet beschouwd worden als een contractbreuk. Het bijzonder bestek en de Algemene Aannemingsvoorwaarden die deze contracten regelen, voorzien immers, naast reglementaire betalingstermijnen ook in de betaling van interesten voor achterstallige betalingen.
3. Om dergelijke vertragingen te voorkomen zal er naar worden gestreefd om in de toekomst de aanbestedingsprocedures vroeger aan te vatten. Er moet evenwel nog steeds rekening gehouden worden met het feit dat budgettaire of administratieve problemen voor onverwachte vertragingen kunnen zorgen.

Vraag nr. 355
van 23 juli 1993
van de heer M. CAPOEN

Kust en gewestwegen — Aanbrengen publipanelen

De recente beleidsoptie om publicitaire boodschappen op panelen en borden langs de gewestwegen en op domeinen die beheerd worden door administraties van de minister, bijvoorbeeld stranden, terug te dringen of zoveel mogelijk te vermijden, kan enkel worden toegejuicht.

Aan de kust heeft men deze keuze blijkbaar zo niet begrepen. Over nagenoeg geheel de kustlijn, zijn onlangs vlaggemasten met publipanelen van 2 vierkante meter verschenen. Het gaat om concessieovereenkomsten tussen enerzijds de gemeentebesturen van de badplaatsen en anderzijds een publiciteitsfirma. Deze overeenkomsten zijn voor lange termijnen afgesloten, meestal voor twaalf jaar. In De Panne, Koksijde en Middelkerke zijn er aldus een 25-tal dergelijke publipanelen verschenen, zowel in de drukste winkelstraten

als op de zeedijken. De stad Oostende plaatst thans zelf 120 dergelijke panelen.

Het is duidelijk dat men op die manier van heel de Vlaamse kust één groot sandwichbord maakt, voorbijgaand aan de identiteit van de badplaats wier aard en eigenheid ten prooi vallen aan inspiratieloze commercie.

1. Oordeelt de minister dat het plaatsen van deze publipanelen te rijmen valt met zijn recente beleidsopatie ?
2. Hebben de administraties van de minister toestemming gegeven aan de gemeenten om dergelijke borden te plaatsen op strand en zeedijken, waarvan het beheer dan toch tot de bevoegdheid van de minister behoort ?
3. Kan de minister de publipanelen op strand en zeedijken terugdringen ? Op welke wijze ?
4. Wat is het huidig resultaat van de beleidsopatie ? Hoeveel nieuwe aanvragen voor het plaatsen van publiciteitsborden langs gewestwegen werden toegestaan, hoeveel werden er geweigerd ?

Antwoord

1. Wat de behandeling van aanvragen voor de plaatsing van publipanelen en/of vlaggemasten betreft wordt door mijn administratie het KB van 14 december 1959 met betrekking tot het voeren van publiciteit stipt toegepast. Aangezien de vlaggemasten met publiciteitspanelen niet voldoen aan de wettelijke voorschriften worden deze dan ook geweigerd.
2. Geen enkele gemeente heeft tot nu toe toestemming gekregen voor het plaatsen van dergelijke panelen op gronden van het Vlaamse Gewest. Hierbij dient te worden opgemerkt dat in De Panne en Koksijde die een concessieovereenkomst zouden hebben afgesloten voor het plaatsen van panelen, het strand en de zeedijk eigendom zijn van de gemeente en mijn administratie bijgevolg daar geen bevoegdheid heeft.
3. Zoals gemeld worden op de gronden van het Vlaamse Gewest alle aanvragen geweigerd. Tegen wederrechtelijk geplaatste vlaggemasten met publiciteitspanelen wordt door mijn administratie opgetreden.
4. Aantal toegestane aanvragen van publiciteitsborden : (periode 1 januari 1993 tot 1 augustus 1993)

— buitendienst Antwerpen :	162
— buitendienst Vlaams-Brabant :	134
— buitendienst West-Vlaanderen :	226
— buitendienst Oost-Vlaanderen :	151
— buitendienst Limburg :	65
TOTAAL :	738

Aantal geweigerde aanvragen voor publiciteitsborden : (periode 1 januari 1993 tot 1 augustus 1993)

— buitendienst Antwerpen :	36
— buitendienst Vlaams-Brabant :	18
— buitendienst West-Vlaanderen :	22
— buitendienst Oost-Vlaanderen :	19
— buitendienst Limburg :	3
TOTAAL :	98

Wat de publiciteitsborden betreft die niet op de gewestwegen staan maar wel op privé-terrein (naast bijvoorbeeld de autosnelweg) kan het bestuur Ruimtelijke Ordening een PV opmaken en dat overmaken aan het parket. De huidige wetgeving is wel onduidelijk over het vergunningsplichtig zijn van deze panelen. In het voorontwerp van decreet inzake de organisatie van de ruimtelijke ordening worden reclamepanelen expliciet vergunningsplichtig.

Vraag nr. 410 van 15 oktober 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bruggen en wegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Elektriciteit+ en elektronicawerken

Graag had ik van de minister een overzicht gekregen van de werken die worden gepland en zullen worden uitgevoerd in de loop van 1993 in verband met wegverlichting, verlichting van bruggen en verkeerssignalisatie in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Kan hierbij datum van de aanvraag van de werken, aanbestedingsbedrag, aanbestedingsdatum, geplande termijn voor uitvoering en vermoedelijke aanvangs- en einddatum opgegeven worden ?

Antwoord

Driekleurige verkeerslichten

1. Gooik : N 28 — Hoevestraat — Strijland
De aanvraag om verkeerslichten te plaatsen werd gunstig geadviseerd op 1 juni 1993 door de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen. De kostprijs en timing van uitvoering zijn nog niet gekend.
2. Overijse : N 4 — Hengstenberg — Schransdreef
De aanvraag voor verkeerslichten werd gunstig geadviseerd op 19 november 1990.
— raming : 2 miljoen frank
— de verkeerslichten kunnen slechts worden geplaatst tesamen met de uitvoering van de wegenwerken, die gepland zijn voor maart 1994.
3. Sint-Pieters-Leeuw : N 6 — Uylenbroek — Pijmbroek
De aanvraag voor verkeerslichten werd gunstig geadviseerd op 9 november 1992.
— raming : 2 miljoen frank
— de verkeerslichten kunnen slechts worden geplaatst na uitvoering van de wegenwerken.
4. Sint-Genesius-Rode : N 5 — Jonetlaan
De financiering geschiedt door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De uitvoering gebeurt nadat de kredieten ter beschikking zijn gesteld.
5. Zaventem : Henneaulaan, afrit ring
De aanvraag voor verkeerslichten werd gunstig geadviseerd in 1988.
— raming : 2 miljoen frank
— verkeerslichten kunnen slechts worden geplaatst na uitvoering van de wegenwerken.

Wegverlichting

1. N 8 — Dilbeek en Schepdaal : aanpassing van de bestaande installaties ingevolge herstructurering van de weg.
 - reeds uitgevoerd
 - bedrag : 24,4 miljoen frank
2. N 272 — Galmaarden, doortocht :
 - raming : 5,6 miljoen frank
 - werd aanbesteed op 2 december 1993
3. N 21 — Kampenhout, doortocht :
 - kostprijs : 10 miljoen frank
 - uitvoering : 1ste kwartaal 1994
4. N 272 — Tollembeek, doortocht :
 - kostprijs : 5,3 miljoen frank
 - uitvoering : *tesamen* met de wegenwerken (2^e kwartaal 1994)
5. N 3 — kruispunten Oppemstraat — Tevurenlaan en Brusselsesteenweg-Tevurenlaan :
 - kostprijs : 3 miljoen frank
 - uitvoering : 1^e kwartaal 1994

- b) de rijbaan richting Brussel, tussen volgende km :
km. 40,065 — 39,300 : lengte	= 0,765 km
km. 27,090 — 26,500 :	= 0,590 km
km. 25,384 — 22,820 :	= 2,546 km
km. 20,850 — 20,260 :	= 0,590 km
km. 16,995 — 16,397 :	= 0,598 km
	5,107 km

— vak Gent-Aalter

- a) de rijbaan richting Kust tussen volgende km :
- km 46,200 — 47,200 : lengte = 1,000 km
- b) de rijbaan richting Brussel tussen volgende km :
- km 47,200 — 46,200 lengte = 1,000 km

De totale lengte van de open asfaltverharding op de E 40 bedraagt 12,147 km.

2° In 1993 werd of wordt, op andere plaatsen dan op de E 40, geen open asfalt aangelegd.

3° In 1994 wordt gepland om open asfalt aan te leggen op de volgende plaatsen :

- A 12 : Antwerpen-Boom in Aartselaar, te Schelle en in Wilrijk op de rijbaan richting Antwerpen : 5,0 km ;
- A 12 : Antwerpen-Bergen op Zoom, Havenweg, te Stabroek, fase 5 : 4,0 km ;
- A 1 : Antwerpen-Mechelen in Wilrijk en in Edegem op de rijbaan richting Brussel : 4,8 km ;
- A 1 : Antwerpen-Mechelen in Wilrijk en in Edegem op de rijbaan richting Antwerpen : 4,8 km ;
- E 313 : Antwerpen-Hasselt in Oevel op de rijbaan richting Hauelt : 3,8 km ;
- E 313 : Antwerpen-Hasselt in Herentals op de rijbaan richting Hasselt : 6,2 km ;
- Verkeerswisselaar A 12 — Scheldelaan in Antwerpen : 2,0 km ;
- R.O. : Ring om Brussel in Grimbergen : 3,2 km ;
- E 40 : Brussel-Luik in Sterrebeek : 2,9 km ;
- A 17 : Brugge-Kortrijk, vak Brugge-Rudder voorde : 8 km ;
- N 35 : Omleiding in Lichtervelde : 4,5 km ;
- E 40 : Gent — Aalter

- a) de rijbaan richting kust, tussen volgende km :
km. 55,000 — 55,740 : lengte	= 0,740 km
km. 62,300 — 65,300 :	= 3,000 km
	3,740 km

Vraag nr. 412
van 15 oktober 1993
van de heer E. BEYSEN

E 40 — Aanbrengen fluisterasfalt

Ik lees in de pers dat het ministerie van Openbare Werken pleit voor het weliswaar duurder maar geluid-dempende fluisterasfalt bij het herstellen of aanleggen van wegen in de buurt van woonkernen.

Zo zou bij het herstellen van de E 40 meteen fluisterasfalt worden gegoten daar waar nodig. Het verschil met gewoon asfalt zou, vooral bij regenweer, zeer opvallend zijn.

1. Waar op de E 40 werd fluisterasfalt gegoten ? Over een totale lengte van hoeveel kilometer ?
2. Of werd of wordt voor 1993 nog op andere plaatsen het aanbrengen van dit nieuwe procédé gepland. Zo ja, waar ? Hoeveel kilometer in totaal ?
3. Welke plannen bestaan er om in 1994 fluisterasfalt aan te brengen ? Waar ? Hoeveel kilometer in totaal ?

Antwoord

1° Op de E 40 werd open asfalt aangelegd op de volgende plaatsen :

— vak Aalst-Gent

a) de rijbaan richting kust, tussen volgende km :

km. 16,397 — 16,995 : lengte	= 0,598 km
km. 20,300 — 20,870 :	= 0,570 km
km. 22,820 — 25,272 :	= 2,452 km
km. 26,500 — 27,090 :	= 0,590 km
km. 39,300 — 40,130 :	= 0,830 km
	5,040 km

5,040 km

3,740 km

b) de rijbaan richting Brussel, tussen volgende km :	
km 64,390 — 62,300 : lengte	= 2,090 km
km 55,740 — 55,000 :	= 0,740 km
km 52,400 — 50,890 :	= 1,510 km
km 48,970 — 47,200 :	= 1,770 km

6,110 km

- E 17 : Antwerpen-Kortrijk in Zwijnaarde en te De Pinte op de rijbaan richting Kortrijk : 3,5 km ;
- N 447 : Melle-Destelbergen in Destelbergen : 1,3 km ;
- N 702 : Hasselt-Genk in Diepenbeek : 1,0 km.

De totale geplande aanleg van open **asfaltverharding** voor 1994 bedraagt : **64,85** km.

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1993
van de heer H. DE CROO

Afschaffing opvulregel- — Gevolgen

Door het decreet houdende de aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, werd een artikel ingevoerd waardoor het de facto onmogelijk werd om de zogenaamde opvulregel die toeliet te bouwen wanneer de afstand tussen twee panden minder bedroeg dan 70 meter en die vervat was in een koninklijk besluit, nog toe te passen.

Het artikel stelt letterlijk : “Bij het onderzoek van bouw- of verkavelingsaanvragen, . . . kan geen toepassing worden gemaakt van regelen in verband met de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen die de mogelijkheid scheppen om van deze plannen af te wijken of uitzonderingen toe te laten waardoor kan worden gebouwd of verkaveld. Het niet toepassen van de regel kan geen aanleiding geven tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 37.”.

Bij het invoeren van deze regeling heeft men geen rekening gehouden met die gronden die reeds een stedenbouwkundig attest hadden bekomen waarin zij omschreven stonden als bouwgrond en dus ook als dusdanig werden gekocht. Iemand die, zelfs recentelijk in het bezit is gekomen van een dergelijke grond, doch nog geen bouwvergunning had aangevraagd, is hiervan het slachtoffer aangezien bij aanvraag na september 1993 er rekening wordt gehouden met hogervermeld decreet. Aangezien er geen schadevergoeding wordt voorzien is dit wel bijzonder pijnlijk.

1. Erkent de minister dat er in dit geval sprake is van een vergetelheid ?
2. Overweegt de minister maatregelen waarbij ofwel een uitzondering alsnog wordt toegestaan ofwel een schadevergoeding voor deze gevallen wordt voorzien ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag nr. 328 van 30

juni 1993 van de heer L. Martens, lid van de Vlaamse Raad, waarin hetzelfde probleem werd behandeld. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 19 van 23 augustus 1993, blz. 984). Hierbij ging het om de stedenbouwkundige attesten nr. 2 die werden afgeleverd voor het van kracht worden van de decreten en die daarmee niet in overeenstemming zijn, maar die nog een rechtskracht behouden, aangezien zij in termijn nog niet vervallen zijn.

Naderhand is tevens bevestigd dat er juridisch geen onderscheid dient gemaakt tussen een stedenbouwkundig attest nr. 1 en een attest nr. 2.

Overgangsbepalingen zijn niet voorzien in het decreet. Wel werd op 10 november 1993 de omzendbrief betreffende de BPA's welke afwijkingen inhouden ten opzichte van de gewestplannen aan de gemeentebesturen overgemaakt. Deze omzendbrief geeft aan in welke omstandigheden nog verdere bebouwing als opvulling kan onderzocht worden in het kader van een gemeentelijk bijzonder plan van aanleg. Het zal dus de gemeente zijn die op haar grondgebied zal voorstellen waar opvulling of uitbreiding mogelijk is binnen welbepaalde regels die op gewestelijk niveau zijn vastgesteld. Hierbij is het evenwel geenszins de bedoeling om terug een verdere bebouwing in het landelijk gebied te stimuleren.

Vraag nr. 2
van 19 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Fluisterasfalt — Verlies geluidsdempende eigenschappen

Het fluisterasfalt of het open asfaltbeton dat hier en daar wordt aangewend om de geluidsoverlast in de omgeving van wegen te verminderen, verliest naar het schijnt zijn geluidsdempende eigenschappen na verloop van tijd. Dat zou het gevolg zijn van vervuiling en dichtslibbing van de holle ruimten.

1. Kan de minister mij meedelen hoe de procentuele vermindering van deze eigenschappen in de tijd verloopt ?
2. Om de hoeveel tijd moeten de onderhoudswerken worden uitgevoerd opdat de geluidsdemping optimaal blijft ?
3. Waaruit bestaan die werken ?

Antwoord

Op het eerste deel van de genoemde vraag kan nu nog geen precies antwoord worden gegeven. De dienst Structuren is een ruim onderzoek van geluidsspectrummetingen gestart op een groot aantal wegvakken van open asfaltbeton. Uit de resultaten hiervan zal een verband kunnen worden gelegd tussen de leeftijd van de weg en de graad van verlies aan geluidsdempende eigenschappen. Uit de eerste resultaten blijkt dat er een verschuiving binnen het geluidsspectrum optreedt waarbij kort na aanleg de lage tonen dominant zijn terwijl na verloop van tijd de middentonen de overhand hebben zoals dit bij gesloten asfaltbeton het geval is.

Er bestaat nog geen binnenlandse ervaring betreffende de vereiste periodiciteit van de onderhoudswerken. In het buitenland worden op sommige plaatsen half jaarlijks of jaarlijks reinigingsbeurten uitgevoerd. Er is overigens nergens sprake van een algemene toepassing van de onderhoudswerken.

De reiniging moet trouwens preventief gebeuren. Pogingen om volledig dichtgeslibde wegen te reinigen zijn niet succesvol gebleken.

De reinigingswerken bestaan uit het inspuiten van water onder hoge druk en uit het opzuigen van het vervuilde water.

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Rijksweg N 16 traject Temse-Bornem-Puurs — Geluidswerende schermen

Reeds verschillende jaren wordt gevraagd langs rijksweg N 16 geluidswerende schermen aan te brengen, meer bepaald op het traject Temse-Bornem-Puurs.

Deze ingreep zou verantwoord zijn, vooral op plaatsen waar woningen in de onmiddellijke omgeving van de rijksweg staan. Nieuwe normen zouden hiervoor worden uitgevaardigd.

Graag vernam ik van de minister, wat de plannen zijn en wanneer deze worden gerealiseerd, alsook wanneer de laatste geluidsmetingen werden uitgevoerd en met welk resultaat.

Antwoord

Op de N 16 — traject Temse-Bornem-Puurs werden metingen uitgevoerd in Bornem en Temse. In Bornem werden de laatste metingen uitgevoerd in februari 1991 in de omgeving van de kruispunten van de N 16 met de Hingenesteenweg en met de Roddam. Naar aanleiding van deze metingen werd principieel beslist dat geluidswerende schermen zouden worden opgericht.

Ondertussen werden echter besprekingen gevoerd met het gemeentebestuur van Bornem over de herinrichting van de kruispunten van de gewestweg N 16 met de Hingenesteenweg en met de Roddam en de Vitsdam. In deze omstandigheden lijkt het niet erg opportuun geluidswerende maatregelen te treffen die zouden gehypothekeerd worden door de toekomstige situatie.

In Temse werden metingen uitgevoerd in november 1988 tussen de overbrugging van de Schelde en de kruising met de N 49. Volgens deze metingen zouden de Stations- en Viaductstraat in aanmerking komen voor geluidswerende schermen.

De aanleg ervan is echter afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden en is vooralsnog niet geprogrammeerd.

Vraag nr. 8
van 26 oktober 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

“Staketset” in Nieuwpoort — Hernieuwing

Het “Staketset” aan de Havengeul van Nieuwpoort is

aan hernieuwing toe. Daarvoor werd een aanbesteding uitgeschreven. Het lastenboek voorziet enkel in het gebruik van Asobe, tropisch hardhout van Aziatische oorsprong. Deze houtsoort is bijzonder duurzaam en wordt dikwijls gebruikt voor waterwerken.

De groeitijd bedraagt meer dan 50 jaar zodat de schade aan het Aziatisch woud quasi onherstelbaar is. Bovendien levert de inhoud van deze houtsoort weinig toe te voegen waarde aan de Belgische of Vlaamse industrie.

1. Waarom werd in de aanbesteding geen enkele milieuvriendelijke variant voorzien als alternatief ?
2. Deskundigen beweren dat een stalen constructie met degelijke coating en houten loopdek evenwaardig is naar duurzaamheid, onderhoud en prijsbepaling. Kan de minister deze instelling bevestigen, zo neen, waarom niet ?
3. Overweegt de minister de mogelijkheid de constructie alsook latere waterwerken bij voorkeur te laten uitvoeren met stalen profielen ?

Antwoord

Azobe is een Westafrikaanse houtsoort die vooral van Kameroen afkomstig is. Het is buitengewoon duurzaam en resistent tegen schimmel en paalworm.

Het bestek bepaalt dat het hout moet afkomstig zijn uit concessies voor het kappen, afgeleverd in landen die een politiek voeren van duurzame instandhouding van tropische regenwouden in overeenstemming met de aanbevelingen van het ITHO (Internationale Tropisch Hout Organisatie).

Deze politiek is de grondslag voor een duurzame economische activiteit. Bestellingen betekenen bijgevolg een ontwikkelingsstimulans voor deze landen.

1. De voorgestelde oplossing is juist milieuvriendelijk. Het gebruik van azobe onder de voorwaarden bepaald in het bijzonder bestek brengt geen schade aan en is milieuvriendelijk gezien o.m. het zeer geringe energieverbruik per kubieke meter produkt (190 kwh/m³ voor hout — 17.000 kwh/m³ voor beton — 82.000 kwh/m³ voor staal). Azobehout kan zonder enige behandeling (impregnatie met milieuvriendelijke produkten) gebruikt worden. Geen enkele andere houtsoort kan als volwaardig alternatief naar voor geschoven worden.
2. Een stalen constructie, zelfs degelijk gecoat, is niet zo duurzaam en vergt zware onderhoudskosten. Een degelijk gebouwde constructie in azobe kan jaren zonder onderhoud in dienst gehouden worden. Eventuele herstellingen zijn vrij eenvoudig uit te voeren. Deze oplossing is zeker niet milieuvriendelijk.
3. Gezien de bovengenoemde voordelen blijft azobehout de juiste keuze.

Vraag nr. 10
van 26 oktober 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Gewestwegen — Verwijderen resten klapbanden

Op autowegen en andere gewestwegen liggen soms resten van klapbanden. Die kunnen schade aanrichten aan andere voertuigen. Volgens de federale minister van verkeer zijn de gewesten als wegbeheerders hiervoor verantwoordelijk (antwoord op vraag nr. 623 van 23 juni 1993 van de heer Knoops).

Welke maatregelen neemt de minister om de genoemde resten van de gewestwegen te doen verwijderen? Hoe komt het dat die resten soms zeer lang blijven liggen?

Antwoord

Voor het verwijderen van zwerf- en achtergelaten vuil, waaronder de resten van klapbanden, worden volgende maatregelen genomen:

- ofwel gebeurt de verwijdering door aannemers, aangesteld bij middel van openbare aanbesteding;
- ofwel gebeurt de opruiming door personeelsleden van de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer (AWV).

Principieel worden de resten van klapbanden van zodra ze worden opgemerkt zo snel mogelijk verwijderd.

Niettegenstaande bovenvermelde voorziene maatregelen, stel ik vast dat de resultaten op het terrein kunnen worden verbeterd. Een meer gestructureerd optreden lijkt mij noodzakelijk, evenals een verder sensibiliseren van de burger-weggebruiker. Ik heb derhalve specifiek opdracht gegeven aan de AWV om een meer effectief en gecoördineerd plan uit te werken, dat vanaf 1994 operationeel moet worden, zodat het vooropgesteld doel „nethed langs de gewestwegen” uit mijn beleidsplan inzake de wegeninfrastructuur kan worden bereikt. De concrete uitwerking van bedoeld nethedplan in maatregelen en acties, is momenteel volop bezig.

Vraag nr. 20
van 29 oktober 1993
van de heer F. VERGOTE

Gewestplan Roeselare-Tielt — Inherzieningstelling

Op voorstel van de minister heeft de Vlaamse regering

beslist het gewestplan Roeselare-Tielt gedeeltelijk in herziening te stellen en dit om drie redenen: ten eerste blijkt er nood te zijn aan bijkomende regionale bedrijventerreinen; ten tweede dient er ruimte te worden gecreëerd voor de uitbreiding van een aantal grote individuele bedrijven en tot slot zijn er een aantal BPA's die in een ambachtelijke zone voorzien.

In een persmededeling naar aanleiding van de vergadering van 22 en 23 juli 1993 van de Vlaamse regering, wijst de minister op het specifieke industriële stelsel van de regio en verdedigt hij de optie om de hele problematiek regionaal te benaderen om een globaal beeld te krijgen.

De beslissing van de regering slaat op het grondgebied van de gemeenten Izegem, Wielsbeke, Wingene, Ardooie, Hoogdele, Lichtervelde, Oostrozebeke, Moorslede, Dentergem, Ruiselede, Staden en Tielt.

1. Welke van deze gemeenten hebben een aanvraag tot herziening van het gewestplan of een afwijkend BPA ingediend en wat was het objectief van deze aanvraag: het uitbreiden van de woonzone, het uitbreiden van de industriezone of het uitbreiden van de ambachtelijke zone?
2. Welke dossiers van welke gemeenten werden weerhouden en goedgekeurd?
3. Op basis van welke motivatie werden andere ingediende dossiers verworpen?

Antwoord

1. De herziening van het gewestplan Roeselare-Tielt in functie van bedrijventerreinen steunde in eerste instantie op nota's van de GOM-West-Vlaanderen inzake deze problematiek.
2. De vernoemde gemeenten hebben geen afzonderlijke aanvraag tot wijziging van het gewestplan ingediend. Wel werden in het kader van de rondvraag in verband met de gemeentelijke richtnota's in 1989 door deze gemeenten allerlei voorstellen tot wijziging van het gewestplan geformuleerd. Per gemeente volgen hierbij de voorstellen van BPA's die afwijken van het gewestplan met vermelding van de datum van goedkeuring en de reden van afwijking.
3. De hoger genoemde dossiers zonder vermelding van datum van goedkeuring zijn nog in beraad. Een definitieve beslissing zal binnenkort volgen.

BPA afw. GEWESTPLAN

Gemeente	BPA	M.B.	Wonen	Indust .	Amb.	Andere
Ardoonie	Bergmolen			x	x	
	Gapaardstraat			x		
	Wezestraat	20.08.1993		x		
	Yooboek	27.01.1994		x		
	De Kortekeer	voorontwerp				x
	Zwevezeelstraat	27.07.1993		x		
Beernem	Vullaertstraat	21.09.1992			x	
Dentergem	Kerkemeerskouter	25.08.1988			x	
	Centrum Oeselgem	12.11.1993				parkeerplaats/jeugd-paviljoen
Hooglede	Kruiskalsijde	29.04.1992		x		
Izegem	Administr. Centrum	18.12.1992				tuinbouw
	Bedrijv. Abelebeek	22.10.1993		x	x	
	Zevekote	18.12.1992			x	
	Hondsmertjesbuurt	14.05.1992		x		handel
	Centrum	09.06.1992		x		
Kortemark	Verguldendam	25.09.1991		x		
Ledegem	A. zone De Vierschaere				x	
	Wijk Klein Harelbeke	25.06.1993				sportpark
Moorslede	A. zone uitbreiding				x	
	De Kadorre				x	
	Waterdam	29.04.1991			x	
	A. zone D'hoogte	17.07.1991			x	
	Kezelberg	24.07.1991				handel
	B.P.A. nr. 1 Centrum (Dadizele)	12.11.1993		x		dagrecreatie
Ruislede	A zone uitbreiding				x	
	Bruggestraat				x	
Staden	A. zone Vijvestraat	10.10.1990			x	
	A. zone Bruggestraat	29.09.1989			x	
	A. zone Kleine Veldstraat	29.09.1989				
	De Voerman (1e fase)	29.09.1993				x
Tielt	Slachthuis — Uitbr.	14.05.1992			x	
	Industr. St. Amandstr.	01.12.1992			x	
Wilsbeke	Heirweg-Driekoning	28.01.1989			x	
	Vaartstraat	12.09.1989		x		
	Oostrozebekestraat-Fabiolalaan	28.01.1988			x	
	Guido Gezellestraat	22.02.1993			x	
	G. Gezellestraat Uitbr.	29.06.1993		x		
	D'hooie				x	
Wingene	A. zone Verrekijker	25.08.1993			x	
	A. zone Akkerstraat	08.09.1993			x	
	Bosveld				x	
	Lavoordeakker	voorontwerp			x	
	Pannaershoek	voorontwerp				
	A. zone t'Raakse Yooboek	voorontwerp 27.01.1993			x	
Zonnebeke	Polderhoek	09.05.1988			x	
	Hanebeek	22.10.1993			x	
	Kerselaar	23.09.1993			x	

Vraag nr. 21
van 4 november 1993
van de heer W. DE VliegHERE

Industriezone Ternat – Schending natuurgebied

De industriezone van Ternat grenst aan zijn oostelijke zijde aan de natuurzone van de Nieuwvermolenbeek en de aangrenzende boszone. Er werden mij verschillende gevallen gesignaleerd waarbij door bouwwerken of ophogingen dit natuurgebied werd geschonden.

Het bedrijf Proferim zou hebben gebouwd tot in de boszone, en daartoe ophogingen verricht hebben met onder meer bouwafval en mogelijk huishoudelijk afval. Onlangs zouden funderingsbepalingen zijn geplaatst, nagenoeg op de grens van de boszone en zelfs binnen die zone. Daarenboven waren de werken al begonnen op 13 augustus 1993, toen de omwonenden bericht kregen van het openbaar onderzoek.

1. Hoe breed is de bufferzone hier bepaald door de geldende voorschriften ?
2. Is er in dit geval een vergunning verleend om ervan af te wijken, zo ja, op welke gronden ?
3. Welke stappen zijn gedaan om een einde te maken aan de eventuele misbruiken, die aan de administratie werden gemeld door een omwonende ?

Het bedrijf Le Coq Sportif heeft in de natuurzone na ophoging een, naar verluidt, niet-vergunde parking aangelegd en verhard.

Bij het aanleggen van de Industrierweg is op het terrein van Nisa, in de natuurzone een betoncentrale gebouwd en nadien niet afgebroken.

In de natuurzone zelf is grond gestort tussen de aangeplante bomen, die sindsdien afgestorven en gekapt zijn.

Voor elk van die werken heb ik volgende vragen.

1. Is er een vergunning voor uitgereikt, zo ja, op welke gronden ?
2. Welke stappen zijn gedaan om een einde te maken aan de eventuele misbruiken die aan de administratie werden gemeld door een omwonende ?

Antwoord

Aangezien de vraag betrekking heeft op particuliere gevallen en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid met een afzonderlijk schrijven op de hoogte worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 22
van 4 november 1993
van de heer A. VERLINDEN

Spoorweg0 vergangen in Aarschot – Oplossing fileprobleem

De middenstrook van de rijweg op de driestrooksweg

Aarschot-Scherpenheuvel, destijds ingevolge inhaalmanoeuvres oorzaak van talrijke dodelijke slachtoffers en gewonden, werd omgevormd door het aanbrengen van vluchtheuvels. Dit blijkt naar mijn oordeel een zeer gunstig effect te hebben op de verkeersveiligheid en de initiatiefnemer mag hiervoor dan ook worden gefeliciteerd.

Kan de minister aan de hand van een statistiek, weze het voor deze korte periode van aanpassing, het gunstig effect hiervan aantonen ?

Wat het knooppunt van de drie spoorwegovergangen in de Ourodenberg in Aarschot, overgangen op de Lierse- en op de Herseltsesteenweg betreft, neemt het fileprobleem haast onmenselijke afmetingen aan. De aanpassing met rode lichten op een 100 meter van de eerste spoorwegovergang komende van Lier, heeft een beperkte en lovenswaardige oplossing gebracht die het fileprobleem uiteraard niet oplost, maar dat was ook niet het opzet. Een stevige en toekomstgerichte oplossing in coördinatie met de NMBS wordt voor dit knooppunt dan ook onmisbaar en dringend.

1. Is de minister op de hoogte van dit cruciaal knooppunt en worden er bepaalde vaststellingen en/of metingen gedaan ? Zo ja, wat zijn de resultaten en besluiten ?
2. Werd naar een duurzame oplossing gezocht en wat is het resultaat ?
3. Binnen welke termijnen mag de realisatie ervan worden verwacht ?
4. Is het niet mogelijk, in afwachting en ter bevordering van het verkeer, onmiddellijk na de spoorwegovergang komende van Lier, een voorselectie richting Herselt (links) en Aarschot (rechts) op de rijweg te doen aftekenen ?
5. Wordt, rekening houdend met een enorme toename van het vrachtovervoer op de hierop zichtbaar niet berekende Liersesteenweg, een alternatieve rijbaan rechtstreeks aansluitend op de westelijke ring van Aarschot dan niet onvermijdbaar ?

Antwoord

Het aanbrengen van vluchtheuvels op de middenstrook van de N 10 Aarschot-Scherpenheuvel heeft inderdaad de verkeersveiligheid enorm doen toenemen. Bij politie en rijkswacht van Aarschot en Scherpenheuvel-Zichem wordt een overzicht gevraagd van de ongevallen vóór en na de herinrichting van deze weg. Deze gegevens zullen later aan het lid worden overgemaakt.

In verband met de verkeersproblematiek op de kruispunten N 10-N 25 en N 10-N 19 en binnen de spoorwegdriehoek te Ourodenberg kan het volgende meege-deeld worden :

1. De toename van het verkeer veroorzaakt op vele kruispunten supplementaire wachttijden vooral tijdens de spitsuren. De buitendienst Vlaams-Brabant beschikt op dit ogenblik niet over actuele kruispunttellingen. Vaststellingen ter plaatse tonen voldoende de verkeersdruk aan.

2. De aangewezen oplossing om de verkeersproblemen te verbeteren is de volledige sluiting van de R 25 ring om Aarschot. Een gedeeltelijke verbetering zou reeds kunnen geschieden door de verbinding Liersesteenweg – Herseltsesteenweg te realiseren.
3. In het voorjaar van 1994 zal, in overleg met de administratie, een aangepast rollend 3-jarenprogramma 1994-1996, worden opgesteld waarin de verbinding Liersesteenweg – Herseltsesteenweg in de R 25 Ring om Aarschot, zal worden opgenomen.
4. Wegens plaatsgebrek en de zeer korte afstand tussen spoorweg en de aansluiting Herseltsesteenweg kan er geen bijkomende rijstrook voor afslaand verkeer worden gemaakt.
5. Op het gewestplan in het tracé gereserveerd ter doortrekking van de Westelijke Ring over de Liersesteenweg tot aan de Herseltsesteenweg in de omgeving van de provinciegrens. De realisatie van deze weg zou de verkeersproblemen ten noorden van Aarschot drastisch verbeteren. Deze weg is op korte en middellange termijn niet gepland.

Vraag nr. 27
van 9 november 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ninoofsesteenweg te Vollezele – Slechte staat van de weg en verkeerscontrole

De Ninoofsesteenweg is door de jaren heen een drukke baan geworden. Vooral dan voor het zware verkeer van de Waalse steengroeven, richting haven van Antwerpen.

Tussen de Plaats in Vollezele en de verkeerslichten ligt een stuk Ninoofsesteenweg in slechte staat.

Sommige bewoners klagen over het lawaai en het snelle verkeer, en lieten daarom een petitie rondgaan.

Het zijn vooral deze bewoners die het langzaam beu worden. Elke werkdag vanaf 3.30 uur razen de te zwaar geladen vrachtwagens langs de steenweg.

Door de slechte staat van het wegdek beginnen sommige huizen te scheuren.

Een ander opmerkelijk verschijnsel is het feit dat er zo goed als geen snelheidscontroles worden uitgevoerd.

De verkeerslichten moesten een gedeelte van de problemen oplossen. Maar nu ze er staan volstaan zij niet om de snelheid te beperken.

1. Welke maatregelen zal de minister nemen om aan de slechte staat van de Ninoofsesteenweg een einde te stellen? Wanneer worden de noodzakelijke herstellingswerken uitgevoerd?
2. Wanneer werden er voor het laatst snelheidscontroles uitgevoerd aan de Melkerij (nu rusthuis De Zwalm)?
3. Hoeveel processen-verbaal voor overdreven snelheid werden er hier opgesteld voor de periode 1992-1993?

4. Werden er reeds controles uitgevoerd om na te gaan of de vrachtwagens niet te zwaar geladen zijn?

Antwoord

In de loop van 1993 werden in de doortocht van Vollezele een aantal slechte betonplaten vervangen.

Op het ontwerpprogramma 1994 zijn structurele herstellingswerken voorzien op het vak Herne – Vollezele tot het kruispunt met de N 272. Dit gedeelte is dringender aan herstelling toe.

De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, buitendienst Vlaams-Brabant beschikt niet over aantal noch tijdstip van uitgevoerde controles op snelheid en overbelasting.

Deze gegevens evenals het aantal processen-verbaal kunnen slechts door de rijkswacht worden meegedeeld.

Vraag nr 29
van 10 november 1993
van de heer J. DE MEYER

Afschaffing opvulregel en heroriëntatie mini-decreet – Attesten afgeleverd door burgemeesters

Op 9 juni laatstleden keurde de Vlaamse Raad drie ontwerpen van decreet goed die een trendbreuk betekenen in de ruimtelijke ordening in Vlaanderen. Deze drie decreten behelzen de afschaffing van de opvulregel, de heroriëntatie van het mini-decreet en de regeling van de zonevreemde bedrijven. Deze drie decreten werden op 12 en 14 augustus gepubliceerd en zijn inmiddels van kracht.

Voor de eigenaars van gronden of panden gelegen in gebieden die onder de toepassingsfeer van deze decreten vallen is er evenwel nog steeds onzekerheid over de exacte implicaties ervan.

Vooraleer over te gaan tot een verkoop of bij regeling van een erfenis verzoekt de notaris veelal het gemeentebestuur om een attest waarin de stedenbouwkundige situatie van een perceel of pand ten opzichte van de geldende wetgeving wordt beschreven. In sommige gemeenten werden, voor de inwerkingtreding van deze decreten, door de Burgemeester “verklaringen” afgeleverd waarin werd gesteld dat er op de betrokken gronden mocht gebouwd worden of dat gebouwen mochten ver- of herbouwd worden indien het desbetreffende dossier door Arohm wordt goedgekeurd.

1. Is het bestaan van dergelijke verklaringen de minister bekend?
2. Wat is de waarde van deze “verklaringen”?
3. Kunnen diegenen die over dergelijke verklaringen beschikken enig recht laten gelden?

Antwoord

Het is mij niet onbekend dat “verklaringen” bestaan zoals deze in de vraagstelling omschreven worden. Er kan alleen maar gesteld worden dat dergelijke verklaringen geen enkele juridische waarde hebben, zodat ze

ook geen rechten kunnen doen ontstaan. Wanneer gemeenten, door gelijk wie : notaris, eigenaars, architecten enzovoort, om inlichtingen van dergelijke aard worden verzocht, kunnen ze die verstrekken volgens de procedures voorzien voor het afleveren van stedenbouwkundige attesten hetzij van het type 1, hetzij van het type 2.

Vraag nr. 31
van 16 november 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Binnenwateren in Vlaanderen – Controle op snelvaarders

Op vele rivieren in Vlaanderen richten snelvaarders, bijvoorbeeld voor waterski, jaarlijks grote schade aan, vooral aan de niet versterkte, natuurlijke oevers. De rivierpolitie doet toezicht, naast andere korpsen.

1. Hoeveel processen-verbaal werden opgesteld de jongste drie jaar waarvoor gegevens beschikbaar zijn. Door wie en op welke rivieren of binnenwateren ?
2. Welk gevolg werd daaraan gegeven (boete, veroordeling of seponering) ?
3. Bestaan er afspraken voor toezicht en samenwerking terzake. Zo ja, welke ?

Antwoord

In de eerste plaats dient er te worden gewezen dat de schade aan oevers, aangericht door snelvaarders, zeer beperkt is. In vergelijking met de schade veroorzaakt door stormen en wassen, is de schade veroorzaakt door snelvaart verwaarloosbaar. Wat de concrete vragen betreft, kan het volgende worden geantwoord.

1. en 2. Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, is het Vlaamse Gewest overeenkomstig art. 6 § 1 X 2° bevoegd voor de waterwegen en – hun aanhorigheden. Over de positionele bevoegdheid op de waterwegen bestaat evenwel nog een verschil in visie tussen de federale en de gewestelijke overheden. Deze kwestie werd aan de Raad van State voorgelegd. Het daadwerkelijk bestraffen van de inbreuken is echter duidelijk een federale bevoegdheid.
- 3 Concrete afspraken met Rijkswacht of Politie bestaan er niet. Wel bestaat op verscheidene plaatsen een overleg en wordt er samengewerkt met de bevoegde positionele diensten.

Vraag nr. 35
van 22 november 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Verkavelingen – Moratorium

Over verkavelingen wordt nogal eens simplistisch gedacht en gesproken. Men is er voor of er tegen. Iedereen moet wonen, of, voer een verkavelingsstop in, luidt het dan.

Een moratorium zou, onder bepaalde voorwaarden, tijdelijk enig soelaas kunnen brengen.

1. Zijn er te hanteren en toereikende argumenten om de verkoop van percelen uit goedgekeurde en niet vervallen verkavelingen te faseren, hetzij op voorhand, hetzij naderhand ?
2. Kan een moratorium ingesteld worden op gronden die normaal voor verkaveling in aanmerking kunnen komen ? Zo ja, gebeurde dat reeds in het Vlaamse Gewest en indien het kan, wat zijn de noodzakelijk en specifiek te vervullen voorwaarden ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

1. Maatregelen tot fasering van verkoop van percelen uit goedgekeurde verkavelingen kunnen niet worden ingevoerd via de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Een goedgekeurde, niet-vervallen verkaveling heeft rechten doen ontstaan, die niet eenzijdig kunnen worden ongedaan gemaakt.
2. Een moratorium invoeren voor gronden, die kunnen worden verkaveld omdat ze gelegen zijn in de gewone bouwzones voorzien in de gewestplannen of via bijzondere bestemmingen voorschriften in de BPA's, zou niet stroken met de wet op de stedenbouw, aangezien daarvoor geen juridische grond bestaat. Voor gronden gelegen in woonuitbreidingsgebieden en woonreservegebieden bestaan specifieke voorschriften en reglementering, die bepalen onder welke voorwaarden dergelijke gebieden kunnen worden aangesneden. Op 22 september 1992 is hieromtrent nog een richtlijn uitgevaardigd. De overheid kan op deze basis steeds een sturende en begeleidende rol spelen zodat het mogelijk is hier regulerend op te treden zonder moratorium. Tenslotte staat het de gemeenten steeds vrij om, middels het opmaken van een bijzonder plan van aanleg, de uitvoering van verkavelingen tegen te gaan of de bestemming van de grond te wijzigen.

Vraag nr. 44
van 6 december 1993
van de heer H. DE CROO

Groot-Dilbeek – Aanslepen van aanpassingswerken op de Ninoofsesteenweg

De toegang tot Brussel wordt dag na dag moeilijker en een ongecoördineerd geheel van wellicht noodzakelijke wegenwerken ter beveiliging van het verkeer maakt deze aangelegenheid nog moeilijker.

Een van deze invalswegen naar Brussel is de welbekende Ninoofsesteenweg.

De werken tot beveiliging van deze verkeersader slepen al jaren aan.

1. Kan worden medegedeeld over hoeveel kilometer rijweg (met aanbreng van middenberm en andere) het juist gaat ?
2. Hoeveel weken of maanden vergt het per kilometer om deze moderniseringswerken af te ronden ?

3. Hoeveel bedroegen de algemene kosten ?
4. Wat wordt ondernomen door de verantwoordelijken om de toegang naar en rondom Brussel gecoördineerd te laten verlopen, des te meer daar er sprake is van wegeniswerken aan de uitritten van autosnelwegen, zowel aan deze komende van Gent (initiatieven van het Brussels Gewest inzake de Keizer Karellaan), als aan deze komende van Luik en Namen.

Is hier een coördinatie in de planning van de werken van onder meer het Vlaamse en het Brussels Gewest ?

Indien ja, op welke wijze wordt die coördinatie voorzien en de soepelheid van het verkeer bevorderd ?

Antwoord

1. De wegenwerken op de N 8 in Dilbeek, herstructurering van de N 8 Brussel-Ninove – vak ring Spa-nuit, strekken zich uit over 4.700 km.
2. De werken zijn aangevat op 15 december 1992 en dienen voltooid te zijn binnen een termijn van 180 werkdagen. Overeenkomstig de planning en reking houdend met de toegestane verletdagen wegens slechte weersomstandigheden zouden de werken voltooid zijn geweest vóór 31.12.1993. Alle werkzaamheden met uitzondering van een gedeelte der bitumineuze verhardingen en de betonnen kantstrook in de middenberm tussen de Molenbergstraat en de ring zijn voltooid. De werken zijn niet tijdig klaar omwille van de uitzonderlijke slechte weersomstandigheden sedert 18 november 1993. Gezien de winterperiode is het niet meer mogelijk de top-laag van de koolwaterstofverharding aan te brengen. De werken werden dan ook geschorst vanaf 13 december 1993. Het verkeer zal echter vóór 24 december 1993 op 2 x 2 rijstroken worden toegelaten met een snelheidsbeperking tot 40 km/u in de niet afgewerkte zone tussen de ring en de Molenbergstraat.
3. De totale kostprijs der werken (wegen- en aanpassingswerken aan elektrische installaties) is 124 miljoen frank.
4. Wat de vraag betreft omtrent de coördinatie van de werken van het Vlaamse Gewest en het Brussels Gewest, kan ik opmerken dat het beëindigen van de werken aan de Ninooftse Steenweg afhankelijk is van de weersomstandigheden. De werken die moeten worden uitgevoerd door het Brussels Gewest, zijn nog maar in het stadium van ontwerp zodat de aanvraag ervan dus zeker niet moet worden verwacht vóór het einde van de werken langs de Ninooftse Steenweg. Voor werken op het grondgebied van het gewest die verkeershinder veroorzaken in een ander gewest, wordt voorafgaandelijk overleg gepleegd tussen de respectievelijke bevoegde diensten.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 7
van 9 november 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio – Nieuwsuitzending

De gemeenteraad van Gent besliste op dinsdag 19 oktober het hoger onderwijs van de stad over te laten aan de twee autonome officiële hogescholen die op 1 september 1994 in Oost-Vlaanderen van start moeten gaan.

In de berichtgeving die de BRTN op woensdag 21 oktober omtrent het debat in de gemeenteraad bracht in de nieuwsuitzendingen van 7.00 en 8.00 uur van Radio 1 en in het regionaal nieuws van BRT2-Oost-Vlaanderen van 12.30 uur van dezelfde dag, werd voor wat de oppositie betreft slechts gewag gemaakt van de standpunten van de VLD en van Agalev.

Uit de kranten verneem ik nochtans dat zowel de Vlaams Blok-fractie als de fractie VNG wel tussen beide kwamen.

Is de minister van mening dat de BRTN zich aan de objectiviteitsregel gehouden heeft door twee van de vier oppositiepartijen dood te zwijgen ?

Zo nee vernam ik graag welke maatregelen er getroffen werden.

Antwoord

Het bericht in het radionieuws van 20 oktober was gebaseerd op een uitvoerige telex van het agentschap Belga. De Belgaredacteur heeft zich in zijn verslag beperkt tot de interventies van twee oppositiepartijen, de CVP en AGALEV.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 11
van 4 november 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Leerkrachten – Vergoeding gebruik openbaar vervoer

Sinds geruime tijd zijn er moeilijkheden om leerkrachten te vergoeden die gebruik maken van het openbaar vervoer. Volgens de CAO die de minister met de vakbonden heeft gesloten kan de werkingstoelage worden gebruikt voor een tussenkomst.

1. Wordt er rekening gehouden bij de bepaling van de hoogte van de werkingstoelage met het aantal tus-

senkomsten die een school doet voor leerkrachten die het openbaar vervoer gebruiken ?

2. Als dat niet zo is, wordt een school met veel milieuvriendelijke leerkrachten die het openbaar vervoer gebruiken, niet benadeeld ?
3. Waarom moet de school deze vergoeding betalen en geen wedden, kinderbijslagen, pensioenen en andere vergoedingen ?
4. Leerkrachten die openbaar vervoer gebruiken gaan meestal niet tot het uiterste en aanvaarden dat ze géén vergoeding krijgen. Wat dan met het gelijkheidsbeginsel ?
5. De moeilijkheden rond deze vergoeding doen het aantal gebruikers van trein, tram en bus zeker niet toenemen. Was het niet de bedoeling van deze vergoeding de milieuvriendelijke vervoerwijze te bevorderen ? Werkt de minister met de moeilijk uitvoerbare CAO deze bedoeling niet tegen ?

Antwoord

1. Bij de berekening van de werkingstoelagen wordt geen rekening gehouden met een eventuele tussenkomst door de school in de kosten van het woonwerkvervoer van het personeel.
2. Ik onderken dit probleem. Er wordt thans gewerkt aan een regeling om dit te verhelpen.
3. De tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeel is een werkgeversbijdrage en geen wedde(toelage). Een vrije school mag overigens op eigen kosten personeel in dienst nemen en aldus instaan voor onder meer wedden, pensioenbijdragen, gezinsbijslag en andere vergoedingen. Een officiële, gesubsidieerde instelling kan eveneens personeel voor eigen rekening in dienst nemen, binnen bepaalde grenzen.
4. De CAO waarvan sprake is onverkort van toepassing. Eventuele problemen dienen opgelost te worden in overleg tussen de werknemer en de inrichtende macht van de instelling, die de werkgever is van het betrokken personeel.
5. Het is juist mede de bedoeling van deze CAO om het openbaar vervoer te bevorderen.

Vraag nr. 15 van 9 november 1993 van de heer L STANDAERT

Leerkrachten - Bijscholing

In onderwijsmiddelen worden grote vraagtekens geplaatst bij de vele tientallen miljoenen franken die jaarlijks aan bijscholing van leerkrachten besteed worden. De leerkrachten beseffen wel degelijk dat bijscholing een heilzame invloed kan hebben op een onderwijsloopbaan. Alleen de manier waarop en de bekwaamheid van de personen die instaan voor deze bijscholing worden in vraag gesteld.

Dit schooljaar is het niet anders. Zo worden leraars gedetacheerd om bij te scholen in het gebruik van de computer in bepaalde vakken, die de voorbije maanden zichzelf hebben moeten bijscholen in het gebruik van de PC omdat ze nog nooit zelf met een PC hadden gewerkt.

1. Hoeveel voltijds en halftijdse leerkrachten werden voor dit schooljaar gedetacheerd naar bijscholingsprojecten, per net ?
2. Wie bepaalt in het gemeenschapsonderwijs welke leerkrachten voor deze opdrachten in aanmerking komen ?
3. Op grond van welke criteria gebeuren de detacheringen ?
4. Klopt het dat leerkrachten gedetacheerd voor bijscholingen in het gemeenschapsonderwijs eerst zelf bijgeschoold worden in andere netten ?
5. Klopt het dat leerkrachten meewerken aan bijscholingsprojecten in verband met gebruik van de computer die geen enkele ervaring hebben met een PC/met programmeren ?
6. Zijn er plannen om het hele project bijscholing te herzien ?

Antwoord

Bij decreet van 5 juli 1989 werd een organiek kader gecreëerd voor de navorming van de leerkrachten. Naast deze decretaal geregelde navorming bestaat nog een nascholingscircuit op de vrije markt. Het spreekt voor zichzelf dat de minister enkel bevoegd is voor de decretale navorming.

1. Tijdens het schooljaar 1993-1994 werden 124 leerkrachten voltijds en 78 leerkrachten deeltijds van hun lesopdracht vrijgesteld om een opdracht binnen de navorming te vervullen. Een uitsplitsing per net ziet er als volgt uit :

	voltijds	deeltijds
Gemeenschapsonderwijs	26	9
Officieel gesubsidieerd onderwijs	15	14
Vrij gesubsidieerd onderwijs	83	55

2. Wie hiervoor in aanmerking komt wordt in het gemeenschapsonderwijs bepaald door de algemene raad.
3. Als voorwaarde voor de erkenning van projecten vraagt de Erkenningscommissie voor de Navorming aan de ARGO en de VZW's Navorming in het gesubsidieerd onderwijs de garantie dat de navormers beschikken over inhoudelijke en didactische competentie, agogische vaardigheden, en klaservaring waar relevant. De ARGO en de VZW's Navorming in het gesubsidieerd onderwijs zijn binnen deze beperkingen vrij om voor de uitvoering van hun projecten de medewerkers aan te stellen die zij het meest geschikt achten.

4. Vermits de vraag betrekking heeft op organisatieaspecten die behoren tot de bevoegdheden van de ARGO, werd de nodige informatie opgevraagd. Zodra deze in mijn bezit is zal deze aan het lid worden overgemaakt.
5. Dezelfde opmerking geldt, als deze vermeld in sub 4. Wel kan ik meedelen dat de medewerkers aan het informaticaproject van het gemeenschapsonderwijs, dat tijdens het schooljaar 1992-1993 gevolgd werd door een externe evaluatie van deze navormingsactiviteit, wel degelijk ervaren waren in hun vakgebied.
6. Er zijn inderdaad plannen voor een nieuw decreet op de navorming. De krachtlijnen daarvan zijn te vinden in de discussienota van mijn hand : Het Leraarsambt in een Nieuw Perspectief (oktober 1993).

Vraag nr. 16
van 9 november 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

TV-reclame - Vorming en begeleiding van de jonge consument in de school

In januari 1992 nam de Bond van Grote en Jonge Gezinnen het volgende standpunt in inzake TV-reclame en kinderen. “.. Een reglementering die de misbruiken beteugelt is één weg om de invloed van de reclame op kinderen te beperken. Even belangrijk is vorming en begeleiding van de jonge consument ; de marktmechanismen uitleggen, de rol van de reclame verduidelijken, de technieken die in de reclame worden gebruikt leren onderkennen. En dit is een taak van zowel de ouders, de school als de overheid”.

1. Is de minister het eens met deze taakstelling naar de school toe ?
2. Kan de minister uitleggen hoe de kleuter-, lagere en middelbare school aan vorming doen inzake reclame ?
3. Hoe worden de leerkrachten tot dit soort vorming voorbereid ?
4. Is voorzien in bijscholing van leerkrachten voor dit onderwerp ?
5. Volgens onderzoek kijken kinderen uit lagere sociale milieus erg veel TV, zijn ze bijzonder beïnvloedbaar en krijgen ze weinig of geen vorming van hun ouders inzake TV-reclame. Heeft de school tegenover hen een bijzondere taak ? Hoe vervult ze die ?

Antwoord

1. Het standpunt van de vraagsteller kan met betrekking tot de opdracht van de school uiteraard worden onderschreven. Het spreekt voor zich dat het verwerven van inzicht in marktmechanismen, het leren omgaan met allerlei vormen van informatie waaronder reclame en het leren onderkennen van technieken die daarbij worden gebruikt, essentieel zijn in het vormingsproces waarvoor de school zich geplaatst weet. Vorming van jongeren is immers niet te herleiden tot opleiding in enge disciplines of tot

kennis verwerven van aparte vakken. Vorming, ook op school, is wezenlijk gericht op de ontplooiing van de totale persoonlijkheid van de jongeren.

2. In het basisonderwijs wordt in lessen Nederlands en Wereldoriëntatie aangeleerd hoe reclame werkt en hoe kinderen zich moeten wapenen daartegen.

In het secundair onderwijs wordt vorming met betrekking tot reclame deels in aparte vakken gegarandeerd, deels is het geïntegreerd in niet-specifieke vakken. Aparte aandacht krijgt het in de leerplannen van het vak media. Vakken waarin het geïntegreerd wordt zijn bijvoorbeeld Nederlands, Maatschappelijke Vorming, Economie en aanverwante vakken.

3. Er is geen specifieke opleiding, noch een specifiek vak dat in de opleiding van de leerkrachten rechtstreeks voorbereidt op dit aandachtspunt. Wel kan worden gesteld dat de opleidingen tot leraar voor hogergenoemde vakken uiteraard ook rekening houden met dit gegeven.
4. Aparte bijscholingsinitiatieven over dit onderwerp worden niet genomen door de overheid. Het is mij niet bekend of er bij de projecten van de navormingscentra expliciete initiatieven in deze richting werden genomen. Hierover beslissen de inrichtende machten.
5. Het staat buiten kijf dat de gevoeligheid voor het medium TV bij sociaal zwakkere milieus groot is. De opdracht van de school tegenover leerlingen uit dergelijke milieus mag evenwel niet gereduceerd worden tot enkele specifieke problemen.

De opdracht van de school moet veeleer in de ruime context van het toegankelijk maken van de cultuur voor allen worden geplaatst. Dit impliceert een voldoende groot vertrouwen in de school zelf : het komt de school toe zelf haar missie in functie van haar leerlingenpopulatie uit te werken en eventueel vast te leggen in een eigen opvoedingsproject en in een duidelijk schoolwerkplan.

Vraag nr. 17
van 9 november 1993
van de heer P. HOSTEKINT

ARGO - Aanwerving kaderpersoneel met specifieke opdrachten

Ik stel vast dat er zich geregeld wijzigingen voordoen in het kaderpersoneel, belast met specifieke opdrachten in de ARGO. Onlangs werd er een mij bekende directeur basisonderwijs in het kaderpersoneel aangeworven. Dit is voor mij de aanleiding om enkele vragen te stellen.

1. Kan iemand als kaderpersoneelslid aangeworven worden wanneer de kinderen van betrokkene geen school lopen in het Gemeenschapsonderwijs ? Aanvullend vraag ik mij af hoe iemand die een belangrijke opdracht heeft in de ARGO, deze specifieke taak in het belang van het Gemeenschapsonderwijs kan uitvoeren, daar waar betrokkene zelf, door zijn daden of sympathie ten opzichte van een ander net,

het pedagogisch project van het Gemeenschapsonderwijs niet onderschrijft en in moreel conflict moet zijn met de Verklaring van Gehechtheid aan het Gemeenschapsonderwijs.

2. Is er een oproep geweest, binnen het Gemeenschapsonderwijs, naar eventuele kandidaten voor die bepaalde opdracht ?
3. De ARGO controleert de verplichtingen van de LORGO's in verband met de te hanteren objectieve criteria. Werden criteria door de Centrale Raad of het Vast Bureau terzake vastgelegd en zijn ze ook toepasselijk bij het werven van kaderpersoneel of opdrachthouders ? Wordt daarbij onder meer rekening gehouden met het criterium kinderen in het Gemeenschapsonderwijs ?
4. Hoeveel kaderpersoneelsleden, vrij aangeworven door de Centrale Raad, laten hun kinderen les volgen in het vrije katholieke net ?
5. Wanneer werd over de hogervermelde aanwerving beslist en was er binnen de Centrale Raad een unaniem akkoord ?
6. Waren er nog andere kandidaten voor deze functie ?
7. Welke functie en taakomschrijving krijgt het aangeworven personeelslid toegewezen ?
8. Werd een bepaalde duurtijd aan de opdracht gekoppeld ?
9. Wordt de geloofwaardigheid van de ARGO door dit voorval niet in het gedrang gebracht ?

Antwoord

1. Op grond van de artikelen 14 en 17 van de Grondwet en artikel 8 van het bijzonder decreet betreffende de Argo van 17 juli 1991 behoudt een personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs de keuzevrijheid om zijn of haar kinderen school te laten lopen in een instelling van een ander onderwijsnet. Bij de selectie van personeelsleden voor om het even welke functie bij het gemeenschapsonderwijs wordt bijgevolg geen rekening gehouden met de schoolkeuze voor de eigen kinderen.
2. Het lid specificeert niet op welk personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs de vraag betrekking heeft, zodat ook niet duidelijk is om welke opdracht het gaat. Wel is er een algemene oproep geweest in het Kaderblad, aflevering 27 van juni 1993, tot kandidaten voor pedagogische en onderwijsorganisatorische opdrachten ten behoeve van de centrale organisatie van de ARGO voor het school-, dienst- en academiejaar 1993-1994.
3. Gelet op het voormelde in punt 1 hanteert de Centrale Raad of het Vast Bureau niet het criterium schoolkeuze van de eigen kinderen. Het gaat hier trouwens niet om werving maar om het verlenen van een verlof wegens opdracht.
4. Gelet op het voormelde in punt 1 worden geen statistieken bijgehouden inzake de schoolkeuze voor kinderen van personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

5. - 9. Op deze vragen kan geen antwoord gegeven worden, vermits het lid niet specificeert op welk personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs de vragen betrekking hebben.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 5 van 9 november 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn - Taalgebruik bij reclame

In Vlaams-Brabant rijden bussen van de Lijn waarop publiciteit is aangebracht van een Volvogarage uit Zellik, deelgemeente van Asse. De reclameboodschap is tweetalig, Nederlands-Frans.

Is de minister niet van oordeel dat het wel erg vreemd is dat de Vlaamse Vervoermaatschappij Franstalige reclame verspreidt van een bedrijf uit een centalig Vlaamse gemeente ? Is de publiciteit bij de Lijn aan bepaalde reglementen onderworpen, onder meer inzake taalgebruik ? Heeft de minister ter zake al bepaalde richtlijnen aan de maatschappij voorgehouden ?

Antwoord

Op het gebied van informatie aan de reizigers is De Lijn gehouden aan de bepalingen van de taalwetgeving (gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken) inzake mededelingen aan het publiek.

In de zin van de taalwetgeving wordt een lijn beschouwd als een gewestelijke dienst en een halte als een plaatselijke dienst. Overeenkomstig artikel 35, § 1 en artikel 18 van bovenvermelde gecoördineerde wetten is de informatie over tarieven, dienstregelingen, reismogelijkheden, lijnfilmen, nieuwe ontwaardingsystemen enzovoort tweetalig, zowel aan de haltes in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad als in de bussen van Vlaams-Brabant die in Brussel-Hoofdstad penetreren.

De reclamevoering is niet aan de taalwetgeving onderworpen. De reclamewerving en uitvoering gebeurt door NV Streep met dien verstande dat De Lijn over een vetorecht ter zake beschikt.

De Lijn is van oordeel dat het aangewezen is voor de reclamevoering dezelfde politiek te volgen als voor de informatieverschaffing, dit wil zeggen enkel tweetalige publiciteit op de bussen die in het tweetalig gebied van Brussel penetreren.

Vraag nr. 7 van 10 november 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Trein-bus combinatie - Aandacht voor treinreizigers die met de wagen naar het station komen.

Zeer recentelijk werden in 49 aansluitingsstations de

reizigers geteld die trein en bus combineren. De bedoeling is dat beide vervoersmiddelen op termijn beter op elkaar zouden worden afgestemd. Dit is positief. Kan de minister mij meedelen of in dit onderzoek ook rekening wordt gehouden met reizigers die zich met een personenwagen naar het treinstation begeven, omdat het aanbod van De Lijn te beperkt is? Ik denk dan vooral aan de reizigers buiten de spitsuren.

Antwoord

De tellingen die De Lijn, in samenwerking met de NMBS, uitvoert in een aantal belangrijke stations kaders in een geheel van maatregelen die de aansluiting tussen de spoorwegen en De Lijn moeten verbeteren en dit zowel op gebied van dienstregelingen, als op gebied van fysieke maatregelen inzake halte-inplanting, reorganisatie van de stationsomgeving enzovoort.

Het geheel wordt gecoördineerd in de onlangs opgerichte provinciale vervoercommissies waarin de entiteiten van De Lijn en de regionale directies van de NMBS vertegenwoordigd zijn.

De tellingen zijn een eerste fase van een onderzoek, waarvan de resultaten een zekere rangorde van de stations zullen weergeven.

De Lijn en de NMBS zullen het onderzoek samen verfijnen, onder andere naar het bestaande cliënteel van de gemengde abonnementen NMBS-De Lijn toe.

Ook aan de potentiële reizigers wordt gedacht. Zo is een onderzoek gestart in de stations van Brugge en Kortrijk naar de reizigers die van andere vervoermodi (wagen, als chauffeur en als medereiziger, park en ride-formule, fiets, bromfiets, . . .) gebruik maken, zowel in als buiten de spitsuren.

Dit onderzoek kan later naar andere stations uitgebreid worden.

Vraag nr. 8 van 10 november 1993 van de heer L. BARBE

Verdrag van Granada – Uitvoering

Het Europees Verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa, opgemaakt te Granada op 3 oktober 1985 werd door ons land goedgekeurd bij wet van 8 juni 1992 (Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1993). Het verdrag is op 1 december 1987 in werking getreden.

Kan de minister mij meedelen op welke manier de volgende bepalingen van dit verdrag in het Vlaams gewest worden nageleefd :

- artikel 4, 2°, a : het in de wetgeving opnemen van bepalingen die erop zijn gericht een bevoegde autoriteit in kennis te stellen van alle plannen tot afbraak of verandering van monumenten waarvoor bescherming wordt overwogen ;

- artikel 4, 2°, c : het in de wetgeving opnemen van bepalingen die erop zijn gericht het de overheid mogelijk te maken van de eigenaar van een beschermd goed te eisen dat hij werkzaamheden uitvoert of, indien de eigenaar in gebreke blijft, deze werkzaamheden zelf te verrichten ;

- artikel 8 : de verplichting steun te verlenen voor wetenschappelijk onderzoek ;

- artikel 16 : de verplichting de opleiding te bevorderen in verschillende beroepen en ambachten die betrokken zijn bij het behoud van het architectonisch erfgoed ;

- artikel 19 : de verplichting op Europees niveau uitwisselingen te bevorderen van deskundigen.

Antwoord

De bekrachtiging van de Conventie van Granada verscheen in het Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1993 en is in ons land van toepassing met ingang van 8 november 1993. Het is voorbarig om thans reeds een evaluatie te maken van de toepassing ervan in het Vlaams Gewest. Het Vlaams Gewest heeft evenwel niet gewacht op de ratificatie van de Conventie om zijn monumentenbeleid uit te bouwen. Wat de door het lid vermelde aangelegenheden betreft kan de aandacht worden gevestigd op volgende elementen.

- Er bestaat sinds 1 september 1972 een omzendbrief nr. 60 kenm. BX 1/28.4.2. die de diensten van ruimtelijke ordening opdraagt advies in te winnen over plannen tot afbraak van monumenten waarvan de bescherming wordt overwogen. In de praktijk wordt hierbij nuttig gebruik gemaakt van de inventarissen gepubliceerd door het bestuur Monumenten en Landschappen.

- Het decreet van 3 maart 1976 legt de verplichting op aan eigenaars van beschermde monumenten hun monument door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken in goede staat te behouden.

- In de begroting monumenten en landschappen is een artikel voorzien voor wetenschappelijk onderzoek, alsook een bedrag voor de bevordering van het Vlaams Centrum voor Ambachten en Restauratie.

- Regelmatig worden deskundigen uit het buitenland ontvangen en regelmatig neemt het Bestuur Monumenten en Landschappen deel aan buitenlandse colloquia.

In 1992 organiseerde het Bestuur Monumenten en Landschappen in samenwerking met de Raad van Europa een colloquium over de beveiliging van het kunstbezit der monumenten en in december van 1993 organiseert het in opdracht van de Europese Gemeenschap een colloquium over het thema Erfgoed en Opleiding.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 2
van 9 november 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Diensten voor Opvanggezinnen — Uitbreiding

Naar ik vernomen heb zouden een aantal dossiers betreffende de uitbreiding van Diensten voor Opvanggezinnen nog blijven aanslepen. Zo hebben de diensten voor Opvanggezinnen regio Kortrijk en regio Roeselare (SVV) aan de Raad van Bestuur van Kind en Gezin reeds een tijd geleden een verzoek tot uitbreiding van de opvangcapaciteit gedaan. Dit om de kwaliteit van de dienstverlening te kunnen waarborgen. In eerste instantie werd voor beide regio's een uitbreiding gevraagd tot een 4/4-dienst (min. 11.500 plaatsingsdagen), in tweede instantie een uitbreiding tot 3/4-dienst (8.809 plaatsingsdagen). Tot op heden werden deze diensten nog in het ongewisse gelaten.

Graag had ik de minister gevraagd naar de algemene stand van zaken in deze problematiek en in die van deze specifieke diensten in het bijzonder.

Antwoord

De raad van bestuur van Kind en Gezin moet binnen het beperkte budgettaire kader voor 1994 nog een beslissing nemen inzake de opties die binnen de dagopvang zullen kunnen worden genomen.

Derhalve kan noch op uw algemene vraag noch op uw vraag in verband met de dienst voor Opvanggezinnen regio Kortrijk en regio Roeselare een antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 8
van 12 november 1993
van de heer J. DE MOL

Gevangenis — Samenstelling beschermcomités

De bevoegdheden die door de beschermcomités worden uitgeoefend behoren toe aan de gemeenschappen. Graag vernam ik van de minister of deze comités reeds zijn samengesteld. Wat zijn de voorwaarden om deel uit te maken van deze beschermcomités? Welke onverenigbaarheden maken deelname aan deze comités onmogelijk?

Antwoord

Zoals de minister van Justitie antwoordde op een gelijkaardige vraag van 26 juli 1993, behoort de bevoegdheid ten aanzien van de taken die door de beschermcomités worden uitgeoefend sinds de wet van 8 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen, toe aan de gemeenschappen.

Er zijn 12 beschermcomités in Vlaanderen, waarvan het merendeel (9 van de 12) een vereniging zonder winstgevend doel is.

Wat het aanvaarden en het ontslaan van leden betreft, vallen deze comités volledig onder de wet van 1921 op de verenigingen zonder winstoogmerk. In principe zijn er geen onverenigbaarheden wat het lidmaatschap van de V.Z.W. betreft. Wel kunnen er onverenigbaarheden ontstaan wat de inschakeling van sommige individuele leden betreft in bepaalde activiteiten die door de beschermcomités worden georganiseerd en het beroep uitgeoefend door deze leden.

Elke V.Z.W. bepaalt autonoom de voorwaarden om personen al dan niet te aanvaarden als lid en/of in te schakelen in de hulpverleningsactiviteiten van de vereniging. In sommige v.z.w.'s is het inschakelen van vrijwillige medewerkers in activiteiten van de V.Z.W. onderworpen aan een reglement van interne orde.

Drie beschermcomités zijn een feitelijke vereniging; ook voor deze comités gelden dezelfde principes als voor de v.z.w.'s.

Een aantal beschermcomités zijn door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van diensten voor Forensische Welzijnszorg, gewijzigd door de BVE van 27 januari 1988, 7 november 1990 en 10 juli 1991.

Deze erkenning legt evenwel geen voorwaarden op inzake samenstelling, zodat deze diensten als V.Z.W. de voorwaarden voor lidmaatschap zelf kunnen bepalen.

Ongeacht of een beschermcomité al dan niet erkend is door de Vlaamse Gemeenschap en ongeacht zijn organisatiestructuur, blijft het bezoek van de leden van de beschermcomités aan gedetineerden geregeld door de artikels 25 tot en met 28 van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende het algemeen reglement van het bestuur der strafinrichtingen.

Vraag nr. 15
van 6 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kindermishandeling — Voorkoming en hulpverlening

Tussen 1989 en 1992 zou het aantal meldingen van kindermishandeling zijn verdubbeld. Deze onrustwekkende evolutie zou zich in de loop van 1993 hebben verdergezet. Dit is ongetwijfeld een maatschappelijk fenomeen waartegen overheidsmaatregelen alleen niet volstaan. Toch kan die overheid niet onverschillig en werkloos toekijken.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen tot nog toe werden getroffen om te trachten deze tendens te stoppen of zelfs te keren?

Hoe worden de slachtoffertjes opgevangen?

Welke maatregelen worden nog overwogen?

Antwoord

Ik bevestig dat het aantal meldingen over de periode 1989-1992 inderdaad bijna verdubbelde. Uit de jaarverslagen van de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling blijkt dat het aantal meldingen in 1989 ongeveer 1470 bedroeg. De registratie van Kind en Gezin bij deze centra bevat voor 1992 gegevens over 2.669 meldingen (in totaal ongeveer 3.570 betrokken minderjarigen). Dit komt overeen met een toename van 80 procent.

Deze toename moet op volgende wijze worden genuanceerd. De grootste groei-index wordt vastgesteld bij de 3 centra die recentelijk (in 1988 en in 1989) werden opgericht. Het is begrijpelijk dat een centrum naarmate het meer bekendheid geniet, meer gecontacteerd wordt. Ook sensibiliseringsacties in een regio waar tevoren weinig rond kindermishandeling gebeurde, kunnen het aantal meldingen sterk doen stijgen. De hoge groei-index van een centrum dat reeds sinds 1979 functioneerde als vertrouwensartscentrum, kan voor een deel verklaard worden door het feit dat in 1991 en in 1992 regionale diensten werden opgericht. De overige twee centra kenden voor de jaren 1991-1992 slechts een zeer lichte stijging of zelfs een stagnatie van het aantal meldingen.

De vraag kan worden gesteld of een groeiend aantal meldingen bij de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling ons moet verontrusten. Men veronderstelt immers dat het dark number hierdoor kleiner wordt. Dit betekent dat meer mensen de weg naar de geschikte hulpverlening vinden. De sensibilisering van de centra (zoals opgelegd in het besluit van 8 juli 1987) werkt deze tendens in de hand. Nergens zijn er aanwijzingen dat het groeiend aantal meldingen veroorzaakt zou worden door een groei van het reële aantal in de praktijk gepleegde gevallen.

Dat neemt niet weg dat het grote aantal gekende gevallen op zich onrustbarend is. Ieder geval van kindermishandeling is een geval te veel. Ik wil hier wijzen op het belang van de preventie.

Als antwoord op de vraag hoe de slachtoffertjes worden opgevangen, wil ik uw aandacht erop vestigen dat de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling niet de enige zijn die optreden bij kindermishandeling.

- Een deel van de plegers komt in aanraking met justitie.
- Voorts komt een deel van de gevallen van kindermishandeling terecht bij de Comités voor Bijzondere Jeugdbijstand (CBGS : in de periode 1984-1987 per jaar tussen de 2.150 en 2.250 dossiers van -21 jarigen die gemeld werden voor mishandeling of verwaarlozing).
- De sociaal verpleegkundigen van Kind en Gezin komen in alle gezinnen met jonge kinderen en detecteren zowel risicosituaties als reële situaties van mishandeling of verwaarlozing.
- Tenslotte zijn er ook nog andere gezondheidswerkers (artsen, CGGZ, CLG, . . .) die hulp verlenen bij kindermishandeling.

Wat de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling betreft, worden volgende beleidsprincipes voor de hulpverlening in Vlaanderen naar voren geschoven.

- Er wordt geopteerd voor het verlenen van hulp ; een gerechtelijke aanpak wordt slechts als laatste redmiddel beschouwd.
- Binnen het hulpverleningsmodel wordt een gezinsgerichte benadering van de problematiek naar voren geschoven.
- De hulpverlening gebeurt via een multidisciplinaire aanpak.

Uit de Kind en Gezin-registratie van 1992 blijkt dat ieder centrum zijn eigen accenten legt bij de hulpverlening ; bepaalde centra leggen zich hoofdzakelijk toe op de coördinatie van de hulpverlening terwijl andere centra vaker de behandeling op zich nemen. Bij de zes centra samen wordt ongeveer 15 procent van de gemelde kinderen (voor een deel) behandeld door het centrum zelf. Dit op zich wijst op de belangrijke rol van andere hulpverleners bij de behandeling inzake kindermishandeling.

Volgende maatregelen worden nog overwogen :

Op de vergadering van de commissie Welzijn in de Vlaamse Raad heb ik ermee ingestemd dat de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling meer middelen moeten krijgen. Voor 1994 zal er 20 miljoen extra besteed worden. Verder zal in de loop van 1994 gezocht worden naar een structurele oplossing gekoppeld aan een duidelijke taakomschrijving en positionering van deze centra in het gezondheids- en welzijnsbeleid.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 13 van 23 november 1993 van de heer L. BARBE

Scheepskredieten — Rederij Belcan en dollarclausule

Het 150ste boek van het Rekenhof bevat een merkwaardig hoofdstuk over scheepskredieten verstrekt aan de rederij Belcan. Deze NV had voor de bouw of de aankoop van acht schepen scheepskredieten verkregen. In zes van deze contracten is op verzoek van de rederij een clause ingevoegd die stelde dat de terugbetaling van de fondstranches van de kredieten (goed voor 4.72 miljard frank) zou gebeuren in Amerikaanse dollars. Daarbij werd één dollar gelijkgesteld aan 30

frank (dollarclause). Deze contracten dateren van 1979 en 1980. Aangezien de dollar toen lager dan 30 frank genoteerd stond, meende de rederij een goede zaak te hebben gedaan. De sterke stijging van de dollar in de jaren '80 was uiteraard een zwaar probleem. De rederij slaagde erin de dollarclause herhaaldelijk te laten herzien, onder andere door de beslissing van de gemeenschapsminister voor Economie op 25 januari 1990. Op deze laatste beslissing heeft het Rekenhof kritiek omdat ze nadelig zou zijn voor de Vlaamse Gemeenschap. Op 16 maart 1992 wees het Rekenhof de minister erop dat er een ideale gelegenheid was om de nadelige clause te herzien (overdracht van schepen en kredieten naar zustermaatschappij). Bij de onderhandelingen die toen starten kwam ook aan het licht dat de groep rond de rederij Belcan facturen in rekening bracht op het deposito, waardoor de verplichtingen van de rederij nog verder verwaterden. De minister had eind oktober nog steeds niet gereageerd op de laatste brief van het Rekenhof.

1. Kan de minister mij meedelen welke beslissingen hij in het dossier genomen heeft ?
2. Waarom is deze nadelige dollarclause nog niet herzien ?
3. Hoeveel heeft deze dollarclause de Vlaamse Gemeenschap al gekost ?

Vraag nr. 14
van 23 november 1993
van de heer L. BARBE

Scheepskredieten — Arrest van het Europees Hof van Justitie

De steun aan de scheepsbouwsector is Europees gereguleerd door middel van richtlijnen. De Europese Commissie heeft met de beschikking van 4 juli 1990 en 13 maart 1991 overschrijdingen van het toegelaten subsidie-equivalent vastgesteld (het ging om respectievelijk 3 en 9 scheepskredieten toegekend door het Vlaamse Gewest). Het beroep dat tegen deze beschikkingen werd ingesteld werd op 18 mei 1993 door het Europees Hof van Justitie verworpen. Het Vlaamse Gewest moet dus de voorwaarden van de betrokken scheepskredieten herzien. Aangezien de scheepskredieten sinds 1 januari 1993 deel uitmaken van de portefeuille van Gimvindus moet deze n.v. het arrest van het Hof van Justitie uitvoeren. Noch de Vlaamse Raad, noch het Rekenhof hebben toezicht op de scheepskredietenportefeuille. Ondertussen zou één van de scheepskredieten al verkocht zijn, wat de uitvoering van het arrest uiteraard bemoeilijkt.

Het is onder andere om de volgende redenen belangrijk dat het Vlaamse Gewest zo snel mogelijk het arrest uitvoert :

- het nieuwe artikel 171 van het Verdrag van Maastricht maakt het mogelijk dat het Europees Hof van Justitie een lidstaat een forfaitaire som of dwangsom oplegt bij niet naleven van arresten (de federale overheid kan die dan verhalen op het Vlaamse Gewest) ;

- het gaat om onwettelijke overheidssteun waarvoor de belastingbetaler moet opdraaien. Hoe langer met de bijsturing gewacht wordt, hoe hoger de rekening .

De aangekondigde herstructurering inzake de GIMV en Gimvindus kan uiteraard geen reden zijn om de uitvoering van dit arrest op de lange baan te schuiven.

1. Hoeveel van deze 12 scheepskredieten zijn al verkocht ? (graag datum van de verkoop).
2. Is Gimvindus ondertussen gestopt met de verkoop van deze 12 scheepskredieten ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de voorwaarden van de verkochte scheepskredieten te wijzigen ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat de voorwaarden van de scheepskredieten die nog in de portefeuille van Gimvindus zijn worden gewijzigd ?

Vraag nr. 17
van 6 december 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

IJzeren Rijn — Alternatief voor de Betuwelijn

Het Vlaams Gewest is volmondig voorstander van de uitbouw van de IJzeren Rijn. Ik ondersteun deze houding volledig. De IJzeren Rijn is echter meer dan een directe aansluiting van de haven van Antwerpen op het Ruhrgebied. Het is er terzelfdertijd een prachtig alternatief voor de Nederlandse Betuwelijn.

Op milieuvlak kan hier een groot voordeel gecreeerd worden omdat de IJzeren Rijn nu eenmaal reeds aanwezig is, en dus enkel moet verbreed worden, terwijl de Betuwelijn volledig moet aangelegd worden.

1. Kan in een grensoverschrijdend milieuperspectief de modernisering van de IJzeren Rijn niet gezien worden als een alternatief voor de Betuwelijn ? Moet dat niet mee in de bespreking over de goederenlijn Antwerpen-Rotterdam, betrokken worden ?
2. Welke houding neemt Nederland aan bij de discussies binnen de EG aangaande de netwerken voor infrastructuur-spoorwegen, meer bepaald aangaande het project IJzeren Rijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 18
van 6 december 1993
van de heer L. BRIL

Euromotte en Aqualys — Overheidstussenkomst

Graag had ik van de minister vernomen :

1. Hoeveel overheidstussenkomst en onder welke vorm Euromotte heeft bekomen sedert 1983 (overname door de Groep Verbeke) ?

2. Hoeveel overheidstussenkomst en onder welke vorm Aqualys Mouscron heeft bekomen sedert de oprichting in 1990 ?

Vraag nr. 19
van 8 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Toerisme – Overheidsinvesteringen

Indien de overheid één miljard frank investeert in de toeristische sector, dan kunnen er in Vlaanderen 5.000 nieuwe jobs gecreëerd worden in die sector, en verhoogt de toeristische omzet binnen vijf jaar met minstens vijf miljard frank. Aldus één van de voornaamste conclusies van het Marketingplan, opgesteld door het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES) in samenwerking met het Spaans studiebureau Bordas-THR uit Barcelona, in opdracht van het Vlaams Commissariaat Generaal voor Toerisme (VCGT) en het Waalse Office de Promotion du Tourisme (OPT). Het marketingplan handelt over de drie grote Belgische entiteiten : Vlaanderen, Brussel en Wallonië. Wat Vlaanderen betreft suggereert het rapport een overheidsinjectie van 200 miljoen frank per jaar, over vijf jaar. Dat geld moet dienen om in Duitsland, Frankrijk Nederland, Groot-Brittannië, Spanje en Italië promotie te voeren voor Vlaanderen, inzonderheid voor de kust, de kunststeden en groen Vlaanderen. Meer toeristen in ons land betekent meer jobs en meer inkomsten : het rapport gewaagt van 5.000 bijkomende jobs en een stijging van de toeristische omzet met 5 miljard frank na vijf jaar.

Nochtans wordt vastgesteld dat de huidige toestand in schril contrast staat tot de ideale verwachtingen van het rapport. Vandaag moet het VCGT het immers stellen met amper 900 miljoen frank per jaar, waarvan na aftrek van wedden en infrastructuurkosten, slechts 225 miljoen frank voor werkelijke promotie overblijft. Als de studie bepaalt dat het VCGT jaarlijks 200 miljoen frank extra zou moeten krijgen, dan betekent dit dat het VCGT nu dus de helft van zijn middelen mist. Kredietoverschrijdingen of -wisselingen van het ene naar het andere departement begunstigen tot vandaag nooit het toerisme. Nochtans zijn dergelijke kredietverschuivingen mogelijk : zo werd uit de begroting van 1993 voor externe betrekkingen 200 miljoen frank overgeheveld naar openbare werken voor de versnelde aanleg van de A 18.

Tenslotte moet ook gezegd worden dat de Vlaamse overheid de toeristische bedrijvigheid nog steeds weigert te beschouwen als een economisch gegeven, maar nog steeds als culturele materie rangschikt. Het is inderdaad waar dat toerisme ook een belangrijke culturele waarde heeft. De totaliteit van de geldstroom en arbeidskracht, opgewekt door het toerisme, is anderszijds zo substantieel in 's lands economie dat het negeren van elke formele economische catalogering van die sector, niet langer verdedigbaar is.

1. Kan de minister de toeristische activiteit als een economische bedrijvigheid behandelen, eerder dan als een louter culturele activiteit ? Kan hij die denkwijze bij treden ? Zal hij desgevallend initiatieven nemen om het toerisme onder economie te catalogeren ? Welke initiatieven ?

2. Is de minister bereid vragen van het toerisme te ondersteunen tot verhoging van de kredieten met het oog op de creatie van bijkomende jobs, zoals gesteld in het studierapport van het WES-Bordas THR ? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen ?
3. Is de minister bereid om uit zijn begroting voor economie kredieten over te hevelen naar de toeristische sector ? Waarom (niet) ? Indien ja, heeft hij dan al zicht op een bepaald bedrag ?

Vraag nr. 20
van 10 december 1993
van de heer M. OLIVIER

**Erkenning stagecontract ondernemingsopleiding –
 Recht op kinderbijslag**

Sommige leerlingen die een ondernemingsopleiding volgen, hebben problemen in verband met hun recht op kinderbijslag. Dit is een gevolg van de interpretatie door de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers van de begrippen “theoretische lesuren en stages”, in toepassing van de artikelen 1 en 8 van het koninklijk besluit van 30 december 1975. Dit besluit stelt de voorwaarden vast waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt.

De Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers gaat er namelijk van uit dat slechts de stages in 4 beroepen (hostess, autocarexploitant, reisbureauhouder en etaleur) aan de criteria van het vernoemde besluit voldoen. De Rijksdienst wil de stages, verricht in de overige beroepen, niet erkennen niettegenstaande deze noodzakelijk zijn voor de toegang tot gereguleerde middenstandsberoepen of voor ZIV-erkenningen (bijvoorbeeld optiekers).

De Rijksdienst brengt het kinderbijslagfonds hiervan op de hoogte die dan in bepaalde gevallen de betaalde kinderbijslag terugvordert. Dit kan achteraf leiden tot ernstige betwistingen voor de arbeidsrechtbanken.

Een besluit van de Vlaamse Regering “op de stage in de ondernemingsopleiding” zou dit probleem kunnen oplossen. Dergelijk besluit is een uitvoering van artikel 8 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen. Een gelijkwaardig besluit van de Executieve van de Franstalige Gemeenschap heeft de problemen voor dat landsgedeelte opgelost.

1. Is de minister-president van plan binnenkort dergelijk besluit, eventueel met terugwerkende kracht, goed te keuren ? Op die manier wordt het grondwettelijk principe van de gelijkheid van alle Belgen gewaarborgd en kunnen de problemen inzake kinderbijslag worden opgelost.
2. Of overweegt hij aan het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen de opdracht te geven een genormaliseerd stagecontract uit te werken zoals in het Franstalig landsgedeelte, en dit te doen toepassen in de ondernemingsopleiding ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 30
van 16 november 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Heraanleg van het kruispunt August van de Wielelaan-Krijgsbaan in Deurne - Eerbiediging van de gewestplanning

In deze tijd van dalende tewerkstelling juich ik graag elk initiatief toe dat arbeidsplaatsen creëert. Het is dus allerminst mijn bedoeling de firma Belgadema (Makro) te willen afremmen in de expansie. Toch meen ik respect te moeten opeisen voor normen waaraan elke burger, elke handelaar, onderworpen is. Het eerbiedigen van gewestplannen is een van deze normen.

De reeds gerealiseerde Makro-uitbreiding in Deurne, situeert zich op een grondstuk dat in het gewestplan én in de nieuwe groene Hoofdstructuur, als groenzone werd ingekleurd. Tegelijk verklaarde een Belgadema-directeur, tijdens de districtsraad te Deurne op 4 november, dat zijn firma mee de heraanleg van het kruispunt August van de Wielelaan-Krijgsbaan, tegenover het Makrocomplex, financierde. Het betreft hier zeker geen private wegen.

Meent de minister niet dat nonnen, in casu gewestplannen, opgelegd worden om te worden geëerbiedigd ?

Is mijn veronderstelling dat de mede-financiering van de heraanleg van het genoemde kruispunt, een betaling is voor de toelating om het gewestplan te omzeilen, gerechtvaardigd ?

Vraag nr. 32
van 19 november 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse rivieren - Investeringsen

Op vele binnenwateren in Vlaanderen wordt schade aangebracht aan de niet versterkte oevers, onder andere door snelvaarders.

1. Hoeveel is de jongste 3 jaar jaarlijks geïnvesteerd in versterking en/of onderhoud van oevers van binnenwateren in Vlaanderen, en voor welke doeleinden (bijvoorbeeld onderhoud, versterking, verfraaiing) ?
2. Wat is de grootste oorzaak van beschadiging van de natuurlijke al of niet elementair versterkte oevers van rivieren en binnenwateren in Vlaanderen ?

Vraag nr. 33
van 22 november 1993
van de heer J. EEMAN

Expressweg Aalst-Ninove - Geluidsoverlast

Er zijn heel wat klachten over geluidsoverlast in de

omgeving van bovenvermelde expressweg.

In dit verband vernam ik graag welke geluidswerende maatregelen zullen genomen worden.

Vraag nr. 34
van 22 november 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sint-Amands - Scheldedijk

Naar verluidt zou de Scheldedijk op het grondgebied van de gemeente Sint-Amands nog een zwakke plek vertonen, met name in de omgeving van het graf van Emile Verhaeren.

Kan de minister dit bevestigen ?

Zijn er desgevallend nog verstevigingswerken gepland ?

Vraag nr. 37
van 23 november 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Pierstraat in Aartselaar en Rumst - Leefbaarheid en verkeersveiligheid

Als de bewegwijzering op de E 19 naar Boom zou worden verwijderd, zou dit de leefbaarheid en verkeersveiligheid van de Pierstraat sterk verbeteren.

Zijn er plannen, en is er een timing om deze wegwijzers weg te nemen ? Zijn er andere plannen om in de Pierstraat de snelheid van het verkeer af te remmen en om er de leefbaarheid voor de bewoners te vergroten ?

Vraag nr. 42
van 24 november 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

E 40 te Essene - Gevaarlijke verkeerssituatie

De verkeersinfrastructuur aan de E 40 in Essene (Affligem) is op twee vlakken heel gevaarlijk.

Eenzijds moet de automobilist die de E 40 verlaat, mede door de bult in het brugwegdek, zich met de neus van zijn wagen tot op het brugrijvak wagen wil hij een zicht krijgen op de verkeerssituatie. Het soms aanstormende verkeer moet telkens over reflexen beschikken om een aanrijding te vermijden.

Anderzijds is er de uitrit van de carpoolparking. Ook hier moeten dagelijks ontelbare uitwijkmanoeuvres gebeuren. Vooral 's avonds en 's nachts is de verkeerssituatie aan de carpoolparking haast onoverzichtelijk.

1. Hoeveel verkeersongevallen deden er zich voor op het op- en afrittencomplex te Affligem sinds de openstelling van dit complex ?
2. Bestaat er een mogelijkheid om de bult in het brugwegdek weg te werken, zodat de automobilist die de E 40 verlaat een beter zicht krijgt op de verkeerssituatie ?

3. Welke maatregelen zal de minister nemen om de onoverzichtelijke verkeerssituatie aan de carpool-parking (Molenstraat) te verbeteren ?
4. Vooral 's avonds en 's nachts is de verkeerssituatie aan de carpoolparking haast onoverzichtelijk. Kan de plaatsing van verlichting hier een oplossing zijn ?

Vraag nr. 45
van 6 december 1993
van de heer H. BROUNS

Houthalen-Helchteren – Remo-stort

Vorig jaar vroeg NV Remo te Houthalen-Helchteren een vergunning aan voor de exploitatie van een klasse 1-stort op een nieuw perceel (tussen de weg naar 't Heihuiske en de Grauwe Steenstraat). Op het einde van 1992 werd een vergunning daarvoor verleend door de bestendige deputatie van Limburg. Enige tijd later vernietigde de minister echter dit besluit van de bestendige deputatie. Door deze beslissing werd aan het industrieel stort een dubbele begrenzing opgelegd : ten eerste in de tijd omdat de vergunning verleend werd tot uiterlijk 20 oktober 1997, en ten tweede in de ruimte omdat er een vergunning verleend werd voor slechts een deel van het gebied dat de bestendige deputatie verleende,

1. Is de minister met mij van oordeel dat een sterke uitbreiding van het Remo-stort dient vermeden te worden en dat men zo snel mogelijk naar een andere lokatie dient uit te kijken voor oktober 1997 ?
2. Acht de minister het mogelijk om een gewestplanwijziging enkel voor dit gebied (driehoek Kolderstraat, het Wolfsdal en de Grauwe Steenstraat) door te voeren waarbij een aantal ontginningsgebieden rondom het stort worden omgezet in natuurgebied, zodat toekomstige uitbreidingen bemoeilijkt worden ?
3. Is de minister bereid om deze gewestplanwijziging zo snel mogelijk door te voeren ?

Vraag nr. 47
van 6 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Sint-Denijs- Westrem – Kruispunt N 43 en gemeentewegen Sint-Denijs- Westrem-De Pinte

Het kruispunt N 43 – gemeentewegen Sint-Denijs-Westrem-De Pinte is enkele jaren geleden heraangelegd met verkeerslichten en 4 rijvakken.

Voorheen en ook de jongste jaren was en bleef dit kruispunt levensgevaarlijk. Verschillende dodelijke en andere ongevallen hadden er plaats. Daarenboven is het naderen van het kruispunt en het gebruiken ervan voor vele automobilisten onoverzichtelijk. Het is ook aartslelijk.

In de lijn van uw terecht beleid tot veralgemening van ronde punten en in het licht van de huidige heraanleg van de N 43 tussen genoemd kruispunt en het kruispunt N 43 – N 437 (te Deurle), durf ik ten eerste aandringen op de aanleg van een rond punt in Sint-Denijs-Westrem.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen

1. Is een rond punt aldaar alsnog aan te leggen ? Zo ja, wanneer, zo nee, waarom niet ?
2. Wat zijn de afmetingen van het eventueel aan te leggen rond punt ?
3. Wat zijn de kosten voor de aanleg van een aldaar geschikt rond punt ?

Vraag nr. 48
van 6 december 1993
van de heer J. VALKENIERS

Weekendverblijven – Oude regularisatieaanvragen

De problematiek rondom de weekendverblijven bestaat nu reeds ongeveer 25 jaar. Onder de ministers D'Hoore, Akkermans en Eyskens werden aanzetten gedaan om tot regularisatie te kunnen overgaan.

Wat doet de minister met de regularisatieaanvragen die vóór 1 november 1974 werden ingediend ?

Wat doet de minister tegen de bouw misdrijven (vooral het aanleggen van nutsvoorzieningen) die ouder zijn dan vijf jaar en waarvoor een verjaringstermijn zou kunnen worden ingeroepen ?

Vraag nr. 49
van 6 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Bachte-Maria-Leerne – Rond verkeersplein N 466 (Deinze-Gent) en N 437 (Nevele-Deurle)

Een paar jaar terug heeft de voorganger van de minister terecht beslist het onoverzichtelijk en levensgevaarlijk kruispunt te Bachte-Maria-Leerne her in te richten.

Geruime tijd is er daar een proefopstelling.

1. Hoeveel ongevallen, van welke aard en met hoeveel slachtoffers vonden er plaats de jongste drie jaar voor de proefopstelling, en op jaarbasis ?
2. Hoeveel ongevallen, van welke aard en met hoeveel slachtoffers vonden er plaats sedert de proefopstelling, en op jaarbasis ?
3. Wat is de planning voor de definitieve aanleg van het bedoelde kruispunt ?
4. Hoeveel kost de definitieve aanleg ?

Vraag nr. 50
van 6 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Deurle (Sint-Martens-Latem) – Rond verkeersplein N 43 en N 437

Het bedoeld kruispunt, nu met verkeerslichten, zal heraangelegd worden in de vorm van een rond verkeersplein.

Deze aanleg is reeds aanbesteed, tegelijk met de aanbesteding voor de collectorwerken en de sanering van het wegdek van de N 43. Deze werken zijn nu in uitvoering.

De jongste maanden hoor ik regelmatig dat het aanbestede verkeersplein er niet zou komen en dat het kruispunt ongeveer zou blijven wat het is, voorzien van verkeerslichten en levensgevaarlijk omwille van de soms extreem hoge snelheden die men er haalt.

Ik vind de eventuele schrapping van het aanbestede rond verkeersplein hoogst merkwaardig en totaal onbegrijpelijk alsook onaanvaardbaar in het licht van uw recent en terecht beleid tot veralgemening van ronde verkeerspleinen en effectieve verhoging van de verkeersveiligheid.

1. Zal het bedoelde ronde verkeersplein aangelegd worden ?
2. Wat zijn de afmetingen van het verkeersplein ?
3. Hoe ziet de indeling in rijvakken eruit, inclusief de fiets- en voetpaden ?
4. Hoeveel kost de heraanleg van het kruispunt in de vorm van een rond verkeersplein ?

Vraag nr. 51
van 6 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Laag radioactief afval – Berging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 40

van 6 december 1993

van de heer M. Capoen

blz. 168.

Vraag nr. 52
van 6 december 1993
van de heer J. ANSOMS

Fietspaden – Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten

Graag vernam ik betreffende het jaar 1992 :

1. Welke doortochten zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd voor welk bedrag
 - 1° in het kader van het specifiek doortochtenprogramma ;
 - 2° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 3° eventueel in een ander programma.

Tevens vernam ik graag welke doortochtprojecten werden geconcipieerd volgens de geldende methodologie die tijdens de vorige legislatuur bij omzendbrief werd vastgelegd.

2. Welke nieuwe fietspaden (niet de eventuele vervanging van bestaande fietspaden) zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd
 - 1° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 2° in het kader van het doortochtenprogramma ;

3° in het kader van het specifiek fietspadenprogramma ;

4° eventueel in het kader van een ander programma ?

Tevens vernam ik graag, per aanbesteding en vastlegging, het aantal kilometer gewestweg dat op deze wijze uitgerust wordt met nieuwe fietspaden (niet de vervanging van bestaande fietspaden door andere).

3. Welke kruispunten zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd voor welk bedrag
 - 1° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 2° in het kader van een ander programma (niet het doortochtenprogramma) ?
4. Welke projecten inzake doortochten, fietspaden of kruispunten (zoals hierboven aangeduid) uit het fiscaal programma 1992 zijn er evenwel niet aanbesteed of vastgelegd ? Wat was daarvoor de reden ?

Vraag nr. 53
van 8 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Natuurgebieden – Negatieve adviezen voor sanering en verbouwing

Ingevolge het decreet van 23 juni 1993 en het vierde uitvoeringsbesluit op het decreet van 27 juni 1985 geeft de gemachtigde ambtenaar van stedebouw systematisch een negatief advies, bijvoorbeeld voor sanering en verbouwing – zelfs ondergrondse – van woningen en erven in natuurgebieden.

In Vlaanderen zijn vele natuurgebieden gemengd en vaak is er nogal wat bewoning en zijn er keurige tuinen landbouwbedrijven.

Dagelijks worden landbouwers en bewoners in hun rechtmatige belangen tekort gedaan : landbouwbedrijven worden geblokkeerd (bijvoorbeeld aalopslag in de winter) en hun tuinbouwbedrijven lamgelegd (bijvoorbeeld vervangen van kweekserres).

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Wie gaf terzake instructies aan de gemachtigde ambtenaar ?
3. Is het niet aangewezen onmiddellijk terzake geschikte instructies te geven, specifiek voor gemengde natuurgebieden ?

Vraag nr. 54
van 8 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Wijnegem – Heraanleg van de Turnhoutsebaan en de Krijgsbaan

Is het zo dat er plannen bestaan om de Turnhoutsebaan en de gehele Krijgsbaan te Wijnegem heraan te leggen, niet onder meer een brug of tunnel onder de Turnhoutsebaan, wegens de verkeerslast die het gevolg is van de vestiging van een groots en megalomaan winkelcentrum ter plekke ? Het Sociaal-Economisch Comité zou

aan haar gunstig advies de voorwaarde van de bouw van een tunnel of een brug hebben verbonden.

Iemand zal die voorwaarde toch moeten realiseren.

Wie betaalt, bij uitvoering, deze werken ?

De eigenaars van dit reuzecomplex hebben die enorme verkeersoverlast geschapen en moeten voor de daaruit voortvloeiende – inderdaad belangrijke – onkosten instaan. Tenzij een andere regeling is voorzien.

Wil de minister de nodige verduidelijkingen geven ?

Vraag nr. 55
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bornem – Scheldedijken

Is de minister op de hoogte van het feit dat voor de ophoging van de Scheldedijken in Bornem metaalslakken werden gebruikt van een afvalberg in Hemiksemen ? Acht de minister dit normaal ? Werden er in de omgeving van de dijken sedertdien al metingen gedaan naar de aanwezigheid van giftige stoffen ?

Vraag nr. 56
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Falende verkeerslichten – Waals onderhoudsbedrijf

Half november liep op de gewestwegen in de richting van Antwerpen het verkeer in 't honderd door de falende verkeerslichten. Blijkbaar zou het Waalse onderhoudsbedrijf hier in gebreke blijven en zou er weinig zicht op beterschap zijn. Kan de minister mij meedelen of het contract door de betrokken maatschappij wordt nageleefd ? Welke zijn de mogelijkheden om het contract te verbreken ? Zijn er al stappen in die richting genomen ?

Vraag nr. 57
van 9 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Weekendverblijven – Bijhouden van de gemeentelijke bevolkingsregisters

De problematiek van de weekendverblijven is u bekend.

Is het juist dat het Nationaal Comité Weekendverblijven een dossier met knelpunten heeft overgemaakt, waarop het antwoord tot heden uitbleef ?

Indien ja, zou een rondetafelgesprek waarbij de betrokken gemeentebesturen worden ingeschakeld, niet noodzakelijk zijn ? Des te meer, omdat de problematiek van de tweede verblijven de laatste jaren niet alleen een stedenbouwkundig aspect heeft, maar meer en meer een probleem wordt van permanente bewoning en vaste huisvesting.

Ter zake is de federale minister die instaat voor de bevolkingsregisters destijds een gesprek begonnen met de gewestministers om aan deze problemen een oplos-

sing te geven. Het ging vooral over de vraag of gemeentebesturen al dan niet tot inschrijvingen in het bevolkingsregister kunnen worden verplicht, als het gaat om bouwsels, waar permanente bewoning volgens het decreet op de ruimtelijke ordening niet is toegelaten.

Hoever staat dit gesprek en zijn er resultaten ?

Zo neen, zal de minister zich gewoon neerleggen bij de dag aan dag groter wordende feitelijkheid, waarbij weekendzones bosdorpen worden ?

Vraag nr. 58
van 10 december 1993
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Turnhoutsebaan te Schilde – Slechte straatverlichting

Op zondag 4 december laatstleden werd omstreeks 17 u. 45 op de Turnhoutsebaan in Schilde een bejaard echtpaar gegrepen door een personenwagen. De vrouw overleed tijdens haar overbrenging naar het ziekenhuis.

Uit zowat alle getuigenissen blijkt de zeer slechte toestand van de verlichting op deze plaats zodat een uiterst gevaarlijke verkeerssituatie ontstaat.

Uit mijn informatie blijkt dat het gemeentebestuur meerdere malen de bevoegde diensten heeft gewezen op deze toestand. Blijkbaar bleven deze oproepen zonder gevolg.

Er schijnt desbetreffende een contract over het onderhoud van de verlichting reeds maanden aan te slepen.

1. Bestaat er inderdaad een contract ?
2. Waarom werd dit contract nog niet uitgevoerd ?
3. Welke initiatieven zal de minister nemen om verder onheil op deze plaats te vermijden ?

Vraag nr. 59
van 10 december 1993
van de heer A. VERLINDEN

Verkeersveiligheid en verkeersopstopping – Drievaksbaan Aarschot-Scherpenheuvel en spoorwegovergang in de Ourodenberg te Aarschot

1. Op de drievaksbaan Aarschot-Scherpenheuvel werd het middenvak van de rijweg, die destijds ingevolge inhaalmanoeuvres oorzaak was van talrijke ongevallen, omgevormd met vluchtheuvels. Dit werk blijkt, naar mijn oordeel, een zeer gunstig effect te hebben op de verkeersveiligheid en de initiatiefnemer mag hiervoor dan ook gefeliciteerd worden.

Kan de minister aan de hand van enkele cijfers, weze het voor deze korte periode van aanpassing, het gunstig effect hiervan aantonen ?

2. Aan het knooppunt van de drie spoorwegovergangen in de Ourodenberg te Aarschot, overgangen op de Lierse- en op de Herseltsesteenweg, neemt het fileprobleem haast onmenselijke afmetingen aan. De aanpassing met verkeerslichten op 100 meter

van de eerste spoorwegovergang komende van Lier, heeft een beperkte en lovenswaardige oplossing gebracht die, en dat was ook niet het opzet, het fileprobleem uiteraard niet oplost. Een stevige en toekomstgerichte oplossing, in coördinatie met de NMBS wordt voor dit knooppunt dan ook onmisbaar en dringend.

1. Kent de minister dit cruciaal knooppunt en worden er bepaalde vaststellingen en/of metingen gedaan ? Zo ja, wat zijn de resultaten en besluiten ?
2. Werd naar een duurzame oplossing gezocht en wat zijn de bevindingen ?
3. Binnen welke termijnen mag de realisatie ervan verwacht worden ?
4. Is het niet mogelijk, om tijdelijk het vlot verkeer te bevorderen, vlak na de spoorwegovergang komende van Lier een voorselectie richting Herselt (links) en Aarschot (rechts) op de rijweg te doen aftekenen ?
5. Wordt, rekening houdend met een enorme toename van het vrachtvervoer op de Liersesteenweg, een alternatieve rijbaan die rechtstreeks aansluit op de westelijke ring van Aarschot dan geen noodzaak ?

Vraag nr. 60
van 10 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Wijziging van een algemeen plan van aanleg – Gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig advies.

Als een gemeentebestuur haar algemeen plan van aanleg wil wijzigen en indien, wat uiteraard voorkomt, voor de verschillende wijzigingen van het algemeen plan van aanleg een gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig advies werd uitgebracht door de bestendige deputatie van de provincie, door de Streekcommissie, dan zou men redelijk kunnen aanvaarden dat de Vlaamse Regering enkel voor die afwijkingen, waar alle adviezen gunstig zijn, goedkeuring zou verlenen.

Als dat niet het geval is kan een gemeente dan, voor de wijzigingen waar alle voorafgaande adviezen gunstig waren, deze wijzigingen middels een bijzonder plan van aanleg doorvoeren ?

Moet dan voor dat bijzonder plan van aanleg de fase van gemeentelijke besluitvorming, inbegrepen het openbaar onderzoek nogmaals worden overgedaan ?

Voor alle duidelijkheid gaat het hier enkel om aanpassingen, waarvoor in de adviesfase door alle instanties gunstig advies werd uitgebracht.

Een antwoord op deze vraag lijkt nuttig, omdat de strekking van algemene aard is. De aanleiding van de vraag is wel een geval waarin het gemeentebestuur niet bij machte is van het hoofdbestuur van stedenbouw enig antwoord te bekomen.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGHEDEN**

Vraag nr. 20
van 22 november 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Decreet op het taalgebruik in de bedrijven – Systematische overtreding in de omgeving van Zaventem, Machelen en Vilvoorde

De berichten over systematische overtredingen in de omgeving van Zaventem, Machelen, Vilvoorde enzovoort van het zogenaamde septemberdecreet, dat het taalgebruik in de bedrijven regelt, houden aan.

Werd hiernaar reeds onderzoek verricht ?

Waaruit bestaat de controle op de correcte naleving van bedoeld decreet ?

Vraag nr. 25
van 26 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Zie :
 Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
 Vraag nr. 43
 van 26 november 1993
 blz. 178.

Vraag nr. 26
van 26 november 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-TV 1 – Videoclips die niet passen bij kinderprogramma's

Op donderdag 11 november 1993 bracht de BRTN op TV 1 een specifiek programma voor kinderen, namelijk de aankomst van Sint-Niklaas in Antwerpen.

Net voor dit programma van start ging kwam er op hetzelfde scherm een erotisch getinte videoclip.

Is de minister van mening dat zo iets kan ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 27
van 26 november 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

BRTN-Radio 1 – Publiciteit voor De Brug

Op maandag 22 november te 12.03 uur maakte de omroepster van Radio 1 reclame voor het programma "De Brug" van dinsdag 23 november, waarin blijkbaar de onverdraagzaamheid, multicult en Objectief 479.917 aan de orde was.

Zij had het ook over 24 november 1991, dat zij bestempelde als een zwarte zondag.

Is het de taak van een BRTN-medewerkster om een democratische verkiezingsuitslag te interpreteren ?

Heeft de minister maatregelen genomen tegen de BRTN die steeds haar steun verleent aan Objectief 479.917 dat niets anders is dan een dekmantel van de PVDA (het voormalig Amada) die, ondanks jarenlange verkiezingsdeelname op geen enkele wijze, en voor geen enkel bestuursniveau door de kiezer werd gemandateerd ?

Vraag nr. 28
van 6 december 1993
van de heer P. BREYNE

Vlaamse TV-zenders – Minimale gedragscode

Steeds meer ouders (en niet alleen ouders) ergeren zich aan het feit dat ook onze Vlaamse openbare en private TV-zenders zich meer en meer in hun programmatie bezondigen aan een uitdrukkelijke of impliciete banalisering en ophemeling van geweld, sex, macht en geld.

Dit lijkt vele Vlamingen, van diverse ideologische en filosofische overtuigingen, bijzonder nefast voor de opvoeding van onze jeugd in de richting van waarden als verdraagzaamheid, solidariteit, soberheid, verantwoordelijkheid, gemeenschapszin en schoonmenselijkheid.

Mijns inziens kan de overheid in deze niet onverschillig blijven, vermits het in wezen gaat om de opbouw van de Vlaamse maatschappij in de komende decennia.

Is het niet nodig ter zake op korte termijn een initiatief te nemen tot het vaststellen van een strikte gedragscode, die door alle audio-visuele media, inzonderheid ook de privaatrechtelijke, dient gerespecteerd te worden ?

Vraag nr. 29
van 6 december 1993
van de heer F. VERMEIREN

BRTN – Sponsoring van de actie Kom op tegen Kanker

In het kader van de actie Kom op tegen Kanker zou de BRTN de bedoeling hebben in alle Vlaamse gemeenten helicoptervluchten te organiseren waarvoor reeds contacten zijn opgenomen met een aantal gemeentebesturen door één bepaalde helioperfirma.

In dit verband vernam ik graag of de BRTN met het oog op de actie een gunning heeft uitgeschreven en diverse firma's heeft aangeschreven om prijsoffertes in te dienen ?

Valt het organiseren van vluchten door de BRTN gesponsord al dan niet onder de wettelijke bepalingen inzake overheidsopdrachten en de toewijzing ervan ?

Vraag nr. 30
van 7 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Berichtgeving over de betogingen van 24 november 1993

Op 24 november 1993 vonden in verschillende Vlaamse

steden betogingen tegen het zogenaamd racisme plaats en dit naar aanleiding van de tweede verjaardag van de verkiezingsuitslag van 1991.

In de nieuwsuitzending van 19.30 uur van TV 1 werd gemeld dat er in totaal 15.000 scholieren en studenten aan deze demonstraties deelnamen. Dit cijfer is dat van de organisatoren. De schatting van de politiedienst ligt een heel stuk lager. De BRTN vond het echter niet nodig hiervan gewag te maken.

De laatste tijd gebeurt het meer dat de openbare omroep wanneer een verslag van een demonstratie gebracht wordt, wat het aantal deelnemers betreft, uitsluitend het cijfer van de organisatoren geeft. Vroeger was het nochtans de gewoonte zowel deze laatste als deze van de politie of rijkswacht aan de kijker of luisteraar mede te delen.

Graag vernam ik van de minister welke regels door de BRTN in acht genomen moeten worden wanneer er in nieuwsuitzendingen gewag gemaakt wordt van betogersaantallen ?

Graag vernam ik tevens of de minister niet de mening toegedaan is dat de BRTN zich niet houdt aan de objectiviteit die van haar verwacht moet worden wanneer ze in haar verslaggeving over betogingen, zoals deze van 24 november, uitsluitend de schatting van het aantal betogers die door de organisatoren gemaakt wordt brengt (deze organisatoren hebben er uiteraard alle belang bij dat het vermelde aantal zo hoog mogelijk is) en niet de schatting van de ordediensten ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 31
van 7 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Berichtgeving over het koninklijk bezoek aan Antwerpen

Ik verwijs naar de schriftelijke vraag waarin ik liet opmerken dat tijdens een BRTN-uitzending de aanhangers van het militair regime van Haïti uiterst rechts genoemd werden. Op 4 november jongstleden betoogden een 150 Vlaams-nationalisten voor amnestie naar aanleiding van het bezoek van het koninklijk paar aan Antwerpen. In de nieuwsuitzending van TV 1 van 19.30 uur werden deze betogers ook "uiterst rechts" genoemd. Daar er geen enkel verband bestaat tussen de hierboven vermelde Haïtianen en deze betogers is het gebruik van het epitheton "uiterst rechts" op zijn minst verwarrend en in feite zelf opiniërend vermits er ten onrechte een verband gesuggereerd wordt tussen Vlaams-nationalisten (de betogers van Antwerpen) en Haïtiaanse aanhangers van een militaire dictatuur.

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 33
van 8 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Objectief 479.917-avond te Heist-op-den-Berg – Advertenties in de plaatselijke pers

Op 19 november jl. vond te Heist-op-den-Berg een

avond plaats die op het getouw gezet werd door de organisatie Objectief 479.917. En dit onder meer in samenwerking met de Rode Jeugd, de jongerenbeweging van de Partij van de Arbeid, die onder meer het Ceausescu-regime verdedigde en de slachtpartij op het Plein van de Hemelse Vrede goedkeurde.

Sandra Naelaerts, van de TV 2-uitzending *Couleur Locale*, en Ng Sauw Tjhoi van het Radio 1-programma *De Brug* verleenden hun medewerking aan deze avond. In de advertenties die hieromtrent in de plaatselijke pers verschenen werd niet alleen hun naam vermeld maar werd er ook nominatim naar TV 2 en radio 1 verwezen.

Indien het deze BRTN-medewerkers vrij staat voor hun mening op te komen neem ik aan dat zij dit niet mogen doen met verwijzing naar hun functie bij de openbare omroep en met een openlijke verwijzing naar deze laatste.

Deelt de minister deze mening ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 34
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sint-Genesius-Rode — Franstalige inschrijvingsformulieren voor de 13e Gordel

In Sint-Genesius-Rode werden naar aanleiding van de 13e Gordel door de gemeente folders verspreid met ook franstalige inschrijvingsformulieren.

Kan de minister mij meedelen hoeveel Franstalige inschrijvingen het Bloso voor deze manifestatie ontving ?

Vraag nr. 35
van 9 december 1993
van de heer J. CAUDRON

Niet erkende Koninklijke Belgische Basketballbond — Onrechtstreekse jaarlijkse subsidie

De Landelijk Commissie Kadervorming (LCK) richt met succes cursussen in voor de opleiding van trainers. Deze cursussen gaan steeds door in samenwerking met een erkende sportfederatie volgens het decreet van 2 maart 1977 houdende erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportfederaties. Voor basketbal bestaat er in Vlaanderen geen erkende federatie. In het verleden werd de baskettrainersopleiding toch georganiseerd door de LCK met trainers van de niet erkende, want unitaire basketbalbond. Daardoor ontstaat er een jaarlijkse onrechtstreekse betoelaging van een niet erkende federatie.

Bij deze onwettige toestand dringen zich de volgende vragen op

1. Welk was de kostprijs per jaar, vanaf 1980 tot nu van de organisatie van de basketbaltrainersopleidingen door de LCK ?
2. Is de minister ook van mening dat wegens het reeds genoemde decreet van 2 maart 1977 deze erkenning

en betoelaging niet kan en dat derhalve deze basketbaltrainersopleidingen moeten stoppen zolang de basketbalbond blijft weigeren het splitsingsdecreet na te leven ?

3. Meent de minister ook niet dat deze maatregel gepast is zeker nadat de basketbalbond mee de unitaire vereniging van sportfederaties heeft opgericht wat in Vlaanderen als een BOIC-provocatie wordt beschouwd ?

Vraag nr. 36
van 9 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Cultureel beleid in Sint-Genesius-Rode — Brieven van het Davidsfonds

Uit het tijdschrift van het Davidsfonds van Sint-Genesius-Rode verneem ik dat die vereniging op 17 maart 1993 aan de minister een brief stuurde met een kritiek op het cultureel beleid in Sint-Genesius-Rode. Daarin werd kritiek geuit op het feit dat subsidies met gulle hand worden uitgedeeld aan de Franstalige verenigingen in de gemeente en dat het gemeentelijk informatieblad is uitgegroeid tot een instrument om de tweetaligheid te propageren. Ten slotte werd er de aandacht op gevestigd dat in Rode het enige tweetalige cultureel centrum in Vlaanderen staat.

Op 30 juli werd een herinneringsbrief naar de minister gestuurd nadat er sprake was dat het beheer van culturele centra in de zes zou worden overgedragen aan een vzw. In de brief werd ook de wens uitgedrukt dat het cultureel centrum zou worden overgenomen door het ministerie van Cultuur. Blijkbaar ontving de vereniging eind oktober nog geen reactie op beide brieven.

Kan de minister mij meedelen hoe lang het gemiddeld duurt eer die brieven beantwoord worden.

Heeft hij van het Davidsfonds Sint-Genesius-Rode twee brieven ontvangen ?

Wat is desgevallend zijn reactie op de inhoud van beide brieven ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 25
van 6 december 1993
van de heer J. EEMAN

Tijdelijken — Grote dienstanciënniteit

Meerdere bronnen melden telkens dat in de onderwijsneden nog vrij veel tijdelijken met een grote dienstanciënniteit fungeren.

In dit verband vernam ik graag hoeveel tijdelijken met 2.500 dagen dienst effectief presteerden op 15 oktober jongstleden, in het vrij gesubsidieerd onderwijs, het gemeentelijk en provinciaal onderwijs en het gemeen-

schapsonderwijs, deze cijfers opgedeeld voor het kleuter- en basisonderwijs en het LSO en HSO.

Vraag nr. 28
van 6 december 1993
van de heer E. BALDEWIJNS

Gemeenschapsonderwijs – Tijdelijke aanstelling en vaste benoemingen en het avondonderwijs

Het artikel 90 paragraaf 1 van het decreet inzake de rechtspositie van de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs kan worden geïnterpreteerd alsof het volstaat om 10 kandidaturen te tellen om in aanmerking te komen voor een vaste benoeming en/of om prioriteit te genieten voor een tijdelijke tewerkstelling.

Dikwijls verkeren personeelsleden in de mening dat deze 10 kandidaturen hiervoor volstaan.

Graag ontving ik van de minister uitsluitsel over de vraag of deze kandidaturen tellen vanaf de eerste kandidaatstelling af, dan wel of deze kandidaturen tellen vanaf de kandidaatstelling na het behalen van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

Vraag nr. 30
van 9 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Boutersem – Informatie uit bevolkings- en vreemdelingenregisters aan de scholen

Het gemeentebestuur van Boutersem bezorgt de adressen van de 12-jarige kinderen aan de vrije scholen die hierom verzoeken. Aanvragen van scholen uit het gemeenschapsonderwijs worden afgewimpeld met als reden dat de adresbestanden enkel worden overgemaakt aan scholen die hun aanvraag doen via een vzw, in de praktijk dus enkel aan vrije scholen.

Een gemeenteraadslid heeft deze toestand aangeklaagd bij de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken en bij de gouverneur.

In zijn antwoord stelde de minister dat onder voorbehoud van een wettelijke machtiging of bepaalde uitzonderingen, vermeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het vreemdelingenregister, het niet-verstrekken van lijsten van personen de regel is. Wel kan het college van burgemeester en schepenen in het kader van artikel 7, a toch lijsten verstrekken aan instellingen van Belgisch recht die taken van algemeen belang vervullen die niet het voorwerp uitmaken van een nominatieve aanwijzing door de Koning om toegang te hebben tot de informatie van het rijksregister der natuurlijke personen. Scholen kunnen dus in aanmerking komen om in dit kader personenlijsten te bekomen voor zover het in de aanvraag opgegeven doel overeenkomt met de algemene opdracht van een school als taak van algemeen belang. Het willen voeren van een gepersonaliseerde reclamecampagne bij ouders van potentiële leerlingen voor het onderwijs dat men verstrekt, leek de minister een reden te zijn die niet beantwoordt aan het voormelde criterium. Tenslotte stelde de minister dat het verstrekken van gegevens uit de bevolkingsregisters een gemeentelijke bevoegd-

heid is waardoor het aan het college van burgemeester en schepenen toekomt over de gegrondheid van elke aanvraag te oordelen, maar deze discretionaire bevoegdheid dient echter naar recht en redelijkheid te worden uitgeoefend en mag geen aanleiding geven tot willekeur en discriminatie.

De gouverneur van Brabant gaf een gelijkaardig antwoord nadat hij hierover inlichtingen had ingewonnen bij de diensten van de federale minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

Ondanks het overmaken van kopieën van de antwoorden van de minister en van de gouverneur van Brabant, besliste het college van burgemeester en schepenen van Boutersem om "conform het standpunt van de heer minister van Binnenlandse Zaken" geen gunstig gevolg te geven aan de voornoemde aanvraag op basis van de bestaande reglementering.

1. Wat wordt verstaan onder het voeren van een gepersonaliseerde reclamecampagne ? Wat valt hieronder en wat niet ? Scholen voeren voornamelijk reclame via de post (folders, uitnodigingen, brieven, enzovoort) en via huisbezoeken. In het geval Boutersem lijkt het ons onwaarschijnlijk dat het college van burgemeester en schepenen geen lijsten meer zal bezorgen aan de vrije scholen indien deze bijvoorbeeld hun leerkrachten die ter plaatse wonen op huisbezoek zullen sturen.
2. Kan een college van burgemeester en schepenen beslissen tot het verstrekken van adreslijsten aan vrije scholen en niet aan scholen uit het gemeenschapsonderwijs zonder zich te bezondigen aan willekeur en discriminatie ?
3. Kan er in dit geval sprake zijn van misbruik van diskretionaire bevoegdheid van een college van burgemeester en schepenen, en zo ja, wie kan hier dan optreden ?

Vraag nr. 31
van 10 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Maandblad voor onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Criteria voor opname van aankondigingen

Het tijdschrift Klasse is het maandblad voor onderwijs in Vlaanderen en wordt uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap : departement Onderwijs.

In het novembernummer 1993 van dit blad wordt een forum omtrent onderwijs van Charta '91 aangekondigd met vermelding van plaats, prijs en contactadres. Charta '91 is een organisatie die uitsluitend opgericht werd door mensen uit het extreem-linkse kamp (voornamelijk oud hoofdbestuursleden van de Trotskistische revolutionaire arbeidersliga).

Is de minister niet van oordeel dat een oproep tot het onderwijzend personeel om deel te nemen aan een forum van deze vereniging, zoals verschenen in genoemd tijdschrift, feitelijk neerkomt op een overtreding van het onderwijsdecreet dat politiek in het onder-

wijs verbiedt? Aan welke criteria moet een vereniging voldoen om haar activiteiten in het onderwijsmaandblad van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te mogen laten verschijnen?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 9
van 22 november 1993
van de heer J. DE ROO

Export-plusprogramma – Praktische uitvoering

Vanaf volgend jaar kunnen KMO's goedkoop een uitkeringsgerechtigde werkloze schoolverlater aanwerven voor een exportgerichte activiteit.

Graag had ik een antwoord ontvangen op een aantal vragen betreffende dit zogenaamde export-plusprogramma.

1. Aan welke voorwaarden moeten de werkloze schoolverlaters voldoen?
2. Door wie en hoeveel worden zij betaald?
3. Kan men als werkgever de werkloze voor onbepaalde termijn onder voorgaande voorwaarden tewerkstellen?
4. Aan welke voorwaarden moet de werkgever voldoen om een werkloze schoolverlater goedkoop aan te werven voor een exportgerichte activiteit?

Vraag nr. 10
van 22 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Adinkerke- Duinkerke – Doortrekking kusttram

Het is de minister bekend dat de NMBS geen enkele bereidheid aan de dag legt om te investeren in een vaste treinverbinding tussen Adinkerke en Duinkerke. De NMBS oordeelt dat de Noordfransen niet in die verbinding geïnteresseerd zijn, maar weigert zelf een studie te laten uitvoeren over de eventuele voordelen van z'n verbinding voor ons eigen land. Meer zelfs: het Waalse gewest en de Région du Nord suggereren zelfs om de treinsporen tussen Duinkerke en de Belgische grens op te breken.

Het is nochtans overduidelijk dat een vaste treinverbinding, in het licht van de opening van de Kanaaltunnel en de HST-verbindingen tussen Duinkerke en Parijs, ontzaglijke verkeersmogelijkheden biedt voor vooral noordelijk Vlaanderen (as Antwerpen-Gent-Adinkerke) en aldus ook voor de economische ontwikkeling van de Westhoek.

Anderzijds blijkt er ook vanuit toeristisch oogpunt belangstelling te bestaan voor een vaste spoorverbinding tussen Adinkerke en Duinkerke. Ik verwijs ter zake

naar het project van de toeristische zomertreinen, ter ziele gegaan omdat de NMBS er nooit zelf in geloofd heeft en er slechte promotie voor heeft gevoerd.

Thans staat het project voor doortrekking van de kusttram van De Panne naar Adinkerke op stapel. De vraag stelt zich opnieuw of Adinkerke weer een eindpunt is in het zo vaak geprezen eenwordend Europa. De doortrekking van de kusttram van De Panne naar Adinkerke brengt de grens immers dichterbij en opent de mogelijkheid om dankzij die tram ook een vooral toeristische verbinding naar Duinkerke te realiseren. Dat idee vindt ook ingang bij Westtoerisme, de provinciale vereniging voor promotie van toeristisch West-Vlaanderen. De doortrekking zou overigens kunnen geschieden op de bestaande spoorwegbedding. Tenslotte zou dergelijk initiatief kunnen ingediend worden als project in het kader van het Europese Interregfonds voor grensoverschrijdende samenwerking.

1. Wat is de mening van de minister over het eventueel doortrekken van de tramverbinding van Adinkerke naar de Franse grens en dan verder naar Duinkerke?
2. Acht de minister het idee voldoende zinvol om daarover gesprekken aan te gaan met zijn Noordfranse collega's en zal hij daartoe initiatieven nemen?

Vraag nr. 11
van 22 november 1993
van de heer G. VANLEENHOVE

De Panne-Adinkerke – Doortrekking kusttram

Volgens de Toelichting bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 zijn kredieten voorzien voor de in hoofde vermelde werken. De budgetten 1994 hebben meer specifiek betrekking op de voor de werken noodzakelijke onteigeningen en op de eerste uitvoeringsfase.

1. In hoeveel fasen zal de doortrekking van de kusttramlijn geschieden en wat behelzen die opeenvolgende fasen?
2. Wat zal de totale kostprijs zijn voor de doortrekking van de kusttramlijn en welke bedragen stemmen overeen met de opeenvolgende fasen?
3. Tegen wanneer zullen de werken volledig uitgevoerd zijn?

Vraag nr. 12
van 24 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Regionale luchthavens – Trafiekrechten

De expansiemogelijkheden van de regionale luchthavens worden nog steeds zeer sterk belemmerd door hun onmogelijkheid om zelf trafiekrechten te verlenen. Totnogtoe kan een regionale luchthaven, zoals bijvoorbeeld Oostende, niet autonoom overeenkomsten afsluiten met luchtvaartmaatschappijen, doch moeten zij integendeel daartoe het akkoord krijgen van de Belgische federale overheid.

Deze situatie is onverenigbaar met een eigen Vlaams luchtvaartbeleid.

1. Welke mogelijkheden ziet de minister om daaraan te verhelpen ?
2. Wat is de precieze situatie en welke zijn de mogelijkheden tot oplossing ?
3. Zijn er desbetreffend onderhandelingen aan de gang met de federale overheid ?
4. Zijn er desbetreffend contacten met de Waalse regering tot het innemen van een gezamenlijk drukingsstandpunt ?

Vraag nr. 13
van 6 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Snelbus Ieper-Hazebroek – Eventuele invoering

De HST-verbinding tussen Rijsel en Duinkerke brengt de HST uiteraard ook naar de stations die op die lijn liggen, zo onder meer het station van de Frans-Vlaamse stad Hazebroek. Om die HST-verbinding ook snel en efficiënt toegankelijk te maken voor de zakenlui van de Westhoek (Ieper, Poperinge, Diksmuide, Veurne, Nieuwpoort, enzovoort) is een idee ontstaan rond de organisatie van een snelbus Ieper-Poperinge-Hazebroek (van maandag tot en met vrijdag). Daarbij is een virtuele uurregeling ontwikkeld : vertrek in Ieperstation met de bus om 6 u., Poperinge-station 6.10 u., Hazebroek-station 6.36 u., van daar met de HST om 6.43 u. naar Parijs-noord, aankomst te Parijs-noord om 8.28 u.. Dat betekent dat men vanuit Ieper na 2 uren en 28 minuten in Parijs staat. Omgekeerd geldt hetzelfde voor vertrek vanuit Parijs-noord om 17.05 u. met de HST en aankomst met de snelbus te Ieper om 19.30 u. Uit een enquête van de Kamer voor Handel en Nijverheid van de Westhoek blijkt dat bijna 65 percent van de ondernemers kiest voor het HST-station Hazebroek. Hiervan zou 64 percent een beroep doen op de eventuele snelbus vanuit Ieper, terwijl 36 percent zich rechtstreeks met de eigen wagen naar het station van Hazebroek zou begeven. Redenen voor de keuze voor Hazebroek zijn de gemakkelijke bereikbaarheid en het vermijden van het knooppunt Rijsel. De handelskamer van de Westhoek is dan ook grote voorstander van een snelbus Ieper-Hazebroek.

Wat is het oordeel van de minister over de invoering van een snelbus Ieper-Hazebroek ? Acht de minister dat een zinvol initiatief ? Is daarrond al studie gebeurd ? Wat zijn de conclusies van de studie ? Welke kosten-baten analyse kan de minister daarover meedelen ?

2. Wat is het resultaat van de onderhandelingen die de minister over dat project al heeft gehad met de Kamer voor Handel en Nijverheid van de Westhoek, of met andere instanties, bijvoorbeeld ook Noord-Franse ? Of zal hij daarover nog onderhandelingen aanknopen ?

Vraag nr. 14
van 6 december 1993
van de heer M. CAPOEN

De Lijn – Representativiteit vakbonden

Op de recente algemene stakingsdag kon worden vastgesteld dat ook de bus- en tramdiensten van De Lijn lamgelegd werden door een aktie van de vakbonden.

Kan de minister de representativiteit mededelen van de onderscheiden vakbonden in het geheel van het personeelsbestand van De Lijn.

Wanneer vonden de laatste syndicale verkiezingen plaats ? Wanneer vinden de eerstkomende syndicale verkiezingen plaats ?

Vraag nr. 15
van 6 december 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 17
 van 6 december 1993
 van de heer J. De Bremaeker
 blz. 222.

Vraag nr. 16
van 7 december 1993
van de heer R. LANDUYT

Bestuur Gebouwen – Tekort aan architecten en overtal aan industriële ingenieurs

Momenteel zouden zich binnen het bestuur Gebouwen problemen stellen door een tekort aan architecten en het niet volwaardig gebruik van de aanwezige architecten door inschakeling van industriële ingenieurs welke in overtal zijn.

De problemen hebben betrekking op het nakomen van wettelijke verplichtingen inzake het aanvragen van bouwvergunningen, de opmaak van bouwvergunningaanvragen met de medewerking van een architect, lid van de Orde van Architecten, de opmaak van aanbestedingsbescheiden voor vergunningsplichtige werken en de controle op de werken door een architect die lid is van de Orde van Architecten.

1. Is dat juist ?
2. Dreigt de kwaliteit van het gebouwenpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap hierdoor niet achteruit te gaan ?
3. Wordt de mogelijkheid onderzocht om dit euvel te verhelpen ?
4. Over hoeveel architecten, die lid zijn van de Orde

van Architecten, beschikt het bestuur Gebouwen momenteel voor zijn studiedienst, zijn dienst technisch beheer en zijn centrale uitvoeringsdienst en hoeveel van hen hebben standplaats te Antwerpen, Brugge, Gent, Hasselt en Brussel ?

5. Zijn de architecten van de studiedienst, die belast zijn met vergunningsplichtige opdrachten, ook belast met de controle op de werken in de buitenafdelingen ?
6. Zijn industriële ingenieurs (en hoeveel ?) momenteel belast met het opmaken van vergunningsplichtige dossiers en met de controle ervan op de werken in de drie diensten en in de afdelingen te Antwerpen, Brugge, Gent, Hasselt en Brussel ?
7. Wat voorziet de personeelsformatie inzake architecten nu en wat zal voorzien zijn naar de toekomst toe uiterlijk op 1 juli 1994, voor de diensten in het hoofdbestuur en de provinciale afdelingen ?

Vraag nr. 17
van 8 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Lichtschip Westhinder – Bestemming

Sinds woensdagavond 17 november 1993 is het lichtschip Westhinder, na 130 jaar dienst, niet langer de veilige baken voor de duizenden schepen die op de Noordzee hun weg zoeken tussen de Vlaamse Banken. Op die avond werd voor het eerst immers het oriënterend licht geboden door het onbemande en geautomatiseerde Westhinderplatform, dat voortaan de Westhinder vervangt. Meteen is er weer een bladzijde zee-mansgeschiedenis omgedraaid.

De Westhinder blijft wel nog een tijdje ter plaatse, minstens zolang aan de doeltreffendheid van het nieuwe Westhinderplatform niet meer mag getwijfeld worden.

Meteen rijst de vraag wat de nieuwe bestemming van de Westhinder zal zijn. Het ligt uiteraard voor de hand om het schip, dat zo nauw verbonden is met de Vlaamse scheepvaart en de visserij, een betekenisvolle plaats te geven in een Vlaamse haven. Wellicht kan van het schip een museum gemaakt worden, passend in de toeristische optiek van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij om aan de kust zinvolle bijkomende alleweersvoorzieningen aan te bieden.

Luidens persberichten zijn zowel Zeebrugge als Oostende kandidaat om het schip een nieuwe thuis te bieden. Zeebrugge wil in de oude vismijn immers een zeevaartmuseum uitbouwen, terwijl Oostende daarentegen het schip ambieert nabij het zeeaquarium, als symbool van het Oostends toerisme.

1. Wanneer wordt de Westhinder definitief uit de vaart genomen ?
2. Wat wordt de nieuwe ligplaats en bestemming van de Westhinder ? Met welke geïnteresseerde partners heeft de minister daarover al onderhandeld ? Wat is het resultaat van die besprekingen ?
3. Wanneer wordt de definitieve beslissing genomen ?

4. Hoe zal een nieuw bestemmingsproject gefinancierd worden ? Wat is de raming der kosten ?

Vraag nr. 18
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Taalgebruik bij publikaties

Naar verluidt zou de Lijn op Vlaams-Brabantse lijnen Franstalige publikaties verspreiden.

Kan de minister dit bevestigen ?

Is hij het eens met die handelwijze ?

Vraag nr. 19
van 13 december 1993
van de heer X. BUISSERET

Taxichauffeurs – Veiligheidsmaatregelen

Van de federale minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken vernam ik dat er elk jaar tussen de 500 en 600 taxichauffeurs worden overvallen, op een totaal van ongeveer 3.500 taxichauffeurs. In de krant staan dagelijks meldingen van taxichauffeurs die worden overvallen. Uit jarenlange ondervindingen weet ik dat heel wat gevallen niet worden aangegeven. Dat is vooral het geval voor kleinere feiten, die voor de betrokkenen een grote administratieve rompslomp meebrengen. Taxichauffeurs zijn hardwerkende mensen, die in de maatschappij een sociale rol vervullen : fuifnummers veilig thuis brengen, hoogzwangere vrouwen naar het ziekenhuis voeren en haastige zakenlieden op tijd op hun afspraak brengen. Zij staan ten dienste van alle lagen van de bevolking. Gelet op de statistieken moet dringend iets worden gedaan om de veiligheid van de taxichauffeurs te verzekeren.

1. Werden reeds initiatieven ter zake genomen ?
2. Zijn er reeds gesprekken gevoerd met taxibedrijven of overkoepelende organen zoals APTU of Unitax ? Al die organen zijn eveneens vertegenwoordigd in de GTL.
3. Zijn er al gesprekken tussen de verscheidene departementen gevoerd om tot een mogelijke organisatie van veiligheidsmaatregelen te komen ?

Vraag nr. 20
van 13 december 1993
van de heer R. BOSMAN

Mechelse stadsschouwburg – Restauratie

Het restauratiedossier van de Mechelse stadsschouwburg is reeds meermaals herzien en aangepast. Bij een werkbezoek aan onze stad in oktober 1992, heeft de minister een tussenkomst vanuit de Vlaamse Gemeenschap van 17 miljoen frank in het vooruitzicht gesteld.

Doordat de stad Mechelen niet over voldoende middelen beschikt om de rest van de restauratiekosten te dragen (in totaal zouden die om en bij de 100 miljoen frank bedragen) komt er geen schot in de zaak.

De reeds 15 jaar lange verkrotting van één van de mooie historische gebouwen van onze stad vraagt echter dringend om een oplossing.

1. Zijn er sinds de toezegging in oktober 1992 door het stadsbestuur initiatieven genomen naar de Vlaamse regering toe om tot een mogelijke oplossing te komen ?
2. Zijn de mondeling beloofde 17 miljoen frank na het bezoek van de minister ook schriftelijk aan het stadsbestuur bevestigd ? Zo ja, op welke datum ?
3. Welke voorwaarden of modaliteiten zijn er aan deze subsidie verbonden en welke stappen moet de stad Mechelen ondernemen ?
4. Is het genoemde bedrag van 17 miljoen frank onveranderd gebleven ?
5. Kan de minister zijn medewerking verlenen tot het op gang brengen van nieuwe gesprekken tussen alle belanghebbenden (Vlaamse Gemeenschap, Provinciebestuur, Stadsbestuur, Monumenten en Landschappen enzovoort ?

Vraag nr. 21
van 13 december 1993
van de heer E. BEYSEN

De Lijn — Verhoging tarieven schoolabonnementen

Ik verneem via de pers dat de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn de tarieven voor de schoolabonnementen gevoelig wenst op te trekken. De raad van bestuur besliste op 19 oktober laatstleden, eerst een bijkomend onderzoek in te stellen naar de mogelijke weerslag van dergelijke tariefaanpassingen.

1. Kan de minister een totaalbeeld schetsen van het aantal schoolabonnementen bij De Lijn tijdens het schooljaar 1992-1993 ?
2. Welke tariefaanpassingen werden doorgevoerd sedert de oprichting van de Lijn ?
3. Zijn de resultaten van het bijkomend onderzoek ondertussen reeds gekend, en zo ja, kan de minister de conclusies mededelen ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 11
van 19 november 1993
van de heer L. APPELTANS

Vlaams Investeringsfonds — Uitbreiding

In het Belgisch Staatsblad van 4 september 1993 verscheen het Besluit van de Vlaamse regering tot verdeling van de middelen voor 1993 en 1994 voor het Vlaams Fonds voor de Integratie van de Kansarmen (VFIK).

Dit besluit past dezelfde berekeningswijze toe als het vorige besluit van 14 december 1990, waarbij de gelden voor 1991 en 1992 verdeeld werden. Ook het decreet zelf van 31 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor Integratie van de Kansarmen bevat een aantal maatstaven op grond waarvan de jaarlijkse dotatie voor het Fonds voor de verschillende gemeenten verdeeld wordt.

Deze maatstaven houden rekening met het aantal migranten en bestaansminimumtrekkers, het aantal jonge en langdurige werklozen en de fiscale draagkracht van de betrokken gemeenten.

Al bij al gaat het hier om redelijk forse bedragen. Jaarlijks wordt 1.128.500.000 frank verdeeld over 14 gemeenten en OCMW's die zich in een bijzondere situatie bevinden inzake de aanwezigheid van kansarme bevolkingsgroepen. Dit bedrag wordt telkenmale verhoogd met het eventuele saldo van het voorgaande jaar.

We betwisten de doelstelling van het VFIK helemaal niet. De Vlaamse Gemeenschap dient een speciale inspanning te leveren ten aanzien van die gemeenten en OCMW's die met deze problemen geconfronteerd worden. Ook de criteria op zich zijn goed en te verdedigen.

Toch stellen wij ons de vraag of we niet beter de gelden die aan het VFIK besteed worden zouden toevoegen aan het budget voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en of we de VFIK-verdelings- en toekenningscriteria niet beter zouden integreren in het BFMW.

Op deze wijze zouden we twee vliegen in één klap slaan. Ten eerste zouden we duidelijk maken dat het bestrijden van kansarmoede een prioritaire taak is voor het OCMW en dat het OCMW op het lokale vlak de bevoorrechte gesprekspartner voor de Vlaamse Gemeenschap is om een kansarmoedebeleid op te zetten. Ten tweede zouden we meer uniformiteit tot stand brengen in de financiering van de OCMW's. Deze besturen moeten nu hun middelen bijeenschrapen uit diverse bronnen, nl. het BFMW, toelagen van het Federale ministerie van Volksgezondheid, het RIZIV, allerlei projectsubsidies enzovoort. Tot slot moeten ook de gemeenten financieel bijspringen.

Wij menen dat eindelijk het moment is aangebroken om voor de Vlaamse OCMW's de financiële hemel wat op te klaren en — althans wat de financiering via de Vlaamse Gemeenschap betreft — één duidelijke financieringsregeling uit te werken via het BFMW, dat op dit moment slechts goed is voor gemiddeld een schamele 4 procent van de OCMW-inkomsten, terwijl bijvoorbeeld het aandeel van het Gemeentefonds in de ontvangsten van de gemeenten gemiddeld 25 procent bedraagt.

Heeft de minister nog geen initiatieven in die richting genomen ?

Vraag nr. 12
van 23 november 1993
van de heer J. DE ROO

Kansarmen — Alternatieve arbeidsmarkt in het arrondissement Gent-Eeklo

De groep van de kansarmen dreigt in de toekomst sterk

toe te nemen. Alles wijst er immers op dat de vraag naar laaggeschoold personeel zal blijven dalen. Voor een aanzienlijk deel van de beroepsbevolking zullen de kansen op de arbeidsmarkt gevoelig afnemen.

Hoeveel mensen in het arrondissement Gent-Eeklo leven in armoede en is een opsplitsing van hun aantal per gemeente mogelijk ?

Daar tewerkstelling voor de risicogroep in het gewone bedrijfsleven niet of nauwelijks haalbaar blijkt, groeide binnen een aantal projecten het idee om zelf werk te creëren : intieme tewerkstelling als alternatief voor doorstroming naar externe tewerkstelling. Als de risicogroep niet aan de behoeften van de gewone arbeidsmarkt voldeed, kon er misschien wel een alternatieve arbeidsmarkt worden gecreëerd die beantwoordde aan de verwachtingen en de mogelijkheden van de risicogroep. Geleidelijk evolueerden enkele initiatieven noodgedwongen van opleidingsprojecten tot tewerkstellingsprojecten.

Bestaan er binnen het arrondissement Gent-Eeklo dergelijke tewerkstellingsprojecten ? Zo ja, welke en waar ?

Werden reeds evaluaties opgemaakt en welke waren globaal de resultaten naar tewerkstelling toe ?

Vraag nr. 13
van 23 november 1993
van de heer P. DEWAEL

RVT-bedden — Uitbreiding van het onvoldoende aantal bedden in Zuidoost-Limburg

Zwaar zorgbehoevende bejaarden, die niet langer aan huis kunnen verzorgd worden, zijn aangewezen op een opname in een Rust- en Verzorgingstehuis (RVT).

De regio Zuidoost-Limburg telt momenteel 152 RVT-bedden maar de kans is zeer groot dat binnen afzienbare tijd dit aantal wordt verminderd.

Het Algemeen Ziekenhuis Versalius in Tongeren zou immers waarschijnlijk in 1996 de uitbating van 25 RVT-bedden staken.

Rekening houdend met de norm van twee RVT-bedden per duizend inwoners en vroegere verklaringen van de minister om deze norm te verhogen is het aantal RVT-bedden in Zuidoost-Limburg onvoldoende. Op basis van de huidige norm zouden 220 bedden beschikbaar moeten zijn.

Het OCMW-Tongeren heeft thans een aanvraag ingediend voor 70 bijkomende bedden. Het OCMW zou hiervoor reeds een optie hebben op een bouwgrond om achter het Tongerse rustoord een nieuwbouw te realiseren. Als alternatief wordt gedacht aan een intercommunaal RVT-project van de Zuidoost-Limburgse OCMW'S.

Vraag nr. 14
van 6 december 1993
van de heer G. ANTHUENIS

Rusthuizen — Mishandeling van bejaarden

Uit onderzoek is gebleken dat in 1 op 4 rusthuizen in

Vlaanderen bejaarden mishandeld worden, dit wil zeggen in 184 op 736 rusthuizen. Deze mishandelingen variëren van onvriendelijkheid in de omgang tot vernederingen, lichamelijke mishandeling, psychische mishandeling en misbruik van vertrouwen in financiële aangelegenheden. Zwaar hulpbehoevende bejaarden, zouden het vaakst slachtoffer zijn van deze mishandelingen. Daarna komen de bejaarden die geen familie hebben. Opvallend is dat het probleem opmerkelijk meer voorkomt in de stad dan op het platteland omdat op het platteland de sociale controle veel hoger ligt.

Verontrustend is tenslotte dat zowel familieleden als bejaarden angst hebben hun klachten te uiten uit vrees voor represailles.

Graag had ik vernomen welke acties de minister voorstelt om aan deze problematiek een oplossing te bieden ? Kan het integreren van dagopvang voor bejaarden in de bejaardentehuizen geen oplossing bieden omdat dan de sociale controle veel groter wordt ?

Welke sancties worden opgelegd aan het personeel dat zich schuldig maakt aan deze misbruiken ?

Recentelijk werd ook vastgesteld dat bejaarden in OCMW-instellingen financieel op verschillende wijzen worden behandeld. Graag vernam ik het standpunt van de minister hierover ?

Vraag nr. 16
van 6 december 1993
van de heer J. VANDEURZEN

OCMW — Administratief en geldelijk statuut van het personeel in het ziekenhuis

Artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn bepaalt dat het personeel van het OCMW geniet van hetzelfde administratief en geldelijk statuut als het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is.

De raad voor Maatschappelijk Welzijn stelt echter de afwijkingen van dit statuut vast, voor zover het specifiek karakter van sommige diensten en inrichtingen van het centrum het nodig zou maken. De raad bepaalt ook het administratief en geldelijk statuut inzake de betrekkingen die onbestaande zijn op het gemeentelijk vlak evenals dat van het personeel van het ziekenhuis.

Moet deze wettelijke bepaling zo gelezen worden, dat het OCMW autonoom het administratief en geldelijk statuut bepaalt van het personeel van het ziekenhuis ook als dit betrekking zou hebben op functies die ook bestaan binnen het OCMW maar buiten het ziekenhuis of die ook bestaan binnen de gemeentelijke administratie ?

Met andere woorden is het OCMW ertoe gehouden, voor wat betreft alle personeelsleden die werkzaam zijn in het ziekenhuis dat door haar wordt beheerd (zowel het administratief als het verpleegkundig en paramedisch personeel), het administratief en geldelijk statuut vast te stellen, ook al zouden voor een aantal van de functies die in de personeelsformatie van het ziekenhuis bestaan, reeds besluiten getroffen zijn door de gemeente- en OCMW-raad ?

Vraag nr. 17
van 6 december 1993
van de heer J. VANDEURZEN

OCMW-ziekenhuizen — Bevoegdheid inzake statuut en beheer

Ingevolge de grondwetsherzieningen van 1980, 1988 en 1993 (artikel 59bis, paragraaf 2 bis) werden de bevoegdheden tussen de federale staat en de gemeenschappen en gewesten inzake persoonsgebonden materies, namelijk het gezondheidsbeleid en de bijstand aan personen, verdeeld.

Artikel 5, paragraaf 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, heeft met andere woorden tot doel een uitwerking en concretisering te geven van dit vage begrip persoonsgebonden materie.

Bij de bespreking van dit artikel benadrukte de toenmalige minister voor Institutionele Hervormingen dat de bevoegdheden, die het gezondheidsbeleid en de bijstand aan personen betreffen, in ruime zin moeten worden opgevat en dat de uitzonderingen daarentegen in beperkende zin moeten worden begrepen. Ook de resolutie van de Vlaamse Raad van 27 juni 1985 inzake de bevoegdheid van de Gemeenschap voor de regeling van de persoonsgebonden aangelegenheden stelt dat het de onbetwistbare wil van de Bijzondere Wetgever is om meer bepaald in de persoonsgebonden aangele-

genheden de bevoegdheden van de Gemeenschappen ruim en de uitzonderingen hierop voorbehouden aan de nationale overheid, beperkend te interpreteren. Persoonsgebonden aangelegenheden zijn alle materies die nauw verbonden zijn “met de menselijke persoonlijkheid, met zijn specifieke individualiteit en zijn leven en bewegen in zijn Gemeenschap”.

Rekening houdend met deze overweging stellen zich met betrekking tot het statuut van de openbare ziekenhuizen, geëxploiteerd door OCMW's, de volgende vragen :

1. Welke overheid is bevoegd voor de regelgeving in verband met statuut en beheer van de openbare ziekenhuizen geëxploiteerd door OCMW's ?
2. Welke overheid is bevoegd om aan deze openbare ziekenhuizen eventueel een autonome rechtspersoonlijkheid en een aangepaste beheersstructuur te geven ?
3. Welke overheid is bevoegd om de deficietregeling , zoals vastgelegd in artikel 114 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1977 houdende coördinatie van de wet op de ziekenhuizen, eventueel te wijzigen ?

Dezelfde vragen werden ook gesteld aan de heer Anselme, federaal minister van Sociale Zaken.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
137	18.10.1993	M. Van Peel	<i>Haveninstallaties — Financiële constructies</i>	202
3	21.10.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Structuur- en milieubeleidsplan Halle — KMO-zone Hellebroek-Zuid</i>	204
10	12.11.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Elm Energy — Investering in Vlaanderen</i>	204
13	○ 23.11.1993	L. Barbé	<i>Scheepskredieten — Rederij Belcan en dollarclausule</i>	221
14	○ 23.11.1993	L. Barbé	<i>Scheepskredieten — Arrest van het Europese Hof van Justitie</i>	222
16	06.12.1993	J. De Bremaecker	<i>Waterverdragen met Nederland — Stand van zaken</i>	155
17	○ 06.12.1993	J. De Bremaecker	<i>IJzeren Rijn — Alternatief voor de Betuwelijn</i>	222
18	○ 06.12.1993	L. Bril	<i>Euromotte en Aqualys — Overheidstussenkomst</i>	222
19	○ 08.12.1993	M. Capoen	<i>Toerisme — Overheidsinvesteringen</i>	223
20	○ 10.12.1993	M. Olivier	<i>Erkenning stagecontract ondernemingsopleiding — Recht op kinderbijslag</i>	223
22	16.12.1993	J. Valkeniers	<i>Nieuwe autobussen voor de Waalse vervoermaatschappij SRWT — Toewijzing van de bestelling</i>	155
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
23	19.11.1993	M. Capoen	<i>Ramsar-conventie — Kustbanken en Vlaamse banken</i>	155
24	19.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Polders en wateringen — Beheer en werking</i>	156
25	22.11.1993	F. Vermeiren	<i>Zuiveringsstation voor de Zennewateren in het Brussels Gewest — Toepassing van de Europese normen en betrokkenheid van de Vlaamse regering</i>	157
27	23.11.1993	L. Barbé	<i>Milieuvergunningsdecreet en Vlarem — Tegenstelling</i>	159
28	23.11.1993	G. Annemans	<i>Koolskamp — Milieuvergunning voor de vestiging van een varkensbedrijf</i>	160
29	24.11.1993	M. Capoen	<i>Oostduinkerke — Home Georges Theunis</i>	160
30	26.11.1993	M. Maertens	<i>Nieuwpoort — Milieusanering van de verlaten fabrieksterreinen van de voormalige NV Produits Chimiques</i>	161
31	26.11.1993	F. Van den Eynde	<i>Heffing op de oppervlaktewateren — Taalgebruik in het aanslagbiljet</i>	163
32	26.11.1993	J. De Mol	<i>Gebruikte batterijen — Heffing van statiegeld</i>	163

33	26.11.1993	J. De Mol	<i>Mestbeleid — Normen en controle op werkelijk geproduceerde mesthoeveelheid</i>	163
34	06.12.1993	W. Verreycken	<i>Verhuis- en huurkosten — Overheidstegemoetkoming in bepaalde situaties</i>	164
35	06.12.1993	J. Vandeurzen	<i>Geen tweede rentetussenkomst bij hypothecaire leningen — Gevolgen voor de mijnwerkers</i>	165
36	06.12.1993	M. Maertens	<i>De Blankaart — Stijging van het kaliumgehalte in het drinkwaterproductiecentrum</i>	165
37	06.12.1993	J. Caubergs	<i>Invoer van Duits ongezuiverd plasticafval — Onbeheerd achterlaten</i>	166
38	06.12.1993	J. Peeters	<i>Sociale huurwoning — Terbeschikkingstelling voor een gemeentelijke bibliotheekfiliaal</i>	167
39	06.12.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Toegekende saneringspremies — Laattijdige uitbetaling</i>	167
40	06.12.1993	M. Capoen	<i>Laag radioactief afval — Berging</i>	168
41	07.12.1993	M. Vogels	<i>Uitbreiding van een hinderlijk bedrijf klasse 1 — Bevoegdheid voor het verlenen van de vergunning</i>	169
42	07.12.1993	L. Barbé	<i>Dioxines — Emissiemetingen</i>	169
43	07.12.1993	C. Lisabeth	<i>Arrondissement Gent-Eeklo — Behoeftte aan sociale woningen</i>	170
44	07.12.1993	J. De Meyer	<i>Arrondissement Sint-Niklaas — Tekort aan sociale woningen</i>	171
45	07.12.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Arrondissement Aalst — Gemiddelde rioleringsgraad</i>	173
46	07.12.1993	L. Goutry	<i>Arrondissement Brugge — Behoeftte aan sociale woningen</i>	173
47	09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vervuiling van de Laak — Onderzoeken met tegenstrijdige resultaten</i>	175
48	10.12.1993	E. Beysen	<i>Mogelijke verontreiniging van het Maaswater — Stortplaats te Hallenbeye</i>	175
49	10.12.1993	M. Olivier	<i>Natuureservaten in West-Vlaanderen — Erkenning en beheer</i>	176
53	16.12.1993	M. Aelvoet	<i>Interleuven — Plannen voor glaszuiveringsinstallatie</i>	176
54	16.12.1993	M. Aelvoet	<i>Studieopdracht uitgevoerd door Mens en Ruimte — Mededeling aan de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad</i>	177

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

354	23.07.1993	M. Capoen	<i>Zelfstandige brugwachters - Laattijdige betaling</i>	205
355	23.07.1993	M. Capoen	<i>Kust en gewestwegen — Aanbrengen publipanelen</i>	205
410	15.10.1993	E. Van Varenbergh	<i>Bruggen en wegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde - Electriciteits- en elektronicawerken</i>	206
412	15.10.1993	E. Beysen	<i>E 40 - Aanbrengen fluisterasfalt</i>	207
1	19.10.1993	H. De Croo	<i>Afschaffing opvulregel - Gevolgen</i>	208
2	19.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fluisterasfalt - Verlies geluidsdempende eigenschappen</i>	208
3	20.10.1993	J. Van Eetvelt	<i>Rijksweg N 16 traject Temse-Bornem-Puurs — Geluidswerende schermen</i>	209
8	26.10.1993	B. Vandendriessche	<i>“Staketsel” in Nieuwpoort — Hernieuwing</i>	209
10	26.10.1993	H. Van Dierden	<i>Gewestwegen - Verwijderen resten klapbanden</i>	210

20		29.10.1993	F. Vergote	<i>Gewestplan Roeselare- Tielt — Inherzieningstelling</i>	210
21		04.11.1993	W. De Vlieghere	<i>Industriezone Ternat — Schending natuurgebied</i>	212
22		04.11.1993	A. Verlinden	<i>Spoorwegovergangen in Aarschot — Oplossing fileprobleem</i>	212
27		09.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Ninoofsesteenweg te Vollezele — Slechte staat van de weg en verkeerscontrole</i>	213
29		10.11.1993	J. De Meyer	<i>Afschaffing opvulregel en heroriëntatie mini-decreet — Attesten afgeleverd door burgemeesters</i>	213
30	0	16.11.1993	W. Verreycken	<i>Heraanleg van het kruispunt August van de Wielelaan-Krijgsbaan in Deurne — Eerbiediging van de gewestplanning</i>	224
31		16.11.1993	R. Van Hooiland	<i>Binnenwateren in Vlaanderen — Controle op snelvaarders</i>	214
32	0	19.11.1993	R. Van Hooiland	<i>Vlaamse rivieren — Investerings</i>	224
33	0	22.11.1993	J. Eeman	<i>Expressweg Aalst-Ninove — Geluidsoverlast</i>	224
34	0	22.11.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sint-Amands — Scheldedijk</i>	224
35		22.11.1993	R. Van Hooiland	<i>Verkavelingen - Moratorium</i>	214
37	0	23.11.1993	H. Van Dierden	<i>Pierstraat in Aartselaar en Rumst — Leefbaarheid en verkeersveiligheid</i>	224
38		23.11.1993	D. Van der Maelen	<i>Afschaffing opvulregel — Mogelijkheid van overgangsmaatregel voor welbepaalde gevallen</i>	177
40		24.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Afschaffing opvulregel — Gevolgen</i>	178
41		24.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Militaire domeinen in Halle- Vilvoorde — Bestemming</i>	178
42	0	24.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>E 40 te Essene — Gevaarlijke verkeerssituatie</i>	224
43		26.11.1993	M. Capoen	<i>Watersport — Belastingen</i>	178
44		06.12.1993	H. De Croo	<i>Groot-Dilbeek — Aanslepen van aanpassingswerken op de Ninoofsesteenweg</i>	214
45	0	06.12.1993	H. Brouns	<i>Houthalen-Helchteren — Remo-stort</i>	225
46		06.12.1993	J. De Bremaeker	<i>Liefkenshoektunnel — Evolutie van de concessie</i>	179
47	○	06.12.1993	R. Van Hooiland	<i>Sint-Denijs-Westrem — Kruispunt N 43 en gemeentewegen Sint-Denijs-Westrem — De Pinte</i>	225
48	○	06.12.1993	J. Valkeniers	<i>Weekendbedrijven — Oude regularisatieaanvragen</i>	225
49	○	06.12.1993	R. Van Hooiland	<i>Bachte-Maria-Lerne — Rond verkeersplein N 466 (Deinze-Gent) en N 437 (Nevele-Deurle)</i>	225
50	○	06.12.1993	R. Van Hooiland	<i>Deurle (Sint-Martens-Latem) — Rond verkeersplein N 43 en N 437</i>	225
51	○	06.12.1993	M. Capoen	<i>Laag radioactief afval — Berging</i>	226
52	○	06.12.1993	J. Ansoms	<i>Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten</i>	226

53	0	08.12.1993	R. Van Hooland	<i>Natuurgebieden — Negatieve adviezen voor sanering en verbouwing</i>	226
54	0	08.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Wijnegem — Heraanleg van de Turnhoutsebaan en de Krijgsbaan</i>	226
55	0	09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bornem — Scheldedijken</i>	227
56	0	09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Falende verkeerslichten — Waals onderhoudsbedrijf</i>	227
57	0	09.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Weekendverblijven — Bijhouden van de gemeentelijke bevolkingsregisters</i>	227
58	0	10.12.1993	M. Bartholomeussen	<i>Turnhoutsebaan te Schilde — Slechte straatverlichting</i>	227
59	0	10.12.1993	A. Verlinden	<i>Verkeersveiligheid en verkeersopstopping — Drievaksbaan Aarschot-Scherpenheuvel en spoorwegovergang in de Ourodenberg te Aarschot</i>	227
60	0	10.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Wijziging van een algemeen plan van aanleg — Gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig advies.</i>	228
61		10.12.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Evolutie van de gemeentefondsdotaties — Benadeling van de Vlaamse gemeenten</i>	179
63		15.12.1993	X. Buisseret	<i>Heldenhuldezerkjes — Onderhoud door de gemeente</i>	180
67		15.12.1993	R. Van Hooland	<i>Gemeenteraden - Periodiciteit van de vergaderingen</i>	180

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

7		09.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radio — Nieuwsuitzending</i>	215
10		16.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Berichtgeving van de betoging van 24 oktober 1993 in Brussel</i>	181
11		16.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN - Berichtgeving over Haïti</i>	181
12		16.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Politieke voorkeur</i>	181
13		16.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Maatregelen na de bekendmaking van het rapport over het gebrek van objectiviteit in de uitgeverij Mismeestert van NV De Wereld</i>	182
14		16.11.1993	F. Dewinter	<i>Hoge Raad voor Openbare Bibliotheken — Portvrijdom</i>	182
15		16.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Cultuursponsoring van de Nationale Loterij — Advies van de federale minister van Financiën</i>	182
16		16.11.1993	J. De Bremaeker	<i>Bibliotheken — Subsidiëring</i>	183
17		19.11.1993	J. Valkeniers	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie — Voogdij en statuut van het personeel</i>	183
18		19.11.1993	J. Valkeniers	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie — Statuut van de ontvanger en controle op de uitgaven</i>	185
19		19.11.1993	W. Verreycken	<i>Toekenning aan Eric Antonis — Prijs van de Vlaamse Gemeenschap</i>	186
20	0	22.11.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Decreet op het taalgebruik in de bedrijven — Systematische overtreding in de omgeving van Zaventem, Machelen en Vilvoorde</i>	228

21	22.11.1993	H. Suykerbuyk	<i>Het Europees Poëziecentrum te Leuven en te Gent — Subsidiëring</i>	187
22	22.11.1993	H. Suykerbuyk	<i>Commissie van advies ter bevordering van de Nederlandse letterkunde in België — Openbaarmaking of inkijkrecht van de verslagen</i>	187
23	24.11.1993	M. Capoen	<i>Afgedankte instrumenten — Nieuw Vlaams Symfonieorkest</i>	188
24	24.11.1993	M. Capoen	<i>BRTN — Vlaamse vredesdag</i>	188
25	○ 26.11.1993	M. Capoen	<i>Watersport — Belastingen</i>	228
26	○ 26.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-TV 1 — Videoclips die niet passen bij kinderprogramma's</i>	228
27	○ 26.11.1993	R. Van Walleghem	<i>BRTN-Radio 1 — Publiciteit voor De Brug</i>	228
28	○ 06.12.1993	P. Breyne	<i>Vlaamse TV-zenders — Minimale gedragscode</i>	229
29	○ 06.12.1993	F. Vermeiren	<i>BRTN — Sponsoring van de actie Kom op tegen Kanker</i>	229
30	○ 07.12.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Berichtgeving over de betogingen van 24 november 1993</i>	229
31	○ 07.12.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Berichtgeving over het koninklijk bezoek om Antwerpen</i>	229
32	07.12.1993	J. Caudron	<i>Dopingcontrole — Weigering van de Italiaanse basketbalploeg Treviso na een wedstrijd in Mechelen</i>	189
33	○ 08.12.1993	F. Van den Eynde	<i>Objectief 479.917-avond te Heist-op-den-Berg — Advertenties in de plaatselijke pers</i>	229
34	○ 09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sint-Genesius-Rode — Franstalige inschrijvingsformulieren voor de 13e Gordel</i>	230
35	○ 09.12.1993	J. Caudron	<i>Niet erkende Koninklijke Belgische Basketbalbond — Onrechtstreekse jaarlijkse subsidie</i>	230
36	○ 09.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultureel beleid in Sint-Genesius-Rode — Brieven van het Davidsfonds</i>	230

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

11	04.11.1993	H. Van Dienderen	<i>Leerkrachten — Vergoeding gebruik openbaar vervoer</i>	215
15	09.11.1993	L. Standaert	<i>Leerkrachten — Bijscholing</i>	216
16	09.11.1993	H. Van Dienderen	<i>TV-reclame — Vorming en begeleiding van de jonge consument in de school</i>	217
17	09.11.1993	P. Hostekint	<i>ARGO — Aanwerving kaderpersoneel met specifieke opdrachten</i>	217
18	19.11.1993	J. Caudron	<i>Heilige Familie-Instituut in Tielt — Lichamelijke opvoeding</i>	189
19	19.11.1993	J. Ansoms	<i>Dienst VGV in de scholen — Problematiek van het diensthoofd bij de naleving van de reglementaire voorschriften</i>	190
20	23.11.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>European University — Erkenning door de Vlaamse Gemeenschap</i>	191
21	23.11.1993	X. Buisseret	<i>Enquêtes in lagere scholen — Verplichte deelname van de leerlingen</i>	191
22	24.11.1993	F. Van den Eynde	<i>Koninklijk atheneum van de Voskenslaan te Gent — Tweede scholientreffdag tegen racisme door de vereniging Jongeren Tegen Racisme</i>	191

23		26. II. 1993	M. Tyberghien- Vandenbussche	<i>Kleine scholen in de Westhoek — Bijkomende leerkrachten als hulp in het eerste leerjaar</i>	192
24		06.12.1993	J. Eeman	<i>Leerlingenvervoer — Besparingen</i>	197
25	o	06.12.1993	J. Eeman	<i>Tijdelijken — Grote dienstanciënniteit</i>	230
26		06.12.1993	F. Van den Eynde	<i>Scholierenbetoging van 24 november — Schoolplicht</i>	197
27		06.12.1993	M. Capoen	<i>Oostende — Centrum voor basiseducatie Cebero</i>	198
28	o	06.12.1993	E. Baldewijns	<i>Gemeenschapsonderwijs — Tijdelijke aanstelling en vaste benoemingen en het avondonderwijs</i>	231
29		09.12.1993	L. Van Nieu- wenhuysen	<i>Vijftigste verjaardag van de bevrijding — Voorbereiding en begeleiding van de viering</i>	198
30	0	09.12.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Boutersem — Informatie uit bevolkings- en vreemdelingenregisters aan de scholen</i>	231
31	0	10.12.1993	F. Van den Eynde	<i>Maandblad voor onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Criteria voor opname van aankondigingen</i>	231
32		13.12.1993	F. Van den Eynde	<i>Europees paspoort tegen racisme — Promotiekosten en selectieve vermelding van mensenrechtenorganisaties</i>	199
33		13.12.1993	F. Van den Eynde	<i>Bezoek van een schoolklas uit Gavere aan een klas in een sloppenwijk van Rio — Financiële steun van overheidswege</i>	199

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse handel en Staatshervorming

5		09.11.1993	L. Van Nieu- wenhuysen	<i>De Lijn — Taalgebruik bij reclame</i>	218
7		10.11.1993	L. Van Nieu- wenhuysen	<i>Trein-bus combinatie — Aandacht voor treinreizigers die met de wagen naar het station komen</i>	218
8		10.11.1993	L. Barbé	<i>Verdrag van Granada — Uitvoering</i>	219
9	0	22.11.1993	J. De Roo	<i>Export-plusprogramma — Praktische uitvoering</i>	232
10	0	22.11.1993	M. Capoen	<i>Adinkerke-Duinkerke — Doortrekking kusttram</i>	232
11	0	22.11.1993	G. Vanleen- hove	<i>De Panne-Adinkerke — Doortrekking kusttram</i>	232
12	o	24.11.1993	M. Capoen	<i>Regionale luchthavens — Trafiekrechten</i>	232
13	o	06.12.1993	M. Capoen	<i>Snelbus Ieper-Hazebroek — Eventuele invoering</i>	233
14	o	06.12.1993	M. Capoen	<i>De Lijn — Representativiteit vakbonden</i>	233
15	o	06.12.1993	J. De Bre- maeker	<i>IJzeren Rijn — Alternatief voor de Betuwelijn</i>	233
16	0	07.12.1993	R. Landuyt	<i>Bestuur Gebouwen — Tekort aan architecten en overtal aan industriële ingenieurs</i>	233
17	0	08.12.1993	M. Capoen	<i>Lichtschip Westhinder — Bestemming</i>	234
18	0	09.12.1993	L. Van Nieu- wenhuysen	<i>De Lijn — Taalgebruik bij publikaties</i>	234
19	0	13.12.1993	X. Buisseret	<i>Taxichauffeurs — Veiligheidsmaatregelen</i>	234
20	0	13.12.1993	R. Bosman	<i>Mechelse stadsschouwburg — Restauratie</i>	234
21	0	13.12.1993	E. Beysen	<i>De Lijn — Verhoging tarieven schoolabonnementen</i>	235

22	13.12.1993	D. Ramoudt	<i>E 40 tussen Affligem en Aalst — Gebrekkige bestrooiing</i>	199
23	16.12.1993	R. Wierinckx	<i>Hinderlijke inrichtingen — Probleem van verplaatsbare installaties</i>	200
27	21.12.1993	A. Verlinden	<i>A 2 rond Aarschot — Aanbrenging van geluidwerend asfalt</i>	200

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

2	09.11.1993	P. Hostekint	<i>Diensten voor Opvanggezinnen - Uitbreiding</i>	220
8	12.11.1993	J. De Mol	<i>Gevangenis — Samenstelling beschermcomités</i>	220
10	18.11.1993	A. Verlinden	<i>Erfenisrechten — Ontwaarding van het gezinsvriendelijk vrijgestelde bedrag</i>	200
11	○ 19.11.1993	L. Appeltans	<i>Vlaams Investeringsfonds - Uitbreiding</i>	235
12	○ 23.11.1993	J. De Roo	<i>Kansarmen - Alternatieve arbeidsmarkt in het arrondissement Gent-Eeklo</i>	235
13	○ 23.11.1993	P. Dewael	<i>RVT-bedden — Uitbreiding van het onvoldoende aantal bedden in Zuidoost-Limburg</i>	236
14	○ 06.12.1993	G. Anthuenis	<i>Rusthuizen — Mishandeling van bejaarden</i>	236
15	06.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kindermishandeling — Voorkoming en hulpverlening</i>	220
16	○ 06.12.1993	J. Vandeurzen	<i>OCMW — Administratief en geldelijk statuut van het personeel in het ziekenhuis</i>	236
17	○ 06.12.1993	J. Vandeurzen	<i>OCMW-ziekenhuizen — Bevoegdheid inzake statuut en beheer</i>	237
18	09.12.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Beschutte werkplaatsen — Uitbetaling van een crisistoelage</i>	201
19	09.12.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Beschutte werkplaatsen — Verhoging van het subsidieniveau</i>	202